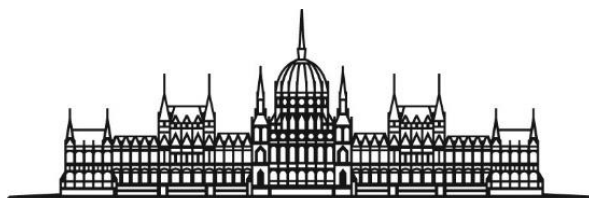

Országgyűlési Napló

dr. Brenner Koloman, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Steinmetz Ádám, dr. Tiba István,*
dr. Varga László, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	26409
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	26409
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26410
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	26412
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26414
<i>Dr. Oláh Lajos</i> (DK).....	26416
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26417
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	26419
<i>Azbej Tristan</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26421
<i>Potocskáné Kőrösi Anita</i> (Jobbik).....	26422
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26423
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	26425
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	26427
<i>Németh Zsolt</i> (Fidesz).....	26429
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26430
Az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	
<i>Németh Szilárd István</i> honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	26432
<i>Bartos Mónika</i> , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója.....	26435
Felszólalók:	
<i>Potocskáné Kőrösi Anita</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26436
<i>Juhász Hajnalka</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26436
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26437
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független).....	26438
<i>Németh Szilárd István</i> honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	62442
A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	
<i>Novák Katalin</i> tárca nélküli miniszter, a napirendi pont előadója.....	26442
Felszólalók:	
<i>Dunai Mónika</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26447
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26449
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26454
<i>Dr. Szakács László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26458
<i>Varju László</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	26461
<i>Csárdi Antal</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	26465
<i>Bencsik János</i> (független).....	26468
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP).....	26469
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	26470
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	26471
<i>Potocskáné Kőrösi Anita</i> (Jobbik).....	26472
<i>Farkas Gergely</i> (független).....	26474
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	26478
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP).....	26481
<i>Varju László</i> (DK).....	26483
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	26486
<i>Zsigó Róbert</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	26489
A településtervezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	26493
Felszólalók:	
<i>Hadházy Sándor</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26496
<i>Potocskáné Kőrösi Anita</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26497

Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26500
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26503
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	26507
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	26510
Bencsik János (független)	26514
Dr. Varga László (MSZP)	26516
Hajdu László (DK)	26519
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	26522
Nacsa Lőrinc (KDNP)	26524
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	26526
Dr. Varga László (MSZP)	26526
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	26527
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	26528
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	26535
Kálló Gergely (Jobbik)	26537
Korózs Lajos (MSZP)	26539
Bencsik János (független)	26540
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	26541
Az ülésnap bezárása	26544

Az ülésen jelen voltak:

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára, KOVÁCS PÁL államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
6. ülésnapja

2021. március 17-én, szerdán

(9.06 óra - Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetése során Vinnai Győző és Varga László jegyző urak lesznek segítségemre.

Mindazokat is köszöntöm, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyeinkről!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Polgártársak! Tisztelt Országgyűlés! Aktuális ügyek címmel adná magát, hogy arról a több mint 8 milliós büntetésről beszéljek, amit Kövér László házelnök teljesen alaptalanul és jogtalanul vetett ki rám, csak azért, mert a II. és III. kerületi orvosi rendelőkől való pénzelvonás ellen próbáltam fellépni a lehető legkulturáltabb és leginkább jogállami módon. De nem erről fogok beszélni, bár fontos, hogy elmondjam, hogy nagyon sok támogatás érkezett, nagyon sokan biztattak, nagyon sokan bátorítottak. Nagyon sokan írták alá azt a petíciót, amit a Párbeszéd indított, hogy adjuk vissza a budai rendelők fejlesztésére szánt pénzeket, sőt nagyon sokan támogattak minket anyagilag is a www.tamogasdaparbeszedet.hu honlapon keresztül annak érdekében, hogy anyagi büntetésekkel ne tudják ellehetetleníteni az ellenzéki képviselők munkáját.

Nem fogok beszélni arról sem *(Derűltség a kormánypárti sorokból.)*, hogy mennyi kárt okoz a demokráciának, az Országgyűlés maradék tekintélyének, Magyarország nemzetközi megítélésének az, hogy a házelnök ilyen nyilvánvaló nonszenszeket hozhat ítéletként, hogy aztán majd jól elveszítse Magyarország - nem Kövér László, hanem Magyarország - Strasbourghban az ezzel kapcsolatos pereket.

De tényleg ezt tegyük félre, mert sokkal fontosabb az, hogy egyáltalán milyen az a kormány, amely egy egészségügyi válság idején 10 milliárd forintot kivon egészségügyi intézmények fejlesztéséből. Ezen gondolkodtam leginkább, és arra jutottam, hogy ez a kormány egészen aljas és alkalmatlan, alattomos és amatőr, mert azt látjuk, hogy visszaél a járvány okozta kivételes helyzettel annak érdekében, hogy átalakítsa az egészségügyet kénye-kedve szerint, hogy azokat a lopakodó reformokat, amiket nem mert nyilvánosan megvitatni, jól előkészítve bevezetni, most a veszélyhelyzetben valósítsa meg, miközben nem képes kezelni magát a járványhelyzetet, nem képes megszervezni az oltást, kudarcot vall a tényleges kormányzás

terén, és a járvány leple alatt inkább azokat az átalakításokat hajtja végre, amikről egyébként érdemes lenne vitatkozni, meg azokat a lépéseket, amik teljességgel elfogadhatatlanok, mint például, hogy a rendelők fejlesztésétől közel 10 milliárd forintot vonnak el.

Miről beszélünk? Beszélünk például a háziorvosi praxisközösségek erőszakos és erőltetett ütemű kialakításáról, pedig ez nem lett volna egy rossz ötlet, épp csak a megvalósítás módja miatt lett kb. annyira népszerű a háziorvosok körében, mint amilyen az erőszakos tévesztés volt a parasztság körében az '50-es években. Egy hetet kaptak egy ismeretlen feltételrendszerű rendszerbe való csatlakozásra.

És ugyanilyen volt az új egészségügyi szolgálati jogviszony ügye, ahol megint csak azt kérték az egészségügyben dolgozóktól, akiket eddig is kihasználtak, kizsákmányoltak, hogy ugorjanak bele a semmibe, a sötétségbe, vakon bízzanak meg magukban, akik semmilyen módon nem szolgáltak rá erre a bizalomra. Nem véletlen, hogy nagyjából 4 ezer egészségügyi dolgozó azt mondta, hogy eddig, és ne tovább, ezt már nem lehet velünk megtenni.

Az önök kormánya ezt művelte a válsághelyzetben, és közben napestig lehetne folytatni azokat a történeteket, amik arról szólnak, hogy ki az, aki jogosult lenne oltásra, és még nem kapta meg, ki az, aki jogosulatlanul megkapta az oltást, mennyire nem működik az a nyilvántartási rendszer, ami alapján elvileg a szinten nem ismerhető oltási tervet levezénylik. Ez a gond, amikor a pártállam kiépül, hogy a pártra van figyelem, az államra meg nincs. Az állam működésképtelen, maguk alkalmatlanok az állam vezetésére. Talán hogyha megkérnék Kubatov elvtársat, hogy ne a Fidesz listáit frissítse, hanem próbálja meg az oltási listákat kezelésbe venni, akkor lehet, hogy jobban járnánk.

És most majd az alkalmatlan és aljas kormánynak valamelyik államtitkára feláll, és elmondja, hogy mi oltásellenesek vagyunk, amely egy nyilvánvaló ordas hazugság; elmondja, hogy összevissza beszélünk, hogy egyszer nyitást, egyszer zárást követelünk, miközben maguk éppen teliplakátolták az országot a nyitással, hogy aztán bezárják az egész országot, tehát ennél nevetésesebb önszűrást nem lehet végrehajtani. *(Dr. Rétvári Bence: Milyen emelkedett stílusú vagy! Ez polgári volt!)* Vagy éppen elmondják azt, hogy Magyarországon a kiugró halálozásokért nem a kormány felelős, hanem az ellenzék, ami a gyáva és a felelősségelhárítás minősített esete.

Úgyhogy ezt nem kérem, nem szeretném meghallgatni. Kíváncsian várom, hogy mit tudnak válaszolni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból. - Dr. Rétvári Bence: Többet vártunk!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence jegyző úr, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ami a szerzteágazó felszólalása első részét illeti, annak, hogy

ön büntetést kapott, semmi köze az orvosi rendelők ügyéhez, hanem ahhoz van köze, hogy nem tartotta be az itteni szabályokat. Úgyhogy, ha javasolhatunk önnek valamit, akkor viselkedjen úgy, ahogy egy olyan emberhez illik, aki választókat képvisel az ország legszebb házában, és ne a provokációkban keresse a politikája lényegét. Ha pedig mégis úgy dönt, hogy balhézik, akkor viselje a következményét. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Ennyit tudok önnek mondani.

Egyébként pedig, amiről ön beszél, az többek között az elmúlt évek, elmúlt évtizedek legnagyobb béremelési programja, amit sorozatos egyeztetések előztek meg, többek között az Orvosi Kamarával.

(9.10)

Ilyen nagyságrendű béremelési programot ön nem tud mondani az elmúlt évtizedekből, mint ahogy zajlik egyébként az ápolók összesen 72 százalékos béremelési programja is, és a háziorvosok is több támogatást kapnak a korábbi időszakhoz képest.

Most ami az oltásokat illeti, az oltás a reményt adó dolog ebben a helyzetben, miközben tombol a harmadik hullám. Hogyha nem lenne, ha nem lenne Magyarországon jól működő oltási terv, akkor nem mondhatnánk el, hogy a beoltottságot tekintve Magyarország a második az uniós országok között. *(Tordai Bence közbeszól.)* Hazánkban nő a leggyorsabban a beoltottak száma, háromszor olyan gyorsan zajlik, mint az EU-ban átlagosan, a legfrissebb adatok szerint a magyarok közel 14 százaléka kapta meg az oltást, ez több mint 1 millió 300 ezer beoltottat jelent - ez nem lehetne lehetséges, hogyha egy kicsikét is igaz lenne, amiről önök beszélnek. *(Tordai Bence közbeszól.)* És azért állunk jobban, mert nem bíztuk csupán Brüsszelle a vakcinabeszerezést; kaptunk érte épp elég kritikát többek között önöktől is, de ez a döntés helyesnek bizonyult, mert a Brüsszel által intézett beszerzések késve érkeznek, és még azok is akadozva érkeznek, amelyeket lekötöttek. Az AstraZeneca vakcinából például - most kaptuk az értesítést - félmillióval kevesebb érkezik a következő hetekben. És csak hogy pár okát elmondjam ezeknek a késlekedéseknek: nem kötöttek időben szerződést Brüsszelben, valakik megkötötték a nyáron, Brüsszelben novemberben kötötték meg; a gyártók nem tettek a szerződésben kötelező vállalást arra, hogy mindenképpen szállítani fognak; és Brüsszel, úgy néz ki, lemondott a számonkérés lehetőségéről is. Ezeket majd később meg kell vizsgálni, de most azt kell biztosítani, hogy minél hamarabb minél több vakcina érkezzen.

Most ami az önök egyéb észrevételeit illeti, azt állítják - többször is elmondták -, hogy önök látták előre, hogy a harmadik hullám lesz a legsúlyosabb. Tényleg?! Hát, nem így áll a helyzet. A jegyzőkönyv kedvéért jegyezzük meg, látom, hogy zavarja önöket, de jegyezzük meg, hogy azonnali nyitást követeltek *(Tordai Bence nemet int a fejével.)*, azonnali nyitást követelt az MSZP, a Momentum is ilyen politikát hirdetett, és a Jobbik még helyi szinten is kampányolt a nyitásért. És a helyzet totális félreismerése abban is

tetten érhető, hogy az ön főpolgármestere pár napja programsorozatot hirdetett a Belvárosba. Én nem tudom, hogy mit csinál az a több mint negyven tanácsadó, de ha az operatív törzs nem intéz külön felhívást az önkormányzatokhoz, akkor a városháza megtartotta volna a programokat, minthogyha nem is lenne járvány. *(Dr. Völner Pál: Így van! Felelőtlenség!)*

Jellemző módon az ön párttársa az elmúlt napokban a lélegeztetőgépek ügyében is számonkérte a kormányt, mindezt úgy, hogy ön személyesen többször is feleslegesnek minősítette a lélegeztetőgép-beszerezéseket. *(Tordai Bence közbeszól.)* Az A héten azt kérdik, hogy miért nincs lélegeztető, a B héten meg azt, hogy miért van ilyen sok - ez az önök politikája.

Ami pedig a gazdasági vonatkozásokat illeti, amíg az adóbűnöző Czeglédy Csaba szerződéseire van pénz ilyen nagyságrendben a baloldali önkormányzatoknál, addig a családokat és a vállalkozásokat segítő lépésekre is lenne pénz. És hogyha tényleg segíteni szeretnék a vállalkozásokat ebben a helyzetben *(Tordai Bence közbeszól.)*, akkor miért einstandolták a nekik járó bértámogatást? *(Tordai Bence közbeszól.)* Miért nem adják nekik oda? Ezek után tényleg nehéz eldönteni, hogy a képmutatásuk vagy a felelőtlenségük a nagyobb.

Egy éve küzdünk, tisztelt képviselő úr, a járvánnyal, és sokan várjuk azt, hogy a baloldal akár csak egyetlen napra is, de csatlakozzon a járvány elleni összefogáshoz. Amit eddig bemutattak, az nem más, mint párt- és kampánypolitika az országellenes fajtából. Még van lehetőségük változtatni. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány szembesített bennünket az egészségügyi ellátás, az egészségügyi rendszerünk leromlott állapotával, szűk keresztmetszeteivel, az egészségügyben dolgozók létszámának és megbecsülésének a hiányával. A járvány megváltoztatta a munkát, megváltoztatta az oktatást, a hétköznapokat, csak egyvalamit nem változtatott meg: a kormánynak a mentalitását. Az elmúlt egy évben tovább folytatódott az országnak a szétszakítása, a Fidesz-oligarcháknak a gazdagítása, és a helyzet gyakorlatilag rosszabbá vált.

A miniszterelnök úr azt nyilatkozta a vasárnapi interjújában, hogy már novemberben látta, hogy nagy baj lesz és hogy súlyos a helyzet. Viszont hogyha a miniszterelnök úr azt látta, akkor azt kérdezem, hogy miért nem készült fel a kormány a járvány harmadik hullámára, miért nem készült erre a helyzetre egy átgondolt, felelős cselekvési terv - pedig még akkor lett volna idő, és talán még akkor is, amikor önök a felkészülés helyett inkább egy nemzeti konzultációt indítottak, elégetve tíz-, százmilliókat, ami teljesen felesleges volt.

A vakcinabeszerezés nagyon fontos, kiemelt kérdés, tudatában vagyunk, viszont az is tény, hogy számos más, a mindennapi megélhetésünk szempontjából fontos feladat lett volna, amit a kormány egyáltalán nem vagy nagyon rosszul kezelt. Nem készült átgondolt, pontosan végrehajtható oltási terv, és itt nemcsak az a kérdés, hogy kit mikor mivel és ki olt, hanem a kapacitásokat is pontosan kellett volna felmérni, és az oltás infrastruktúrájának a biztosítását is időben kellett volna megtervezni, nem pedig ötletelni. Megfelelő felkészültséggel nem úgy küldtek volna ki egy hétvége előtt 74 ezer sms-t az oltásra váróknak, ami hemzsegett a hibáktól, amit végül is le kellett fűjni - egyébként a lefűjás sem sikerült teljesen. Egy ilyen időszakban nem lett volna szabad egy olyan egészségügyi törvényt is behozni az Országgyűlés elé, amelynek az lett a következménye, hogy közel ötezer egészségügyi dolgozó hagyta el az ágazatot a legkritikusabb időszakban.

Múlt év novembere óta sok tízezer ember vesztette el a munkáját, vesztette el a jövedelmét, kis- és középvállalkozásoknak a sokasága ment tönkre. És mit tett a kormány értük? Jóformán semmit.

(9.20)

Orbán Viktor már novemberben tudta, hogy nagy a baj, decemberben a kormány mégis közel 8000 milliárd forintot fordított, na nem az egészségügyi problémák megoldására vagy a bajba jutott embereknek a segítésére, hanem döntően felesleges projektekre, elég sokszor elmondtuk, a vadászati világiállításra, a Budapest-Belgrád vasútvonalra és nem utolsósorban a Fidesz-oligarchák sokcsillagos szállodafejlesztésére. Még a múlt héten is, amikor a járvány harmadik hulláma már tényleg dübörgött, a kormány akkor is képes volt 19 milliárd forintra felemelni a nyíregyházi stadion építésére szánt összeget, és a Gazdaságfejlesztési Alapból 12 milliárd forintot csoportosítottak át kézilabdacsarnokra.

Miniszterelnök Úr! Itt is elmondom, és felhívom az önök figyelmét is, hogy nem ilyen időszakban kell stadionokat építeni, hanem a bajban lévő embereknek kell segíteni. Sajnos, egyre többen szorulnak segítségre, de úgy tűnik, hogy önök ezt igazából nem veszik észre.

Ezért ismételtelen felhívom a kormánynak a figyelmét, hogy mindenki kapjon százszázalékos táppénzt, aki a vírus miatt esik ki a munkájából. Az álláskeresői járadék összegét és időtartamát meg kell emelni. Teljes körű bértámogatást kell nyújtani minden szektorban, ahol esett a bevétel. Kapjanak jövedelempótló támogatást az eddig minden támogatásból kimaradt egyéni és mikrovállalkozók is. Mivel egyre többen nem tudják a rezsiköltségeket sem fizetni, ezért a rászorulókat ehhez is kapjanak támogatást. Nagyon sokan vannak, akiknek már hosszabb ideje nincs bevételük, ezért szükségesnek tartjuk, hogy legyen újrainítási támogatás a számukra.

Végül szeretném, tisztelt képviselőtársaim, itt cáfolni, amit a kormány terjeszt rólunk. Mi oltáspártiak

vagyunk. Azt mondjuk, hogy minden vakcina jobb, mint a betegség. Ennek bizonyítására hadd hozzam azt, hogy engem két és fél hete beoltottak a kínai vakcinával, és mindenkinek azt javasolom, hogy iratkozzon fel oltásra. Köszönöm a figyelmet. Így van, beoltottak! *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Tisztelt Ház! Ön ismételtelen azt mondogatta itt a parlamentben, mint mindegyik baloldali politikustársa, hogy Magyarországon szervezetlen az oltás, kaotikus az oltás, nincs terv az oltásra.

Azt mondja meg nekem, tisztelt frakcióvezető asszony, képviselő asszony, ha Magyarország a második legeredményesebb az oltásban, akkor önök mégis mivel lennének elégedettek! Mi lenne önöknek tervszerű? Mi lenne önöknek szervezett, ha nem az az oltás, amely eredményesebb, mint a német, mint az osztrák, mint a belga, mint a svéd, mint a spanyol, mint az olasz, mint a francia, mint Máltán kívül szinte bármelyik európai uniós országé? Önök erre a második legsikeresebb oltási programra mondják azt, hogy ez kaotikus, nem tervszerű, és minden egyéb váddal illetik, tisztelt képviselő asszony. Önöknek mi lenne a jó akkor ezek szerint, ha Európa második legeredményesebb oltási programja nem elegendő?

Nézze a számokat! Azok önöket nem szokták meggyőzni, de azért mégiscsak elmondja az ember. Magyarországon az átoltottaknak az aránya 13,94 százalékos, közel 14 százalékos, miközben az Unióban kevesebb mint 8 százalékos, Németországban 7,7 százalékos. Önök szerint a német 7,7 százalékos az eredményes, nem kaotikus, jól szervezett, jól megtervezett, a magyar közel 14 százalékos az nem jó. Franciaország 7,5 százalékos, Belgium 6,7 százalékos. Önök szerint, amelyek Magyarországnál alacsonyabb átoltottságúak, az egy jól szervezett oltási program, Magyarország, amelyik messze mindegyiknél magasabb, és közel kétszerese az uniós átlagnak, az egy nem jól szervezett.

Tisztelt Képviselő Asszony! A politikusi vaktság nagyon előrehaladott tünetei vannak a magyar baloldalon, mert nagyon nagy erőfeszítéssel, hétköznapi és hétköznapi, reggeltől estig orvosok, ápolók, katonák, rendőrök és mindenki más közreműködik a szervezésben azért, hogy Magyarországon minél több ember be legyen oltva, önök lekicsinylik, lekezelik. Valószínűleg nem így viselkedett azokkal az orvosokkal, akik önt beoltották vagy azokkal az ápolókkal, akik ott közreműködtek. Valószínűleg nekik megköszönte, és ez így is van jól emberileg.

De akkor mégis miért jön be ide a parlamentbe, ha a saját tapasztalata és a számok pontosan az ellenkezőjét mutatják, mint ami a valóság? Hogy lehet, hogy valaki a politikai helyzete miatt vagy politikai oldalállása miatt mind a saját személyes tapasztalata ellen beszél,

mind pedig azon objektív számok ellen, amelyek azt mutatják, hogy Magyarországon milyen magas az átoltottsági arány?

Miért mondjuk önkörről, hogy oltásellenesek, tisztelt képviselő asszony? Azért, mert aláírásokat gyűjtenek arra, hogy az emberek ne oltassák be magukat, azért, hogy kínai vakcinát ne adjanak be. Ezért mondjuk önkörről, hogy oltásellenesek.

Miért mondjuk, hogy oltásellenesek? Mert itt a parlamentben olyan határozati javaslatot nyújtanak be, amelyben az szerepel, hogy Magyarországon ne oltassanak be embereket olyan oltással, amelyeket a magyar gyógyszerhatóság engedélyezett és nem az európai gyógyszerhatóság. Folyamatosan mindenhol, még aznap is, ebben talán Kálmán Olga volt a non plus ultra, aki még az oltása napján is az oltás ellen igyekezett hangolni az embereket, vagy Hiesz György, aki része ennek a baloldali tábornak, aki folyamatosan az oltások ellen beszél, és utána titokban mégis beoltatja magát.

Tehát miért mondjuk önöket oltásellenesnek? Azért, mert oltásellenes javaslatokra szavaznak itt a parlamentben, azért, mert az embereket lebeszéli a kínai és orosz vakcina beadásáról, és azért, mert aláírásokat gyűjtenek arra, hogy a magyar embereket ne lehessen ötféle vakcinával beoltani, csak háromfélével. Ezért mondjuk önökre, hogy oltásellenesek.

Mikor mondanánk, hogy oltáspártiak? Ha nem nyújtanának be olyan javaslatot, hanem olyan javaslatot nyújtanának be, hogy minél több vakcinával lehessen Magyarországon oltani, és támogatnák a kormánynak ezeket a célkitűzéseit. Önök például a tegnapi napon vagy a korábbi napokon Kínából megérkező repülőket ott, a ferihegyi repülőtéren fordítanak vissza Kínába, hogy menjen oda, hogy vigye vissza a kínai vakcinát? Onnan, a repülőtérről küldenék vissza? Mert ilyen határozati javaslatot nyújtanak be itt a parlamentben, tisztelt képviselő asszony. Nem jutna el Kínáig, mert valószínűleg itt, Európában nagyon gyorsan lenne kereslet arra a kínai vakcinára, ami először Magyarországra érkezett meg.

Tisztelt Képviselő Asszony! Felháborító az a fajta oltásellenesség, amit politikusként is tesznek itt a parlamentben és a médiában.

Ami a magyar orvosok számát illeti, tisztelt képviselő asszony, amikor a magyar baloldal 2002-ben átvette Magyarországon a kormányzást, 37 295 orvos volt. Ezt kétévnél kormányzásukkal sikerült letornáznia 34 ezer alá, 33 943 lett az orvosok száma 2010-ben, tisztelt képviselő asszony, tehát több mint 4 ezerrel csökkentették az orvosok számát.

Mi történt 2010 óta? Tisztelt Képviselő Asszony! Emelkedett Magyarországon az orvosok száma, ma már 40 ezer környékén van. Önök 37 ezerről 34 ezer alá vitték le, mi 34 ezer alatt vettük át (*Az elnök megkocogtatja a poharát.*) a kormányzást, és most 40 ezer fölötti orvos van. Ebből látszik, hogy ki az, aki tesz az orvosokért és ki az, aki nem. Önök orvosbért csökkentettek, mi orvosbért emeltünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Oláh Lajos képviselő úr, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Önök rengeteg adattal dobálóznak, de van egy dolog, amiről soha nem beszélnek, ez pedig az, hogy 193 ország közül Magyarország a nyolcadik legrosszabb a lakosság-arányos halálozás tekintetében. Bármelyik országnál, hogyha nézzük a híreket, azt mondják és azt vizsgálják, hogy hogy áll ez a halálozási arány. Önök ebben megbuktak, önök magyarok ezreit hagyták ott az út szélén, a kórházakban meghalni. Ez az a szám, amelyik leginkább mutatja az önök sikeres, illetve sikertelen védekezését.

Folyamatosan kritizálják az EU-ból jövő vakcinákat. Ha önök, tisztelt kormány, minden EU-s vakcinát beadtak volna, akkor ma Magyarországon több beoltott lenne, mint amit önöknek sikerült elérni. A vakcinákat nem a raktárban kell tárolni, hanem - meghallgatva a Magyar Orvosi Kamarát - megfelelő módon megszervezni az oltást, elfogadni az önkormányzatok segítségét. Igen, tudom, nekem is azt fogják válaszolni, hogy mindenki oltásellenes. Segítek: önök ne csak a köztévé nézzék, amiben önök hazugságokat mondanak, hanem hallgassák meg a valódi felszólalásokat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy konkrét járványügyi intézkedésről szeretnék beszélni most, ez pedig az Orbán-kormány által bevezetett ingyenes parkolás intézménye. Elég hamar kiderült, hogy az ingyenes parkolás mint járványügyi, járvány elleni fegyver nagyon gyorsan megbukott, hisz ettől nem lett több orvos, ápoló, nem pótolja a vakcinát, nem gyógyulnak meg hamarabb a betegek, ellenben jelentős bevételről fosztja meg az önkormányzatokat, illetve az ott lakó embereket. A budapesti belső kerületekben eddig se nagyon volt parkolóhely, ezután pedig végképp ellehetetlenült a parkolás. Önök azokat büntették, akik ott laktak.

Önök a bevezetéskor arra hivatkoztak, hogy a közösségi közlekedést ezáltal tehermentesítik.

(9.30)

Tisztelt Kormány! Önök akkor, valószínű, hogy a luxuslimuzinok hátsó ülésén, miközben sofőrrel járnak, soha nem próbáltak megállni, mert akkor látták volna, hogy a belső kerületekben eddig se nagyon volt parkolóhely, tehát nem tudott mit tehermentesíteni.

Írásbeli kérdést nyújtottam be, hogy mutassák már meg azokat az adatokat, amik igazolják, hogy az ingyenes parkolás tehermentesíti a BKV járatait. Önök nem tudtak választ adni. Nagyon gyorsan kiderült, hogy amikor önök ezzel indokolták az ingyenes parkolást, önök hazudtak, hiszen az írásbeli kérdésre semmilyen érdemi információt nem tudtak megküldeni.

De a helyzet valójában ennél sokkal rosszabb, tisztelt kormány, hisz az látszik, hogy azáltal, hogy

önök az ingyenes parkolást engedélyezték, ezáltal nehezítették az ott élők járványügyi helyzetét, hiszen az önök szakértői mondták azt, hogy a légszennyezés negatívan hat ki a járványügyi helyzetre. Ma az ott lakóknak sokkal többet kell keringeni, hogy parkolóhelyet találjanak, illetve önök próbálták rászabadítani a belső kerületekre egész Budapestet, illetve az átmenő forgalmat, mert mindenki ott parkol ingyenesen, ezáltal jelentősen nőtt a légszennyezettség a civil szervezetek felmérése alapján, azaz önök az ott lakók életét veszélyeztetik, tisztelt kormány. A 133 bátor ember Erzsébet- és Terézváros lakóinak az életét veszélyezteti. Ezen túl minden hónapban 250 millió forintot vesznek el ettől a két kerülettől, nem is a kerület vezetőitől, hanem a kerületi lakosoktól. *(Nacsa Lőrinc: Mi van a cigányzenekarral?)* Nagy a düh és a harag önökkel szemben.

Akár elégedettek is lehetnének, hisz azt mondjuk, hogy a kormány továbbra is megy befelé a csávába, megy befelé az erdőbe, és még jobban meg fog bukni 2022-ben *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, de Erzsébet- és Terézváros megválasztott országgyűlési képviselőjeként nem ez motivál minket, hanem az ott lakók élete. *(Dr. Rétvári Bence: Meg a bitcoinbányászat!)*

Ezért az a kérésem, hogy azonnal vonják vissza az ingyenes parkolást, legyen tisztább levegő, legyen nyugodtabb élete az ott lévőeknek, és kérem, ne hazudjanak azzal kapcsolatosan, hogy a BKV-nál ezzel kapcsolatosan csökkent a sűrűség. Azt tudom mondani, hogy egy picikét nézzék már meg a nemzetközi kutatásokat, mert van, ahol ezt vizsgálták, ellentétben önökkel, és ott azt mondták, hogy semmilyen ilyen dologra nincs szükség, a közösségi közlekedés, ha megfelelően védekezik *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)*, nem okoz ilyen típusú problémát. Önöket nem érdekli a valóság és a tények, önök csak hazudnak. *(Dr. Rétvári Bence: Zeneiskola...)*

Tisztelt Kormány! Konkrétan arra válaszoljanak, tiszteljék meg Erzsébet- és Terézváros lakóit, van-e bármilyen adatuk azzal kapcsolatosan, hogy érdemben csökkent az utazók száma az ingyenes parkolásnak köszönhetően. Válaszoljanak arra, hogy miért növelik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a járványügyi kockázatot az ingyenes parkolással. Köszönöm, hogy meghallgattak. Elnézést, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Oláh Lajos képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Elég sok témát érintett, úgyhogy igyekszem sorban válaszolni.

Ami az oltásokat illeti, megmosolyogtató, hogy önök itt előadják az oltást támogató álláspontjukat, miközben az ön pártja aztán rengeteg mindent tett az oltások ellenében: támadták a szakembereket az engedélyek megadásakor; Brüsszelben is megtámadtak egyes vakcinatípusokat; aláírást gyűjtöttek önök egyes vakcinatípusok ellen. A DK-s önkormányzatok

levelet küldtek házi orvosoknak, hogy ne használjanak egyes vakcinákat. *(Dr. Rétvári Bence: Így van.)* Élő adásban vonta kétségbe az egészségpolitikusuk, hogy bármely vakcina jobb lenne, mint a vírus. *(Dr. Oláh Lajos: Nem igaz...)* Az egyik állásfoglalásukban ott virít a DK oldalán, hogy a kínai vakcinát be kell tiltani. Nem engedélyt kell kérni, hanem be kell tiltani. *(Nacsa Lőrinc: Hoppá!)* Önök betiltásért kampányoltak, most meg letagadják. Mekkora szégyen!

És van olyan házi orvosuk, az önök jelöltje volt, aki megtagadja az oltás beadását. És ezek után ön idejön, és azt mondja, hogy önök oltáspártiak. *(Dr. Völner Pál közbeszól.: A sajtóban... - Dr. Oláh Lajos közbeszól.)* Hogy képzelik ezt? Miért kell mindenkit hülyének nézni? Miért kell hülyének nézni a magyarokat?

Ami a rendelkezésre álló vakcinák számát illeti, a miniszterelnök is elmondta tegnap: a raktárakban azért lehetnek vakcinák, mert a második dózisra is kell tartalékot képezni. Ez egészségszakmai kérdés, miért akarják felülírni?

Ami pedig az önkormányzati felajánlásokat illeti: rengeteg oltópont van az országban. Nem az a probléma, hogy nincsen oltópont, hanem az a probléma, hogy nem érkeznek meg a Brüsszel által ígért és lekötött vakcinák. *(Dr. Oláh Lajos: Sorban állnak az emberek, államtitkár úr!)* Úgyhogy azt javaslom önnek, hogy inkább a kinti haverjaiknál lobbizzanak, hogy érkezzenek meg ezek a vakcinák, hogyha szeretnének valamit tenni.

Ami a parkolási kérdést illeti: azon összefüggés, remélem, hogy az önök számára is nyilvánvaló, hogyha a parkolás ingyenes, akkor többen tudják az autójukat használni, ezzel a tömegközlekedésben *(Dr. Oláh Lajos: Hányan?)* - engedje meg, hogy végigmondjam, mert én is meghallgattam önt - a kontaktusok számát lehet csökkenteni. Ez járványügyi kérdés. Minden ilyen intézkedés az egészségügyi járványügyi szakemberek előterjesztésén, javaslatain alapul. Arra kérem önt, hogy ne akarják ezt felülírni.

Engedje meg, hogy más, megélhetést érintő vonatkozásokról is szóljak, azért is, mert önök mindig kétségbe vonják a kormány megélhetés javítását célzó politikai szándékát. És önnek is szeretném elmondani, hogy nagyon sok döntésen vagyunk túl. Döntött a kormány a hitelmoratóriumról, a bértámogatásról, ami most már a lezárás által érintett ágazatokra is vonatkozik; a kata és a kiva szerint adózóknak nem kell márciusban befizetniük ezt az adót; a 25 év alattiak adómentességet kapnak, a sort folytathatnám.

Na, ez az a program, aminek önök még a létezését is tagadják, és hogyha netán itt szavazattal kellene támogatni az Országgyűlésben, akkor meg ellene mennek. És aztán idejön ön, és a magyarok megélhetéséért aggódik, miközben minden egyes lényegi ponton ellene ment ezeknek a terveknek.

És mindig érdeklődéssel hallgatjuk, amikor a gazdasággal és a megélhetéssel kapcsolatban követeléseket fogalmaznak meg *(Dr. Oláh Lajos: Ingyenes parkolás a téma!)*, és azért lehet ilyenkor mindenki furcsa érzés, mert maguk már vizsgáltak válságkezelésből, mégpedig elégtelenre, bukás lett a vége.

És ez sokkal több dologról szól, mint csupán a parkolás kérdéséről, ami, még egyszer mondom, egy járványszakmai kérdés, mert hogyha csak a megélhetési részét nézzük (*Dr. Oláh Lajos: Ingyenes parkolás!*), csak a megélhetési részét nézzük a dolognak, akkor önök nem bértámogatást adtak, hanem bérmegvágást; 800 ezer ember volt érintett. Nem emelték a nyugdíjat, hanem csökkentették; 2,4 millió nyugdíjas volt érintett. Nem emelték az orvosi béreket, hanem utcára tettek 6 ezer orvost, és felszámoltak 16 ezer aktív ágyat. Nem bővítették a családtámogatásokat, hanem elvették a családi adókedvezményt.

És hogyha ez nem lenne elég, akkor ingatlanadó bevezetéséről döntöttek; tandíjat akartak, fejlesztési részhozzájárulás címen, és mindvégig emelték az energiaárakat. Így segítették önök a magyarok megélhetését, szóval, általánosságban véve, és tudom, hogy túllentem a parkolás kérdésén, de az egészségügyi kérdés, és járványszakmai kérdés (*Dr. Oláh Lajos közbeszól.*), de hogyha az egésznek a lényegét nézem, akkor az önök válságkezelése a megszorításokról szól, a nemzeti oldal pedig arról, hogy a legnehezebb időben is védjük a magyarok munkahelyét, és támogatjuk a családokat, és ez nagy különbség.

Ahogy elnézem a javaslatokat, nem lesz ebben óriási véleményegyezés köztünk (*Dr. Oláh Lajos közbeszól.*). A parkolással kapcsolatban javaslatainak meg még egy értelmezést hadd adjak: úgy látom, hogy Czeglédy Csabának (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) kellene a további megrendelés, nem tudom az ön felvetését máshogy értelmezni. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Oláh Lajos közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita, a Magyar Szocialista Párt képviselő asszonya: „Mikor áll szóba a Fidesz-kormány az emberekkel, mielőtt meglopna őket?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Botrányosnak tartom, hogy a Fidesz-kormány segítséget nyújt abban, hogy a balatonaligai partszakaszt magánvállalkozások elvehessék a magyar családoktól. A kijelölt 7 hektáron nem marad majd közterület, így az a veszély fenyeget, hogy mind a helyi lakók, mind pedig a Balatonhoz pihenni érkező családok elveszítik közvetlen kapcsolatukat a tóval. Fogalmazzunk egyértelműen: a Fidesz-rezsim megteremti annak a lehetőségét, hogy ezt a partszakaszt elzárják, és a hétköznapi embereket kiszorítsák onnét.

Mivel a helyi lokálpatrióták Aligai Fürdőegyesülete semmilyen választ nem kapott a Miniszterelnökségtől, 2021 januárjában írásbeli kérdést nyújtottam be az ügyben. Erre dr. Orbán Balázs államtitkár úr válaszolt, és arra hivatkozott, hogy a Miniszterelnökség nem rendelkezik hatáskörrel ebben az ügyben. Ez azonban nem igaz.

A parti sétány és más közterületek kialakítását ugyanis egy tavalyi kormányrendelet teszi megkerülhetővé, így a terület vagyongazdálkodójának nem kell betartania, amit eredetileg az önkormányzatnak ígért, hogy a közönség is hozzáférjen a vízparthoz. Ráadásul a 10 hektáros állami területre vonatkozó vagyongazdálkodási szerződést a magyar állam nevében a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Kötötte a Promot Kft.-vel. Ez szintén azt bizonyítja, hogy a Fidesz-kormánynak igenis van tetten érhető hatásköre az ügyben.

(9.40)

Amikor újabb írásbeli kérdésben rámutattam, hogy a Miniszterelnökség nem háríthatja el a felelősséget egy olyan ügyben, amelyet egy kormányrendelet idézett elő, az államtitkár úr egyszerűen csak annyit üzent, hogy fogadjam el a korábbi válaszát. Ezt az otromba és lenéző reagálást sem én, sem pedig az érintett helyi lakók nem tudják érdemi válasznak tekinteni. A kormány nem dobhatja le magáról a felelősséget. Folyamatosan mutogatnak az önkormányzatokra, a beruházóra, miközben mindenki tisztában van azzal, hogy a kormány rendelete újabb hatalmas szállodák építését teszi lehetővé. Ezzel pedig nemcsak elzárják a pihenni vágyó családokat a Balatontól, de a terület nagy méretű beépítésével a környezet természeti értékeit is veszélyeztetik.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Fogadják el, hogy ezt a mutyit nem sikerült csöndben elrendezniük. Azt már Péterfalvi Attila adatvédelmi biztos is kinyilvánította, hogy a titkolózásnak nincs helye az ügyben. Az ugyanis törvényellenes, hogy a Club Aliga tulajdonosa titoktartási nyilatkozatot írat alá a helyi képviselő-testület négy tagjával, és onnantól kezdve csak velük hajlandó tárgyalni.

A legújabb fejlemény az ügyben a Club Aliga közelében lévő volt úttörőtábor ügye. A tavalyi privatizáció során a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. garantálta, hogy a 30 méteres parti sétányra az önkormányzatnak elővételi joga van. Az általam előbb már említett kormányrendelet előírásai azonban erre a telekre is vonatkoznak, és törölték a vonatkozó elővételi jogot. A kiszivárgott hírek szerint hatalmas épületet terveznek ide. A bontás már meg is kezdődött. Egészen a partig építkeznek. A helyi építési szabályzatnak még megfelelő, kétszintes, 8 méter hosszú helyett 16,5 méteres, 7 szintes ingatlan terveznek építeni. Ez egyszerűen döbbenetes. És közben önök még a saját jogszabályait is lábbal tiporják. Vegyük sorba!

Semmibe veszik az Alaptörvényt. Semmibe veszik a 2018. évi területrendezésről szóló törvényt. Magáról tesznek a helyi építési szabályzatra és a korábbi szerződésekre. Emlékeztetek, hogy 2017 decemberében még Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter egy sokkal elfogadhatóbb törvényjavaslatot nyújtott be, amit aztán vissza is vontak. Rájöttek ugyanis, hogy míg egy balatoni kemping évi néhány tízmilliós használat mellett működik, addig az ingatlanbizniszből milliárdokat tudnak kaszálni. Az pedig már nem érdekli a Fideszt, hogy ezzel kiszorítják a Balatontól a kevésbé tehető, olcsó

nyaralásra vágyó családokat. Önöknél pénzért tényleg minden eladó?

De ne higgyék, hogy csak úgy átgázolhatnak az embereken! A fennálló jogsértések miatt Balatonvilágos önkormányzata már az Alkotmánybírósághoz fordult, az MSZP pedig együtt küzd az emberekkel a Balaton-part szabadságáért. Meg fogjuk akadályozni, hogy önök szétosztogassák egymás között azt, ami mindannyiunké. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. A kormány nevében Azbej Tristan fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, a Club Aliga ügye nem először merül fel a parlamenti diskurzusban. Önök, illetve ön, képviselő asszony, az előző alkalmakkor is szakszerű választ kapott, ami tisztázta a jogi aggályokat, ezért én a válaszban foglaltakat szeretném megismételni, több helyen pontosítva azt, amit ön állított.

Először is, az egyeztetések elmaradásával kapcsolatban szeretném rögzíteni azt a tény, hogy a Miniszterelnökség 2020 őszére szervezett helyszíni egyeztetésre meghívta a balatonvilágosi fejlesztésekkel érintetteket, így a civileket, így az Aligai Fürdőegyesületet is. A Miniszterelnökség a találkozó összehívását éppen azért kezdeményezte, mert valamennyi érintett fél véleményének megismerését fontosnak tartotta. Az egyeztetésre - hogy pontosan rögzítsük a tényeket - szeptember 29-én került sor Balatonvilágoson, ahol jelen volt a fürdőegyesület több képviselője a civil részről, Witzmann Mihály úr, a terület országgyűlési képviselője, dr. György István államtitkár úr, Füleky Zsolt helyettes államtitkár úr, Takács Károly Balatonvilágos község polgármestere, valamint több önkormányzati képviselő, továbbá a terület tulajdonosának és a vagyon kezelőjének képviselői is. A fürdőegyesület szakmai kérdéseinek többségét az érintett felek tisztázták a megbeszélésen, nem értjük, hogy miért kerülnek újra és újra napirendre ezek a már tisztázott kérdések, ráadásul a civil szervezetek képviselőivel tisztázott kérdések.

Az egész konklúziója gyanánt pedig szeretném elmondani, hogy a vagyonkezelői szerződésben és a településrendezési szerződésben rögzítettek kapcsán a Miniszterelnökség a továbbiakban nem rendelkezik hatáskörrel, azok ugyanis az önkormányzat és a tulajdonos, illetve a vagyonkezelő között jöttek létre. Általában véve a kormány politikájáról elmondható, hogy a Balaton környéki beruházások az általános fenntarthatóság szemléletét tükrözik, amik mind védik a gazdasági, a társadalmi és a környezeti fenntarthatósági szempontokat, megóvják a környezeti értékeket, a Balaton turisztikájának, idegenforgalmának a fellendülését, illetve jelen pillanatban megvédését támogatják, valamint lehetővé teszik a magyar embereknek, hogy olcsón, pénztárcájuknak megfelelően tölthessék el szabadidejüket a Balaton környezetében.

Ennek kapcsán szeretném felhívni az Országgyűlés, illetve a magyar közvélemény figyelmét a Kisfaludy-programra, amelynek keretében a balatoni régiót is erősen érintve több mint 14 ezer magánszálláshely fog támogatást kapni, valamint több mint 114 strand fog megújulni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Potocsáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselője: „Mi lesz a következő lépés?” címmel. Öné a szó.

POTOCKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A szörnyek megjelentek a Balatonnál. No, nem olyan szörnyek, amikkel nem találkozhatunk, hanem valóságosak, monumentálisak, és óriási az étvágyuk: a Balaton-partra fáj a foguk. Önök az elmúlt években nem tesznek mást, mint kizsákmányolják és kiszajátítják a települések, az önkormányzatok tulajdonait, és értékesítésbe kezdenek.

Képviselőtársam már az előbb említette a Club Aliga ügyét, és érintette az úttörőtábor helyén megvalósuló beruházást. Én most erről szeretnék beszélni, mert ez borzolja most ott, Balatonvilágoson a kedélyeket. De egy kicsit menjünk a szélesebb spektrumra, mi is van a Balatonnál! A keleti medencénél *(sic!)*, Keszthelynél 40 fa bánta az önök étvágyát. A középső medencében, Tihanynál elhordtak egy egész kráternyi területről olyan földeket, amelyek a természetet abszolút károsítják, ezért a természetkárosítók kaptak mindössze 500 ezer forintos büntetést.

És most elérkezünk a keleti medencébe, Balatonvilágosra, ahol van egy óriási, egybefüggő terület, 47 hektár Club Aliga, és mellette egy mindössze 8300 négyzetméteres terület, a volt úttörőtábor, amely Erzsébet-táborként üzemel. 2020 áprilisa, megtörténik az árverés, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. mindössze 410 millió forintért elad egy olyan területet, ahol a helyi építési szabályzat kimondja: 10 méteres parti sávot kell fenntartani, és egyébként 30 méteren belül nem lehet építkezni. Majd aztán 2020. augusztus 7-e, önök kiemelt fejlesztési területtel nyilvánítják nemcsak a Club Aliga területét, hanem az úttörőtábor területét is.

Mit jelent ez? Minden helyi építési szabályzat kuka. A 8 méteres épületmagasság megemelkedik 16,5 méterre, eltörlik azt, hogy 10 méteren belül parti sávot kell kialakítani, gyakorlatilag eladták önök ezt a területet 410 millió forintért. Felteszem azt a kérdést, tudta-e esetleg a beruházó - márpedig azért élek a gyanúperrel, hiszen az obszervatóriumnál is éppen a jogszabály megjelenése előtt kapott építési engedélyt a beruházó, és természetesen sokkal értékesebb a terület -, mekkora értéke van ennek a területnek akkor, ha ott a helyi építési szabályzatok nem érvényesek.

(9.50)

1,2 milliárd, ez az, amivel önök megkárosították a magyar embereket. Önök nemcsak azt teszik meg,

hogyan elveszik a magyar emberektől a Balatont, hanem még nyereszkednek is rajta. Önök ehhez asszisztálnak.

Látták önök ezeket a látványterveket? (*Felmutat egy lapot.*) Ezt akarják oda felépíteni, ezt a monumentális lakóparkszörnyet. Ezt akarják önök odatenni, mindössze 8,14 méterre a Balaton szélétől. A látványtervek egyértelműek, önök felülírják azokat az építési szabályzatokat, azokat az önkormányzati érdekeket, ami egyébként minden magyar ember érdeke; mert eljutottunk odáig, hogy most már semmi sem szent.

Ezen lakópark, tervezett lakópark mögött ott van ugyanis egy löszfal, a balatonvilágosi magaspart. Meteorológus szakemberek elmondták, ha oda megépül ez a hétemeletes luxuslakópark, megváltozik a széljárás, megváltozik a klíma, és így a Balaton és a környéken élők is elszenvedik azt, ami önöknek a saját egyéni érdekük. Mert megint azt helyezték előtérbe, ami az önök érdeke, a gazdagodás, az, hogy a strómanokat kitömjék, és nem a mellette lévő lakóingatlanok, amelyek egyébként kétemeletes magasságúak lehetnek, hiszen a helyi építési szabályok rájuk vonatkoznak, nem úgy, mint amit önök tesznek ezen a területen. 16,5 méter, ez fog oda megépülni! És önök ehhez asszisztálnak.

Ez önöknek a Balaton-stratégiája? Az, hogy tönkreteszik a természeti kincsünket, azt, amely mindenkié, minden magyaré, ahová emberek lejárnak pihenni, és ott ezt a lakóparkszörnyet kell majd nézegetni, amely beárnyékolja a környéken élők ingatlanjait? El fognak értéktelenedni, ezt teszik önök a magyar emberekkel!

Miért maradnak csöndben a térség fideszes kormánypárti képviselői? Miért nem emelik fel a hangjukat, és állnak oda az Aligai Fürdőegyesület mellé, és verik az asztalt önöknél, hogy igenis le kell állítani ezt a beruházást? Önök a veszélyhelyzetet kihasználták arra, hogy ezt az építési engedélyt kiadják. Nem tettek semmit, ölbe tett kézzel nézték!

Ez a lakóparkszörny, amelyet odatelepítenek, csak az első lépés. Mi lesz a következő? Jönnek a szörnyek, felfalják a Balaton-partot, majd azt behordják a közepére, és egy kacsalábon forgó ingatlant fognak a Balaton kellős közepén építeni, vagy mi a következő? Na, erre várom a választ. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Mivel a felvetéseire az imént államtitkár-kollégám már részletesebben válaszolt, ezért engedje meg, hogy annyit mondjak önnek, hogy tömeges privatizációkra a szocialista kormányok idején került sor. A Club Aligát a baloldali pártok privatizálták. (*Potocskáné Kőrösi Anita felmutat egy lapot: Erről beszélj!*) Hogyha tényleg zavarja önt ez a jelenség, akkor nem fogott volna velük össze.

Engedje meg, hogy megismételjem, hogy a Miniszterelnökség 2020 őszén helyszíni egyeztetést kezdeményezett, minden érintett véleményét szeretne volna megismerni, részletes egyeztetés zajlott, és arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy a vagyongekezelői szerződésben és a településrendezési szerződésben foglaltak ügyében a Miniszterelnökség nem rendelkezik hatáskörrel, mert azok az önkormányzat és a tulajdonosok között jöttek létre.

Továbbá szeretném önnek elmondani, hogy amit ön egy szörnyhöz hasonlít, az a balatoni fejlesztések ügyében általában az elmúlt évek legnagyobb Balaton-fejlesztési programja. Ön is nagyon jól tudja, és sajnálom, hogy ennek ellenére ellene kampányol, de a Balaton térsége a kiemelt fejlesztési térségek közé tartozik, ezért a Turisztikai Ügynökség az elmúlt években 56 településen összesen 232 fejlesztési beruházást támogatott, csaknem 70 milliárd forint értékben. Ez kormányzati hatáskör, erről tudunk beszélni.

Csak a Kisfaludy-program segítségével 44 szálloda és 129 panzió fejlesztésére került sor, és önök mindig elhallgatják, de ha csupán a legkisebb magán-szálláshelyeket nézem, akkor összesen 16 900, tehát közel 17 ezer szoba újulhatott meg. Ilyen mértékű támogatásra a korábbi években - azt is mondhatnám, hogy évtizedekben - nem került sor.

Aztán nézzük a strandfejlesztéseket! Ön, ha jól idézem fel, akkor siófoki képviselő, talán az ön számára sem mellékes ez, a balatoni strandok háromnegyede kapott fejlesztési támogatást, ez egyébként 85 strandot jelent csak az elmúlt időszakban. A fejlesztésekhez egyébként hozzátartozik a közlekedési infrastruktúra fejlesztése is és a zöldfelületek fejlesztése is, mint ahogy a létesítmények megújítása is.

Ha a kérdést, a Balaton fejlesztésének kérdését a kiemelt célpontok felől szeretném megközelíteni, akkor azt tudom önnek elmondani, hogy az alábbi fejlesztéseket valósítottuk vagy valósítjuk meg: keszthelyi Festetics-kastély fejlesztése, szigetvári vár fejlesztése, tudom, hogy a túloldalon van, de azt gondolom, hogy mivel balatoni fejlesztésről van szó, talán az ön számára sem érdektelen, a balatoni bringakör fejlesztése, ez érinti Siófokot, a vízi turizmus komplex fejlesztése, hajóbeszerzéseket érint ez - ebbe még belemegyek részletesebben - és a szántópusztai fejlesztések is idetartoznak.

A sort folytathatnám hosszan, sajnálom, hogy önök ezeket rendre letagadják, elhallgatják, de annyit még szeretnék önnek elmondani, hogy ha csak a Bahart fejlesztését nézem, mert erről szokott beszélni, akkor minden reményünk megvan arra, hogy a következő években szintet lépjen a balatoni hajózás. Megkezdődött két darab 45 méteres komp és kettő darab 35 méteres katamarán építése. Ezek a hajók várhatóan a jövő évben szolgálatba is tudnak állni.

Most ön felteheti azt a kérdést, hogy mi a célja ezeknek a fejlesztéseknek, azoknak, amelyek kormányzati hatáskörbe tartoznak, mert amit ön hozott ide, az az említett okokból már nem. Az ilyen és hasonló fejlesztéseknek köszönhető, hogy a magyar turizmus a járvány előtti időszakra rekordokat döntött,

2019 végén már 13 százalékát adta a magyar GDP-nek, és azt szeretnénk elérni, hogy ez a járvány elmúltával ugyanezt a szintet elérje, sőt még magasabb is legyen.

Tehát, amikor önök a turisztikai beruházásokat támadják, amelyek kormányzati hatáskörbe tartoznak, akkor valójában ezt a törekvést támadják. És azért is fájó, mert munkahelyekről beszélünk. Ezeket a munkahelyeket kell megvédeni, ezt szolgálják a turizmusban az adócsökkentések, az adóelengedések, a hitelmoratórium ügye, itt is érvényes és a foglalások után járó visszatérítés.

A turizmust érintő támogatások a válság ellenére is több százmilliárd forintot tesznek ki, és még egyszer mondom önnek, ez azért is indokolt, mert magyar embereknek ad munkát ez az ágazat. Remélem, ha sok minden másban nem is, de legalább ebben a célban egyet tudunk érteni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban a járvány és a válsághelyzet ellenére a baloldal elkezdte a kampányát 2022-re. Szerintem izléstelen dolog kizárólag a saját hatalmi ambícióikkal törődni, amikor az orvosok, ápolók, rendvédelmi dolgozók, katonák, szociális dolgozók és mindenki megfeszítve küzd a vírus ellen, de a baloldalnak megint csak önmaga a fontos.

Persze, mit is várhatunk tőlük, amikor az elmúlt egy évben csak kamuvideót készítettek, álhíreket terjesztettek, támadták a szakembereket, az egészségügyi dolgozókat, és oltásellenes kampányt folytatnak, hazudnak a vakcinákról, embereket bizonytalanítanak el, és feszültséget keltenek. Nem a vírus ellen védekeznek, hanem minden alkalmat megragadnak, hogy a kormányt támadják, és fenyegetőznek. Egyfolytában aljas és gátlástalan módon fenyegetőznek. Szavakban folyton kiállnak a jogállamiság meg a demokratikus értékek mellett, magukat nagy demokratáknak nevezik, miközben a demokráciától nagyon messze lévő terepre érkeztek.

Gyurcsány Ferenc hirdette meg először a fenyegetőzés politikáját, azt mondta nem is olyan rég, idézem: „Készülni kell, Vidnyánszky és társai addig maradnak, amíg Orbán, utána buknak. Sőt, minden értelemben földönfutók lesznek, nem lesz árokbetemetés, zárójel lesz, levegőtlen világ.” Mindenki számára legyen tiszta, a baloldal programja ez, hogy a jobboldali értelmiséget földönfutóvá teszi, ha hatalomra kerül. Ez az önök programja, jobbikosoké, szocialistáké, anarchistáké, magukat zöldnek mondóké és gyurcsányistáké - kommunista tempó a javából.

Önök úgy döntöttek, hogy az elveket, ha még maradt, kidobják, és létrehozzák a magyar politikatörté-

net legelvtlenebb összeborulását, így mostantól minden mondatuk a közös programként értelmezhető. Tehát a jelszó: a jobboldaliakat földönfutóvá tenni. Na, hát erre a kezdőszóra, biztatásra várt a Gyurcsány-fiúk csapata, és most Gyurcsány Ferenc kegyeért versengve próbálnak egyre nagyobbakat mondani, egyre nagyobb fenyegetésekkel előjönni.

Az egyik lelkes Gyurcsány-fiú, Jakab Péter azt mondta, hogy ha csak egyszerű többségünk lesz, akkor addig faragjuk a jogot, amíg igazság nem lesz belőle.

(10.00)

Természetesen az európai értelemben vett jogállamiság nevében farigcsálja majd Jakab Péter a jogot, miután megvalósult Gyöngyösi Márton álma, és listázták már a zsidó képviselőket. Ugye, értik, tisztelt képviselőtársaim? Ez az önök programja.

Őt gyorsan követte Gyurcsány egy másik embere, Fleck Zoltán. Ő azt találta mondani, hogy nagy valószínűséggel egy '22-es ellenzéki győzelem után időlegesen le kell mondanunk a jogállam tiszta érvényesüléséről.

Magukat jogvédőnek hívó politikai aktivisták természetesen hallgatnak, a baloldali pártok némán bólogatnak, mert ez az önök programja. Senkinek ne legyen kétsége, hogy komolyan is gondolják - jogállamról szó sem lehet itt önök szerint.

A fenyegetőzés egyik feketeöves mestere, Szabó Tímea itt, az Országgyűlésben azt mondta: „Jogi eszközökkel fogjuk ezt visszaszerezni, és az a helyzet, hogy akik ehhez asszisztáltak, azok közül nagyon sokan börtönbe fognak menni emiatt. A börtön az nem fenyegetés lesz, hanem ígéret.” Tisztára, mint A tanú című filmben: hoppá, ez nem a vád, hanem az ítélet. Szabó „Rögtönítélő” Tímea már ki is mondta: ez vár a Fidesz-KDNP-s képviselőkre a baloldal demokraciá-felfogása szerint.

Nem mehetünk el szó nélkül az önök egyik miniszterelnök-jelöltje, Márki-Zay Péter mondatai mellett sem, aki ezt mondta: „nem akarom mondani, hogy a kandelábereket mire lehet még használni a plakátok ragasztásán kívül.” A Momentum egyik önkormányzati képviselője is lámpavasra kívánta egyébként a kormánytagokat.

Ott van még Jakab Péter nagyotmondásban riválisa, a másik Gyurcsány-fiú, Fekete-Győr András sorozatos fenyegetése. Még miután pár éve berontott egy szerkesztőségbe és újságírókat fenyegetett, most már a kollektív bűnösség elvét bevezetve eltiltaná az összes jobboldali újságírókat a hivatásuk gyakorlásától.

Tisztelt baloldali képviselők, akik mélyen hallgattak ebben az ügyben is, ez tehát mostantól az önök közös álláspontja. Hadd kérdezzem meg: ez vajon már az úgynevezett európai értékek megvalósulása? Önök olyan nagy hangon szokták ezeket a szlogeneket puffogatni; az újságírók fenyegetése tehát önök szerint rendben van?

Persze Fekete-Győr András fenyegetett már koncepciók perekkkel is, aminek ő már tudta a kimenetelét, az ország fidesztelenítéséről is beszélt. Választott

tisztségviselőkről mondta ki, hogy nem maradhatnak választott hivatalukban, és így tovább.

Mi a közös ezekben a mondatokban? Ezek a baloldali program alapelvei. Ezekről a mondatokról egyik párt sem érezte úgy, hogy el kellene határolódnia. Egy európai pártcsalád sem eresztett meg egy közleményt. Egy nemzetközi felháborodó, aggódó cikk nem született. Egy, magukat jogvédő civilnek mondó politikai aktivista, szervezet nem gondolta azt, hogy fel kellene szólalnia az abszolút aljas és minden demokratikus alapot nélkülöző fenyegetések ellen.

Ezek után mondják önök magukat demokratáknak? Önök állítják azt, hogy fontos önöknek a jogállamiság, miközben újságírókat fenyegetnek, választott képviselőket küldenek börtönbe minden alap nélkül, és az értelmiség földönfutóvá tételéről beszélnek? Önök nem demokraták, önöknek egyáltalán nem fontos a jogállamiság, és önöknek messziről sincs köze az igazi európai értékekhez. Önök egy hataloméhes, piti (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), fenyegető banda, akik Gyurcsány Ferenc vezetésével és kegyeit keresve (*Az elnök ismét csengget.*) nemcsak a valaha volt elveikről, de minden alapvető politikai és emberi józanságról lemondtak. Szégyelljék magukat! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsá Lőrinc képviselő úr. Az elhangzottakra Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni a kormány nevében.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm, hogy felhívta a figyelmet arra, hogy az ellenzéki oldalon ma már nemcsak a nemzeti szuverenitás feladása, hanem a gazdaság kiszolgáltatása jelent meg, hanem hogy egy régi klasszikus idézzünk, felbukkant a kísértet; kísértet járja be az ellenzéki pártokat, a kommunizmus kísértete, ami vírusként terjed, különböző mutációinak megjelenését hallhatjuk ezekből a megszólalásokból.

Nem ártana kicsit tanulmányozniuk egyébként az 1990 utáni magyar történeket az ellenzéki pártok vezetőinek, prominenseinek. 1990 óta Magyarország jogállam. Az Alaptörvény, az alkotmány garantálja a tulajdonhoz való jogot. Senkit nem lehet tulajdonától megfosztani, földönfutóvá tenni pusztán azért, mert ellenkező politikai nézeteket vall, mint azok, akik most hatalomra törnek, ahogy ezt tették '19-ben, '45 után, megvan a gyakorlatuk benne; valóban földönfutóvá tettek embereket, valóban elvették a tulajdont, valóban bedarálták az egyházakat, betiltották a pártokat, tehát lebeg előttük ez a könnyű lehetőség, hogy hogyan lehet politikailag berendezkedni hosszú távon, és ezekből az elszólásokból kiderül, hogy ez nagyon nem idegen tőlük.

Ha arra gondolunk, hogy a médiahelyzet kapcsán gyakorlatilag ugyanazt jelenti, földönfutóvá akarják tenni az újságírókat, akik nem az ő propagandájukat harsogják, hanem különvéleményt, objektív véleményt vagy akár pártos véleményt fogalmaznak meg velük szemben vagy rajtuk kívül.

Azt szeretném mondani, hogy ez sem jogállami jelenség. Mert ők, akik az Unióban mindig a jogállamiságról beszélnek, meg a médiahelyzetről, jogállamisági eljárást akarnak indíttatni Magyarország ellen vagy befejeztetni, gyakorlatilag ott a médiahelyzet az egyik téma, ami fölmerülhet. Kérdezem én, hogy ezek a megszólalások vajon nem adnak-e több alapot arra, hogy majd akkor indulna igazán Magyarország ellen jogállamisági eljárás, ha mondjuk, a médiamunkásokat gyakorlatilag eltiltanák a foglalkozástól.

Persze, voltak régen is B-listázások. Tehát akik a történelmet tanulmányozzák, tudják, hogy hol vannak ennek a gondolkodásmódnak a gyökerei, hol van ennek a gyakorlata, amikor tényleg családokat lehetetlenítettek el, megfosztottak állásuktól embereket, diplomával mehetek gyárudvart söpörni jobb esetben, ha egyáltalán kaptak munkát, kitelepítették őket vidékre. Tehát értem én a párhuzamokat, meg értem a vágyálmokat, csak ma Magyarország demokrácia; fosztóképző nélkül, liberális nélkül, népi nélkül és egyéb nélküli demokrácia, ahol a választók előtt egy választáson kell megmértenie mindenkinek magát, és utána azok között a jogállami keretek között kell gyakorolnia a hatalmat, a kormányzást vinni, fejleszteni a gazdaságot, juttatásokat adni a rászorulóknak, tudományos életet, tehát minden olyan feladatot, amit a mostani kormányzat is minden erejét megfeszítve próbál végigvinni, amit ez a jogrendszer lehetővé tesz.

Azt kijelenthetjük, hogy amikor Gyurcsány Ferenc azt mondja, hogy földönfutóvá teszi, amikor Fekete-Győr András azt mondja, hogy el fogja tiltani a foglalkozásuktól ezeket az embereket, vagy netán - hogy úgy mondjam - a jogrendszeren kívüli eszközökkel lámpavasra álmodik másokat, akik nem értenek vele egyet, ez nem jogállam. Ez nem lehetséges.

Ezt a választóknak mérlegelniük kell, és már most tudatában kell lenni, hogy ezek ugyan sunyi elszólások, de ilyenre valamiért mi mégsem vetemedünk. Azért nem, mert nem így gondolkodunk, nem így cselekszünk.

Ha megnézzük az elmúlt több mint tíz év történéseit, volt-e olyan rendőri erőszaknak akár csak halvány jele, mint ami 2006-ban a budapesti utcákon tombolt? Amikor lövették a saját népüket, amikor „leesett” a rendőrökről az azonosító; amikor Gyurcsány Ferenc utólag azt magyarázta, hogy vezényelte a rendőrséget, de aztán mégsem vezényelte a rendőrséget. Ez ugyanolyan, mint a privatizációs stiklijei. Éppen a Club Aliga került itt az előző felszólalásoknál sorra. Gyakorlatilag hogyan szerezte a balatoni ingatlanát? Tudjuk, hogy annyi pénzt fizetett érte részletre, amennyiért az állam visszabérelte tőle. Ez egy nagyon jó konstrukció.

Kérdezem én, hogy 2010 óta látott-e ilyet, mióta Fidesz-kormányzat van, láthatott-e ilyet. Olyan van, hogy mi vásárolunk cégeket, reprivatizálunk, de ez a fajta sunyi gazdagodás, sunyi, jogállamot megkerülő megtorlási hullám biztos, hogy elkerülhető, ha továbbra sem ők lesznek hatalmon.

Azt javaslom a választóknak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy

mindezt mérleljék a jövőben. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Esterházy János születésének 120. évfordulójára” címmel. Ön a szó, bizottsági elnök úr.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vasárnap volt 120 éve, hogy az egyik legnagyobb lengyel konzervatív gondolkodónak, Stanislaw Tarnowski magyar unokája született Nyitraújlakon: gróf Esterházy János, a két háború közötti felvidéki magyarság politikai vezetője, majd a kommunista rendszer áldozata, akit a Római Katolikus Egyház Krakkói Egyházmegyéje méltónak talált arra, hogy 2019-ben megindítsa boldoggá avatási eljárását.

Örvendek, hogy ezen a mai kerek évfordulón immáron Esterházy Jánosnak köztéri szobra áll Budapesten a Gesztenyés kertben; köszönet érte a zseniális, de sajnos ezekben a percekben élet és halál között lebegő felvidéki magyar szobrászművészeknek, Nagy Jánosnak és a kezdeményező Civil Bizottságnak, XII. kerületi önkormányzatnak, a magyar kormányoknak.

És hasonlóan örvendek, hogy Esterházy János születésének 120. évfordulóját mind a négy „visegrádi” fővárosban összehangolt megemlékezések tették emlékeztetővé. Így Németh Szilárd államtitkár úr koszorúzott a magyar Parlament Esterházy János termében.

Három, hamarosan ránk köszöntő feladat szempontjából különösen fontosnak érzem, hogy Esterházy 2021-ben nekünk szóló üzenetét képviselőtársaimmal együtt most végiggondoljuk.

(10.10)

Az egyik a magyar-lengyel barátság napja, március 23-a, amely itt kopogtat az ajtónkon. Mint említettem, Esterházy magyar-lengyel vegyes házasságból származott, és életpályájában mindkét nép hazafiságát és keresztény hagyományait egyesítette. Részt vett a lengyel menekültek Magyarországra menekítésében, ami nem volt veszélytelen a háború alatt Szlovákiában, és elsőik között emelt szót a lengyelek ellen a szovjetek által elkövetett brutális katyňi vérengzés ellen is. Nemcsak tradíció volt számára a magyar-lengyel barátság, hanem küldetés, amelynek napi aktualitásaiban kellett megtalálnia a mindenkori feladatot.

Járjunk az ő nyomában idén március 23-án is, azaz ne pusztán a múlt nagyszerű magyar-lengyel közös teljesítményeire emlékezzünk, hanem ebből mint forrásból merítve tárjuk fel minden lehetőségét annak, amit a két nép tehet egymás támogatásáért akár a koronavírus utáni újjáépítésben és annak érdekében, hogy népeink és Európa a jelenlegi válságból megerősödve kerüljön ki!

Másodsor: Esterházy emléke mindemellett nem csak a két népet kötötte össze, Felvidéken élve egész életében nagyon fontosnak tartotta a magyar és a

szlovák nemzet viszonyát. Idézem őt: „Mi azt akarjuk, hogy az itteni szlovák és német testvéreink is boldoguljanak, együtt kell küzdenünk egymásért. Ha nem leszünk egységesek, és nem nézzük a célt, nem jutunk előre. Ez a föld közös hazánk, vállvetett munkával kell tehát hozzájárulnunk ahhoz, hogy közös otthonunk is legyen.”

A trianoni békeszerződés semmit sem változtatott azon, hogy Esterházy a szlovákokat a szlovákságukban szerette és kiállt jogaikért, a magyarországi szlovák kisebbség jogaiért is, de a szlovák állam jogaiért is Csehszlovákián belül. A második világháború után Esterházy együtt szenvedett rabságot a kommunizmus szlovák és cseh üldözöttjeivel. A közelmúltban feltárt vonatkozása ennek az a mély tisztelet és barátság, amely például egyik később kivégzett fiatal szlovák rabtársát, Eduard Tesárt érintette.

Esterházy börtönbeli éveiről elsősorban a szlovák és cseh rabtársaitól van tudomásunk. Nem feledkezhetünk meg azokról a cseh tisztelőről sem, akik nagyon sokat tettek az ő csehországi emlékeinek feltárásaért, beleértve hamvai beazonosítását és szülőföldjére való visszaszállítását. Közülük Karel Schwarzenberg családi barátot, későbbi külügyminisztert név szerint is meg kell említenem. Mindez a július 1-jén kezdődő magyar V4-elnökség szempontjából fontos. Esterházy János arra példa, hogy a négy visegrádi nemzetet nemcsak a pragmatikus érdekek kötik össze, hanem a közös történelmi élmények alapján nagyon mély és nagyon valóságos lelki közösség is. A magyar V4-elnökség alatt törekedjünk arra, hogy a közös érdekek érvényesítésén kívül Visegrádnak ezeket a lelki alapjait is tovább erősítsük!

Harmadsorban pedig a májusban kezdődő Európa tanácsi elnökségünk kapcsán fontos figyelembe venni Esterházy János következetes kiállását az emberi jogok érvényesüléséért és egyetemességéért. Idézem: „Mi a krisztusi igazság, a keresztény etika alapján állunk, amely nem ismer különbséget ember és ember között, amely szerint minden egyes nemzet fia egyaránt tarthatnak jogot a boldogulásra. Ennél az Igazságnál fennköltebbet, nemesebbet nem alkothat meg a legkicsiszoltabb emberi zsenialitás sem.”

Esterházy életműve arra példa, hogy az emberi jogok nem az ENSZ-ben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nem az Európa Tanácsban kezdődtek, hanem mélyebben gyökereznek: a keresztény erkölcsben és tanításban. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Zsolt képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen képviselő úrnak is a felszólalását és az elmondott gondolatait.

Esterházy János valóban misszióként tekintett a saját életére is, olyan küldetesként, amelynek célja a

Kárpát-medence népeinek békés együttélését biztosítani, legyenek akár magyarok, szlovákok, csehek, lengyelek, németek vagy bármilyen más nemzetiségűek. Ennek alapját a nemzetiségi jogok biztosításában és megtartásában látta. Ezt az együttélést, amelyben a szlovákok is bátran és büszkén lehetnek szlovákok, éljenek a határ bármelyik oldalán, és a magyarok is ugyanígy tehetnek. Amint mondta: „Minden nemzetnek vagy nemzetiségnek joga van arra, hogy saját nemzeti létét itt a Duna-medencében maradéktalanul megőrizze, még abban az esetben is, ha azt nem élheti saját független államának keretei között.”

Amikor Kassa visszatért Magyarországhoz, az ottani beszédében arra kérte a magyarokat, tartsák tiszteletben a szlovákok jogait, Pozsonyban pedig így beszélt: „Szlovák testvéreim, mi, magyarok és szlovákok ezer éve, Szent István birodalmától kezdve együtt élünk, ne szakítsuk meg ezt az egységet!” Európát a nemzetek Európájának képzelte el, és világos volt számára, hogy kontinensünk nem létezhet tartóoszlopok nélkül. A legerősebb tartóoszlopot pedig a kereszténységben, a keresztény ihletésű politikában találta meg. Ezért is mondta, amikor Hitler és Mussolini új ezeréves birodalmáról álmódzott mániákusan: „A mi jelünk a kereszt, nem pedig a horogkereszt.” Ugyancsak azt mondta: „Mi meg akarjuk tartani azt a földet, amelyet nem szereztünk, hanem apáinktól örököltünk, és meg akarjuk védeni nemcsak a földet, de a keresztet is. Akik magyarnak születtünk, magyarok akarunk maradni, magyarok és keresztények, mert minden nemzet elpusztul, amely az Istent megveti és céljait nem az Istenen keresztül akarja elérni.” Ma is helytálló gondolatok, egyes brüsszeli vezetők figyelmébe ajánljuk. *(Derűltég a kormánypári sorokban.)*

Elvei és szülőföldje mellett sziklaszilárdan kitartott, akárhányszor hívták Magyarországra, ő a Felvidéken maradást választotta. De nemet mondott arra is, amikor Beneš tárca nélküli miniszterséget kínált neki, mivel úgy vélte, amíg csak látszat lenne, hogy elfogadják a magyarságot, addig ő nem akar kormánytag lenni.

A háború után egyértelmű volt, hogy az új kommunista hatalom nem fogja megtúrni Esterházy Jánost a hazájában. A felkínált menekülési lehetőségeket viszont elutasította, és ezzel tudatosan vállalta sorsát, a kényszermunkát és a halálos ítéletet, amit később kegyelemből életfogytiglanra változtattak. A háború alatt a Gestapo üldözte, a háború után a kommunisták. Ő mégis azt mondta: „Ezen a földön születtem, szívem, lelkem gyökere annyira ezen a földön él, hogy itt maradok köztetek, és veletek fogom átélni a rossz napokat is.”

Esterházy János életével tehát valóban sokféleképpen állít példát sokunk elé. Tanít bennünket a szülőföld és a nemzet feltétlen szeretetére. Azt élte, amit Vörösmarty a Szózatában is megírt: „Itt élned, halnod kell.” Tanít minket ezenkívül európaiságra, értve ez alatt a békében egymás mellett élő keresztény nemzetek Európájának igenlését, mindenféle, ahogy ő mondta: exportideológiákkal és lelketlen birodalmak-

kal és uniókkal szemben. Tanít minket regionalizmusra, térségi szemléletre. A Kárpát-medence népei külön-külön nagyhatalmi érdekek játékszerei; ha szakítani akarunk ezzel, az egyedüli út az egymás megértésén és elfogadásán alapuló összefogás, amelyre a képviselő úr is utalt a V4-összefogás kapcsán. Esterházy János tanít továbbá elvhűségre, hitvallásra és kitartásra.

Éppen ezért Esterházy János boldoggáavatási eljárása kiemelt figyelmet érdemel nemcsak magyar, de cseh, szlovák és lengyel részről is, hiszen mind a négy nemzet büszkén tekinthet rá, és általa talán többen és mélyebben megismerhetik Esterházy János tanulságokban és tanúságtételekben bővelkedő életét. Ő az tehát, aki a hitéért akár életét is áldozta, akit elvei miatt a nácik és a kommunisták is üldöztek. Esterházy politikusként mindig arra törekedett, hogy elveihez tartsa magát, összekötve a saját hazája iránti szeretetet azon népek iránti szeretetével és tiszteletével, amelyeket a történelem összekötött. Köszönöm szépen még egyszer képviselő úr felszólalását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) történő magyar katonai szerepvállalásról** szóló beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés B/14255. számon, a Honvédelmi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/15257. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákra kerül sor. Tisztelettel kérem, hogy a pandémiás helyzetre tekintettel az ülésteremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két felszólalásra váró tartózkodjon.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárnak, a beszámoló előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Őné a szó, államtitkár úr.

(10.20)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! A kormány az 1737/2020. határozatában döntött az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában, az UNIFIL-ben való magyar katonai szerepvállalásról. Az Alaptörvény alapján a kormánynak a köztársasági elnök úr egyidejű tájékoztatása mellett be kell számolnia az Országgyűlésnek is a Magyar Honvédség részvételéről hozott döntésről. Most ennek kívánok eleget tenni itt a Parlament falai között az önök tájékoztatásával.

Tisztelt Képviselőtársak! Nézzük a törvényességi hátterét, a törvényességi alapokat és azoknak az idő-

beni változását, amelyek lehetővé tették a magyar katonák UNIFIL-ben való részvételét. Az Országgyűlés az Egyesült Nemzetek Szervezete békefenntartó képességének fokozása érdekében a 44/2006. országgyűlési határozatában hozzájárult ahhoz, hogy az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában legfeljebb 10 fő a Magyar Honvédség állományába tartozó katonára a békefenntartó misszió mandátumának lejártáig részt vehessen. Az alkotmány 2006 őszén hatályos szövege szerint az ENSZ-műveletekben való részvételről az Országgyűlésnek volt jogköre dönteni. Egy 2009-es alkotmánymódosítással azonban az ENSZ-missziókban való részvétel engedélyezése már a kormány hatáskörébe került. A békefenntartó műveletekben történő részvételt az új Alaptörvényünk 47. cikkének (1) bekezdése alapján szintén a kormány engedélyezi. Az új létszámokat meghatározó 1737/2020. kormányhatározat és az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában való magyar részvételről szóló 44/2006. országgyűlési határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 33/2020. országgyűlési határozat egyszerre jelent meg a Magyar Közlöny 239. számában, ezekben a kormány engedélyezte, hogy a magyar állományból legfeljebb 20 fő, váltási időszakban 40 fő az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában a békefenntartó misszió mandátuma lejártáig részt vehessen.

Tisztelt Képviselőtársak! Az UNIFIL-misszió 1978-ban az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatai alapján jött létre, azzal a céllal, hogy felügyelje az izraeli csapatok Libanonból történő kivonását, helyreállítsa a nemzetközi békét és biztonságot, valamint támogassa a libanoni kormányt a déli területek fölötti hatalom gyakorlásában.

A Magyar Honvédség 2006 óta vesz részt a műveletben. Kezdetben viszonylag alacsony létszámmal, négy, majd két fővel, térképész szakemberekkel járultunk hozzá, majd az ENSZ ciprusi békefenntartó missziójából történt kivonást követően, 2019-ben megkezdődött az UNIFIL-szerepvállalásunk bővítésének előkészítése, a Magyarország nemzetközi katonai szerepvállalásának növeléséről szóló 1344/2019. kormányhatározat alapján. Ennek megfelelően négy fő törzstiszt kezdte meg a szolgálatát 2019 novemberében Lengyelországgal közösen, az olasz vezetésű, nyugati szektorba tartozó ír lövészsászlóalj állományában. Az eredetileg 2020 májusától tervezett további 46 fő telepítése az ENSZ UNIFIL-t is érintő megszorításai, azaz egy ilyen létszámleépítése következtében nem valósulhatott meg a tervezett időpontban és a tervezett létszámmal. A magyar növelés csak a lengyel kvótán belül történhetett meg, beosztások átadásával. Ennek értelmében a 15 fős magyar állomány a lengyel század egyik szakaszába került integrálásra. A zászlóalj létszáma így változatlan maradt, az ENSZ-visszatérítés a teljes magyar állomány vonatkozásában pedig biztosított.

A kitelepülő magyar katonák részére a lengyel fél biztosítja a kézfegyvereket, továbbá a hadszíntéren felmerülő teljes logisztikai támogatást, beleértve az ellátást, a lakhatást és a szállítást is.

A szerepvállalásunk úgy módosult, hogy a 4 fős törzstiszti hozzájárulásunkból egyet fenntartottunk, így mindösszesen tehát 16 fős létszámmal veszünk részt jelenleg ebben a missziós műveletben.

Katonáink tervezetten 2020 novemberében kezdtek volna meg missziós szolgálatukat, azonban az ENSZ a Covid-19-járvány miatt korlátozta a hadszínterekre történő utazásokat, így a kontingens kitelepülése csak most március 6-án és 7-én valósulhatott meg.

Tisztelt Képviselőtársak! Az UNIFIL-szerepvállalásunk növelése révén célunk az ENSZ együttműködésének keretében a nemzetközi terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harc, valamint a közel-keleti régió stabilitásának és biztonságának az erősítése.

A bővítés a kormány védelempolitikai célkitűzéseinek teljesítését is előmozdítja. A megnövelt katonai hozzájárulásunkkal közvetlenül alátámasztjuk a kormány kül- és biztonságpolitikájának azt a tételét, hogy a jelen időszak olyan biztonsági kihívásait, mint a regionális konfliktusok és instabilitás, a terrorizmus, valamint a tömeges illegális migráció okozta problémákat, a kiváltó okokat elsődlegesen keletkezésük helyén szükséges kezelni, segítséget a helyszínen kell nyújtani, a migránsokat nem biztatni és beutaztatni kell Európába, hanem otthon tartani vagy megállítani Európa határainál.

A hozzájárulás tovább erősíti a rólunk kialakult képet: Magyarország egy megbízható és a terheket arányosan vállalni kész és az ENSZ békefenntartó tevékenységét aktívan támogató, felelős ENSZ-tagállam. Másrésről ez a misszió, hiszen a lengyelekkel vagyunk egy egységben, a lengyel-magyar katonai és politikai együttműködést is bővíti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A koronavírus árnyékában rendkívüli heteket, hónapokat élünk. Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy honvédeink kimagasló és nélkülözhetetlen munkát végeznek, nagyszerű helyállásról tesznek tanúbizonyságot nap mint nap; vannak, akik itthon, a magyarok biztonságának és egészségének biztosítása és védelme érdekében, míg más honvédek távol hazájuktól, missziós szolgálatuk során. Ezúton is köszönetet mondok, és elismerésemet fejezem ki, a Magyar Honvédség kirtartó, elhivatott és a katonák esküjéhez hű munkájáért. A magyarok minden körülmények között számíthatnak a honvédeikre.

Két nappal ezelőtt, március 15-én az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hőseire emlékeztünk. Magyarország történelme, nemzetünk múltja arra tanít bennünket, hogy csak összetartással lehetünk eredményesek. Erre az összefogásra, a közös cél szem előtt tartására pedig ma még nagyobb szükség van, mint valaha, mert a vírust csak összefogással győzhetjük le.

Tisztelt Képviselőtársak! Kérem önöket az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadására. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd államtitkár úr. Most megadom a szót Bartos Mónika

képviselőnek, a Honvédelmi bizottság előterjesztőjének. Öné a szó, Bartos Mónika.

BARTOS MÓNIKA, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A Honvédelmi és rendészeti bizottság 2021. március 1-jén tárgyalta az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában történő magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámolót. Akkor az ülésen képviselőtársaimmal együtt határozati javaslatot nyújtottunk be, melyben indítványoztuk, hogy a tisztelt Országgyűlés fogadja el az említett beszámolót. Így, ahogy elnök úr is említette, a határozati javaslatot előterjesztő Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjaként vagyok most jelen, illetve a Fidesz vezérszónokaként is.

Államtitkár úr már ismertette az elfogadásra javasolt beszámolót, sőt nagyon részletesen annak a háttérét és azokat a körülményeket is, amelyek a kiutazó, illetve már ott lévő katonáink helyzetét jellemli.

(10.30)

Ugyanakkor mindannyian emlékezhetünk arra, hogy tavaly novemberben döntöttünk annak a 2006-os országgyűlési határozatnak a visszavonásáról, amely akkor az indoklásban is elmondottak szerint jogi akadályát képezte az ENSZ libanoni békemissziójában történő szerepvállalásunk növelésének. Az országgyűlési határozattal egy időben jelent meg a libanoni misszióban részt vevő katonai létszám bővítését tartalmazó kormányhatározat. Ahogy azt korábban is hangsúlyoztuk, a libanoni kontingens további erősítése ENSZ-tagállami felelősségvállalásunk egyik lépése, amely elősegíti az érintett régióban fekvő országokkal fenntartott kétoldalú kapcsolataink fejlesztését. Azt is tudjuk, hogy Libanon erején felül vállal szerepet a közel-keleti konfliktuszónákból érkező menekültek befogadása terén, hiszen amíg az ország lakosságszáma 5-6 évvel ezelőtt még 4,5 millió volt, addig 2018-ra ez már elérte a 6,1 millió főt, és a lakosság szám ilyenfajta növekedését a háborús területekről betelepült menekültek okozzák. Azt is el tudjuk mondani, hogy a tavalyi rendkívül tragikus bejrúti események megroppantották az országot, és úgy gondolom, ez a sajnálatos aktualitás is elegendő ahhoz, hogy belássuk, mennyire fontos az ENSZ-misszió további libanoni jelenléte és az a támogatás, amit ez a jelenlét okoz, eredményez az ország és a térség stabilitásának megőrzésében.

Csak támogatni tudom ezért személyesen is azt a kezdeményezést, hogy katonáink a korábbinál nagyobb létszámban vegyenek részt a misszióban. Így a rövid beszámolót - melyet képviselőtársaim is ismernek - és az annak elfogadását indítványozó határozati javaslatot és annak támogatását én magam is szívből javaslom, és kérem képviselőtársaimat, hogy tegyék ugyanezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bartos Mónika képviselő hölgy. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Újfént megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának *(Jelzésre:)*, vagy pedig jelzi, hogy már elmondta a vezérszónoki felszólalását. *(Jelzésre:)* Igen, köszönöm szépen, Bartos Mónika. Akkor megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Libanon a Közel-Kelet államai közül nem egyedülálló módon, de sajnos hosszú ideje háborús konfliktusokkal terhelt. Több háború és polgárháború is sújtotta az ott élőket. A 2006-os izraeli-libanoni háborút követően az ENSZ vette át a két fél közötti határsáv felügyeletét a további konfliktusok megelőzése végett. Nemrégiben az ENSZ Biztonsági Tanácsa a libanoni békefenntartó missziójának meghosszabbításáról döntött a térség stabilitásának fenntartása érdekében.

A misszió kezdetekor, 2006-ban még az Országgyűlés hatásköre volt a külföldi katonai szerepvállalás engedélyezése. Azóta megváltozott a jogi környezet, jelenleg a kormány engedélyezi a Magyar Honvédség, illetve külföldi fegyveres erők Alaptörvény szerinti, az Európai Unió vagy az Észak-atlanti Szerződés Szervezete döntésén alapuló alkalmazását, valamint más csapatmozgásait. A jelenlegi határozati javaslat a misszióban részt vevő magyar erők létszámát növeli, amennyiben erre igény mutatkozik. Ez valószínűleg meg fog történni, mivel a lengyel nemzetbiztonsági hivatal már tavaly jelezte, hogy lengyel és magyar katonák közösen őrzés-védelmi tevékenységet fognak ellátni a térségben. A határozati javaslat maximum 20 fő részvételét engedélyezi.

Szükséges és ezért támogatandó, hogy hazánk katonai erővel továbbra is részt vegyen olyan nemzetközi missziókban, melyeknek az ENSZ-együttműködés keretében a terrorizmus elleni fellépés és a közel-keleti régió biztonságának megteremtése és fenntartása a célja. Ezzel Magyarország az ENSZ Alapokmányából adódó nemzetközi kötelezettségét teljesítve tevőlegesen is hozzájárul a térségben a béke fenntartásához és a terrorizmus megfékezéséhez. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padosoraiból.)*

ELNÖK: Potocskáné Kőrösi Anitának köszönöm szépen. Most megadom a szót Juhász Hajnalának, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan elhangzott, Libanon az az ország, amely a közel-keleti régióban az egyik legnagyobb kihívásokkal szembenéző ország. Magyarország és Libanon 1965-ben létesített diplomáciai kapcsolatot egymással, és

1970-ben hoztuk létre az első nagykövetségünket Bejrútban, maga pedig Libanon 1994-ben Budapesten. Nagyon fontosnak tartom Libanon kapcsán elmondani, hogy 1989-ben a taifi megállapodásnak köszönhetően, annak ellenére, hogy a lakosság százalékarányában 60 százalékban muzulmán, az a megállapodás született, hogy a 128 tagú parlamentben 64 keresztény képviselő kapjon helyet, a másik 64 helyen pedig muzulmán és drúz pártok alkotják a libanoni parlamentet.

Ahogy államtitkár úr, képviselőtársaim is hangsúlyozták, az ENSZ 1978 óta vesz részt a békefenntartó misszióban, és Magyarország pedig 2006 óta csatlakozott ehhez a misszióhoz. Az Alaptörvényünk értelmében a békefenntartó feladatokról és tevékenységről a kormány dönt. Ahogy államtitkár úr is ismertette, a honvédelmi tárca javaslata az állomány kibővítésére, kiépítésére vonatkozik, amely nagyon fontos cél, és nagyon támogatandó, hiszen nagyon fontos feladata van hazánknak is a nemzetközi terrorizmus elleni harcban és a régió stabilitásában. Hadd emeljem ide, hogy a magyar kormány a Hungary Helps programon keresztül több mint tíz projektben támogatta a Libanonban élő keresztényeket és az ő helyben maradásukat. A legutóbbi a 2020-as augusztusi bejrúti robbantáskor, annak következtében a magyar kormány a Hungary Helps programon keresztül humanitárius segítségnyújtást biztosított az antiochiai szír maronita és a libanoni maronita egyházzal együttműködésben. Ezért a beszámolót és a határozati javaslatot a KDNP támogatja. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy az az államtitkári expozéból és az eddig is elhangzott vezérszónoklatokból jól látható, olyan ritka ügyről és egy olyan ritka előterjesztésről van szó, amely időben kormányokon átívelő módon, ha úgy vesszük, politikailag pedig a patkókon is átívelő módon egyetértést, támogatást élvez itt a Házon belül is. Az ENSZ mindenféle békefenntartó missziójában való magyar részvétel az MSZP-nek az első perctől kezdve fontos, és a jövőben is nagyon fontos téma, és azt gondolom, az ország jó hírének és helytállásának a tekintetében is nagyon fontos kérdés. Ezért minden olyan javaslatot és minden olyan előterjesztést, ahol a Magyarország és a Magyar Honvédség ENSZ békefenntartó misszióban való részvételét megerősítjük, no pláne ha nemcsak meghosszabbítjuk, hanem gyakorlatilag ki is terjesztjük, azt mi támogatni fogjuk, támogatjuk ezt az előterjesztést is.

Hogy a térségben és azon belül Libanonban milyen nagy problémák vannak, azt gondolom, ennek a javaslatnak a kapcsán kár újra elmondani. Nemcsak a

tavalyi katasztrófa, nemcsak az elmúlt évek polgárháborús, háborús eseményei, hanem valóban a menekültválság is rendkívüli módon megnehezíti ennek az országnak és ennek a térségnek az életét. Csak halkan jegyzem meg önöknek, hogy Libanonban lakosság-szám-arányosan talán a világon a legtöbb menekült él, és minden belső problémáikon túlmenően igyekeznek helytállni ebben az országban ezen a területen is. De nem kis biztonsági kockázatot jelent az ebben az országban működő, egyébként bizonyos területeken, sőt az Unió és az Egyesült Államok részéről is világosan terrorszervezetként titulált szervezetek működése is, ezért ha valahol, akkor ott az ENSZ békefenntartó missziójának az indokoltsága, azt gondolom, megkérdőjelezhetetlen.

Végezetül szeretném nagy tisztelettel megköszönni nemcsak az ott érintett, az elmúlt lassan évtizedekben szolgáló katonáknak, hanem az egész Magyar Honvédség személyi állományának a kitartó és tiszteletre méltó munkáját. Ahol magyar katona külföldön nemzetközi misszióban, akár ENSZ-, akár más misszióban megjelenik, ott hazánk jó hírét csak emelik, és azt gondolom, a magyar népre és a magyar emberekre csak büszkeséget hoznak, úgyhogy innen is köszönjük nekik. Az előterjesztést támogatjuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsorából.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó Tamás képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea független képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): *(A képviselő a pulpituson mondja el felszólalását, azonban a mikrofon nincs bekapcsolva.)* Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Mindjárt megkapja a hangot. Tessék!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormányának B/14255. számú beszámolóját tárgyalja az Országgyűlés, amely az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában történő magyar katonai szerepvállalásról szól. A beszámoló összege mindössze ennyi: „A nemzetközi szervezetek által végrehajtott közös béketámogató feladatokból hazánk a vállalt kötelezettségek és elvárások alapján aktívan, a nemzeti katonai stratégiában meghatározott ambíciószinttel összhangban vesz részt.” Ennyi a beszámoló, ennyire futotta a Honvédelmi Minisztériumnak a beszámoló, különösen úgy, hogy tudjuk mindannyian, hazánk elsődleges diplomatai a világban a katonáink, mert elkövető teljesítményekről adnak számot minden egyes misszióban azok a külföldi szervezetek és prominens képviselők, akik találkoznak a magyar katonák munkájával.

A kormány érdemben tehát ezt a beszámolót nem tette meg, mert ez az egy mondat nem beszámoló, a többi része a beszámolónak mindössze jogszabály-ismertetés, amelyet a Ház képviselőinek nem kell ismertetni, hiszen eléggé jól ismerik, az Országgyűlés képviselői hozták meg azokat a határozatokat. Tekintettel arra, hogy a Honvédelmi Minisztérium valójában nem kívánt beszámolni a libanoni békefenntartó tevékenységben való katonai szerepvállalásról, ezért én a nyilvánosan megjelent forrásokból tájékozódva beszámolok az Országgyűlésnek az ENSZ libanoni békefenntartó misszióban történő magyar katonai szerepvállalásról.

A Libanoni Multinacionális Erő egy nemzetközi békefenntartó erő volt, amelyet 1982 augusztusában hoztak létre a Palesztin Felszabadítási Szervezet és Izrael között 1981-ben, az Egyesült Államok által közvetített tűzszünet után, hogy beszüntessék részvételüket a libanoni kormánypárti és Szíria-barát frakció közötti konfliktusban. A tűzszünet 1982. június 3-áig tartott, amikor is az Abu Nidal Szervezet megpróbálta meggyilkolni Shlomo Argovot, Izrael londoni nagykövétét. Izrael a Palesztin Felszabadítási Szervezetet hibáztatta ezért és három nappal később megtámadta Libanont. A megállapodás a Multinacionális Erők telepítését írta elő, hogy segítse a libanoni fegyveres erőket a Palesztin Felszabadítási Szervezet, a szíriai erők és a libanoni polgárháborúban részt vevő más külföldi harcosok evakuálásában.

A négy nemzetből álló MNF-et - így rövidítették akkor ezt a szervezetet - mint beavatkozó erőt hozták létre, amelynek célja a Palesztin Felszabadítási Szervezet békés kivonulásának felügyelete, ezen kívül pedig a Libanoni Multinacionális Erő feladata volt a libanoni fegyveres erők különféle egységeinek kiképzése is. A misszió kezdetén a viszonylag jóindulatú környezet átadta helyét a káosznak, és amikor a polgárháború újra felerősödött a megválasztott elnök, Bashir Gemayel 1982. szeptemberi merényletét követően, így ezt az MNF-et már nem tekintették békefenntartónak, és egyértelművé vált 1984 elején, hogy Libanon kormánya nem képes már ráerőltetni akaratát a hadviselő csoportokra. Ezért ez az első misszió befejezte munkáját Bejrútban, és offshore partra lépett, mielőtt júliusban elhagyta volna annak idején Libanont.

Ebben az évben, az 1983. októberi laktanyabombázás következtében 241 amerikai és 58 francia katona meghalt, és ezért lépett fel az ENSZ Libanoni Ideiglenes Erő, ez a bizonyos UNIFIL, amely egyébként 1978 óta Libanonban volt, tehát az ENSZ égisze alatt ez az addig ideiglenes erő vette át a békefenntartó szerepet. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2006. augusztus 11-én egyhangúlag elfogadta 1701. számú határozatát, amellyel módosította az UNIFIL addigi mandátumát. Kibővítette azzal, hogy felszólították a Hezbollahot és Izraelt a Libanonban folytatott katonai akciók azonnali leállítására, az ellenségeskedések megszüntetése után Izrael visszavonja csapatait, a felszabaduló területeken a libanoni kormány és az UNIFIL megkezdi erőinek telepítését, a tűzszünet biztosítására ütközőzónát hoznak létre. Az ütközőzóna

az UNIFIL által felállított úgynevezett Kék-vonal és a Litani folyó közötti területet foglalt közre, ahol a libanoni kormány és az ENSZ békefenntartó erőin kívül tiltott mindennemű fegyver, eszköz és erő alkalmazása. Így hát ennek a békefenntartó misszióknak kibővített határozatát az ENSZ jóváhagyta, és innentől kezdve a lakosság és a segélyszervezetek részére biztosított humanitárius segélyszállítmányok célba juttatását is feladatának határozták meg. Eredetileg ennek a misszióknak 15 ezer fő volt a maximális létszáma, azonban 2020-ban, tehát a beszámolási időszakban, amely a Honvédelmi Minisztérium mostani kötelezettsége, 13 ezer főre csökkentették a maximumlétszámot.

Hogy rátérjek a magyar haderő részt vállalására, illetve részvételének minőségére, egy pár tájékoztatást szeretnék adni az Országgyűlés számára. 2020. január 26-án jelentették, hogy azokban a napokban véget ért a libanoni békefenntartó misszióba készülők felkészítése Szolnokon. Az Egyesült Nemzetek Szervezete missziójában egyéni beosztásba tervezett katonák részére január 13-a és 17-e között tartottak béke-művelti felkészítést a szolnoki Magyar Honvédség Béketámogató Kiképző Központban. Az egyhetes kiképzés az egyenruhások részére misszióorientált, hadszíntér-specifikus felkészítést nyújtott, a résztvevők megismerkedtek egyebek mellett a libanoni konfliktus történelmi gyökereivel, kialakulásával, a misszió mandátumával, feladatával, az aktuális biztonsági kockázatokkal, veszélyekkel, valamint Libanon kulturális és vallási sajátosságaival. Lehetőség nyílt az ENSZ által meghatározott ismeretek feldolgozására, a tanmenet részét képezte a békeműveletek jogi szabályozása, az alapvető emberi jogok, a civilek és gyermekek, környezeti és természeti erőforrások védelme, valamint az ENSZ rendőri erők bemutatása is. Az elsajátított ismeretek birtokában a résztvevők eredményes vizsgát tettek. A felkészülők hadszíntéri, katonai biztonsági ismeretekkel bővítették tudásukat, valamint a művelti területen alkalmazott médiakezelésről és a közösségi média használatáról kaptak hasznos információkat. Az oktatás során a résztvevők pénzügyi, biztosítási és vámtájékoztatón is részt vettek, ezen felül pedig egészségügyi ismereteket is elsajátítottak.

Majd következett 2020. október 28-a, amikor is jelentették, hogy az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában az UNP 2-45 nevű bázisán jelenleg négy magyar katona teljesít szolgálatot az IRISHPOLBATT, azaz az ír-lengyel zászlóalj törzsében, a beosztásokat 2019 novemberében ajánlották fel a Magyar Honvédség részére. 2020. június 19-én három magyar katona érkezett a zászlóalj törzsbe átvenni az első váltástól a szolgálatot, segítve ezzel mind az ír, mind pedig a lengyel fél munkáját. Egy katona fél évet hosszabbított, hogy támogassa az újonnan érkezők könnyebb beilleszkedését, és megismertesse őket a táborral, az országgal, a szokásokkal és a vezető szervek elvárásaival. A magyar katonák kérésüket követően az ENSZ-előírásoknak eleget téve 14 napot karanténban töltöttek, amit két negatív Covid-teszt után hagyhattak el.

A beosztásuk átvétele után megkezdték feladataik ellátását.

A bázison szolgálatot teljesítő magyarok aktív résztvevői a tábor sport- és kulturális eseményeinek. A lengyel kontingens augusztus 15-én a lengyel honvédelem napja alkalmából rövid megemlékezést tartott, amelyre a zászlóalj magyar katonái is meghívást kaptak, ezzel erősítve a nemzetek közötti együttműködést. Augusztus közepén pedig az ENSZ önkéntes véradásán vettek részt, amelyet a bejrúti robbanás sérültjei részére szerveztek. A táborban sporteseményeket is tartanak, ilyen volt például a „Run, Forrest, run!” elnevezésű öt kilométeres futóverseny. Ugyancsak meghatározó esemény volt az augusztus 26-án megrendezett lengyel, valamint az október 7-ei ír emlékfutás. A sport mellett a magyar katonák októberben az ír felderítő század által szervezett különleges lögyakorlaton is részt vettek.

2021. január 19-én jelentették, hogy a külszolgálatuk végéhez közeledve vehették át a békefenntartásért járó medált az ENSZ égisze alatt működő libanoni misszióban szolgáló lengyel és magyar katonák január 12-én. A rendezvényen, amelyen mások mellett jelen volt dr. Mihályi Géza libanoni magyar nagykövet, valamint Gulyás József ezredes, katonai attasé, négy magyar katona a medál mellett további elismerést vehetett át kiemelkedő munkájáért a lengyel kontingens parancsnokától.

(10.50)

A missziójukat hamarosan befejezők helyére érkező 16 katona a Lengyelországban elvégzett sikeres közös felkészülést követően a lengyel század tagjaként lát el majd békefenntartó feladatokat az elkövetkező hat hónapban.

Tehát mit látunk ebből a beszámolóból is? Azt, hogy nemcsak virtuálisan, nemcsak szavakban, hanem tettekben is a magyar és a lengyel nép milyen komoly feladatokban működik együtt a világ idegen tájain a béke megóvása érdekében.

2021. január 26-án jelentették, hogy a világ számára jelenleg a koronavírus-járvány jelenti a fő kihívást, de nem szabad megfeledkezni a biztonsággal kapcsolatos kihívásokról sem - mondta a külgazdasági és külügyminiszter kedden az ENSZ békeépítési alapjának online konferenciáján. Szijjártó Péter hangsúlyozta, hogy az egyre komolyabbá váló háborúk és konfliktusok tömeges migrációs hullámokat idéznek elő, és ezúttal a tárcavezető bejelentette, Magyarország 15 katonával növeli hozzájárulását az ENSZ libanoni békefenntartó misszióhoz.

Megkaphattuk ezzel a tudósítással tehát azt, hogy miért ilyen szűkszavú a Honvédelmi Minisztérium beszámolója, amit ez a határozati javaslat tartalmaz. Amint látszik, a honvédelem kompetenciájába tartozó kérdésekben is a külgazdasági és külügyminiszter nyilatkozik, nemcsak elsőként, hanem egyetlenként. Meglehetősen nehezen követhető, hogy kinek mi a feladata a kormányban, mert még a járvány egészségügyi kérdéseiben is hónapokon

keresztül a külügyminiszter számolt be az Országgyűlésnek a szaktárca helyett.

Számomra a HM beszámolója különösen a küldetés nagyszerűsége miatt is elfogadhatatlan, indokolatlanul szűkszavú, ezért azt nem fogom megszavazni. A saját beszámolómat elfogadnám, illetőleg elfogadnám fideszes képviselőtársaim, jobbikos képviselőtársaim, MSZP-s képviselőtársaim és KDNP-s képviselőtársunk beszámolóját, de ezt az Országgyűlés elnöke szavazásra nem fogja előterjeszteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, amennyiben van jelentkező. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs jelentkező. Tisztelt Országgyűlés! Mivel nincs jelentkező, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztők nevében itt ülő Németh Szilárd államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni a frakciók részéről elhangzott, a beszámolót egyhangúlag támogató megnyilatkozásokat. Varga-Damm Andrea, aki pedig most elhagyta az üléstermet, képviselő asszony szerepét vesztő, bő lére eresztett, de egyébként a lényegét tekintve teljesen súlytalan álokoskodásaival pedig nem tudok mit kezdeni, így arra válaszolni sem tudok. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Nacsza Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk. *(Németh Szilárd István: Varga-Damm Andrea beszámolója.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15395. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Novák Katalin családokért felelős tárca nélküli miniszter asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról fogja elmondani előterjesztését. Öné a szó, miniszter asszony.

NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Fontos nap ez a mai, ugyanis a mai napon megkezdődik a parlamenti vitája annak a törvényjavaslatnak, amely lehetővé teszi, hogy a 25 év alattiak a jövő évtől személyijövedelemadó-mentességet élvezzenek Magyarországon. Ezzel a lépéssel egy olyan lehetőséget adunk a magyar fiataloknak, amihez hasonló még nem volt Magyarország történetében, sőt, mondhatom

azt is, hogy világszinten is majdnem egyedülálló, hiszen csak Lengyelországban létezik a fiatalok számára személyijövedelemadó-mentesség a munkával szerzett jövedelmük után.

Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a kirakós hiányzó darabja kerül ezzel a helyére, hiszen a fogantatástól támogatjuk a magyar embereket. Erről szólnak a családtámogatások, a babaváró támogatás, a családi adókedvezmény vagy éppen a CSOK, amit már akkor igényelhetnek a fiatalok, amikor úton van a kisbaba. És aztán, amikor megszületik a baba, akkor ott a babakötvény, ott van az anyasági támogatás, akkor is felvehetik az otthonteremtési program különböző lehetőségeit, vagy éppen ott a családi pótlék, amit szintén kapnak a baba megszületését követően.

Aztán, amikor már bölcsődés korú a gyermek, akkor ott van az ingyenes bölcsődei ellátás a hozzákapcsolódó ingyenes gyermekétkezővel. Ott a csecsemőgondozási díj, amely ráadásul július 1-jétől tovább bővül, illetve emelkedik az összege. Ott van a gyermekgondozási díj vagy a gyermek gondozását segítő ellátás.

Az ingyenes étkezés vagy a kedvezményes étkezés nemcsak a bölcsődében, de az óvodában, sőt aztán az általános iskolában is jár a gyerekeknek, sőt ingyenesen kapják ma már a tankönyveket is. Ösztöndíjak állnak a rendelkezésükre, részt vehetnek különböző tehetségfejlesztő programokban, és most már ingyenesen tehetnek le egy idegen nyelvi nyelvvizsgát, ezzel egyébként már több mint százezer magyar fiatal él. Ingyenesen végezhetnek el KRESZ-tanfolyamot és tehetnek le KRESZ-vizsgát; itt is nyolcvanötezer fiatalnak tudtunk már segíteni ezen a lehetőségen keresztül.

Aztán, hogyha továbbtanulnának, akkor ott van a diákhitel, illetve a diákhitelnek különböző fajtái folyamatosan bővülő formában, egyre nagyobb támogatással akár magyarországi, akár külföldi tanuláshoz. De hogyha valaki szakmát tanulna, akkor számukra is számos ösztöndíj-lehetőség áll rendelkezésre.

És aztán a 15-25 év közötti olyan fiataloknak, akik akár a tanulás mellett, akár a tanulástól függetlenül munkát végeznek, nekik a jövő év január 1-jétől lehetőséget biztosítunk arra, hogy több pénzt vigyenek haza, hogy személyijövedelemadó-mentesen szerezhesék a jövedelmüket. Tehát mondhatom azt, hogy ebben az életszakaszban is helyére kerül a kirakó hiányzó darabja, hiszen a még családalapítás előtt álló, de dolgozó fiatalokat fogjuk kiemelten támogatni a jövő év január 1-jétől.

Utána, hogy ha úgy döntenek, hogy ők is családot alapítanak, akkor tulajdonképpen mondhatjuk azt, hogy a kör visszatért önmagához, hiszen akkor újra ott vannak a családalapításhoz kapcsolódó kedvezmények: igénybe vehetik a babaváró támogatást, a házassági adókedvezményt, vagy éppen a hallgatói gyed, hogyha a felsőfokú tanulmányaik alatt vagy azt követően élnek ezzel a lehetőséggel és vállalnak gyermeket, és akár egy 35 millió forintos, többnyire vissza nem térítendő támogatást és részben kölcsönt tartalmazó lehetőséget is kapnak akkor, hogyha nagy családban gondolkodnak, nagy családot vállalnak.

Mostanra van lehetőségünk, hogy a jövő év január 1-jétől a fiatalok mozgásterét tovább növeljük. Arra kapunk esélyt, hogy a fiataloknak még nagyobb anyagi mozgástere legyen Magyarországon, és ezzel a Magyarországon munkát végző fiatalokat támogassuk, az ő mozgásterüket növeljük, és még többen érezzenek ezen keresztül kedvet arra, hogy akár a tanulás mellett is munkával pénzt keressenek. Erről szól a mostani törvényjavaslat.

Az adózásban az elmúlt tíz évben következetes elvet érvényesítettünk: a munkával szerzett jövedelmet minél kisebb mértékben adóztatjuk meg. Bevezettük az egysávos személyi jövedelemadót. Azt szeretnénk, hogyha mindenki számára lenne Magyarországon munkalehetőség, tisztességes bért kapjanak az emberek ezért a munkáért, és ebből a bérből minél többet tudjanak hazavinni, minél többet tudjanak megtakarítani és a családjukra fordítani. Erről szól az egysávos személyi jövedelemadó mellett a házassági adókedvezmény, a családi adókedvezmény, vagy éppen a tavaly január 1-jétől bevezetett személyijövedelemadó-mentesség a legalább négygyermekes édesanyák számára.

És most újra ezen az úton lépünk tovább, újra adót csökkentünk, és újra a jövedelmi típusú adókat csökkentjük. Január 1-jétől tehát szeretnénk a 15-25 év közötti fiataloknak a jövedelmi típusú adóját teljesen megszüntetni egy bizonyos értékhatárig. Tehát ez azt jelenti, hogy ők személyijövedelemadó-mentességet élveznének.

Munkából származó jövedelemként nemcsak a munkaviszonyból származó munkabér, hanem például a gyermekgondozási díj, a táppénz, a megbízási jogviszonyból származó megbízási díj, az egyéni vállalkozó vállalkozói kivétje, a társas vállalkozó személyes közreműködésének ellenértéke, az átalányban megállapított jövedelem és a mezőgazdasági őstermelői tevékenység jövedelme is figyelembe vehető. Tehát széles a kör, amelyből érvényesíteni tudják majd a személyijövedelemadó-mentességet a fiatalok.

(11.00)

A kedvezménynek van egy felső plafonja, egy felső értékhatára, ez a nemzetgazdasági bruttó átlagkeresetnek a szintje, amely jelenleg 403 600 forint - reményeink szerint és várakozásaink szerint ez a jövő évben valamelyest tovább fog emelkedni.

A fiatalok a 25. életévük betöltéséig élhetnek a személyijövedelemadó-mentesség lehetőségével, hogyha elfogadjuk ezt a törvényjavaslatot. Abban a hónapban, amikor betöltik a 25. életévüket, még igénybe vehetik a kedvezményt.

A legkisebb adminisztrációs terhet szeretnénk a fiatalokra róni akkor, amikor bevezetjük a személyi jövedelemadó-mentességet, ez tehát azt jelenti, hogy automatikusan érvényesíteni fogjuk a személyijövedelemadó-mentességet, ezt az adóelőleget megállapító munkáltató teszi meg. Arra is lehetőség van azonban, hogyha a fiatal azt szeretné, akkor az éves adóbevallásában is tudja érvényesíteni ezt a kedvezményt,

ez leginkább azok számára megoldás, akiknek több munkaadója van, akiknek több munkahelye is van; ezzel a lehetőséggel is élhetnek, csak ebben az esetben kell nyilatkozniuk, egyébként automatikusan, havi szinten érvényesítjük ezt a csökkentést, illetve mentességet az adóelőleg-levonással, az adóelőleget megállapító munkaadón keresztül.

Hányan is és milyen mértékben érintettek ebben a lehetőségben jövő év január 1-jétől? A „hányan”-ra nehéz válaszolni, hiszen azt tudjuk, hogy 15 és 25 éves kor között valamivel több mint egymillió fiatal él Magyarországon, tehát potenciálisan akár egymillió fiatal is élhet ezzel a lehetőséggel. Azt is tudjuk, hogy valamilyen rendszerességgel most félmillió fiatal végez munkát, tehát minden második ebben a korosztályban lévő fiatal legalább alkalmanként végez munkát, és azt is tudjuk, hogy rendszeresen 280 ezer 25 év alatti dolgozó fiatal van Magyarországon. Azt mondhatom tehát, hogy ami biztos, az az, hogy ezt a jelenleg dolgozó félmillió fiatal, illetve rendszeresen dolgozó 280 ezer fiatal bizonyára pozitívan érinti ez a lehetőség, de - ahogy mondtam - akár az egymillió 15 és 25 év közötti fiatal számára is nagyobb mozgásteret jelenthet ez a törvénymódosítás.

Idetartozik az is, hogy mekkora összeget, mekkora megtakarítást jelent ez számukra. Hogyha a jelenleg a fiatalok által megkeresett összeget nézem, akkor a személyijövedelemadó-mentességnek köszönhetően havonta átlagosan körülbelül 40 ezer forintot takaríthatunk majd meg, ez éves szinten bizony egy félmillió forintos megtakarítást jelent. Tehát hogyha ők ezt a félmillió forintot félre tudják tenni azok alatt az évek alatt, amíg dolgoznak, akkor azért az életkezdésükkor, akkor, amikor már mondjuk, önálló családot szeretnének alapítani, az ő anyagi mozgásterük jelentősen meg tud növekedni.

A foglalkoztatottsági adatokat is érdemes talán idehozni, hiszen az elmúlt tíz évben jelentős javulást tapasztaltunk a fiatalok foglalkoztatottsági adataiban. 2010-ben 221 ezren dolgoztak a 25 év alatti korosztályból, 2020-ban a rendszeresen dolgozó fiataloknak a száma ugyanebben a korosztályban már 280 ezer volt, tehát itt egy több mint negyedével való növekedést, egy 26 százalékos növekedést tapasztalhattunk, a foglalkoztatási ráta 18,6 százalékról 28,1 százalékra emelkedett. Tehát itt majdnem egy 10 százalékpontos emelkedést tapasztalhattunk tíz év alatt, ami egy komoly mutató, és ugyanezt látjuk a fiatalok munkanélküliségénél és azon fiataloknak az arányában is, akik sem nem tanulnak, sem nem végeznek munkát, az ő számuk és arányuk is örömdetesen csökkent az elmúlt időszakban, illetve az elmúlt tíz évben.

Hogy mekkora kiadást - én inkább úgy fogalmaznék, mekkora befektetést - jelent a költségvetésnek ez a lehetőség, ez a személyijövedelemadó-mentesség? Ez a mi mostani számításaink szerint körülbelül 130-150 milliárd forint közötti kiadást jelenthet a költségvetésnek, de ahogy mondtam, ez nem kiadás, ez sokkal inkább befektetés a jövőbe, hiszen ez a pénz jó helyre kerül, ezt a pénzt a fiatalok tudják majd hazavinni, ez a pénz az ő mozgásterüket tudja növelni.

Sokat egyeztetünk az elmúlt hetekben a fiatalokat képviselő szervezetekkel is, és azt tapasztaltuk, hogy az ő korosztályuk nagyon pozitívan fogadja ezt a lehetőséget, éppen azért, mert sokak vélekedésével szemben nagyon sokan dolgoznak akár a tanulás mellett is. Igen gyakori ma is az, ami a mi fiatalkorunkban is divat volt vagy gyakori volt, vagy akár számos esetben lehetett olyan is, hogy ezt a megoldást kellett választania valakinek, hogy már bizony a tanulás mellett, 15-16 évesen dolgozik - ugye, szülői engedéllyel már 15 évesen lehet munkát végezni -, ma is nagyon sok fiatal teszi ezt a tanulás mellett is, és ők örülnek annak, hogy most a megszerzett jövedelmük, munkával megkeresett jövedelmük növekedni fog. Sokan diákmunkában végeznek valamilyen munkát az iskola-szövetkezeteken keresztül, az ő anyagi mozgásterük is nő, ráadásul ők semmilyen más járulékot sem fizetnek most sem, tehát tulajdonképpen a jövőben, jövő év január 1-jétől az ő bruttó és nettó bérük megegyezik majd egymással - ezzel is a diákmunkát végzőknek a mozgásterét, lehetőségeit fogjuk bővíteni.

Én abban is hiszek, hogy a munkaadóknak is érdeke az, hogy a tehetséges fiatalokat minél nagyobb számban alkalmazzák, és hogyha ők is tudják azt, hogy a személyijövedelemadó-mentességnek köszönhetően a fiatalok többet tudnak majd megtakarítani, többet tudnak majd hazavinni, akkor talán ők is könnyebben fognak a fiatalok alkalmazása, felvétele mellett dönteni. Bizunk tehát abban, hogy a fiatalok számára a munkaerőpiac még vonzóbbá válik, többen keresnek majd ilyen lehetőséget.

Összefoglalva tehát, a 25 év alattiak jövedelemadó-mentességével a célunk az, hogy egyrészt ösztönözzük a fiatalokat arra, bátorítsuk a fiatalokat arra, hogy vállaljanak munkát, hogy munkával keressenek pénzt, másrészt szeretnénk támogatni a saját lábukra állásukat, szeretnénk azt, hogyha minél korábban el tudnák indítani az önálló életkezdésüket, ha minél korábban tudnának a saját lábukra állni, és akár családot alapítani, hogyha erre elérkezettnek érzik az időt. És abban bizunk, hogy a biztonságérzetüket is növelni fogjuk, hiszen az ő mozgásterük növekedésével a biztonságérzetük anyagi értelemben is, egzisztenciális értelemben is növekedni tud.

Én abban bízom, hogy itt a különböző pártok képviselői között nincs abban vita, hogy a magyar fiatalokat támogatni kell; most mindenkinek lehetősége nyílik arra, hogy ne csak szavakkal, hanem tettekkel is igazolja ezt, ez abban nyilvánul majd meg, hogyha ők is támogatják ezt a törvényjavaslatot. Én tehát arra kérek mindenkit, hogy segítsük a magyar fiatalokat azzal is, hogy megszavazzuk a törvényjavaslatot, és ezzel lehetővé tesszük azt, hogy jövő év január 1-jétől Magyarországon a 25 év alatti fiatalok személyijövedelemadó-mentességet élvezzenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Katalin miniszter asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom

a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki szintén innen a pulpitusról mondja el gondolatait. Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz célja, hogy a fiatalokat minél több formában támogassuk. Kiemelt célunk az, hogy a fiatalokat minél több formában segítjük abban, hogy megteremthessék önálló egzisztenciájukat, hogy saját otthonhoz jussanak. E cél mielőbbi megvalósulása érdekében a kormány most úgy döntött, hogy 2021. január 1-jétől a 25 év alatti fiatalok a bruttó nemzetgazdasági átlagkereset mértékéig mentesülnek a 15 százalékos személyi jövedelemadó megfizetése alól, így bruttó bérükből már csak a tb-járulékokat, sőt a diákszövetkezetek keretében munkát vállalóknak még azt sem kell levonni.

Olyan támogatást kapnak a fiatalok, amely az ország történetében eddig egyedülálló. Az intézkedéssel egy heti negyven órában dolgozó fiatalnak havi nettó 44 ezer forinttal, éves szinten pedig több mint félmillió forinttal, 526 ezer forinttal nő a fizetése. Ha a kevesebbet kereső mintegy 8 százaléknyi részmunkaidős fiatal is figyelembe vesszük, akkor a teljes érintett korosztály havi keresete átlagosan körülbelül 40 ezer, egy év alatt pedig közel félmillió forinttal növekszik. Összesen akár félmillió fiatal is jobban jár ezzel az intézkedéssel a megszavazása esetén, vagyis mindazok, akik az adott évben akár csak egy rövidebb időszakban vagy részmunkaidőben dolgoznak. Nemzetgazdasági szinten, ha a jövő évre prognosztizált bruttó átlagkereset-növekedést is beleszámoljuk, 150 milliárd forint többletjövedelem marad a 25 év alatti, dolgozó fiataloknál.

A Fidesz kezdettől fogva támogatja a fiatalokat. A 2013. január 1-jétől 2018-ig érvényben lévő munkahelyvédelmi akció volt az első olyan intézkedés, amely a 25 év alattiak foglalkoztatásához külön kedvezményt adott. A támogatást akkor a munkáltató kapta úgy, hogy az állam elengedte a bérek után fizetendő szociális hozzájárulási adó felét.

(11.10)

Ezekben az években a 15 és 24 év közöttiek foglalkoztatási rátája 18,4 százalékról 29 százalékra emelkedett, a munkanélküliségi rátájuk pedig 26,4 százalékról 10,2 százalékra esett. A korcsoportban a munkanélküliségi ráta még 2020 negyedik negyedévében is 11,5 százalék volt, ami jóval alacsonyabb, tisztelt képviselőtársaim, az uniós átlagnál. Összevetésként: ez az arány 2010-ben 26,8 százalék volt idehaza.

A fiatalok foglalkoztatása csak akkor tud szignifikánsan emelkedni, ha nemcsak a jelenlegi munkanélküliekre, hanem a tanulmányokat folytatókra is gondolunk, tekintettel arra, hogy Magyarországon alacsony azoknak az aránya, akik a felsőfokú tanulmányaik mellett dolgoznak. A diákok pedig, tudjuk jól,

akkor vállalnak csak munkát, ha a heti egy-két napon, amikor az iskolai kötelezettségeik lehetővé teszik, a megkeresett jövedelmük akkora, hogy megéri nekik ezt a pluszterhet vállalni.

A munkáltató szempontjából nézve egy kezdő be-tanítása mindig pluszköltséget jelent, különösen akkor, ha nem teljes munkaidős foglalkoztatásról van szó. Ezeket a terheket is mérsékelheti ez az intézkedés, hiszen az szja-kedvezménnyel 15 százalékot ott-hagy a fiatal munkavállalónál.

Tisztelt Képviselőtársaim! A baloldali kormány-zás idején a fiatalok semmilyen támogatást nem kap-tak, mindig csak elvettek tőlük. Ezzel szemben a Fi-desz-KDNP-kormány ingyenessé tette a KRESZ-t és a nyelvvizsgát, lehetővé tette a fiatalok részére a ked-vezményes diákhitelt, melyet bizonyos feltételek mellett elengednek, családtámogatásokkal segítjük őket, valamint a most tárgyalt törvényjavaslat elfo-gadása esetén jövő évtől a 25 év alatti fiatalok a gaz-daság-újraindítási akcióterv részeként teljes mérték-ben mentesülnek a személyi jövedelemadó befize-tése alól.

A fent említettek tükrében látjuk, hogy a kor-mány elkötelezett abban, hogy a fiatalokat önállósá-guk mihamarabbi elérésében valós intézkedésekkel támogassa mind a tanulmányaik folytatása, mind a munkaerőpiacon való érvényesülésük, mind a család-alapítás tekintetében. Mi a Fidesz-frakcióban tudjuk, hogy az említett korcsoport számára minden segítség jól jön, ezért mi a magunk részéről támogatunk min-den olyan javaslatot, amellyel újabb könnyítéseket adhatunk a fiatalok számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi év elejétől élő, négy- vagy többgyermekes anyák szja-mentességéhez hasonló koncepcióról van most szó, ami a fiatal fel-nőttek jövedelmében, amint említettem, havi 22 szá-zalékos emelkedést fog jelenteni, továbbá ezzel a di-ákszervezeteknél munkát vállalók bérét a jövő évtől a járulékok mellett most már adó sem fogja terhelni. A korosztály alapbéréből kiindulva az szja-mentes-séggel akár évente félmillió forintot is megtakaríthat-nak majd a fiatalok, így arra kérem tisztelt baloldali képviselőtársaimat, hogy ezt tartsák majd szem előtt, amikor majd szavaznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt baloldali Kép-viselőtársaim! *(Z. Kárpát Dániel: Hozzánk már nem is szóltok?)* Akkor önöknek választ kell majd adniuk arra, hogy támogatják-e a magyar fiatalokat tettekben is, vagy csak mindig szájhős módjára. *(Z. Kárpát Dá-niel: Kicsit több visszafogottságot!)* Feleljenek, tisz-telt baloldali képviselőtársaim, amikor majd elmond-ják szónoklataikat, hogy támogatják-e a magyar fiata-lokat, igen vagy nem! *(Közbeszólás az ellenzéki pad-sorokból.)*

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja ezt a be-nyújtott javaslatot, mint ahogyan támogattuk eddig is és a jövőben is támogatni fogunk minden olyan javas-latot, amely a magyar emberek, közöttük a fiatalok bol-dogulását, előremenetelét és gyarapodását szolgálja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt reagálnék az imént elhangzott keresetlen szavakra, azért megkérdezném, hogy hol van a miniszter asszony. *(Zsigó Róbert: Kormányülésen!)* Mégis hogy képzelik azt, hogy most már a sokadik vitán fordul elő *(Zsigó Róbert: Kormányülésen van!)*, képviselőtársam, hogy önt hozzák abba kellemetlen helyzetbe *(Derűltség a kormánypartok soraiban.)*, hogy államtitkárként képviselnie kell azt, amit a miniszter asszony nem akar. *(Az elnök megkocogtatja a csenget.)* Nem vesz részt a vitán a sokadik esetben, ez mutatja egyébként, hogy mennyire fontos ennek a kormányoknak a fiatalok és a családtámogatás helyzete.

Önök egy nettó látványpekséget hoznak létre, ahol jól hangzónak tűnő retorikai elemekkel átszótt javaslatokat, jellemzően kilúgozva behoznak ide, ügyelve arra, hogy a lehető legkevesebb ember tudja ezeket igénybe venni, és aztán ennyire tisztelik meg a közösséget, a parlamentet és egyáltalán azt a műfajt, amiről ez az egész szólna. A miniszter asszony megint nincs itt, sokadszorra nincs itt. Egyébként az írásbeli kérdésekre adott választ ugyanebben a stílusban hozzák össze, mint amit Dunai Mónika képviselőtársam az imént produkált.

Bár nem tisztem megvédeni baloldali képviselőtársainkat, hozzánk, jobbikosokhoz mint az önök jobboldali ellenzékéhez nem szólt, de vegyük úgy, hogy az ellenzékét kollektíven bélyegezte meg. Hiszen miről szól ez a javaslat, ami előttünk fekszik? Amúgy én támogatni fogom, ezt szeretném előrebocsátani, még ha kilúgozták az eredeti ötletet és szánalmasan legyengítették, akkor is.

Ez a javaslat arról szól, hogy a 2022-es országgyűlési választások előtt csilingelni fog a bankszámlákon a minimálbéreseknel nagyjából 25 ezer forint. Képviselőtársaim! Miért most hozták be ezt a javaslatot, amikor mi két éve elmondtuk itt, a parlamentben? Nem ugyanezt, hanem egy kicsit jobbat, 29 év alatt teljes szja-mentességről volt szó.

Zsigó Képviselőtársam! Miért nem támogatta akkor ezt a javaslatot? Álljon föl és válaszoljon majd, hogy ami két éve nem válságidőszakban... Ne röhögcséljen! Ne röhögcséljen, mert nagyon komoly a téma! Szedje össze magát, és adjon szakmai választ! Két éve, nem válságidőszakban, szélesebb költségvetési források megléte mellett önök nem támogatták ugyanezt, amit most nagy hangon, kilúgozva behoznak egy válságévben a parlament elé.

Mi meg fogjuk szavazni a 25 alattiak szja-mentességét, csak azt az óriási nagy mellényt tessenek már levenni, kérem szépen! Mert ez a javaslat nem új keletű, évek óta ott hagyhatták volna a pluszforrásokat a magyar fiataloknál, csak önök ezt nem támogatták és nem akarták. Na, most lehet majd bekiabálni, felállni, szót kérni, és megmagyarázni, hogy két éve, amikor bejött

ez a javaslat egy sokkal szélesebb körű, erősebb javaslatként, akkor miért nem merték támogatni azt! Mi volt az az ok, ami miatt gyávák voltak támogatni a magyar fiatalokat két évvel ezelőtt és évekkal ezelőtt?

Hiszen mondjuk el, hogy a 25 alattiak szja-mentessége jó dolog. De azt is el kell mondanunk, hogy a másik oldalon ugyanezt a korcsoportot elképesztően sok lépésével büntette ez a kormányzat, és Dunai Mónika ezekre sem tud válaszokat adni. Hiszen a lakáscélú előtakarékoság állami támogatását az önök kormánya tette tönkre, szüntette meg, dózerolta le. Márpedig önök nagyon jól tudják, hogyne tudnák, rengeteg közgazdász és szakértő dolgozik a háterszágukban, hogy ezzel, a Fundamentával és egyéb LTP-módszerekkel szedte össze nagyon sok fiatal, mondjuk, a CSOK-önrészrevalót vagy azt a lehetőséget, hogy egyáltalán egy hitel önrészének az összegyűjtésével önálló otthonhoz jusson Magyarországon.

Azt mondták itt a parlamentben, hogy nem annyira működnek hatékonyan ezek a rendszerek és cégek. Egyetértek, nem volt egy hatékony működési modell az, ami az LTP-fronton zajlott. De nem az a megoldás, hogy ledózeroljuk, megszüntetjük, és aztán nem rakunk a helyére semmit, hanem az a megoldás, hogy javítunk egy ilyen szisztémán.

Önök, szintén önök voltak itt személyesen a parlamentben akkor, az LTP megszüntetésének vitáján, Rogán Antal lakáslottóját javasolták, hogy majd az fogja kiváltani a lakáscélú előtakarékoságot. Most ugye, nincsen bekiabálgatás, képviselőtársaim? Mert önök is érzik azt, hogy Rogán Antal lakáslottója nem volt képes helyettesíteni a lakáscélú előtakarékoság állami lábát. Ha lenne önökben a neoliberais érzéketlenségen felül egy kis valóságismeret *(Nacska Lőrinc összecsapja a két kezét.)*, akkor tudnák azt, hogy a társasházak esetében egy tipikus élethelyzet - önöktől távol áll, de azért ismertetem -, egy kazáncsere esetében egy társasház hogyan cseréltette a kazánt az utóbbi tíz év nagy többségében. Úgy, hogy államilag támogatott lakáscélú előtakarékosággal a lakosok összeadták ezt egy közös számlán, az állam melléttel valamit nagyon helyesen, és végül azt a vágyott beruházást foganatosítani tudták. Ennek az állami támogatását önök megszüntették.

Még egyszer mondom, fiatalok tömegeire hatott negatív módon az, hogy önök ezt megszüntették. Egyáltalán a lakhatási kataklizmát is helybenhagyják, egy vegytisztán neoliberais támogatási modelljük érvényesül a CSOK esetében is. Miniszterek tudnak nyaralót építeni belőle és tízmilliós nagyságrendű támogatást felvenni, aztán megmagyarázzák, hogy nem nyaraló. Fogadjuk el, jó! De akkor sem biztos, hogy egy CSOK arra lett volna kitalálva, hogy százmilliós vagy akár több százmilliós ingatlanokra vegyék fel a nem rászoruló honfitársaink.

(11.20)

Talán megegyezhetünk abban, hogy az önök felső vezetése nem rászoruló a CSOK esetében. Én nem azt akarom mondani, hogy a hatályos jogszabályokkal ne

éljenek. De, éljenek, és nem sajnálom önöktől, de azt szeretném kihozni ezekből a mondatokból, hogy a nehezebb helyzetben lévőknek pedig nem jutnak ezekből a forrásokból. Önök nem gondolnak az albérletben élőkre, önök nem gondolnak azokra, akik bérlésben el tudnák képzelni az életüket egy sokkal szélesebb térben, akár még egy gyermeket vállalva. Önök vegytisztán a szerencsés társadalmi helyzetűekre, a gazdagokra gondolnak, ők tudják kimaxolni a kedvezménytömeget, a nehezebb helyzetben lévő, valóban rászorulóknak pedig jó esetben kedvezményes hitel jut. Erre mondom azt, hogy ez egy vegytisztán neoliberalis gazdasági modell lenyomata, és ilyen az önök családtámogatási rendszere.

Régen fel kellett volna húznunk egy közösen kialakított bérlakásprogramot Magyarországon, hogy az a néhány százezer fiatal, aki kacérkodik sajnos a kényszerű kivándorlás gondolatával, valódi életlehetőségeket kapjon itthon. Képviselőtársaim, ők nem fognak CSOK-kal új építésű lakóparki lakást vásárolni, mint önök, nem fognak, mert nem tudnak. Ők a CSOK önrészeivel szedték össze LTP-vel támogatott módszerekkel azt a néhány millió forintot, amivel be lehet lépni egyáltalán ebbe a világba. Elvesztették a realitásérzéküket, ha úgy gondolják, hogy számukra nem kell üzenetet küldeni.

Azt látjuk - az szja-mentességről vitatkozunk -, szerintünk kilúgozták ezt a modellt, de mi támogatni fogjuk. Optimista forgatókönyv, 30-40-50 ezer forint ott marad egy fiatal kezében. Ez jó dolog, tehát ne vitassuk el azt, ami jó. Viszont talán egyezünk meg abban, hogy a jövőkép nélküli fiatalok, akik önálló otthonra nem tudnak a magyar bérszínvonal mellett szert tenni, azok nem a 30-40-50 ezer forint miatt fognak az itthon maradás mellett dönteni, hanem mondjuk, azért, ha a miniszter nem vonul ki a vitáról, ha megtszítelik őket, ha érdemi társadalmi üzeneteket küldenek nekik is, ha figyelembe veszik az építő ellenzéki javaslatokat.

Dunai Mónika azt mondta, hogy mindent megszavaznak, ami a fiatalok érdekét szolgálja. Én két éve benyújtottam azt, hogy a lakáscélú állami előtakarékosság álljon vissza egy normális modellben. Miért nem szavazták meg? Miért szavaztak a magyar fiatalok ellen? És az a problémám ezzel az egészszel, hogy látványpékségelemeket hoznak be. A választások előtt, még egyszer mondom, egy-két tízezer forint a minimálbéresek számláján ott lesz, de miért nem kellett ez a modell egy sokkal ügyesebb, modernebb kiszerezésben, mint az önöké két évvel ezelőtt? Magyarázzák már meg! És akkor sokkal több forrás állt rendelkezésre ez ügyben.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy mintha a munka világát, a munkavállalók, munkaadók világát nem annyira ismerné ez a kormányzat közelről, hiszen abban a csomagban, amit benyújtottak, nincsen semmi garancia arra nézve, hogy a munkaadó ne nyelje le ezt a kedvezményt. Példának okáért mit tesz a kormány és mit üzen azoknak, akiknek a következő fizetésemelésnél azt fogják mondani, hogy barátom, te most az szja-kedvezménytel több tízezer forinttal beljebb

vagy, akkor most nem kapsz fizetésemelést, pedig többet dolgozol, jobban dolgozol. Nem azt mondom, hogy parancsuralmi módszerrel bele kellene szólni cégek magánéletébe, mert ez távol áll tőlem. Piacbárát személetmódú emberként és közgazdászként talán el tudnám én is mondani néhány képviselőtársamnak, hogy működik közelről ez a világ, de azt mindenképpen állítom, hogy egy tisztességesen működő monitoringrendszerre szükség lenne, amely vizsgálja azt, hogy milyen, a munkavállalókat hátrányosan érintő folyamatok következnek be emiatt.

Azt is látjuk, hogy a kormány behozza ezt a javaslatot, de azért nem hagyja ki a lehetőséget, hogy a saját családtámogatási rendszerét méltassa, pedig ha egy családtámogatási rendszert méltathatna valami, azok a demográfiai adatok, és ezek a demográfiai adatok sajnos siralmasak, katasztrofálisak. Mindig azt csinálja a kormány, hogy a mélyrepüléses éveket követően megvár egy évet, amikor szerencsére egy kis visszarendeződés következik be, s aztán vezércikkben sokaságában előadja, hogy óriási demográfiai trendforduló történt, nőtt az elveszületések száma. Azt felejtik el elmondani, hogy a mostani minimális növekmény sajnos még a 2016-os szint elérését sem teszi lehetővé.

Valamit nagyon elnézett demográfiai téren Magyarország Kormánya, hiszen az elveszülések száma szinte sajnos folyamatosan csökken. Az utóbbi tíz évben kettő kis púp volt megfigyelhető, az egyik a családi adókedvezmények nagyon helyesen bevezetett rendszere, a másik a babaváró támogatás nagyon helyesen bevezetett rendszere. Mind a kettő nagyjából egyéves átmeneti hatással nagyjából 2 ezerrel tudta növelni az elveszületések számát, de még egyszer mondom, ez arra sem volt elég, képviselőtársaim, hogy a 2016-os szintet újra elérjük.

Folyamatos zuhanás mutatkozik tehát, és erre jön egy javaslat a babaváróhoz, amit benyújtottam, ami egy teljesen logikus javaslat, hiszen önök, Zsigó államtitkár úr, miniszter asszony elmondja, hogy mindenben támogatni kell a 35-45 közötti korosztályban lévő hölgyeket, akik most futnak ki majd abból az életkorból, amikor még gyermekeket tudnak vállalni, és az ő támogatásuk nemzeti érdek. Én ezzel egyetértek, csak a helyzet az, hogy önök kiszámolták a babaváró támogatást, és beleraktak egy életkori határt, amely még az utolsó nagy létszámú, 35-45 közötti korosztályt kettévágja, és 65 ezer magyar hölgyet kizár a babaváró felvételének a lehetőségéből.

Én benyújtottam egy módosító javaslatot, hogy vegyük ki ezt az értelmetlen életkori korlátozást, annak a 65 ezer nőnek is, ha szeretné, joga van gyermeket vállalni és ehhez támogatást kapni. Nacsa képviselőtársam, mit csináltak önök? El sem jöttek a bizottsági ülésre, ahol ezt a javaslatot lehetett volna tárgyalni, bojkottálták az ülést távolmaradásukkal. Szégyen és gyalázat! Ezek után önök bennünket ne oktasanak ki családpolitikából, amikor a munkahelyükre sem járnak be! Mit képzelnek önök magukról, hogy egy ilyen fontos javaslat esetében távolmaradással büntetik azokat a magyar hölgyeket, akik egyébként

erre a támogatásra jogosultak lennének?! De itt most Zsigó államtitkár úr előtt a lehetőség, válaszoljon, támogatják-e a babaváró hitelből az értelmetlen életkori korlát kivételét, mert ennek a korlátnak egy oka van, a spórolás. Önök spórolni akarnak a kedvezményezetteken a legfontosabb nemzetstratégiai kérdésben.

Dunai képviselőtársam, én támogatom a négygyermekes édesanyák szja-mentességét. A helyzet az, hogy miniszterelnök úr, ha visszaemlékszik, viszont nem erről beszélt. Emlékeznek? Orbán Viktor a háromgyermekes édesanyák szja-mentességével kampányolt, csak aztán önök kiszámolták, hogy ez lehet, hogy akkor egy kicsit drága lenne, nézzünk egy olyan korcsoportot és társadalmi csoportot, ahol kevesebben vannak. Megtalálták a lényegesen, és sajnos lényegesen kevesebben lévő négygyermekeseket, ahol egyébként az érintett korosztály fele a négy gyermek nevelése folytán nem feltétlenül aktív munkapiaci szereplő. Tehát kiválasztottak egy kellőképpen szűk korcsoportot, odaírányították a kedvezményt a háromgyermekesek ekora tábora helyett a négygyermekesek akkora táborával, és aztán reklámozzák saját magukat ezzel, miközben a saját miniszterelnökük ígérete nem erről szólt.

Beszélgék meg ezt házon belül, de én arra kérem önöket, van költségvetési mozgástér erre, próbálják meg kiterjeszteni ezt a rendszert, de ameddig legalább az eredeti ígéretüket nem tartják be, kérjük, hogy ne bennünket oktassanak ki, hanem gondolják végig azt, hogy miért spórolnak a kedvezményezetteken.

Én nem akarom a családtámogatási rendszernek elvitatni a különböző jótékony hatásait és azt, hogy sok forrást csoportosítanak ide, én ennek örülök, egyáltalán nem vagyok ellendrukker, ami szerintem magyar világrekord, az az, hogy ennyire sok idecsoportosított forrás ellenére ennyire kevés eredményt értek el. Ez valami egészen elképesztő hungarikum, mert önök úgy gondolják, hogy pénzzel mindent meg lehet oldani. A helyzet nem ez. Lakhatási programra van szükség, köznyugalomra van szükség, hogy egy országban kedve legyen egy fiatalnak élni, családot vállalni, a kényszerű elvándorlás gondolata meg se forduljon a fejében, és egyáltalán, olyan klímát kell kialakítani, amely nem erőszakoskodva meg másokat kioktatva akar családpolitikát csinálni, hanem ösztönözve, motiválva, támogatva és segítve. Csak az önök minden megjelenése, a kioktató hangvételi videóik, az az elképesztő nagy mellény, amit hordanak, bizony, attól félek, hogy nagyon sokakat elriaszt attól, amit önök is szeretnének, és egyébként én is szeretnék, hogy a magyar demográfiaitrend-forduló bekövetkezzen. De, képviselőtársaim, ehhez empátia és türelem kell, nem pedig kioktatás, mert nincsenek olyan eredmények sajnos, amelyekre önök büszkék lehetnének. Még egyszer mondom, hungarikum és negatív rekord, hogy ennyire sok költségvetési forrás feláldozásával ennyire kevés eredményt érnek el.

A helyzet az, hogy a szociális hálót vissza kell foltozni, ha önök itt eredményt akarnak elérni. Nem kell például 14 ezer családot elhelyezés nélkül kilakoltatni,

mert ugyanolyan értékes emberek ők is családi célokkal, gyermekvállalási tervekkel, csak önök elvették tőlük ezeket. Nem kell megszüntetni a lakáscélú állami előtakarékosságot, nem kell nőket kirekeszteni a babaváró támogatásból, és egyáltalán, szélesíteni kell, racionalizálni az egész támogatási rendszert, és nem feltétlenül az önök neoliberais modellje felett, nem miniszteri fizetéssel tízmilliókat igénybe venni adott esetben CSOK-ra, hanem a valóban rászorulókon segíteni, ez a megoldás. Ha ilyen csomaggal állnak elő, mi támogatni fogjuk önöket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

(11.30)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ki tiszteli meg a parlamentet, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam? Hát, azok nem tisztelik meg, akik ordibálnak, krumplit lóbálnak, aprópénzt dobálnak a parlamentben. Ezek azok, akik nem tisztelik meg a magyar parlamentet, nem azok, akik egyébként ilyen komoly törvényjavaslatokat nyújtanak be, és egyébként a kormányülésen a járvány elleni védekezés legfontosabb döntéseit, kérdéseit és a vakcinabeszerzés kérdéseit döntenek el és vitatják meg a járványügyi szakemberek véleményére támaszkodva. Úgyhogy, azt gondolom, hogy itt önöknek van elszámolnivalója a parlament tiszteletére vonatkozóan. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Számoltam, 15-ig jutottam, amíg ön a „kilúgozva” szót használta, aztán utána abbahagytam a számolást. Értem én, hogy ez a leggyakoribb szó az elnökségi üléseiken, mert hát önök kilúgozták azt a volt nemzeti pártot, ami valaha még nemzeti párt volt. Értem én, hogy önöknek most ez a legfontosabb szó az elnökségi üléseiken, de nem erre a törvényjavaslatra kellene alkalmazni, az önök pártjára inkább jobban.

Ön most is, és egyébként az elmúlt időszakban is folyamatosan támadta például az otthonteremtési konstrukciókat, a CSOK-ot is, ahogy ezt a Jobbik nem is szavazta meg korábban *(Z. Kárpát Dániel: Hogyne szavaztuk volna meg! Miről beszélsz? Nézz utána a jegyzőkönyvben!)*, pedig ön itt nagy hangon mondja, képviselő úr, hogy önök mindent megszavaztak. Ugyanúgy nem szavazták meg azt, hogy 2010 óta 2,5-szeresére nőtt a családtámogatásokra fordított költségvetési összeg. Minden évben van egy szavazás. Most már 2500 milliárd forint feletti összeget költünk a családokra, és minden évben van egy ilyen szavazás, amikor ezeket a pénzeket odaítéljük, odajuttatjuk a magyar családoknak. Ez a költségvetési szavazás, amelyeken önök, minden alkalommal, tisztelt baloldali képviselők, nemmel szavaznak. Tehát ha önökön múlna, akkor lehet, hogy lenne négygyermekes édes-

anyák szja-mentessége, otthonteremtési kedvezmény, családi adókedvezmény, gyed extra és sorolhatnám tovább, csak nem lenne rá forrás, mert önök nem akarnak erre forrást biztosítani, mert minden évben leszavazzák azt. Ön azt mondja, hogy spórolni akar a kormány a kedvezményekkel, ami nyilvánvalóan teljesen téves és nonszensz állítás. Pont most mondtam el, hogy 2,5-szeresére emeltük a családtámogatások összegét. Ha van olyan kormány, amelyik nem spórol a családoknak juttatott támogatásokon, az pont a Fidesz-KDNP-kormány, mert ön is pontosan tudja, hogy 2010-ben, az utolsó szocialista költségvetésben nem érte el az ezermilliárd forintot a családokra költött összeg, miközben most 2500 milliárd forint áll rendelkezésre a magyar családoknak, és ez az összeg a Fidesz-KDNP kormányai alatt minden évben csak nőtt.

Mi is volt 2010 előtt a Gyurcsány-féle szocialista kormányzás fiatal-, ifjúságpolitikája? „El lehet innen menni; itt lehet minket hagyni; jól elleszünk majd a nyugdíjasokkal” - ez az idézet Gyurcsány Ferentől származik. Őneki ez volt a politikája a magyar fiatalokkal szemben: el lehet innen menni, őt nem érdeklik a magyar fiatalok, és ez pontosan látszott minden döntésükből, pontosan látszott minden egyes olyan döntésből, amit Varju képviselő úr előterjesztett, megszavazott, és amit az itt ülő szocialista képviselők lelkesen megszavaztak.

Nézzük meg, tisztelt képviselő úr, akiket önök most vissza akarnak segíteni a hatalomba, hogyan viszonyultak a fiatalokhoz, de nézzük csak meg a személyi jövedelemadó példáját. 2008-ban egy fiatal, egy 25 éves munkavállaló a bruttó fizetésének 55,5 százalékát kapta meg. Most, 2022-től, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk, a 81,5 százalékát kapja meg a bruttó fizetésének. Óriási különbség, tisztelt képviselőtársaim, erről beszélünk! Ez a fiatalok valós támogatása, hogy amíg a bruttó fizetésüknek a felét elvették a szocialisták, most mindössze 18,5 százalékkal csökken majd a bruttó fizetése egy fiatalnak.

Összehasonlításképpen: egy fiatal munkavállaló 300 ezer forintos bruttó bére 2008-ban 166 500 forintos nettót ért, míg ugyanekkora bruttó bér mellett 2022-ben 244 500 forint lesz. Ez havonta 78 ezer forinttal magasabb fizetés, tisztelt képviselőtársaim.

Ez a többletbevétel a fiatalok számára óriási lehetőséget és óriási segítséget fog jelenteni az életkezdés, a felnőtté válás, a megtakarítás és az otthon- és a családteremtés folyamatában. Ez az, ami számít, tisztelt képviselő úr, és arról ön egy szót sem ejtett, hogy a mostani szövetségei, akiket ön foggal-körömmel vissza akar hozni a hatalomba, hogyan bántak a fiatalokkal, milyen adókulcsokat vezettek be, mert önök itt rendszeresen többkulcsos adórendszerrel beszélnek, csak az a helyzet, tisztelt képviselőtársak, hogy Gyurcsányék alatt a többkulcsos adórendszer legalacsonyabb kulcsa is magasabb volt, mint most az egykulcsos adórendszer.

Ráadásul válságidőszak kellős közepén emelték a személyi jövedelemadó legalsó kulcsát, ami a legkiszolgáltatottabbakat, a legkevesebbet kereső embereket

érintette a leghátrányosabban. Miközben most arról beszélünk egy járványhelyzet és egy gazdasági válsághelyzet kellős közepén, hogy hogyan próbálunk segíteni a fiataloknak, hogyan csökkentünk szja-t, ahogy egyébként tavaly csökkentettük, a négygyermekes édesanyáknak eltöröltük az szja-fizetési kötelezettségét, egész életükre, most arról beszélünk, hogy hogyan csökkentjük a fiataloknak a személyi jövedelemadóját, addig Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon úgy gondolta, hogy a legkevesebbet keresőknek kell megemelni a személyi jövedelemadóját a válsághelyzet kellős közepében. Erről sem beszélt, tisztelt képviselő úr, hogy miért szeretné visszahozni őket a hatalomba, és hogyan is néz ki a szocialisták ifjúságpolitikája és adópolitikája ennek tükrében. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Merthogy akkor megszüntették a családi adókedvezményeket, és önöknek most is ez a terve. Önök létrehozták a magyar politikátörténet legelvtelenebb szövetségét, innentől kezdve minden mondatuk közös programként érvényesül. Fekete-Győr András bejelentette, hogy a három- és többgyerekesek családi adókedvezményét megvágja. Egy háromgyerekes, négygyerekes édesapának, édesanyának 55 ezer forinttal kevesebb adókedvezmény járna, hogyha önök kormányra kerülnének. Ez az önök programja. Így állnak önök a családtámogatásokhoz, így állnak önök az adókedvezményekhez, pontosan azért, mert azt az elhibázott és rossz segélyalapú gazdaságpolitikát és munkahelyteremtési hozzáállást szeretnék visszahozni, ami volt 2010 előtt, amikor egyébként a fiatalok munkanélkülisége az egekben volt. *(Z. Kárpát Dániel: Milyen kereszténydemokrata hazudozás...)*

Ezzel szemben a mostani kormány folyamatosan csökkenti az adókat; otthonteremtési kedvezményeket vezetett be, azok helyett, amiket megszüntettek a szocialisták, szintén a válságra hivatkozva. Arról se beszélt, képviselő úr, hogy megszüntették a kedvező lakáscélú hiteleket, hogy megszüntették a szocpol néven ismert konstrukciókat, hogy megszüntették egyébként azokat az otthonteremtéshez kapcsolódó konstrukciókat, amikkel egy család el tudott indulni. Mi maradt ott? A káros devizahitel-konstrukciók. Ez maradt ott, mert minden más családtámogatási rendszert *(Z. Kárpát Dániel: 14 ezer családot kilakoltattak az otthonából...)* eltörölték. Ez a gyurcsányi politika, család- és ifjúságpolitika: elvenni, eltörölni, és aztán kiszolgáltatva ott hagyni a bankoknak, hiszen Gyurcsány Ferencné Dobrev Klára *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* be is jelentette nem olyan régen, hogy a bankokat sikerült megmenteniük a 2008-2009-es válságban, az embereket nem. Hát, mit várunk most önöktől így, együtt, szövetségben?!

A Gyurcsány-Bajnai-kormányok alatt háromszor akkora volt a fiatalok munkanélkülisége, mint most. Fiatalok tízezreit kényszerítették megalázó munkanélküliségre, szándékosan. Amikor azt látjuk, hogy déli államok egyébként, Spanyolország, Portugália, Olaszország, Görögország küzdenek a fiatalok magas munkanélküliségével, akkor mi élvadások vagyunk, az Európai Unió legjobb öt helyezettjében vagyunk

benne a fiatalok munkanélküliségi mutatójára tekintettel, miközben háromszor ekkora volt az önök idejében a fiatalok munkanélkülisége. *(Z. Kárpát Dániel: Miket beszélés?!)*

Én azt gondolom, hogy pontosan a tények beszélnek önmagukért, hogy mit tettek önök a fiatalokért, és mit teszünk mi a fiatalokért. Tudjuk, hogy a családtámogatási rendszer számos elemét önök eltörölnék, hogyha kormányra kerülnének, ezt számtalan alkalommal bejelentették már, számtalan alkalommal elmondták *(Z. Kárpát Dániel: Miért hazudsz?)*, hiszen minden mondatuk közös programként értelmezendő... Képviselő úr, nem hallottam, hogy elhatárolódott volna Fekete-Győr András mondataitól a családtámogatási rendszer kapcsán... *(Z. Kárpát Dániel: Tőled határolódtam el...)* Nem hallottam, hogy elhatárolódott volna attól, hogy jobboldali újságírókat fenyegetett meg egzisztenciálisan. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Ön nyilvánvalóan ezekre érzéketlen, minden másra szociálisan nagyon érzékeny, és azt gondolja, hogy én például nem tudom, hogy milyen egy társasházi kazáncsere vagy egy szigetelés. Pontosán tudom, egész életemben mindig csak társasházban éltem, úgyhogy képviselő úr, a vádaskodásait címezze a milliárdos barátainak és a milliomos pártelnökének. *(Z. Kárpát Dániel: Te, figyelj! A kábítószert rossz! - Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból. - Az elnök csejget.)*

Az önök politikája eredményeképpen tandíjat vezettek be, fejlesztési hozzájárulásnak hívták. Tehát tandíjat vezettek be. Azt a rendszert hozná vissza ön, képviselő úr, ami a fiatalokat tandíjjal sújtotta abban az időszakban. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Én azt gondolom, hogy semmilyen esély nem volt az önálló életkezdesre, a családalapításra, az otthonteremtésre akkor, azért, mert a szocialista politika alapvetése az volt, hogy a gyermekvállalás egyet jelentett a szegénységgel Magyarországon, és hála istennek, ez ma már nincsen így.

(11.40)

Az a célunk, hogy a családtámogatások a legjobbb, legszélesebb réteget érintsék, a legtöbb mindenkinek tudjunk segítséget adni a gyermekneveléshez, az életkezdeshez, az otthonteremtéshez és egyébként a családi élethez, mert hiszünk abban, hogy a családi élet egy remek és támogatandó létforma, életforma Magyarországon. Ahogy miniszter asszony mondta, hogy a kirakós utolsó darabja a helyére kerül, ez egy nagyon fontos mondat volt, mert látjuk azt, hogy otthonteremtésben, családi adókedvezményben, a különböző családtámogatási rendszerekben milyen lehetőségek vannak a fiataloknak, időseknek, gyermeket vállalóknak. Azt gondolom, hogy a 25 év alattiak szja-mentessége egy olyan lépés, amivel az ingyenes KRESZ-vizsga, az ingyenes nyelvvizsga után tudjuk a munkavállalásukat és a diák munkájukat támogatni, amivel hozzá tudunk járulni az önálló életkezdeshez.

Egy nagyon fontos törvényjavaslat vitája kezdődött el, nagyon fontos, hogy egységesen mutassuk meg azt, hogy a magyar Országgyűlés igenis gondol a fiatalokra, segíti őket. Hogy az eddigi intézkedések fedezeteit önök nem szavazták meg, ezt pontosan tudjuk, de legyen most ez másképp, és ne felejtsek el, hogy a magyar fiatalok korábban, 2010 előtt csak rosszat kaptak azoktól a kormányoktól, csak nehézséget, megszorítást, sanyargatást kaptak, míg most folyamatosan kedvezményekkel, az életkezdes, az otthonteremtés iránti támogatással a Fidesz-KDNP-kormányra számíthatnak a magyar fiatalok. A KDNP is támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. A következő vezérszónok Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről. Öné a szó, Szakács képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva ezt a vitát, persze sok minden az embernek eszébe jut, de elsőként is ki kell emelni azt, hogy persze lehet azt támogatni - sőt támogatni kell -, ha a fiatalok jövedelmi helyzete bármilyen szinten javul. És ezt meg is fogjuk tenni. De ha ezt önök beleszámolják ebbe a - hogyan mondjam? - hagyományos, egy kicsit kenetteljes - hogyan mondjam? - olyan csomagolásba, ami már-már azt sejteti, hogy önök természetesen abban teljesen biztosak, hogy a jelenlegi szociális és demográfiai helyzetet ez a javaslat meg fogja oldani, azért az önmagában, ha önök ezt gondolják, akkor az nyilvánvalóan hiba. Most akkor ennél többet erről inkább nem mondanék, többet gondolok róla, de nem mondanék erről többet.

Elsőször a kormányzati kommunikáció arról szólt, hogy 60 ezer forint marad a fiataloknál, aztán most Dunai Mónika elmondta, hogy 40 ezer forint körül, aztán utána Nacsa képviselőtársam már 70-80 ezer forintról beszélt. Nézzük a számokat!

Önök azt mondják, hogy ennek a felső határa, ameddig igénybe lehet venni ezt az adókedvezményt, ez a nemzetgazdasági átlagkereset, a tavaly júniusi, majd amikor igénybe is lehet venni jövőre, akkor az majd az idei júniusi átlagkereset lesz. Ez tavaly volt 401 847 forint, idén, ha majd mennek fel esetleg az átlagkeresetek - ne zárjuk ki, hogy mennek fel -, ez valahol 400-430 ezer forint körül lesz, ameddig igénybe lehet majd venni ezt az adókedvezményt; tehát azt a maximális összeget, amiről önök mindig beszélnek. Hiszen itt csúsztatnak, hogy önök mindig a maximálisat mondják be - csak ma háromfajta is -, aztán majd kiderül, hogy ez ugye, „akár” annyi is lehet. Tudják, mint a hirdetésben, hogy „akár” ennyi forinttól ezt már igénybe lehet venni. Na most, egy 25 év alatti pályakezdő - szerintem nem áruok el ezzel titkot, vagy ha mégis, akkor hadd rántsam le erről én a leplet - nem nagyon keres 400-430 ezer forintot, vidé-

ken meg végképp nem. *(Nacsá Lőrinc: A felső határ! - Az elnök csenget.)* Igen, a felső határa, csak maguk mindig erről beszélnek. De köszönöm, hogy érti, amiről beszélek. Amire meg már eléri ezt a 430 ezer forint környéki bért, addigra meg már elmúlik 25 éves. Azért ezt önök megint jól belótták, hogy lehetőleg kevesen, jól, olcsón, egy jó kampányígéretet önök meg tudnak ezzel fogalmazni, mert valójában itt erről van szó.

Ha nem kampányígéret lenne, akkor most ön se mondana ilyet, Nacsá képviselőtársam, hogy mi a válság közepén is csökkentjük az adókat. Dehogyan! Jövő január 1-jétől. Jövő január 1-jétől fogják önök csökkenteni. Még akkor is a válság közepén legyünk? Vagy már most jövő január 1-je van? Igazság szerint ez egy jó kampányígéret, ezzel megpróbálnak megszólítani szavazókat, választókat, és ebből nekünk annyi marad, hogy azt tudjuk mondani, hogy persze, ha a fiatalok jövedelmi helyzetén lehet javítani, akkor azt mi támogatni fogjuk, de bízom benne, hogy önök is pontosan tudják, az itt előadott kenetteljes hozzászólásaikhoz képest is, hogy azért ez egy jóval komplexebb dolog.

A fiataloknak miket mondtak önök? A felnőtté váláshoz, az otthonteremtéshez, az életkezdéshez nyújtott segítségek. Azért ez ennél egy jóval komplexebb dolog, hogy a fiataloknak ebben tudjunk segíteni, mint hogy 25 éves korukig az átlagbérig elegendik önök a személyi jövedelemadót. Hol van itt az esélyteremtés? Hol van itt a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés akár alanyi jogon? Hol van itt a minimálbér megemelése egy európai szintre, hogy mondjuk, ne lehessen kevesebbet keresni Magyarországon egy kezdőnek, egy fiatalnak, mondjuk, 750 eurónál? Hol van itt egy lakbérplafon? Hol van itt egy bérlakásépítési program, ahol el tudják kezdeni az életüket?

De hogy még visszább menjünk: hol van itt egy esélyteremtő oktatásnak egy olyan helyzete, ami bizony ezeknek a fiataloknak mutatna egy megfelelő életpályát? Nem azt az életpályát, ami most van, hogy amikor megszületik, ahol megszületik, az valójában meg is határozza az ő sorsát. Mert azt ugye, önök is tudják - még egyszer mondom, az itt elmondott kenetteljes beszédek között is -, hogy az azért átkozottul nem mindegy, hogy valaki, mondjuk, Budapesten születik a II. vagy az I. kerületben, vagy valahol a belvárosban, vagy mondjuk, Dél-Baranyában. *(Nacsá Lőrinc felé:)* És ha a tisztelt képviselőtársam így összevonja a szemöldökét közben, akkor javaslom, hogy egyszer menjünk el majd Drávasztárára együtt, és akkor ön ott majd meg tudja nyugtatni az ott lévő embereket, hogy ha 430 ezer forintot keresnek, akkor majd ennyit fognak a fiatalok kapni majd szja-jóváírás-ként, mert tudja, ők ilyen nyugtalanok, úgyhogy nyugodtan jöjjön el velem, elmegyünk oda, az Ormánságba, és akkor ezt ott meg tudja beszélni a választópolgárral.

Úgy gondolom, ez most egy kampányígéret. Támogatni fogjuk, mert ha a fiatalok jövedelmi helyzetét tudjuk javítani, akkor azt persze kell javítani. De mindannyian tudjuk, hogy ez egy kampányígéret, ha

nem az volna, akkor nem jövő január 1-jével lépne életbe, hanem most is életbe léphetne.

Még egy-két dologra hadd reagáljak, ami itt elhangzott! A fiatalok munkanélkülisége. Nacsá képviselőtársam elmondta, hogy mennyivel kisebb most a fiatalok között a munkanélküliség, mennyivel kevesebb a magyar munkanélküli. Ezt köszönjük is meg a londoni, a bécsi, a frankfurti, a berlini munkáltatóknak, ahol a magyar fiatalok vannak, akiket egyébként nem vonzott haza a - hogy is volt? - „Gyere haza, fiatal!”-program, ha jól emlékszem, ugye, volt ilyen is. Csak hogy azért még emlegetünk ilyeneket is fel, én emlékszem a „Gyere haza, fiatal!”-ra - egy ember jött haza, az Andy Vajna, csak ő nem volt annyira fiatal. De azért csak nem jöttek ezek a programok össze, csak nem voltak ezek olyan mérhetetlenül sikeresek.

Azt kell mondjuk, hogy önök most sem kínálnak jobb közérzetet, kellemesebb klímát, esélyegyenlőséget, de bizony még azokat a szolgáltatásokat sem emelték meg, amikhez, mondjuk, 12 éve önök nem nyúltak hozzá. Önök is mindig visszanyúlnak tizenévekre. Ennyi idő alatt miért nem lehetett megemelni a családi pótlékot? Bármit, ami alanyi jogon jár? Miért nem lehetett megemelni egy forinttal sem? Se a gyest, se a gyetet. Van bérlakásépítési program? Van lakbérplafon? Van olyan hely, ahol a fiatalok el tudják kezdeni az életüket? Vagy most ez az önök szerint néha 40, néha 60, néha 80 ezer forint lesz, ami jut nekik?

Tehát mi azt gondoljuk, hogy természetesen ez egy támogatandó javaslat, még akkor is, ha tudjuk, hogy ez egy kampány része.

(11.50)

De arra szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy a fiatalok megbecsülése, ahogyan önök fogalmaztak, a felnőtté válás, az otthonteremtés, az életkezdésnek a támogatása azért ennél egy jóval összetettebb dolog, amihez hozzátartozik az esélyteremtő, hozzáférhető oktatás, felsőoktatás; amihez hozzátartozik az alanyi jogon járó mindenfajta juttatás vagy akár a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés. És higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, az is másképpen megy, mondjuk, akár Észak-Baranyában a közszolgáltatásokhoz hozzáférni. Olyan úri ficsúságokról beszélek itt a XXI. században, mint tömegközlekedés, iható víz, tehát ivóvíz vagy akár szennyvízszolgáltatás, vagy éppen a fűtésről ne is beszéljek vagy ilyenekről.

Ehhez a fajta esélyteremtéshez, mi úgy gondoljuk, hogy egy sokkal komplexebb, átgondoltabb út vezet a megoldáshoz, itt mi nyilvánvalóan látjuk, hogy önök sem a szociális, sem a demográfiai válságot nem akarják ezzel megoldani, egy kampányígéretet tesznek egy olyan szegmensben, ahol láthatóan és mérhetően az önök pártjának alacsonyabb a támogatása, ezért ezt megteszik. Mi támogatni fogjuk azért, mert ezáltal javulni fog a fiatalok jövedelmi helyzete, de arra mindenképpen fel kell hívni a figyelmet, hogy egy sokkal komplexebb kezelést vár a fiatalok esélyteremtése Magyarországon. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szakács László képviselő úr. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Abban a nagy megtiszteltetésben van részünk, hogy háziállatokra vadászó, vadászati kiállításra nagyon készülő Semjén doktor újabb művének vagyunk tanúi, és megtisztelt bennünket azzal, hogy tett egy kezdeményezést, és most nekünk erről kell véleményt alkotni.

Ez bizonyára nagyon fontos, hiszen mindazt, ami egyébként a tevékenysége által megjelenik, azt valamivel el kell leplezni. Ki kell találni valamit, valami fontosat, amire az emberek sokkal jobban figyelnek, mint a repülő szarvasokra. És akkor elővesznek olyan lehetőségeket, és magasztosan elkezdnek arról beszélni, hogy önöknek mennyire fontosak a fiatalok.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt távol lévő Miniszter Asszony! - aki nagyon fontos kötelezettségének tesz eleget, kormányülésen ül, és fontos döntéseket hoz. Bár én hozzáteszem, hogyha mostanában inkább nem hoznának döntéseket, és inkább rábíznák azokra a szakemberekre, például az orvosokra az oltást, és adnának, és megoldanák azt a problémát, hogy biztosítják nekik a védőoltást, és akkor ők majd elvégzik azt, amire önök láthatóan teljesen képtelenek. Nem tudják megoldani azt a minimumot, hogy a munkájukhoz a feltételek meglegyenek.

Na, most itt ugyanennek vagyunk tanúi, egyébként az, amit önök végeznek, annak egy ilyen leplező tevékenységére, mondjuk azt, hogy egy ilyen népszerű dolgot benyújtottak. Őszintén szólva, én mindenkinek azt ajánlom, hogy aki megkapja, fogd, és vidd, és egyébként szavazz az ellenzékre, felejtsd el a Fideszt, mert egyébként a te problémádra, kedves barátom, semmilyen megoldást nem adott a Fidesz, és ezt majd itt a későbbiekben részletezni is szeretném, csatlakozva ellenzéki képviselőtársaimhoz, akiknek, önökkel ellentétben azért feltűnik az, hogy vannak picivel nagyobb problémák is annál, mint amire önök képesek tíz év után, tíz év után valamilyen megoldást, illetve, bocsánat, valamilyen leplet ideteríteni megoldás helyett.

De kezdjük azzal a történetet, hogy ismét egy olyan törvénynek vagyunk itt tanúi, olyan javaslatnak, amelyhez semmilyen hatástanulmány nem készült. Egyébként azok az emberek, akik figyelnek arra, hogy önök milyen módosító javaslatokat hajlandók itt támogatni, azok figyelnek arra, hogy kiderítsék - és pontosan miniszter asszony visszahangozta itt, ugye -, hogy mennyi embert érint, és kik juthatnak ilyen értelemben ehhez a kedvezményhez.

Tehát van itt körülbelül 250 ezer ember és fiatal, akiket ez érinthet, és egy olyan 150 milliárd forintos költségvetési hatása van. Azt úgy csendesen elmondom önöknek zárójelben, hogy tegnap a Költségvetési bizottság ülésén az volt a kezdeményezésem, mivel ez a költségvetésre jelentős hatással van, tehát akkor ez

egy olyan téma, ami a későbbiekre vonatkozóan is áttekintésre érdemes.

Akkor az volt a válasz, hogy nem szükséges ezt megtárgyalni, és a kormánypárti képviselők egyébként nem kívántak ezzel a témával foglalkozni. De tényleg nem foglalkoznak vele, mert nincsenek is itt, tehát őket nem érdekli az, amit önök itt hangzatosan előadnak, nagy szöveget, hogy mennyire fontos. Ők ebben az ügyben nem kívánnak véleményt formálni.

Ami viszont érdekesebb volt, a második napirendnél, amikor egy konkrét költségvetést módosító javaslat volt, akkor pedig, tisztelt képviselő úr, azzal érveltek a kormánypárti társai, hogy képviselők ne nyújtsanak be semmilyen fajta módosító indítványt, mert ők nem értenek hozzá, csak a kormány érti a költségvetést, és majd ők megmondják, hogy mi a tuti.

Na, most itt is Semjén doktor, bár miniszterelnök-helyettes, az ő tapasztalataira nagyon tudunk támaszkodni mindannyian, vannak olyan fontos skill-jei, amit ő elsajátított, és azokat jól célba véve, minden fontos dolgot megtalál, és azt el is találja. Hát, őt találták meg ez ügyben, ennek a törvénynek a benyújtására is tényleg ő volt az a leghitelesebb figura, akinek ezt meg kellett tenni. De ennek az a következménye, hogy mivel itt nem kormányzati előterjesztésről van szó, igazából nincs komoly háttére ennek a történetnek, amivel rávilágíthatnának; és ha most nemcsak politikai érveket pufogtatnának arról az oldalról, akkor a szakmai érveket is elkezdének mondani.

Merthogy, ha miniszter asszony hivatkozott arra, hogy a fiatalok szervezeteivel beszéltek - talán az államtitkár asszonyon kívül mással is -, akkor rájöhettek volna, hogy a fiatalok számára az oktatáshoz, a lakhatáshoz, az életkezdéshez, egyébként annak megoldásaihoz hogyan és milyen módon, milyen odavezető utak vannak, és ha erre próbáltak volna választ találni, akkor nem egy választás előtti ötletalmaz egyik elemeként nyújtottak volna be egy ilyen javaslatot. De mindenkinek azt javaslom, fogadja el, és utána pedig felejtse el a Fideszt.

Tehát ebből a megközelítésből én szeretném azzal folytatni, hogy az, amit az adórendszerbe módosításként ilyen módon bevisznek, az egy nagyon fontos módosítás, és itt - bár sem a Pénzügyminisztériumtól, sem mástól nincs itt olyan, aki értene ehhez, és ennek a következményeivel tudna számolni - önök valóban egy olyan döntést hoznak, amely az adókedvezmények semlegességét töri meg, és ez, én azt hiszem, hogy nemcsak egyéves probléma, hanem sokkal több mindennel kell szembenézni.

De önök ezt elindítják, rajta lelkük, csináljuk! A kedvezmények ugyanis kiszámíthatatlan módon degresszivitást visznek be a rendszerbe, hiszen olyanoknak adnak kedvezményt, akiknek egyébként korábban ez nem volt. Ez a megoldás, amit ilyen módon csinálnak, a szabályozás, adókedvezményt biztosít a megelőző év júliusának bruttó átlagkereseti szintjéig, ugye, mert azt a trükköt belerakták, hogy nem a teljes jövedelem után jár, csak annak egy szintjéig. Azt önök el se tudják képzelni, hogy esetleg

van egy olyan magas teljesítményt nyújtó fiatal, akinek ez járhatna, és valóban érdemi életkezdésre új lehetőséget adna.

Ezenkívül még további adókedvezményi ügyekkel nem terhelném államtitkár és képviselő urat, de arra mindenképpen felhívnom a figyelmüket, hogy az nem jutott eszükbe esetleg, hogy a fiatalokat azzal segítsék az oktatás területén, hogy a 16 éves iskolakötelezettséget megemeljék? Mert ez volt az az igazi lépés, amivel önök az egyik oldalról az egyetemek leépítésével - ugye, tagadhatatlanul még Nacsa képviselő úr is képes lesz azokat a számokat követni, hogy mondjuk, a 15 évvel ezelőtti egyetemi létszámokhoz képest mennyivel kevesebben járnak ma az önök által, mondjuk úgy, hogy kellő módszerességgel szétzilált egyetemi rendszer tagjai közé, és - kifejezetten azt akarják elérni, hogy egyébként a gyerekek ne az egyetemre, hanem a munkapadok mellé álljanak, és ott kössenek ki.

(12.00)

Egyébként ez a javaslat, amit önök most megfogalmaztak, na, ez még ezt alá is támasztja. Sőt, kifejezetten érdekeltté teszi őket abban, hogy nem tanulni kell, hanem el kell menni dolgozni minél hamarabb, mert egyébként abból neked több lesz a jövedelmed.

Kíváncsi lennék; például a hatástanulmány bemutatathatta volna azt a hajlandóságot, amiről miniszter asszony itt egy mondatában elmondta, hogy majd akkor egyébként a fiatalok ezt félreteszik, és a 25 éves koruk után majd egy összegben milyen módon fogják ezt az életkezdéshez felhasználni.

Úgyhogy legyen egyértelmű képviselő asszonynak is, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőjében egyértelműen támogatjuk a fiatalokat, de őszintén szólva, ennél az átlátszóbb ötletnél lehetett volna jobb ötletük is, mert szeretnénk volna azt is támogatni, hogy abból legyen valami. De mi majd ezt megteesszük, nem kell önöknek ezen most már sokat gondolkodni. Ellesznek e nélkül a gondolkodás nélkül, eddig is elváltak, nincs rá szükség. Majd a jövő! És majd éppen azok a fiatalok, akik az önök helyét majd elfoglalják, azok lesznek, akik ezt a megoldást megcsinálják.

Ez, azt gondolom, mindenképpen rávilágít arra, hogy igen, amikor a munkanélküliségükre igazából önöknek nincs válaszuk, akkor, amikor nem tudnak önök azzal mit kezdeni, hogy egyébként a fiatalok elvándorolnak, és nem maradnak itthon, akkor őszintén szólva arra a pár tízezer forintos havi előnyre valószínűleg akik itthon vannak, számítanak, és örülni fognak neki, akik pedig egyébként ennek a többszörösét fogják - mondjuk úgy, hogy akár tanulás helyett vagy a tanulás után - külföldön megkeresni, akkor önöknek róluk pedig le kellett mondani, de azt gondolom, hogy önök már régen lemondtak róluk; hiszen képtelenek egy olyan rendszerben gondolkodni, amelyben nem pillanatnyi lepellel akarnak problémákat elfedni, hanem érdemi megoldások helyét keresni. Egyébként a parlament, jelzem, erre való, és a

kormányzás éppen erre való, hogy nemcsak pillanatnyi ösztönből hoznak döntéseket, hanem végiggondoltan, rendszerszerűen, éppen azért, hogy egyébként a fiatalok szempontjából legyen megoldás.

Hiszen az ő problémáik sokkal inkább vannak a tankötelezettség - mint ahogy említettem - környezetében, a munkanélküliségnél, és hogyha az, amiben önöknek mondhatnám, hogy önök tettestársak is egyben, abban, hogy az ingatlanárak olyan szintet értek el, amihez képest a fiatalok életkezdési esélyei, mondjuk úgy, hogy családi támogatás nélkül biztosan, mondjuk úgy, hogy nem lehetségesek.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De egyébként ebben államtitkár úr valószínűleg hamarosan felpattan, elsorolja, hogy milyen kedvezményeket vezettek be, és csak egy dolgot tegyen oda, államtitkár úr. (Zsigó Róberthez:) Nézzen ide egy pillanatra, legyen szíves! (Zsigó Róbert Varju László felé fordul.) Látja, ezt a grafikont? (Felmutat egy grafikont.) Ha itt megnézi, 15 évvel ezelőtt több mint 40 ezer lakás használatba vételi engedélyét adták át, most önök az összes kedvezményükkel együtt ennek a felét tudták elérni az elmúlt évben. Érti?

Tehát körülbelül ennyi az, ami az önök, mondjuk úgy, hogy a pillanatnyi, meglévő ötleteléseinek az eredménye, az nagyjából idevezet ahelyett, hogy egyébként végiggondolnák, hogy melyek azok az igazi problémák, melyekkel foglalkozni kell.

És akkor most még nem beszéltem arról - az idő nagyon halad -, ami következményként... (Nacsa Lőrinc közbeszól.) Képviselő úr, végighallgattam önt nagy türelemmel. Őszintén szólva, béketűrés kell hozzá, de ne kiabáljon be, mert akkor elveszítem én is, és akkor annak meglesz a következménye, tudja! Úgyhogy legyen szíves, elnök úr, értesíteni a képviselő urat, hogy...

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Nagyon köszönöm a segítségét, elnök úr. Tehát azok az anomáliák, amelyek egyébként a 25 éves munkavállalók, akiket önök most azért díjaznak és azért támogatják őket, sőt abba a csőbe húzzák be őket, hogy ne tanuljatok, gyerekek, gyertek a munkapad mellé, mert akkor szja-adómentesek lesztek; és mi történik azokkal, akik egyébként ezt elfogadják, és megérkeznek a munkahelyre? Tudja, mi a munkaadóknak az első gondolata? Na, akkor ennyivel kevesebb bérral kezdünk, jó? És mivel ti úgyis, mondjuk úgy, hogy ennyi kedvezménnyel többet kaptok, töletek nem kell személyi jövedelemadót levonni, akkor fennáll ennek a lehetősége.

És éppen ezért mondhatnám azt, hogy bár még ha nem lepelnék tekinteném azt, amit önök most itt csinálnak, hanem komoly szándékként, akkor jelzem, hogy éppen a tanulmányok elmaradása miatt valóban háttérteret teremtenének egy ilyen előterjesztéshez, akkor észrevehetnék, hogy nem lesz hatása annak, amit

egyébként önök, idézőjelbe tett módon, akár jó szándékkal is kezdeményeznek.

Szóval az, amit önök most előterjesztettek, azok bármilyen szándékkal is érkeztek itt ebben az ügyben, attól tartok, hogy a fiatalok számára megoldást nem adnak, de önök erre nem is képesek, de ahogy mondtam, nincs is szükség arra, hogy sokat gondolkodjanak ezen. Köszönöm szépen. Megoldjuk mi ezt a problémát. (Csárdi Antal tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Összefoglalóan azt tudom elmondani erről a törvényjavaslatról, hogy az adórendszer ötletszerű, kampányízű módosítása. És mégis, nem tudom rossz néven venni, nem tudok rossz szájjal beszélni róla, hiszen úgy látszik, a Fidesz-KDNP-szövetség végre megértette, hogy szükség van a többkulcsos adórendszerre. És én azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos dolog.

A bérre rakódó terhek csökkentése az LMP számára is mindig-mindig fontos volt, és amióta a parlamentben képviselhetjük a magyar társadalom érdekeit, minden évben benyújtottuk azt a javaslatunkat, hogy a személyijövedelemadó-rendszer egy progresszív, többkulcsos adórendszer legyen, többsávós, mert ez igazságosan csökkentheti a kisebb keresetű honfitársainknak az adóterheit.

És azt látjuk, hogy ebben a törvényjavaslatban, ebben a módosító javaslatban önök megteremtették első körben a kétkulcsos adót. Ez azt jelenti, hogy az átlagbérig két kulccsal adóznak a fiatalok majd. Átlagbérig nullaszázalékos kulccsal, afölött pedig a már jól ismert 15 százalékkal. Azt gondolom, hogy ez már majdnem jó, még nem egészen, de már majdnem jó, mert lássuk be, hogy társadalmopolitikai célokat egykulcsos adóval megvalósítani nem lehet. Ez az, amit ez a törvényjavaslat, ez a módosító javaslat egyértelműen, visszavonhatatlanul igazol. Igazolja, mert ez a javaslat már majdnem hasonlít az LMP által benyújtott javaslatra, ami háromkulcsos, és nem pont így osztja meg a különböző kulcsokat, de azért lássuk, hogy miről is szól ez!

A minimálbért keresők az LMP javaslata alapján 26 700 forinttal keresnének többet, mint az önök egykulcsos, vagy most már majdnem másfél vagy kétkulcsos adórendszerében. Egy átlagos mediánbérnél, bruttó 300 ezer forintnál ugyanez a többlet nettó 33 700 forint lenne, és még a bruttó 500 ezret keresők is jelentősen többet vihetnének haza, 42 600 forinttal.

(12.10)

Azt gondolom, hogy ez a jó. Ez jó, merthogy igen, van ennek egy - nevezzük úgy! - az önök szempontjából árnyoldala, hogy azok a honfitársaink,

akik egymillió forint fölött keresnek, az LMP adórendszerében, igen, több adót kellene hogy fizessenek. Igaz, hogy az adómentesség a minimálbérig őket is megilletné, a kedvezményes, 12 százalékos második kulcs nekik is nyereség lenne, az egy másik kérdés, hogy az egymillió forint fölötti 25 százalékos kulcs esetében be kellene ezt fizetniük. Épp ezért azt mondom, hogy örülök ennek a törvényjavaslatnak, mert egyértelműen bebizonyosodott, hogy önök is belátták, hogy egy kulccsal nem lehet társadalmopolitikai célokat elérni. Ráadásul ezek a kedvezmények, amelyekről beszéltem, az szja-kedvezmények nélkül értendőek, mert az nem is kérdés, hogy megtartanánk azokat a kedvezményeket, amelyek jelenleg is hatályban vannak.

Egy picit érdemes végiggondolni, hogy hogyan tovább, merthogy azért lássuk be, tisztelt képviselőtársaim, ma a 25 év alattiak személyijövedelemadó-csökkentése nagyon kevés, gyakorlatilag ma olyan gazdasági helyzetben van az ország, hogy mindenkinek meg kellene kapnia ezt a kedvezményt. Ezért is fogjuk benyújtani módosító javaslatként azt az adórendszert, amit mi kidolgoztunk pár évvel ezelőtt, és igen, ami háromkulcsos. Igaz, hogy nem akarjuk ezt sem négykulcsosnak, sem egykulcsosnak hazudni, elmentésben az önök, most már mondhatom, hogy kétkulcsos adórendszerével.

Nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ebben a helyzetben, ebben a gazdasági válsághelyzetben a kiskeresetűek jövedelmét növeljük meg. Igen, nagyon fontos, mert akkora szakadék van a magyar keresők alsó dekádja és legfőbb dekádja között, amit az önök kormányzása előtt a magyar gazdaság soha nem látott. És igen, mielőtt azt mondaná erre államtitkár úr vagy bármelyik képviselőtársam, hogy erre nincs forrás, van rá forrás, hiszen a fedezet megteremthető. Gyakorlatilag a taopénzek drasztikus csökkentésével már 150 milliárd forint megteremthető, valamint a nagyvállalatok és a környezetet szennyező és környezetet terhelő adók (sic!) kivetésével, azt gondolom, hogy az adórendszerünk sokkal átláthatóbb és könnyebb és igazságosabb lenne.

Azt gondolom, hogy nagyjából itt lehetne a vége a vezérszónoki felszólalásnak, hogy megköszönjem a kormány képviselőinek, hogy elindultak a többkulcsos személyi jövedelemadó irányába, de azt gondolom, hogy ezen a ponton meg kell állnunk egy pillanatra, mert nemcsak a dolgozó, de a tanuló fiatalokat is támogatni kellene, akikről ez a kormány elfeledkezett. Igen, tudom, hogy a családtámogatási rendszeren keresztül, ha ők 18 évesen vállalnak három gyereket, akkor mindenféle hitelhez meg támogatáshoz juthatnak, bár hozzáteszem, a hitelt általában illik visszafizetni, de azért mégis azt gondolom, hogy érdemes lenne, ha már a fiatalokat akarjuk támogatni, néhány gondolatot elmondani.

Az LMP azt javasolja, hogy a családi pótlék legyen kiterjesztve, például egyetemistáknál 24 éves korig. Legyen ingyenes a felsőoktatás, és tudom, erre mindig az a válasz fideszes oldalon, hogy most is ingyenes a felsőoktatás. Csak akkor magyarázza meg nekem

valaki, hogy mi a manóra kell nekem fölvenni vagy a gyermekemnek fölvenni diákhitelt! Mert ha ingyenes a felsőoktatás, akkor a diákhitel fölösleges. Nem gondolja ma azt senki önökön kívül, hogy a magyar felsőoktatás ingyenes lenne, tehát nagyon fontos lenne, hogy ingyenes felsőoktatást hozzunk létre.

Ami legalább ilyen fontos, hogy végre a magyar felsőoktatásban és az alapfokú oktatásban is egy jelentős béremeléssel próbáljuk már meg elérni, hogy legalább az átlagfizetést keressék meg a pedagógusaink! Döbbenet azt látni, hogy egy kezdő pedagógus milyen terheltség mellett és mennyit keres. És érdemes ezen elgondolkodniuk, tisztelt hölgyeim és uraim, mert azt gondolom, hogy ez a feladatuk, ez a felelősségük.

Es hát, igen, a már többek által említett bérlakásprogram - mert azért lássuk be őszintén, ismerjük mindannyian a mamahotel fogalmát, de abba belegondoltunk már, hogy ez miért alakult így ki? Azért alakult így ki, tisztelt képviselőtársaim, mert ma egy 20-25 éves embernek nincs a zsebében az önerő, hogy hitelt vegyen föl. Nincs a zsebében a forrás, hogy lakást vásároljon, csak maximum szülői segítséggel, de higgyék el, még ez is a ritka kivételekhez tartozik!

A magyar lakásárak az egekben vannak, nem függetlenül az önök gazdaságpolitikájától, és ennek az az eredménye, hogy a fiatalok vagy vállálnak három-négy gyereket (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), vagy az életben nem fognak saját lakáshoz jutni. Pedig mekkora segítség lenne egy működő bérlakásprogram, mekkora segítség is lehetne, mert ha csak egyszer hallották volna meg, és nemcsak az LMP nyújtotta be, a Jobbiktól a DK-n keresztül a Szocialista Pártig mindenki kezdeményezte már egy bérlakásprogram megalkotását, létrehozását, mert a jelen magyar valóságban a fiatalok nem tudnak zsebből kirántani 10-15 millió forint önrészt, mert a belvárosban - gondolom, ez nem meglepetés egyiküknek sem - 40, 50, 60 millió forintba kerül egy lakás. És ha valóban úgy van, ahogy én gondolom, hogy szeretnének, mondjuk, két-három gyermeket, akkor az a lakás 60 millió forintnál indul. 60 millió forint, csak gondoljanak bele! Az egyetemről kijövő fiatalok hogyan tudnák megteremteni a 60 milliós lakáshoz szükséges hitel önrészt?!

Tehát azt gondolom, hogy ez nagyon szép kezdeményezés, szerintem az iránya is jó, bár a tökéletestől nagyon messze van, de a legnagyobb hibája, hogy nincsen hozzáátéve semmi, és hogy ebből az is látszik, hogy egyetlenegy célja van, az pedig a '22-es választásokra való felkészülés, ami, azt gondolom, hogy méltatlan még önökhöz is.

Úgyhogy az a kérésem összefoglalva, hogy ha már elindultak a progresszív személyi jövedelemadó irányában, akkor legyenek szívesek, ezt jól átgondoltan, mindenki számára elérhető módon vigyék végig. Ezt várja el a magyar társadalom, a magyar gazdaság ezt kényszeríti ki egyébként, teszem hozzá, mert a Covid okozta járvány egyértelműen alátámasztja azt az állításomat, hogy ma az alsó két-három dekádban lehetetlen mára megélni, és legyünk őszinték, lassan

munkát sem lehet találni. Úgyhogy ezt a kérést szeretném zárszóként a kormány képviselőjéhez intézni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, parancsoljon!

(12.20)

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az erős középosztály és az ezzel együtt járó polgári létforma egyik legfontosabb alapja az anyagi függetlenség és a teljesítmény díjazása. Ezért a Polgári Válasz üdvözl minden olyan kezdeményezést, amely több pénzt hagy az embereknek, már csak azért is, mert a felelősen gondolkodó, öntudatos állampolgároknak nagyobb a bizalmunk, mint az államban, amely mindig függőséget teremt, és ezért a függőségért cserébe mindig atyáskodik felettünk, és mindig engedelmességet vár el.

Másrészt a Polgári Válasz képviselőjeként valom, hogy a hiteles ellenzéki munkának az is a része, hogy a pozitív kormányzati szándékot, a kormányzati teljesítményt el kell ismerni, és el is ismerjük, még akkor is, ha egyetérték ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy azért jól látható, hogy ennek vannak politikai és hatalomtechnikai céljai is, hiszen nem véletlenül 2022. január 1-jétől lesz elérhető ez a kedvezmény a 25 év alatti fiatalok számára, néhány hónappal az országgyűlési választások előtt. Ezzel együtt is én meg fogom szavazni ezt az előterjesztést.

Annál is inkább meg fogom szavazni, mert látjuk azt, hogy a mostani koronavírus-járvány gazdasági hatásai legjobban ezt a társadalmi réteget érintették. Tehát a turizmusban és vendéglátásban dolgozóknak a nagyon nagy többsége, jelentős hányada fiatal, egy részük 25 év alatti, akik a mostani időszakban vagy elvesztették a bevételüket, vagy pedig csak a töredékét kapják annak a bérnek vagy megrendelésnek, amelyet korábban kaptak.

Szögezzük le azt is, hogy a 25 év alattiak személyi jövedelemadójának elengedése nagyon sokaknak fog érdemi segítséget nyújtani, de nagyon sokan lesznek olyanok is, akiknek ez érdemi segítséget nagyon keveset fog jelenteni. Gondolok itt például a leszakadó régiókban élőkre, akiknek a havi jövedelme olyan szintű, ahol ez a havi szinten jelentkező összeg, amelyet az adóelengedéssel nyernek, rendkívül csekély lesz. Azok pedig, akiknek a jövedelme magasabb, jórészt a nyugati határsávban élnek, a megyeszékhelyeken élnek vagy a fővárosban élnek, ahol az elmúlt években a lakhatás költségei, a megélhetési költségek elképesztő módon emelkedtek. Tehát ezeknek a fiataloknak érdemi segítséget, olyan mértékű segítséget, amely az öngondoskodás, az előtakarékoskodás és azon polgári erények felé terelné őket, amelyeket mi is kívánatosnak tartunk, ez a mértékű engedés önmagában nem fogja ezt lehetővé tenni, de érezzük, értjük

és díjazzuk a pozitív szándékot, azt a lépést, amely efelé vezet.

Igazából a valódi, érdemi segítséget a munkaerőpiacra frissen kilépő fiatalok számára az jelentené, ha ezt az életkort, mondjuk, 30 évig kitolnák, kitölták volna, hiszen azt látni kell, hogy például, akik a felsőoktatásban részt vesznek, nagyon sokan 24-25 évesen kerülnek ki a munkaerőpiacra, amikor már nem tudják ezt igénybe venni. Nyilván nagyon sokan vannak, akik emellett dolgoznak is, főleg a fővárosban meg a nagyobb egyetemi városokban, pontosan a megnövekedett lakhatási költségek és megélhetési költségek miatt, tehát ha nekik a tanulás mellett dolgozniuk kell, akkor ezt igénybe fogják tudni venni. De én például szívesen javasolnám önöknek, ha az életkort 30 évre nem is terjesztik ki, és nem is hozzák előrébb 2022-nél ennek a bevezetését, a gazdasági helyzet javulása, a gazdasági kilábalás után megfontolnám, hogy például azt a járulékkedvezményt, amelyet a nyugdíjas honfitársaink megkaptak a tavalyi évben, azt kapják meg a 25 év alatti fiatalok is.

A Polgári Válasz egy olyan adórendszert és egy olyan bérszínvonalat szeretne, amely elismeri a teljesítményt, és munkára ösztönöz. Szögezzük le, hogy a közmunka nem ilyen. Szögezzük le, hogy a katonai vezénnyel az országban beosztott egészségügyi dolgozók vezénnyelése nem ilyen. A 13. havi nyugdíj, amely az állami bevételeket az aktív dolgozók irányából a passzív nem dolgozók irányába tereli át, az nem ilyen. Az uniós pénzek, amelyeket politikai hűséghez, visszaosztáshoz kötnek, és sokszor érdemi pályázat és versenyztetés nélkül intéznek, azok nem ilyenek, nem ezt a célt szolgálják.

A Polgári Válasz egy olyan Magyarországot szeretne építeni, ahol a magyar állam 25 év letelte után is megbecsüli az állampolgárait, ahol a hátrányos helyzetből indulóknak van érdemi esélyük és lehetőségük felzárkózni a középosztályhoz, az öngondoskodás útjára lépni; ahol az állam a legszegényebbeket, a mélyszegénységben élőket nem kizsákmányolja, de nem is tartja el feltétel és teljesítmény nélkül; és ahol egy erős és öntudatos középosztály a garanciája annak, hogy a mindenkori kormányoknak olyan adórendszert, olyan munkaerőpiaci helyzetet, olyan adópolitikát, olyan szociálpolitikát kell vinnie, amely az ő kibontakozásukat, az ő egyéni teljesítményüket, szorgalmukat, elköteleződésüket és munkájukat tudja díjazni. Én a magam nevében és a Polgári Válasz nevében egy ilyen országért szeretnék és fogok dolgozni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsa képviselő úrnak mondanám, hogy való igaz, Csárdi képviselő úr már mondta, de érdemesnek tartanám, ha

tudomásul vennék, hogy tényleg ez egy kétkulcsos adórendszert jelent gyakorlatilag, úgyhogy kár is ezt tagadni. Valóban, ezzel bevezettek egy más rendszert, mint ami mellett eddig folyamatosan érveltek, ami nem feltétlenül baj.

Az, hogy miért kampányfogásnak tűnik ez mindenki számára, azt szerintem ez a 25 éves korhatár húzza alá a legjobban, hiszen ahogy itt többen elmondták, hogy miért nem akkor 29, ha a 2-eshez ennyire ragaszkodnak; vagy miért nem 30, amiről Bencsik képviselőtársam beszélt, hiszen az iskolavégzés kitolódik, mondjuk, ha valaki főiskolát, egyetemet végez, akkor nem lenne baj, ha legalább lenne neki 5-6 éve, amíg ilyen körülmények között el tudja kezdeni az életét. De nem, 25 év, azért, mert ez jár a legkisebb költségvetési kiadással. Sokan 23-24 évesen - van, aki majdnem akkor végzi el az egyetemet, amikortól már nem jár neki adott esetben ez a kedvezmény. És nagyon sok gyermek ma úgy végzi el az iskolát, hogy eleve elvesztes, hiszen egy évvel később engedték a szülei iskolába őket.

A másik, amit szerettem volna csak a vita kedvéért mondani, hogy a 20 és 24 éves dolgozó fiatal között nagyon sok a munkanélküli, tehát talán az egyik legmagasabb szám közöttük van. Tehát magyarul, ez is pont azt erősíti, amiről én beszélek, hogy itt egy jól kitalált kommunikációs kampányfogásról van szó. És sajnos ez a kezdeményezés nem fogja a munkába állást segíteni, vagy a munkaerőpiacra visszavezetni a fiatalokat, hiszen valószínűleg az sokkal inkább a járulékkedvezményekkel lenne elérhető. És egészen biztosan nem segíti az adókedvezményeknek - tulajdonképpen értelmetlenné is teszi a nyugdíj-takarékosságot vagy az egészségpénztári befizetést ez a kedvezmény, pont akkor, amikor a fiatalokat erre esetleg érdemes lenne rászoktatni.

Elnök úr, köszönöm szépen a türelmét. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Egy hosszabb felszólalásban ki fogom még fejteni a baloldali hazugságokra és álhírekre való reakciómat, de szeretném visszautasítani Varju László fenyegetését, hogy ha én beszélek hozzá, annak milyen következményei lesznek; hogy folyamatosan fenyegetik a baloldaltól, főleg a Gyurcsány-fiúk fenyegetik itt a jobboldali újságírókat, embereket, képviselőket. Ezt, kérem, fejezzék be!

Azt is visszautasítom, hogy Szakács képviselő úr Andy Vaján csúfolódik és viccelődik. Nyilvánvalóan egy olyan megbecsült emberről, aki most már nem lehet köztünk, és nem tudja megvédeni magát, és olyan sikereket ért el a magyar film számára, vele, azt gondolom, hogy nem illik viccelődni.

Szeretném jelezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök a 40-50-60-70 ezer forintos szja-csökkenésről becsmérlő hangnemben beszélnek.

(12.30)

Szakács képviselő úr, jöjjön el velem az Ormánságba, és mondja ott, a főtéren egy faluban, hogy a 40-50-60 ezer forint nem számít, az olyan semmi. Mert ön itt azt mondta, hogy ugyan már, itt az életkezéshez mi ez a pénz, mi ez az összeg. Önök lenézik a fiatalokat, a magyar fiatalokat, és azt gondolják, hogy nem jelent nekik óriási segítséget. Amikor én az egyetem mellett elkezdtem dolgozni, óriási segítség lett volna, hogyha ilyen kedvezményeket akkor kaptam volna vagy lettek volna ilyen kedvezmények, meg a kortársaimnak is.

Varju képviselő úr nagyon-nagyon csendben maradt az ő áldásos tevékenysége kapcsán, hogy 2010 előtt milyen fiatalellenes, milyen családdellenes politikát folytattak.

Beszélhetnek itt akárhány kulcsos adóról, Magyarországon egykulcsos adó van és marad, amíg Fidesz-KDNP-kormány van, de az önök idejében a legalacsonyabb kulcs is 3 százalékkal volt magasabb, mint a mostani egykulcsos adó, a legalacsonyabb, amit a legkevesebb, legkisebb keresetűeknek kellett befizetnie a központi kasszába. Úgyhogy azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy lenézik a magyar fiatalokat, és ez egy nagyon-nagyon-nagyon rossz irány, amit önök itt képviselnek. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem visszafogottan, hogy Nacsa képviselőtársam is megértse. Ha a fiataloktól elvont pénzösszeg egyenlő a fiatalok lenézésével, akkor felteszem önnek a kérdést, hogy a 27 százalékos európai uniós rekorder áfa mekkora lenézése a fiataloknak. Államtitkár úr, egész Európában a pelenka, a gyermeknevelési cikkek adótartalma Magyarországon a legmagasabb, egész Európában. Ez mekkora lenézése a magyar fiataloknak? Továbbmehetünk: a gyenge forint miatt, ugye, nagyjából száz forinttal gyengébb most már az euró árfolyama, mint a 2010-es kormányváltáskor, önök ezt tudatosan engedik, nem azt mondom, hogy csinálják, hanem tudatosan engedik, ennek a begyűrűző különadóhatása, ami minden egyes vásárlásunknál megjelenik, legyen szó okostelefonról vagy külföldről vásárolt öltöny, ruhanemű esetében, évente ezermilliárdos nagyságrendű terhet jelent a magyar családok számára. Képviselőtársam, mekkora lenézése ez az érintett családoknak és a magyar fiataloknak? Egészen elképesztő tehát, hogy miközben kijön a legújabb Eurostat-adatsor, amely kimutatja, hogy egész Európában Magyarországon él a negyedik legkevesebb nettó jövedelemből egy kétszülős, kétgyermekes család, önök itt valami hagymázás lázálomból vagy a csillagkapun túlról idekerülve igyekeznek egy ilyen sikerparádét csinálni ebből az egész folyamatábrából.

Magyarországon megalázóan alacsony a bérszínvonal, a fogyasztást irgalmatlanul magas elvonások terhelik. Természetesen mindenki értékeli azt, amikor néhány tízezer forint ott marad egy fiatalnál, de ha a másik zsebéből ugyanekkora nagyságrendű összeget szed ki ez a kormány a hibás neoliberais gazdaságpolitikájával, akkor engedjék meg, hogy ne örüljünk a másik zseben keresztül való kifosztásnak, hanem legalább a jobbító javaslatainkat és a diagnózist az önök képébe vágjuk. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Farkas Gergely... *(Jelzésre:)* Bocsanat, elnézést kérek, képviselő úr! Bocsanat, képviselő asszony, nem figyeltem eléggé! Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony felszólalása következik. Parancsoljon, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott ebben a vitában, és engedjék meg, hogy egy kicsit adószakmai szempontból közelítem meg ezt a kérdést, mert azt gondolom, hogy nem elég ezt családpolitikai szempontokból vizsgálni, hanem igenis fontos ennek az adópolitikai vetülete is. Nagyon sajnálom, hogy Izer Norbert államtitkár úr most nincs itt, de megoldjuk ezt nélküle is.

Szóval, évekkal ezelőtt még egy könyvelőirodában kezdtem a szakmai pályafutásomat számviteli ügyintézőként, adószakértőként. Kisvállalkozásokat könyveltünk, amelyekből, ugye, több százezer van ma Magyarországon. Minden egyes kisvállalkozó, amikor elindította a pályafutását, és átbeszéltük azokat a terveket, hogy mit szeretne csinálni, milyen tevékenységeket szeretne folytatni, akkor mindig az volt az első, hogy oké, de hogyan tudok spórolni. Ez a „hogyan tudok spórolni?” leginkább a munkabérből való spórolást jelenti. Ahogy itt már a vitában többször elhangzott, körülbelül 40 ezer forint átlagosan az, amit a 25 év alattiak ezzel az adómentességgel el tudnak érni, és ennyivel emelkedni fog nekik a nettó jövedelmük. Képviselőtársaim közül már többen is kifejtették azt, hogy nézzük meg ennek azt a lábát, hogy akkor majd a munkáltatók erre hogyan fognak reagálni. Hát, a kőkemény valóság az, hogy meg fogják vizsgálni, és azt fogják mondani, hogy barátom, eddig 8 órában voltál ennyi pénzért, akkor mostantól 6 órában leszel ugyanannyi pénzért, hiszen a nettó bére nem fog neki változni. Erről is szól ez a jogszabály, ami senkinek sem jó. Amikor eljutunk oda, hogy emberek 8 órás teljes munkaidős jogviszonya fog majd csökkenni, bár az én rémálmom az, hogy nemhogy a mostani 15-25 éveseknek, de már nekem sem lesz nyugdíjam, mert a felosztó-kirovó rendszer össze fog omlani, de tegyük fel, hogy lesz majd, nem tudom, hatvan év múlva, amikor majd körülbelül 75 lesz a korhatár, és majd elmennek nyugdíjba, hát, marhára nem fog jól tenni a fiataloknak, hogy csökkentett részmunkaidőben vállalnak munkát.

Arra is ki kell térni, amiről egyébként miniszter asszony is beszélt a felszólalásában, hogy egymillió potenciális kedvezményezett, vagyis adómentességet élvező van ma hazánkban, de arra is ki kell térni, hogy a 15-18 év közöttiek között igen kevés ez a szám, és ők is leginkább a törvény erejénél fogva is a nyári szünetben vállalnak munkát. Hol vállalnak munkát a nyári szünetben? Hát, mondjuk, a Balatonnál, mert a turizmusban elég nagy a felvevőpiac, sok fagyiarúsító kell, és több olyan munkaerő, akár mosogatóként is el tudnak helyezkedni, vagy gyorsétteremláncokban. Hát, csak most azt látjuk, hogy a pandémia idején ezek a munkahelyek nemhogy nem hívogatják a fiatalokat, de az idősebb korosztálynak sem tudnak munkát biztosítani. Eljutottunk odáig, hogy nyilvánvalóan tudjuk, hogy ez egy kampányfogás. Én is ezzel értek egyet, hiszen 2022. január 1-jétől vezetik be, és elhittetik a magyar emberekkel, hogy önök mennyi embernek segítenek. De ha majd megnézzük a valós számokat, ugyanúgy, ahogy a négygyermekes családnyák adómentességét belengették, ez semmi másra nem jó, mint hogy a saját választópolgáraiknak jelezzék, hogy ezeket, meg ezeket, meg ezeket a társadalmi csoportokat támogatjuk. Csak éppen egy átlag állampolgár, aki nem követi a napi eseményeket, és a politikában nem annyira járatos, csak azt látja, hogy a kormányzat ennek, meg annak, meg amannak is segít. Meg kell nézni, mennyi az érintettek száma! 280 ezer fő hangzott el miniszter asszony szájából, ha jól emlékszem. *(Nacsa Lőrinc: Nem!)* Az egyik számadat 280 ezer fő volt. Mondta, hogy 1 millió potenciális, 500 ezer az, aki valószínűleg igénybe veszi, de 280 ezer fő is elhangzott. Ez még mindig rendkívül kevés.

Egyetértek maximálisan képviselőtársaimmal, hogy az életkor megemelésével tudnának valódi segítséget nyújtani a fiataloknak. Ez nem véletlen. Jakab Péter elnök úr, ahogy már Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is elmondta, benyújtott egy ilyen javaslatot, hogy 29 éves korig biztosítsák ezt az adómentességet. Önöknek ez nem volt fontos, mert akkor nem ekkora számról beszélne, hanem valódi segítséget tudnának nyújtani a fiataloknak.

Egy szó, mint száz, a munkáltatók trükközni fognak, én ettől féltém a fiatalokat. Azzal, hogy a munkaidejüket majd lecsökkentik, a későbbi igénybe vehető járadékokat, vagy akár a családtagtámogatási rendszerekben lévő szolgálati időt, mert nagyon jól tudjuk, hogy a gyedet is a szolgálati idő alapján számolják, tehát nagyon-nagyon nem lesz mindegy, ha ők azzal szembesülnek a munkáltatónál, hogy a munkaidejük lecsökken a heti 40 órától, mondjuk, napi 6 órára.

Szóval, vannak ebben a törvényjavaslatban buktatók. Nagyon bízom benne, hogy a munkáltatók most nem fogják keresni ezeket a kikapukat. Csak nincsenek illúzióim, ismerem őket, tudom, hogy a napi megélhetésükért küzdenek, különösen most, a pandémia idején, különösen akkor, amikor kényeszerbezárára vannak ítélve, és azokat a támogatásokat, amelyeket önök fennhangon itt a parlamentben

elmondanak, nem kapják meg, ez a mai magyar valóság. Önök most betérjesztettek egy javaslatot, természetesen, ahogy képviselőtársam is mondta, a Jobbik képviselőcsoportja fogja ezt támogatni, na de nézzük meg a másik oldalt, ezt se hagyják figyelmen kívül! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most következik felszólalásra Farkas Gergely képviselő úr, független képviselő, normál időkeretben. Öné a szó.

(12.40)

FARKAS GERGELY (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdem én is azzal, hogy támogatni fogom a javaslatot, már csak azért is, mert körülbelül egy évvel ezelőtt jómagam is benyújtója voltam egy hasonló javaslatnak.

Szomorú az, hogy körülbelül egy évvel ezelőtt, egészen pontosan 2020 februárjában önök bizottsági ülésen egy hasonló tartalmú javaslatot leszavaztak. Nemcsak hogy leszavazták, hanem még annyit sem mondtak ezen a bizottsági ülésen, hogy egyébként jó a javaslat, de mondjuk, nem tartják időszerűnek vagy a költségvetés nem teszi ezt lehetővé. Önök szó nélkül leszavazták ezt a javaslatot. Most pedig azt halljuk önöktől, a miniszter asszonytól kezdve a kormánypárti képviselőkön át, hogy itt aztán a tejjel-mézzel folyó Kánaán fog megjelenni a fiataloknak, mert annyira fontos ez a javaslat. Mondom még egyszer: egy évvel ezelőtt önök ezt szó nélkül, indoklás nélkül leszavazták. Ezért úgy gondolom, eléggé álszent az, amit önök produkálnak ebben a vitában.

Azt is hozzá kell tennem a kezdetekben, hogy én is sajnálom, hogy Novák miniszter asszony nincs jelen a vitában. Kevés olyan törvényjavaslat van ebben a házban, amely jobban a profiljába vág miniszter asszonynak, és szomorú vagyok, hogy nem hallgatja meg az ellenzéki észrevételeket, kritikákat, mert nekem is lennének kritikáim, építő jellegű kritikáim. Mondom még egyszer: a javaslat egy apró lépés előre, de számos kérdést vet fel.

Az első kérdés rögtön az, hogy ha önök ezt az egész intézkedést a gazdaság újraindítása kapcsán hirdetik meg, akkor miért csak 2022. január 1-jétől fog életbe lépni. 2022. január 1-jéig nem kell újraindítani a gazdaságot? Vagy mi ebben a logika? A kérdés költői: tudjuk nagyon jól, hogy utána néhány hónap múlva választások lesznek. Ha önöknek őszinte lenne a szándékuk, őszinte lenne a kommunikációjuk, hogy a gazdaság újraindítását várják többek között ettől a lépéstől, akkor már most, a lehető leghamarabb elindítanák ezt az intézkedést. Én segítek önnek ebben, ugyanis egy módosító javaslatot nyújtottam be, hogy ne csak 2022 januárjától lépjen életbe ez az intézkedés, hanem jóval előbb, konkrétan 2021. július 1-jétől már lépjen életbe. Ugyanis, ha valóban azt várjuk ettől, hogy a gazdaság újraindításában egy lökés lehet,

akkor azzal nem várhatunk újabb háromnegyed évet, most van szükség a gazdaság újraindítására.

A költségvetési hatása nem olyan nagy. Önök azt mondják, hogy egy évben körülbelül 160 milliárd forintot fog igénybe venni ez az intézkedés. Én fél évvel hoznám előrébb ennek a bevezetését, ez 80 milliárd forint. 80 milliárd forint, ami persze önmagában nem kevés összeg, de vegyük figyelembe, hogy a Gazdaságvédelmi Alapból már több mint 2000 milliárd forintot költöttek el. Néhány példát sorolnék, hogy mégis mire. Nemzeti sportközpontokra, különböző állami cégek tőkeemelésére, kerékpáros-létesítmények fejlesztésére, de még az ürtevékenységek finanszírozására is jutott a Gazdaságvédelmi Alapból. Ha mindezeket figyelembe vesszük, hogy mire jutott pénz, és 2000 milliárdnál több pénzt költöttek már el a Gazdaságvédelmi Alapból, akkor, úgy gondolom, nem a 80 milliárd forintot fog múlni, ha valóban ennyire fontos ez az intézkedés. Bízom benne, hogy önök nyitottak a módosító javaslatomra, és támogatni fogják ezt a kezdeményezésemet.

Én is szeretnék felvetni néhány kérdést a javaslat kapcsán. Többen felhozták már a korhatár kérdését, és én is jogosnak tartom, hogy ezt feszegezzük. Ugyanis a mai világban a 25 éves kor egy olyan alacsony kor, amely önmagában nem fog segítséget nyújtani nagyon sok fiatalnak. Tudjuk nagyon jól, hogy sokan járnak felsőoktatási intézményekbe, 18-19 évesen elkezdik az egyetemet, három-három és fél éves alapképzés, egy két éves mesterképzés után 23-24 évesen kerülnek ki az egyetem padjaiból akkor, ha elsőre sikerült mindent teljesíteni, mert tudjuk nagyon jól, hogy nagyon sok egyetemistánál azért vannak csúszások.

Előfordulhat tehát az a helyzet, hogy az önök által támogatni hivatott fiatalok egy jelentős része vagy egyáltalán nem tud élni ezzel a lehetőséggel, vagy mindösszesen fél évig, egy évig tud, másfél évig tud élni ezzel a kedvezménnyel, lehetőséggel. Valljuk be őszintén, ez nem fog neki olyan segítséget nyújtani, ami érezhető lesz az életkezdésénél. Éppen ezért én magam is fontosnak tartanám megemlíteni a korhatárt. Valóban adjon több segítséget ez a fiataloknak!

Egyébként, ha már az életkorokról beszélünk, mindig úgy érzem, hogy önök kicsit más világban élnek, amikor arról beszélnek, hogy a fiatalok kapcsán milyen támogatásokat nyújtanak. Önök mindig a babaváró hitelt, a CSOK-ot és hasonló dolgokat szoktak ilyenkor felsorolni, amelyek valóban fontosak, csak valójában ezek nem a huszonéves fiataloknak fontosak. Ugyanis manapság, a mai korban, önök is tudják, hogy a babavárás, a gyermekvállalás, a családi elköteleződés jelentős esetekben nem a huszonéves korban zajlanak le, hanem sokkal inkább a 30-35 éves kor felé közeledő fiatalok azok, akik már ilyen lépésekre szánják el magukat, a huszonéves fiatalok pedig kimaradnak ezekből a kedvezményekből. Éppen ezért lenne fontos, hogy legalább ilyen téren kompenzálják őket, és ennél a konkrét javaslatnál is ne 25 év, hanem akár 30 év legyen a felső korhatár.

Nézzünk néhány olyan részletet, amelyekről talán kevés szó esett a vita során, nézzük, hogy is kell elképzelni a gyakorlatban ezt a kedvezményt! Az egyik probléma, legalábbis véleményem szerint probléma lehet az, hogy a 25 éves kor olyan drasztikus pénzügyi visszaesést fog jelenteni egy fiatal számára a kedvezmény lejártá, megvonása miatt, ami nehéz helyzetbe tudja őt hozni. Nem mindegy ugyanis, hogy egy fiatal, elérve a 25 éves kort, tegyük fel, nem fog béremelést kapni, ami sajnos elég reális, vagy ha kap is, csak néhány százalékos béremelést. Ez azt fogja jelenteni, hogy 25 éves korban egyik hónapban még, mondjuk, 250 ezer forintot vitt haza, a következő hónapban viszont már csak 200 vagy 210 ezer forintot. Nem mindegy egy ilyen visszaesés egy fiatal életében, aki lehet, hogy éppen hitelt is fizet vissza, vagy éppen a korábbi megemelt fizetésére vagy az szja-kedvezmény miatti nagyobb fizetésére vett fel hitelt. Nem mindegy, hogy egy hitel törlesztőrészletét 250 ezer vagy 200 ezer forintból kell kifizetnie.

Nem lehet arra számítani, hogy majd a munkaadók annyira kegyesek lesznek, annyira jótékony szervezatként fogják fel magukat, hogy figyelembe veszik ezt a drasztikus visszaesést, és a 25 éves kor elérével a fiataloknak megemelik a bérüket. Erre várni vagy ebben reménykedni, úgy gondolom, naiv dolog. Mindezek miatt sokkal logikusabbnak és a fiatalok számára kevésbé drasztikusnak tartanám azt, ha lépcsőzetes módon kerülne kivezetésre ez a kedvezmény. Javasolom, tisztelt államtitkár úr, hogy gondolják ezt meg, mert, mondom még egyszer, ha egy drasztikus visszaesés lesz 25 év korban, az a fiatalokat is rosszul fogja érinteni. Ellenben, ha évről évre csökkenő mértékű szja-kedvezményben részesülnének a fiatalok, akkor, úgy gondolom, arra fel lehet készülni, és kevésbé lenne drasztikus.

Egy másik felvetés, úgy gondolom, a gyakorlatban nagyon reális lehet: tegyük fel, most a kedvezmény bevezetésével nem várható, hogy a munkaadók emiatt csökkentsék a fiatalok bruttó bérét. Ezt nem tartom reálisnak, hogy ezzel kompenzálják a bruttó bért vagy emiatt visszavegyenek abból. Ugyanakkor a későbbiekben, hosszú távon teljesen reálisan elképzelhető, hogy a munkaadók ez alapján a kedvezmény alapján fognak ajánlatokat tenni a fiataloknak. Egy munkakezdés során figyelembe fogják venni, hogy az a fiatal bizony többet fog kézhez kapni ugyanannyi bruttónál, ezért nem fognak akkor annyit megajánlani neki. Kérdezem én, államtitkár úr, hogy erre mi a válaszuk, önök mit tudnak tenni. *(Zsigó Róbert felé fordulva:)* Örülnék, ha nemcsak a telefonját nyomkodná államtitkár úr, miközben éppen kérdést teszek fel önnek, mert így nehéz lesz válaszolni. Lehet, hogy ön tud, de szerintem egyszerűbb, ha a feltett kérdéseket rögzíti, és utána választ ad, mert államtitkár úr...

ELNÖK: Képviselő úr, engedje már meg, hogy meghallgassuk önt, és majd, remélem, reagál államtitkár úr az ön által elmondottakra! Azt gondolom, hogy a felszólalásának lényegére kíváncsi mindenki. Köszönöm szépen.

FARKAS GERGELY (független): Én is abban bízva tettem megjegyzést államtitkár úrnak, hogy remélem, reagálni fog, márpedig ha nem figyel ide, úgy nehéz reagálni. *(Zsigó Róbert: Igen. - Z. Kárpát Dániel: Lehet, hogy a telefonba jegyzetel!)*

Tehát, tisztelt államtitkár úr, szeretnék érdeklődni, hogy mi a válaszuk erre. Mi fog akkor történni, ha a munkaadók e kedvezmény figyelembevételével fognak a fiatalok számára ajánlatokat tenni? Örülnek, ha majd erre is kapnék választ, mint ahogy az előző kérdésre is, arra, hogy mit szólnak egy lépcsőzetes kivételhez, amely sokkal jobb lenne, a fiatalok szempontjából nem lenne olyan drasztikus visszalépés a 25 évet elérő fiatalok számára.

Önök sokszor említették, miniszter asszony is említette, hogy a fiatalok munkanélküliségének csökkentését is várják ettől a lépéstől. Itt teszem hozzá zárójelben, hogy miniszter asszony, amikor az adatokat mondta, hogy milyen szinten sikerült csökkenteni a fiatalok munkanélküliségét, akkor nem mondta, hogy az EU-átlagot még így sem érjük el, 16,2 százalék nálunk a fiatalok munkanélkülisége, az EU-átlag 17 százalék. *(Nacsa Lőrinc: Nem igaz! Nem igaz!)* Tessék felmenni a KSH honlapjára, Nacsa képviselő úr, ha velem vitatkozik! A KSH-val tessék vitatkozni! Ez is hozzátartozik az igazsághoz tehát, hogy van még hova fejlődünk.

(12.50)

Azt a kérdést is fel kell tennem, hogy vajon miékként fogja ez a munkaadókat buzdítani, motiválni arra, hogy fiatalokat vegyenek fel, ugyanis én nem látom teljesen az összefüggést e között. Miért lesz egy munkaadó számára fontos az, hogy ugyanannyi bruttó bér kifizetése esetén egy fiatalnál majd több fog maradni nettóban, mint, mondjuk, egy 25 év felettinél? Őt egy szempont fogja motiválni, hogy egy tapasztaltabb, munkára alkalmasabb embert vegyen fel, és tegyék hozzá, azért 25 év felett valószínűleg könnyebben talál ilyen embert. 25 év alatt sok esetben pályakezdőket tudna felvenni, akiknek nincs még munkatapasztalata, és a munkaadó nem az alapján fog dönteni, hogy csak azért felveszi a 25 év alatti fiatalot, mert akkor neki 30 ezer forinttal több nettó fog járni, ő azt fogja nézni, hogy neki mennyi bruttó bért jelent az adott munkaadó. Ilyen szempontból én nem látom, hogy ők motiváltak lennének a fiatalok felvételében.

Éppen ezért a javaslatom az, hogy nagyon fontos lenne a munkaadókat érintő járulékok csökkentése is. A kettő együtt: a fiatalok számára az szja-kedvezmény megadása, a munkaadók részére pedig a járulékokból való engedés jelentené azt, hogy valóban el lehet azt érni, hogy a fiatalokat szívesebben, jobban alkalmazzák, motiváltabbak legyenek az alkalmazásukban a munkaadók.

Volt egy olyan kijelentése is valamelyik kormánypárti képviselőnek, hogy a kirakós utolsó darabja a helyére kerül. Hát, nem is tudtam, hogy most mit csinálnak ennek a kijelentésnek a hallatán, hogy önök ezt

tényleg komolyan gondolják, mert ha igen, akkor nagyon nagy baj van, a fiatalokat ugyanis ez a pozitív, de mondom még egyszer, nem elégséges lépés nem fogja kisegíteni abból a nehéz helyzetből, amiben most vannak. Hisz mivel is szembesülnek ma egy életkezdés idején? Azzal, hogy olyan hihetetlen magas albérletárak és lakásárak vannak, amelyek számukra megfizethetetlenek. Nagyon sokan hitellel kezdik meg a nagybetűs életüket, mert olyan tanulmányi és szociális ösztöndíjakat biztosítanak önök, amely mellett szükséges felvenni a diákhitelt, emiatt aztán, amikor elkezdnek dolgozni, akkor sok esetben több millió forintos hitel-visszafizetési kényszer van rajtuk. És akkor még nem beszéltünk az alacsony munkabérekéről, arról, hogy mennyire kevés akár lakáscélú, akár más célú megtakarítással rendelkeznek ezek a fiatalok, és ebben támogatást sem kapnak.

Tehát úgy gondolom, hogy nagyon sok teendő lenne még itt, rég rossz, ha önök úgy gondolják, hogy ez a kirakós utolsó darabja, ugyanis, ha így gondolkodnak, akkor a fiatalok továbbra is lábba fognak szavazni, azzal, hogy nagyon sokan külföldre mennek az itthoni helyzet miatt, ez pedig senkinek nem lehet az érdeke.

Én pedig arra biztatom önöket, hogy ne álljanak meg félúton. Történt egy apró lépés, egy támogatandó lépés, jómagam is meg fogom szavazni ezt a törvényjavaslatot, de arra biztatom önöket, hogy tegyenek meg újabb lépéseket annak érdekében, hogy a huszoneves-harminceves korosztály is érezze, hogy valóban fontosak ennek az országnak, és kapjanak meg minden támogatást, ami szükséges az életkezdésükhöz. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Rögtön az elején tegyük tisztába azt a tévedést, hogy a magyar fiatalok munkanélküliségi adata nem jobb, mint az EU-átlag. Farkas Gergely képviselő úr figyelmébe ajánlanám az Eurostat adatait, hogy mind az eurózonánál, mind az európai uniós átlagnál jobban áll a magyar munkanélküliségi adat a fiatalok tekintetében, és ezek már a 2020-as adatok is, tehát a válság adatai is szerepelnek ebben.

Tisztelt Baloldali Képviselőtársak! Az a nagyon nagy helyzet, hogy önök lenézik a magyar fiatalokat *(Z. Kárpát Dániel: Ezt már mondtad!)*, mélységesen, zsigerből lenézik. Nem véletlenül volt az a politikájuk, hogy el lehet innen menni, nem véletlenül teremtettek olyan környezetet például adózási szempontból, hogy a magyar fiatalokat elüldözzék itthonról 2010 előtt.

Önök itt elmondják, a 15 percből körülbelül 14 percig minden vezérszónok arról beszél, hogy milyen rossz ez a javaslat, majd elmondják, hogy de megsza-

vazzák. Ha olyan rossz, akkor ne szavazzák meg, tisztelt képviselők (Z. Kárpát Dániel: *Sajnáljuk, hogy nem érted, ez nem a mi problémánk!*), mert eddig arról beszéltek, a tetteik arról beszéltek mindig, hogy a fiataloknak adót emeltek, a fiataloktól elvonták a támogatásokat.

És önök lenézik a magyar fiatalokat akkor is, amikor azt mondják, hogy ez egy kampányszagú javaslat vagy egy kampány miatt bevezetett javaslat az Országgyűlés asztalán. (Z. Kárpát Dániel nevet.) Önök azt gondolják, hogy a magyar fiatalok megvehetőek. Önök ezt már eljátszották sokszor - 19 ezer forintot nyugdíjasigéret. Önök mindig lenézik a választóikat, önök mindig azt gondolják, hogy holmi aprópénzzel, hol 19 ezer forinttal, hol 5000 forinttal, bár-mivel megvehetőek a magyar emberek. (Varju László: *Az egyheti nyugdíjjal.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Baloldali Képviselők! Nem így van. A magyar fiatalok értelmesek, okosak, ambíció van bennük (*Közbeszólások az MSZP sorai-ból.*), van határozott jövőképük, büszkék a hazájukra, és nem akarnak még egyszer olyan országban élni, ahol azt üzenete nekik a miniszterelnök, hogy el lehet innen menni. (*Közbeszólások az MSZP sorai-ból.*) Ne nézzék le a magyar fiatalokat!

És ne nézzék le egyébként a magyar vállalkozásokat és a vállalkozókat sem, amikor egymással versengve próbálnak csúnyábbakat mondani a magyar vállalkozókra, hogy így fognak csinálni, meg úgy fognak trükközni! Önök lenézik a magyar vállalkozókat is. Kikérem magamnak azt, és a vállalkozók nevében is kikérjük azt, hogy önök kompletten azokat, akik a hátukon viszik a magyar vállalkozásokat, magyar embereket foglalkoztatnak, hozzájárulnak a nemzeti össztermékhez, és egyébként értéket teremtenek ebben az országban, őket valamiféle ilyen sufnituning társaságnak és csalóknak minősítsék önök, kikérjük magunknak! (Z. Kárpát Dániel: *Akkor miért vagytok multibérencek?*)

Szeretném jelezni, tisztelt képviselőtársak, hogy az, amit önök itt elmondtak ezzel a javaslattal kapcsolatban, annak a legnagyobb része nemes egyszerűség nem igaz. Varju képviselő úr elmondta, hogy ő egyfajta „fogd a pénzt, és fuss” jelleggel kezeli ezt a törvényjavaslatot, aki tud élni vele, az éljen vele, és utána álljon tovább, és felejtse el az Orbán-kormányt, a Fideszt, ezt mondta a képviselő úr. (Varju László közbeszól.) Megint csak a fiatalok lenézése, de ugye, itt egyvalaki játszik „fogd a pénzt, és fuss”-t, az a bűnöző Czeglédy Csaba, az önök nagy haverja, Gyurcsány Ferenc ügyvédje. Tehát ha valakinek ilyen tanácsot akar osztogatni, akkor inkább az ő háza táján keresgéljen.

Képviselő úr, még az szja-kedvezményről szóló törvényjavaslatba is sikerült behoznia az oltásellenes logikát, amit a DK-tól nap mint nap hallottunk, hiszen ő is ezzel kezdte a felszólalását, még ide is sikerült behozni egy olyan oltásellenes hangulatkeltést, az emberek elbizonytalanítását (*Mesterházy Attila közbeszól.*), ami folyamatosan elhangzik önöktől napról napra. Tudja, tisztelt képviselő úr, egy szóval nem reagált azokra a döntésekre, amelyeket önök megszavaztak, ön

is megszavazott, sokszor még előterjesztő is volt a Gazdasági és Fejlesztési Minisztériumból, hogy hogyan sanyargatták a magyar családokat és a magyar fiatalokat 2010 előtt. Önök arra játszanak, hogy Gyurcsány Ferenc tornacipőjével elfeledtetik azt, hogy mit tett ő a magyar fiatalok ellen, és mit tett ő a magyar családok ellen.

Őn azt gondolja, hogy a magyar fiatalok majd nem fognak emlékezni arra, hogy Gyurcsány Ferenc a saját népe ellen lovasrohamot vezényelt, és közbüki lövetett. (*Közbeszólások az ellenzéki sorokból.*) Önök azt gondolják, arra játszanak, hogy majd biztos a magyar fiatalok nem tudják azt, hogy hogyan beszélt a hazájukról ez a miniszterelnök. Önök azt hiszik, azért próbálják visszasegíteni Gyurcsány Ferencet a hatalomba önök így mindannyian, akik itt szemben ülnek velünk, mert arra játszanak, hogy az emberek felejtsek el, hogy milyen szörnyűségeket tettek önök velük. (Varju László közbeszól.)

Amit itt összehordtak a többkulcsos adóról, az természetesen nem igaz, azért, mert vannak adókedvezmények, azért, mert például a családi adókedvezmény is egy adókedvezmény, ami egyébként, tisztelettel jelezném, például megszűnik akkor, amikor valakinek eléri a gyermeke, mondjuk, a köznevelés végét, és egyetemre megy, főiskolára megy vagy dolgozni kezd. És önök akkor is lenézik a magyar fiatalokat, amikor arról beszélnek, hogy nem tudják eldönteni, hogy egyébként szakmát szeretnének tanulni, egyetemre szeretnének-e menni, dolgozni szeretnének.

Varju képviselő úr akkor is lenézi a magyar fiatalokat, amikor azt mondja, hogy nem tudnak a magyar fiatalok például diákmunkát vállalni egyetem mellett. Én is vállaltam diákmunkát egyetem mellett. Sokan vállalnak, sok magyar fiatal van, aki az egyetemi, főiskolai tanulmányai mellett egyébként munkát vállal. Csak ön ezt vagy-vagy állítja be, mi pedig azt mondjuk, hogy van ilyen, sok ilyen élethelyzet van, sok ilyen példa van, és segítsük őket azzal, hogy elengedjük az szja-t.

Őnök itt mindannyian 15 perceken keresztül szidták ezt a törvényjavaslatot, folyamatosan a törvényjavaslat ellen agitáltak, és természetesen ennek az egésznek a lényege és a miértje onnan jön, hogy önök azt gondolják, hogy a magyar fiatalokat le kell nézni, hogy a magyar fiatalok nem képesek önálló döntést hozni, hogy a magyar fiataloknak nincs határozott jövőképük, elképzelésük az életükről, a világról, a jövőjükéről (Z. Kárpát Dániel: *De van, azért mentek el sokan innen!*), és a magyar fiatalok egyébként nem örülnek annak, hogyha egyébként 25 év alatt nem kell szja-t fizetni.

Őnök itt azt mondták, hogy ezzel megoldottunk mindent. Dehogyan oldottunk meg mindent! Ez egy fontos lépés. Sose mondtuk azt, hogy végére értünk az útnak.

(13.00)

Sosem mondtuk azt, hogy befejeztük a családtagmogatások bővítését, sosem mondtuk azt... Egyébként számos alkalommal bővítettük már, csak önök

nem szavazták meg, ezért nem emlékeznek rá, számos alkalommal, például az ingyenes KRESZ-vizsgálattal, például az ingyenes nyelvvizsgálattal, számtalan olyan lépés történt az elmúlt években is, amely pont ezt a korosztályt is célozta.

Úgyhogy amikor önök a tornacipő-logikából azt gondolják (*Varju László: Az mit jelent?*), hogy itt elfeledtethetik azokat a bűnöket, amelyeket önök elkövettek, sokan személyesen, akik itt ülnek a teremben, a szavazataikkal is elkövettek a magyar fiatalok és a magyar családok ellen, akkor önök nagyon-nagyon tévednek, mert a magyar családok és a magyar fiatalok pontosan emlékeznek arra, hogy önök azzal kezdték a válságkezelést, hogy a családi adókedvezményt megszüntették; hogy megemelték a személyi jövedelemadót; hogy kivezették az otthonteremtési programokat; hogy több százezer embert hagytak az út szélén, és tettek munkanélkülivé; hogy lerohasztották az egészségügyi rendszert; hogy egyébként iskolákat zártak be számtalan helyen - mert erről önök mélyen hallgatnak, viszont a magyar családok és a magyar fiatalok pontosan tudják, hogy önöktől csak ez várható. És érdekes módon ilyenkor a Jobbik háza táján is csend van, mert pontosan tudják (*Z. Kárpát Dániel: Várd ki a végét!*), hogy őket segítik vissza a hatalomba, azokat, akik ezt fogják csinálni, iskolákat fognak bezárni, egészségügyi dolgozókat raknak az utcára (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), személyi jövedelemadót fognak emelni, családtámogatásokat fognak megszüntetni, és újra visszahozzák a „merjünk kicsik lenni” és az „el lehet innen menni” politikáját. És önök most minden percükben azon dolgoznak, hogy ez megvalósulhasson Magyarországon.

Szerintem ez a kilúgozás (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), az önök lelkiismeretének a kilúgozása, és én arra kérem önöket, hogy akkor beszéljenek nyíltan. Ha így támadják 15 perceken keresztül ezt a törvényjavaslatot, akkor mondják azt, hogy nem támogatják! Akkor mondják azt, merjenek, legyenek annyira bátrak, hogy belemondják a fiatalok szemébe, hogy nem támogatják a fiatalokat, mert ugyanazt a politikát akarják folytatni, amit 2010-ben a magyar választók jóvoltából abbahagytak, és ugyanazt a fiatalellenes és családelleses politikát akarják folytatni, és akkor mondják a szavazataikkal is a magyar fiatalok szemébe, hogy önöktől csak adóemelést, önöktől csak megszorítást és önöktől csak azt az üzenetet lehet kapni, hogy el lehet innen menni. Legalább ennyire legyenek bátrak, ha már itt órákon keresztül szidják a törvényjavaslatot! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Picit másról akartam beszélni, de akkora ívet írt le (*Derűltég a Jobbik soraiban.*) Nacsa képviselőtársam (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), amiben, tényleg azt gondolom, minden benne volt, és

hogyha az ember valamilyen szinten tisztában van a jobboldali kormányzati propagandával (*Z. Kárpát Dániel: Ez nem jobboldali!*), akkor még egy dicséret is meg egy komplett Origo-címlap is megjelent egyébként ebben a felszólalásban. Szeretném jelezni, hogy kihagyta a „migráns” és a „Soros” szavakat, de a többi, úgy gondolom, mindenfajta kulcsszó megvolt ebben.

Elmondta százszor, hogy lenézzük a fiatalokat. (*Nacsa Lőrinc: Így van!*) Ez nem igaz! (*Zsigó Róbert: De!*) Ön azt mondja, hogy azzal fognak segíteni a fiatalokon, főleg ugye, mikor nekem címezte a mondatait, hogy 40-50-60 ezer forint nem számít az Ormánságban. (*Nacsa Lőrinc: Ezt mondtad!*) Nem, nem ezt mondtam, akkor nem figyelt rendesen, és megmondom őszintén, aki azt mondja, hogy 40-50-60 ezer forint nem számít az Ormánságban, az nincs észnél. (*Nacsa Lőrinc: De számít!*) Ha az Ormánságban vagy akár bárhol, Baranyában, vidéken tud nekem mutatni olyan huszon-egynéhány éves fiatalot (*Potocskáné Kőrösi Anita: Aki 400 ezret keres!*), aki 60 ezer forint adókedvezményt fog önöktől kapni, tehát 400 ezer forintot keres az ormánsági kisfaluban, akkor legyen kedves, aztán menjünk el, és akkor mutassa meg nekem, jó?

Nem lenézzük őket, hanem az önök javaslatára mondtuk azt - egyébként én akkor szeretném magamat még egyszer idézni, mert akkor sem figyelt valószínűleg rendesen -, azt mondtam, hogy támogatni fogjuk azokat a javaslatokat, amelyek a fiatalok jövedelmi helyzetét javítják. Ezt mondtam. Azt is mondtam mellette, hogy a nagyon kenetteljes felvezetés közben azért ne feledkezzenek el arról, hogy az egy jóval összetettebb probléma, hogy a mai fiatalok, a mai huszonévesek perspektívát lássanak maguk előtt Magyarországon, azért, mert úgy csökkent a fiatalok között a munkanélküliség az elmúlt tíz évben, hogy ezt meg kell köszönjük a londoni, a berlini, a bécsi munkavállalóknak. Tudom, hogy önök erre azt mondták, hogy ők kalandvágyból mentek el, de higgyék el, hogy nem! Tudom, hogy az önök kormányzati kommunikációja arról szólt, hogy ők kalandvágyból mentek el, és majd hazajönnek, de ez nem így van, egész egyszerűen nem így van.

Önök voltak azok, akik úgy átalakították a szakképzési rendszert rövid két-két és fél év alatt - rábízta ezt az iparkamarára -, hogy ott aztán oktató meg diák legyen a talpán, aki abban el tudott igazodni, meg azok után könnyen el tudott Magyarországon helyezkedni. A felsőoktatásra ugye, most sikerült rátenniük a kezüket, annak ugyancsak esélyt kellett volna hogy teremtsen a fiataloknak, látjuk, most majd alapítványi formában egészen biztosan kiválóan fognak működni. De higgye el, nem ezek a magyar fiataloknak a legnagyobb problémái! Tudja, mi a legnagyobb problémája a magyar fiatalnak, ami miatt egyébként mi szót emelünk, hogy nemcsak az adójóváírás vagy az adókedvezmény fog majd ebben segíteni? Tudja, az, hogy kifizessék a lakbért, hogy kivegyenek egy albérltetet, hogy ki tudja fizetni a kéthavi kauciót, az problémát jelent neki. Nem látjuk azt a fajta segítséget, ahol lenne bérlakásépítési program, hogy ezek ne

megalázó helyzeteken keresztül, ne kölcsönből, ne hiteltől kezdődjenek. Itt hadd reagáljak Farkas képviselőtársamnak a hozzászólására, aki azt mondta, hogy hitellel kezdik az életüket. Hát, őszintén, már összeteszi a kezét az a huszonéves fiatal, aki hitelt kap, és nem kihajtják a bankból. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ne mondja, hogy ugyan már! El kell menni vidékre egy bankfiókba, és meg kell nézni, hogy ott hogyan telnek a mindennapok. Itt tehát az a helyzet, hogy az első lakás általában egy albérlet, ahol a szülőktől vagy a barátoktól kapott kölcsönből leteszik a kauciót. *(Z. Kárpát Dániel a kormánypárti képviselőknek: Így van! Az a baj, hogy ezt nem tudjátok már elképzelni!)* Ezt nem kell elfelejteni.

Az, hogy az első munkahelyen hogyan érzik a kiszolgáltatottságot ezek a fiatalok azért, mert önök a végletekig lazították a munka törvénykönyvének a szabályait, azért, mert önök a munkavállalók védelmére hozott szabályokat a végletekig lazították, hogy ott ők milyen helyzetbe kerülnek, milyen megalázó helyzetekbe kerülhetnek, azt önök nem tudják, nem látják.

Ezért van az, hogy rossz a közérzete ezeknek a fiataloknak, ezért van az, hogy nem gondoljuk, hogy ezen általában, úgy átfogóan fog ez segíteni, még akkor sem, hogyha felmondja itt az egész Origo-címlapot nekünk Nacsa képviselőtársam, hogyha a jövődelmi viszonyaikon most megpróbálnak segíteni. Egy dolgot azért mindig elfelejt: jövő január 1-jétől próbálnak majd rajtuk segíteni - csak hogy ne le legyen kampányszagú, ezért 2022, a választási év január 1-jétől fog ez életbe lépni. És, tudja, ezek miatt a dolgok miatt, ahogyan átalakították a szakképzési rendszert, most a felsőoktatási rendszert, az, ahogyan Magyarországon nem tudnak lakáshoz jutni vagy nehezen tudnak lakáshoz jutni, ahogyan - a külföldi példáktól eltérően - sajnos nem ők tudnak gondoskodni az idős szüleikről, hanem még mindig az idős szüleik azok, akik gondoskodnak a huszonéves gyermekeikről Magyarországon, ezek miatt a példák miatt ők külföldre mennek tanulni és külföldre mennek dolgozni. Ez a legnagyobb baj, ezen kellene gondolkodni.

Még egyszer mondom, kiemelem: ne keverjen össze minket, Nacsa képviselőtársam, mert az egyikük arra kér, hogy támogassuk ezt a javaslatot, utána ön meg azt mondja, hogy ne támogassuk; majd mi eldöntjük, fogjuk támogatni ezt a javaslatot, azért, mert a fiatalok jövedelmét ezzel meg lehet emelni. Ezzel együtt azt jeleztük, hogy ez egy ennél komplexebb problémakör. Köszönöm a figyelmet. *(Taps és közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK képviselőcsoport.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Bár az elnök úr látta, hogy az eredeti tervem nem az volt, hogy ebben hosszabb hozzászólással már nem készülök, de ezzel a helyzettel, amit a képviselő úr, illetve az államtitkár úr hallgatásával, amivel szép csendesen

végignézi itt a vitát, majd a végén elmondja nekünk a tuti igazságot... - de mindegy *(Z. Kárpát Dániel: Bátor harcos!)*, ez a fideszes gyakorlat, a vitában nem vesz részt, majd utána kihirdeti az eredményt. Csak rossz hírem van, az nem az eredmény, hanem az legfeljebb az ön álláspontja, már csak azért is, mert önmagában valóban az nagyon bosszantó, amire itt most a képviselő úr az előbb utalt.

(13.10)

Tudja, mi az a lenézés, tisztelt képviselő úr? Amikor önök azt feltételezik, hogy egyébként egy kezdő fiatal 23-24 éves korában lényegében a 397 ezer forintos átlagfizetéshez képest ezt megkapja, neki ennyi lesz a hozama, és ezt propagálja itt a miniszter asszony. Ehhez képest a valóság körülbelül az, hogy olyan 200 ezer forint körüli vagy a garantált bérminimumot elérő összegig megy, amiből neki havonta szja-kedvezményként 31 500 forint fog jutni. Ez azt jelenti, hogy ezzel két év alatt 758 ezer forintig jut el, amivel szemben itt van az, amit önök csinálnak, az ön kedves képviselőtársa, akkor, amikor az ön támogatásával, az ön szavazatával szétzilálják az egyetemi rendszert, majd Bajkai képviselőtársát beültetik a felügyelőbizottságba, és adnak neki másfél millió forintos tiszteletdíjat havonta. Na, ez a lenézése a fiataloknak, tudja?! Ez az, amiért önöknek felelősséget kell vállalni, és ez az, amiért önöknek el kell menni ebből a parlamentből, mert nincs helyük, mert egyébként önök ilyen tisztességtelen módon játszanak!

Ez a lenézése a fiataloknak, tisztelt képviselő úr, és az, amit egyébként a számok pontosan mutatnak, hogy a felsőoktatásban részt vevő fiatalok, akik hátrányos helyzetből kerültek be, azoknak a támogatása 6 százalékról 1 százalékra esett le. Tudja, tisztelt képviselő úr, ez az, ami az önök tevékenységének a következménye, és ilyen helyzetet teremtenek azoknak, akik egyébként igazából önerőből vagy családi támogatással nem tudnak bekerülni.

És önök mit tesznek? Hoznak egy olyan javaslatot, amivel azt mondják, ne tanuljatok, gyerekek, minél hamarabb adunk nektek támogatást, és akkor majd nem jönnek Bajkai-versenytársak, akik majd egyébként ügyvédként dolgozhatnak, egyetemi végzettként. Nem lesznek önöknek versenytársai abban, hogy az egyetemi kuratóriumainkban túlfizetett, odadelegált politikai szereplőként éljenek majd.

Sanyargatás. Tisztelt Képviselő Úr! Az, amit az előbb említett, hogy hogyan sanyargatták tizen-egynéhány évvel ezelőtt a fiatalokat, azokat az a kormány... *(Nacsa Lőrinc: Ti!)* Ez az! Tessék csak rám mutogatni!

Tisztelt Képviselő Úr! 2019-ben 876 milliárd forintos lakástámogatási állományuk volt, illetve ennyit fizettek ki. Tudja, mennyi volt azelőtt tizenkét évvel? Még ezt sem tudták elérni: 887 milliárd forint. Tudja?! Tehát ez az, amikor ön hadovál itt összevissza, mond számokat, olyat, ami az ön szempontjából bizonyára helyes, és valamilyen számokat összeadott, kivont és ez önnek kijött. De mindenesetre a helyzet

az, értékelje úgy a helyzetet nyugodtan, mi támogatjuk a fiatalokat, önök pedig, ahogy mondta, lenézik, sőt én azt is mondom, önök becsapják őket. Ez az igazi lenézés, tisztelt képviselő úr!

Ha nemcsak önre akarok reagálni, hanem önmagában a hozzászólásban egy kicsit kidomborítani azt, hogy mi az életkorhoz kötött szja-mentesség bevezetésének üzenete, mint ahogy az előbb már említettem, hogy milyen ösztönzést ad és mire biztatja a fiatalokat, akkor egyébként végiggondolhatnák azt is, hogy az a 150 milliárd forint, ami ebből a szempontból akkor a költségvetésből már hiányzik, de ha meg lenne, akkor mennyiben segíthette volna a fiatalok felzárkóztatását, képzését, továbbképzését, azért, hogy egyébként a piaci munkahelyeken való létük Magyarországon sokkal biztonságosabb legyen, és ne az legyen az egyetlen megoldásuk, hogy kimenjenek ebből az országból.

Azt gondolom, hogy ez ugyanolyan játék, mint amit egyébként az 53. heti nyugdíj bevezetésének az ígéretével, amivel kampányoltak a nyugdíjasoknál, most elmentek a másik oldalra, és ott a 25 évet betöltő, dolgozó fiataloknak keresik ilyen módon a kegyeit. De semmi baj, nyugodtan, én azt mondom, amit adnak, azt el kell fogadni, és azt érdemes is ebből a szempontból. De hogyha az egész adórendszert nézzük, akkor igenis, képviselő úr, hiába szajkózza, hogy nem kétkulcsos a rendszer, hogy nem többkulcsos a rendszer. Hát dehogynem! Önök vezeték be. A szabályozás adókedvezményt biztosít a megelőző év júliusa bruttó átlagkeresetének szintjéig, az ígéret és a megvalósítás nincs szinkronban, ön ezt rosszul értelmezi.

Ráadásul figyelemmel arra, hogy ebben az életkorban is lehetnek átlagkereset feletti jövedelmek, ők ott mindenképpen másként fognak adózni. Ezért a kormány látszólag egykulcsos rendszerének keretei között létrehozta - igenis, létrehozták, nyugodtan, képviselőtársaimtól is hallotta - a progresszív adóztatás körülményeit. Úgyhogy ebből a szempontból azt gondolom, hogy önmagában nemcsak politikailag kétséges, de szakmailag mindenképpen gyenge az az előterjesztés, amivel idejöttek.

Ez összességében véve azt jelenti számomra, hogy az szja-mentesség nemhogy elősegítené az oktatás-képzésben és az élethosszig tartó tanulás folyamatában való részvételt, hanem éppen ellene hat, a rendszer az iskoláztatásból történő minél korábbi kiválást jutalmazza, erről fog ön szavazni, ezt fogja megtenni. De egyébként ezt korrigálni fogjuk, ne izguljon. Még önök sem tudták eldönteni, hogy ezt most mi támogassuk vagy ne támogassuk, de majd előbb-utóbb lesz valamilyen javaslatuk.

Éppen azért, mert az elmúlt évtized fejleményeinek ismeretében nem meglepő módon önök ebben a társadalmi csoportban is azt a társadalmi szakadékot bővítik ezzel a döntéssel, amit egyébként, mondhatnám úgy, hogy a következő kormány le fog dolgozni, mert nem hagyhatjuk azt, hogy a fiatalok az önök törekvésének eredményeként valóban a kárvallottjai le-

gyenek ennek a rendszernek, mi velük vagyunk és segíteni fogunk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most folytatjuk a normál időkeretben történő felszólalásokat. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megnyugtatom az elnök urat, hogy nem tervezem kitölteni a tizenöt perces időkeretet, feladtam azon reményeimet, hogy az államtitkár úr kicsit férfiasabban viselkedik és részt vesz a vitában, mert az, hogy ő elmond egy zárszót, igazából ehhez a műfajhoz sokat már nem tesz hozzá, reméljük, elvenni annál kevesebbet fog belőle.

Feladtam azt a reményemet is, hogy választ csikarjak ki a kormánytól azt illetően, hogy miért itt van a 27 százalékos uniós rekorder áfa, ami mondjuk, a gyermeknevelési cikkeket egész Európában itt adóztatja a legjobban. Az államtitkár úr szerintem erre nem mer vagy nem akar válaszolni, de talán majd a zárszóra megjön a bátorsága hozzá.

A gyenge forintról sem ejtettek szót a termelési jelentések kiötlői, így Nacsa képviselőtársam sem. Mivel magyarázza azt, nem akarok itt Orbán Viktort idézni, hogy csak gyenge emberek akarnak gyenge forintot? - bár én ebben maximálisan egyetértek a miniszterelnök úrral. Ugyanakkor azt látom, hogy több mint száz forinttal romlott a forint árfolyama az euróhoz képest. Ez egy gyalázatos különadó, aminek a háttere az, hogy ennél multibérencebb kormánya Magyarországnak talán még nem is volt, mint a mostani. Emellett kötöttek egy EBRD-paktumot, ahol a bankok előtt is térdre borultak.

Az a helyzet, hogy a nemzeti szuverenitást önök olyan szinten árusították el piaci kofaként ezen két közülettel és szervezetrendszerrel szemben, ami tankönyvi, vegytisztán neoliborális modellt valósítva meg. A bankoknak megígérték, hogy őket egy forinttal sem terhelik, terheljék csak a családokat helyettük, a multi cégeket pedig szénné kedvezményezték. Nacsa Képviselőtársam! Tavaly önök - ön is felelős ebben - 2 milliárdos támogatási szerződést kötöttek az Audi magyarországi leányával.

Képviselőtársam! Ön az adófizetők pénzéből ki-pótolta ezen multi cég leányának a teljes leállásból fakadó veszteségét. *(Nacsa Lőrinc: 30 ezer ember!)* A magyar mikro- és kisvállalkozók esetében álljon már fel és soroljon fel három olyan céget, ahol ezt a volument produkálni tudták! Nem fog tudni ilyet! Így lettek a fiatal demokratákból öreg bolsevikok *(Derűtség az ellenzéki padsorokban.)*, akiknek minden más érdekelttség szebb, mint a hazai kisvállalkozó, aztán föláll Nacsa képviselő úr, és elmondja azt, hogy ő a vállalkozók nevében bármit is kikér. Egészen elképesztő, sokat láttak már ezek a falak!

De, képviselőtársam, ha ön ekkora streetfighter, akkor nyújtson be egy javaslatot, és én támogatni fogom. Ugyanannyi támogatást osszanak ki a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásoknak, mint a multiknak, mint az önök stratégiai partnereinek!

(13.20)

Az önök szövetségesei ugyanis a német autógyártó cégek, azoknak a szezonális ajánlataitól tették függővé a magyar GDP-adatokat és minden egyebet. A magyar kis- és közepes vállalkozásoknál viszont önök mit ajánlanak? Támogatást, vissza nem térítendő? Dehogy! Kedvezményes hitelt, államtitkár úr, akkor, ha a közvetítő, a kereskedelmi bank azt mondja, hogy testvérem, te méltó vagy arra a hitelre; lehet, hogy jelzálogbejegyzésért cserébe. Ön itt elmosolyoghat, szépen hátradől, megírta a Messenger-üzenetet, néha jegyzetel is egy kicsit, de ettől a tény tény marad, hogy a multi cégeket szolgálják önök, az országot a hátukon cipelő magyar kis- és közepes méretű vállalkozások számára pedig hitelt tudnak ajánlani, azt is csak bizonyos feltételekkel és apró betűs rész mellett. Ez az önök gazdaságpolitikája. Én nem azt mondom, hogy önöknek ezért hamut kéne azonnal szórni a fejükre, bár lehet, nem akarok ítélni, valóban hívó emberként én nem ítélek önök felett, de az egészen biztos, hogy az, amit önök csinálnak, az nagyon-nagyon távol áll attól, ami alapot adna ezekre a beképzelt megszólalásokra, és az a helyzet, hogy bizony, a vállalkozók lenézése az, hogy számukra nem jut semmiféle támogatás.

A családtámogatások szóba kerültek újra. Nacsa képviselőtársam vegytiszta bolsevik retorikáját újra meghallgathattuk, ezt már ismerjük, miszerint bármely ellenzéki párt bármit mond, azon a 2010 előtti időszak kormányzásait is számon lehet kérni. Ez igazi büdös, prosztó, bolsevik tempó. (*Derűtség az ellenzéki padosorokban.*) Ez az! Önök ezt csinálják. Nagyon-nagyon távol áll attól, amit értelmes vitakultúrának hívhatunk, és minden egyébtől, amit egyébként a parlamentarizmus megkövetelne. Önök fiatal demokratákból öreg bolsevikok lettek, és nemcsak azért, mert ha megnézzük a párt felső vezetését - a legtöbb KISZ-titkárt önöknél találjuk, és nem más ellenzéki pártoknál -, hanem azért, amilyen a stílusuk lett. A stílus maga az ember. (*Nacsa Lőrinc: Így van!*)

És tisztázzuk, a Jobbik minden esetben, már akkor is támogatta a gyermekszám alapján történő családtámogatás-erősítés-súlyozást, amikor önök ezt a világot még elutasították. 2010-14 között önök nem értették, mi az a demográfia, nem szembesültek azzal, hogy Magyarországnak ez a legnagyobb fenntarthatósági problémája, ami alá tud ásni egészségügyet, oktatást, nyugdíjrendszert és mindenféle olyan társadalmi szisztémát, amire az életünket évtizedek óta alapozzuk. Önök ezzel a problémával nem szembesültek. A mi programunk következetes volt akkor is és most is, senki, épeszű ellenzéki párt a gyermekhez kö-

tődő támogatásokat elvenni, ledózerolni, megsemmisíteni nem akarja, ilyen nincs a magyar égen. (*Nacsa Lőrinc: Dehogynem! Dehogynem!*) És az a helyzet, hogy ön itt vizionálhat bármit, képviselőtársam, ez egy dologra lesz elég, amit önök csinálnak, ez a bolsevik tempó. Ez a kétmillió tábor tűzben tartására egy ideig, hangsúlyozom, egy ideig elég lehet, még az is lehet, hogy egy szoros választási eredményre elég, de a nemzet megmentéséhez egészen biztosan nem, és most, egy válsághelyzetben itt bizony magyar vállalkozókat, magyar családokat kellene, lehetne támogatni, önök ezt valamiért nem csinálják.

Még egy kérdéskör, a családi pótlék is szóba került. Ez Nacsa képviselőtársam és államtitkár úr is kerül, mint ördög a tömjénfüstöt, nem mernek megszólalni ebben a kérdéskörben, mert látják azt, hogy 2010 óta mintegy 40 százalékát elinflálták a családi pótlék értékének azzal, hogy befagyasztották, nem emelik, és nem beszélnek róla. Ily módon úgy gondolják, hogy ez az alanyi jogon járó kedvezmény majd szépen elfüstöl, elpárolog, és egyszer elfelejtik az emberek. Az ellenzéki pártok egyébként egységesen amellet állnak ki, hogy erőteljesen emelni kell a családi pótlék értékét, szerintem meg kell duplázni. A Jobbik, az én politikai közösségem viszont egy feltételt is rakna ebbe a rendszerbe, mi egy családkártya-konstrukción biztosítanánk mindezt. Nacsa képviselőtársam, ha visszaemlékszik, ez a családi kártya ugyanaz az ötlet és konstrukció, ami 2010 óta benn van a programunkban. 2011-ben önök ezért lenáciztak minket, 2021-ben önök ezért lebaloldaliznak minket, tök ugyanazért a programpontért, és ez mindent elmond (*Derűtség az ellenzéki padosorokban.*), mindent elmond az önök bolsevik logikájáról, és arról a begyöpösödött rendszerről, amit kiépítettek.

Mert mi a rendszer lényege, a családkártya-szisztémáé? Gyermekvédelmi megközelítésből az, hogy duplazzuk a családi pótlék összegét, de ezt egy szűkített termékkörre, alapvető élelmiszerre, gyermeknevelési cikkekre, illetve a gyermek kulturális és szellemi fejlődését támogató javakra lehet csak elkölteni, élvezeti cikkekre, szerencsejátékokra nem. Ez egy nagyon jól körülhatárolt, őszinte, egyértelmű javaslat gyermekvédelmi megközelítésből. Ha önökben van némi nemzeti érzület vagy egy kis elköteleződés ez iránt a haza iránt, akkor reagálnak erre a javaslatra, de leginkább arra, hogy ezt a nagyon-nagyon fontos családtámogatási eszközt miért fagyasztották be.

Tudom egyébként osztani a munkaalapú társadalmat érintő megközelítéseket. Mi sem azt szeretnénk, ha tömegek ülnének otthon és szociális transfereket kapnának, hanem azt szeretnénk, hogy dolgozzon, aki csak tud. A helyzet az, hogy annyira megalázóan alacsony bérszínvonal mellett, mint amit Magyarország lehet ezért kapni, igen nehéz családokat menedzselni, és önök ezzel nem néznek szembe.

Az Eurostrata most hivatkozott tíz perce Nacsa képviselőtársam, akkor barátokozunk egy kicsit az Eurostattal és a most, egy-két napja közzétett adataival! Az egyedülálló, gyermektelenek átlagos nettó

bére, Nacsa képviselőtársam, 2019-hez képest 1 százalékos csökkenést Magyarországon, euróban számolva, és ezzel a negyedik legalacsonyabb Európában. Most valahogy nem hallok parlamenti bekiabálást. (Nacsa Lőrinc közbeszól.) És az is igaz, itt azt írják a statisztikában, hogy egy átlagos családra - két szülő, két gyermek - leosztott átlagbérek is másfél százalékos csökkenést Magyarországon 2019-hez képest. Bár csak jogos lenne az, hogy a két gyermek és két szülő felállás átlagos és tipikus lenne Magyarországon! Sajnos a népesedési adatok már régen nem ennyire jók. Én nagyon szeretném, hogy visszatérjünk a 2-es termékenységi mutató környékére, rettenetesen távol vagyunk sajnos ettől. De az látszik, hogy az elképesztő és tudatosan hagyott forintgyengülés nyírja a családokat, nyírja az ő bevételeik vásárlóerejét, és ez minden egyes külföldről behozott vagy onnan megvásárolt termék esetén drágulást hoz, és a családok kiadásait elképesztő módon feltolja.

Ha a gyenge forint hatását, a 27 százalékos áfa hatását, a megszüntetett állami előtakarékosság, állami támogatás hatását, ezen negatív hatásokat összeadjuk, akkor sajnos sokkal többet vesznek ki a családok zsebéből, mint amennyit a mai javaslattal egy fiatal másik zsebében ott hagyni igyekeznek, amit, még egyszer mondom, szerintem támogatni kell, csak a teljes képet, az úgynevezett big picture-t kell nézni, az pedig önökről nem állít ki példás bizonyítványt, sőt bizonyos fejezetekben az elégségest sem lehet megszavazni. Köszönöm a figyelmüket. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nem jelentkezik senki.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. (Jelzésre:) Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Z. Kárpát képviselő úr mostani felszólalására visszautalva, sok mindennel foglalkoztunk itt az elmúlt két és fél órában, hogy az egyszeri embert idézzem, csak éppen lukas vödört nem foltoztunk, és ha valaki hallotta az ellenzéki képviselők hozzászólásait, akkor azt hihetné, hogy valami olyan javaslatról vitázunk itt az Országgyűlésben, ami valakitől valamit elvesz, és valakikkel valami rosszat akarunk csinálni. Ezért szerintem érdemes tisztázni, hogy ez nem így van. Persze, értem az ellenzéki képviselők hozzászólásait, ők abból indultak ki - és erre majd visszatérek, de kicsit később -, amit ők csináltak egyébként 2010 előtt, és mivel mindenki magából indul ki, ezért sikeredtek ilyen kiválóra ezek a hozzászólások.

De azért tisztázzuk a vitát követők számára, hogy most egy olyan javaslatról tárgyalunk itt, amelynek a célja az, hogy bevezessük a 25 év alatti fiatalok szja-mentességét, eszerint a nemzetgazdasági átlagkereset

mértékéig nem kell megfizetniük a 15 százalékos személyi jövedelemadókat. Ez az intézkedés nagyjából, a mostani tudásunk szerint 500 ezer fiatalnak tud segíteni, és jó esetben félmillió forint jövedelmet jelenthet nekik éves szinten. Ez az a javaslat, amelyről itt szó esett, ez az a javaslat, amelyről nem számoltam, hány-szor meghallgattuk, hogy támogatni fogják, és ez az a javaslat, amelyet folyamatosan szidtak itt az elmúlt nagyjából két és fél óra alatt.

Tisztelt képviselőtársaim, nézzük is a hozzászólásaikat! Z. Kárpát képviselő úr itt az előbb, a legutóbbi hozzászólásában azt mondta, hogy mert nekünk mindig az jut eszünkbe, hogy a 2010 előtti bűneikkel szembeesítsük azokat, akiknek bűneik voltak. Most nem ezt teszem, képviselő úr, és azt sem mondom, hogy most nem figyel, mert beszélget (Z. Kárpát Dániel Potocskáné Kőrösi Anitával beszélget.), és nem tud idefigyelni, mert biztos tud két helyre figyelni, én önt a 2010 óta tett, nem szóban, hanem tettben tett intézkedéseivel vagy szavazásaival szembeesíteném.

(13.30)

Ön nem mondott igazat. Ön Dunai Mónika képviselő asszonynak azt mondta szó szerint, hogy ön támogatja a legalább négy gyermeket nevelő édesanyák szja-mentességét. (Z. Kárpát Dániel: Igen. - Nacsa Lőrinc: Hoppá!) Nem, képviselő úr, ön nem szavazta meg ezt... (Nacsa Lőrinc: Így van! - Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Itt volt az Országgyűlésben, nézze meg a szavazási listát: ön nem támogatta ezt, ugyanúgy egyébként, ahogy nem támogatta azt sem, hogy bevezessük a családi adózást. Azt sem támogatta egyébként itt az Országgyűlésben, hogy újra három évig járjon a gyes; és egyébként a „Nők 40” programot sem támogatta, hogy csak néhányat idézzek fel abból, amit ön nem 2010 előtt, 2010 óta nem szavazott meg, nem támogattott. (Z. Kárpát Dániel: Ezért vártál ennyit?) Úgyhogy, képviselő úr, azt szeretném kérni öntől, hogy ha kioktat minket, akkor először próbáljon meg tisztában lenni azzal, hogy ön milyen elveket vall, nemcsak szóban, hanem tettben. (Potocskáné Kőrösi Anita felnevet.)

Szakács képviselő úr rajtunk kérte számon az esélyteremtést, a minimálbér-emelést, az oktatási rendszert, és még sorolhatnám. Sajnos ő sincs itt, majd biztos megnézi a tévét, amit válaszolnék erre. Az esélyteremtésről csak annyit, amit egyébként Nacsa képviselő úr többször elmondott már itt, önök, tisztelt képviselő úr, 2010 előtt elküldték Magyarországról a fiatalokat. Szó szerint azt mondta az önök miniszterelnöke, aki most egyébként szintén önöket irányítja, hogy akinek nem tetszik, annak el lehet innen menni, és egyébként csak halkán jegyzem meg, hogy akkor mindjárt tegyük is tisztába, hogy négy éve csökken a Magyarországot elhagyók száma. Ez is különbség egyébként köztünk.

A minimálbér emeléséről annyit tudok mondani, hogy nem minket kell ez ügyben kioktatni, több mint duplájára emeltük a minimálbért az elmúlt időszakban. Az oktatási rendszerrel kapcsolatos kritikájukra

pedig csak annyit, hogy 2010 előtt 381 településen zártak be iskolát; elvettek egyhavi bért a pedagógusoktól, és be akarták vezetni a tandíjat. Úgyhogy annak a kioktatásnak, amit itt az esélyteremtésről, a minimálbér-emelésről, az oktatási rendszerről előadott, annak nem sok hitele van.

Varju László, aki szakemberként aposztrofálja mindig magát, azt tudta mondani, hogy: az előttünk fekvő törvényjavaslat nem kormányzati előterjesztés. Hát, akkor micsoda, hogyha nem kormányzati előterjesztés? De mindegy, mert Varju képviselő úr azt mondta az egyik mondatában, azt tudta mondani, hogy: ez olcsó kampányígéret, a mondata második felében pedig elmondta, hogy 160 milliárd forintba kerül. Majd eldönti - ugyanúgy, ahogy eldönti, hogy megszavazza-e vagy nem -, hogy ez hogyan van.

És a munkanélküliségre, a fiatalok munkanélküliségére is kitért. Tisztelt Képviselőtársaim! Tíz év alatt kevesebb mint felére csökkent a fiatal munkanélküliek száma, és negyedével emelkedett a 15-24 év közötti fiatalok foglalkoztatottsági adata. A foglalkoztatottsági ráta 18,3 százalékról 27,6-ra nőtt, míg a munkanélküliségi ráta 26,8-ról 11,2 százalékra csökkent. És igen, nem tudom, miért vonják kétségbe, az Eurostat 2021. januári adatai alapján a magyar 15-24 év közötti fiatalok 15,3 százalékos munkanélküliségi rátája kedvezőbb, mint az EU-átlag, ami egyébként 16,9 százalék. *(Nacsá Lőrinc: Így van!)*

(A jegyzői székben dr. Vinnai Győzöt dr. Tiba István váltja fel.)

Nem mondom, többször elhangzott, hogy nincs még dolgunk, nagyon sok dolgunk van, de ne vonják kétségbe azt, hogy az elmúlt időszakban ezen a területen eredményeket értünk el.

Itt leginkább önök között kialakult egy vita, aminek talán a legnagyobb szakértője Csárdi Antal képviselő úr volt, aki szintén nincs itt a teremben, aki arra, hogy van, aki nem fizet adót, és nullaszázalékos az adója, és van, aki 15 százalékos szja-t fizet, erre tudta azt mondta, hogy többkulcsos adó. Majd ezt megvitatják önök között az adószakértők, hogy ez hogyan, mint van. A lényeg az, hogy 2010 előtt önök agyonadóztatták a magyar embereket, a családokat, a fiatalokat és a gyerekeket nevelőket, mindenkit egyébként, akit csak tudtak.

Mesterházy Attila biztos tévedett, amikor azt mondta, idézem: a dolgozó fiatalok között sok a munkanélküli. Valószínűleg a dolgozó fiatalok között nem sok munkanélküli van. És azt is mondta egyébként, ez egy tévedés, szeretném most is elmondani, ugyanúgy, ahogy elhangzott egyébként miniszter asszony vitát megelőző expozéjában, és Farkas Gergely képviselő úr is azt mondta, hogy attól féltette a fiatalokat, hogy mire elvégzik az egyetemet, és kikerülnek az egyetem falai közül, addigra már majdnem 25 évesek, és nem fogják tudni igénybe venni ezt a kedvezményt. De, igénybe fogják tudni venni ezt a kedvezményt, tehát azokra is vonatkozik, akik például egyetemi éveik alatt a tanulás mellett dolgoznak, tehát nem csak az

egyetemi tanulmányaik elvégzése után tudják igénybe venni.

Potocskáné képviselő asszony, csak segíteni szeretnék a számokban, hogy a helyükre kerüljenek, mert valószínűleg a hosszú és tartalmas vita végére már nem emlékezett jól, hogy mit mondott miniszter asszony, ezért elmondom. 2020-ban már 280 ezer fiatal dolgozott rendszeresen. Csaknem 500 ezer fiatal van ma, aki valamilyen formában, hosszabb vagy rövidebb ideig munkát végez, és a 15-25 év közötti korosztály kicsit több mint egymillió ember. Arról van szó, hogy most ezt nagyjából 500 ezer fiatal tudja igénybe venni, de ha jól csináljuk, pláne, hogyha több lesz a segítség, mint az ellendrukker, és többen fognak tudni dolgozni, akkor ebből a korosztályból többen fogják tudni igénybe venni ezt a kedvezményt.

Farkas Gergely képviselő úrnak azt tudom ajánlani, hogy ha van ötlete meg javaslat, azt tegye le *(Farkas Gergely közbeszól.)*; a parlamentnek kiváló rendszere van arra, hogy ezeket a javaslatokat megvitatassa, mérlegelje, és a végén eldöntse, hogy ez alkalmas-e a támogatásra, vagy nem alkalmas a támogatásra. Egyébként ő volt az, aki tökélyre vitte ezt, a miniszter asszonytól idézett, amikor nem volt jelen akkor, amikor miniszter asszony beszélt, és ezt utána a mondata második felében egyébként szóvá is tette. Elmondtam már az elején, képviselő úr, csak akkor nem volt itt, miniszter asszony kormányúlése van, ahol a járványüggyel kapcsolatos döntések fognak születni. *(Z. Kárpát Dániel: Egyetlen vitát sem szokott végigkísérni! Egyet se!)*

Nem akarom húzni az időt sokáig, tisztelt elnök úr. Szóba került a fiatalok helyzete. Azt azért el kell mondani, hogy azzal szemben, ami 2010 előtt történt Magyarországon, a kormány folyamatosan bővíti azon támogatások lehetőségi körét, amely a fiatalok továbbtanulását, családalapítását, otthonderemtését, nyelvtanulását és elhelyezkedését segíti. Tudnék itt mondani sok példát. Elhangzott az is, hogy megtérítjük egy sikeres nyelvvizsga díját a fiataloknak. Az is elhangzott, hogy a KRESZ-vizsga árát is meg tudjuk téríteni, és nagyon sok olyan intézkedést hoztunk az elmúlt időszakban, ami kifejezetten a fiatalokat segíti.

Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, ez a javaslat abban az időszakban van itt a Ház előtt, amikor a koronavírus-járvány okozta válsághelyzet legnehezebb időszakát éljük; amikor a legtöbb ember betegszik meg; amikor a legtöbb emberen kell segíteni egészségügyi tekintetben; és amikor a legtöbb embernek kell segíteni, hogy meg tudja tartani a munkáját, legyen ő akár munkavállaló, akár munkaadó.

És ebben az időszakban, ahhoz képest, hogy 2010 előtt úgy sikerült kezelni a válságot, hogy elvettek egyhavi bért a közalkalmazottaktól, akkor elvették a 13. havi nyugdíjat az idősektől, egy évet lecsökkentettek a gyás időtartamából, elvették az otthonderemtési támogatást, és gyakorlatilag megszüntették a családok támogatását, ehhez képest a koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben mi minden idők eddigi legnagyobb otthonderemtési programját indítottuk el, és most itt van az asztalon az a javaslat, ami arról szól,

hogy a 25 év alatti fiatalok személyijövedelemadómentességet kapjanak.

Ezzel három célunk van: szeretnénk ösztönözni a munka világába való belépésüket; szeretnénk segíteni a saját lábára állást, az önállósodást, hogy a fiatalok minél felelősségteljesebben kezdhessenek önálló életet; és végül bízunk abban, hogy ez a lépés biztonságot jelent majd a fiataloknak az otthonteremtés, a családalapítás és a gyermekvállalás felé vezető úton.

Nemcsak erről az egy intézkedésről beszélünk, hanem gyakorlatilag intézkedéssorozatról, amely még egyszer mondom, segíti a tanulást, segíti a munkába állást, segíti az otthonteremtést, a gyermekvállalást és a gyermeknevelést. Ez a rendszer az, amit a Fidesz és a KDNP az elmúlt tíz esztendőben felépített, és ez a rendszer az, amit mindig, minden egyes esetben, amikor alkalmunk van rá, akkor tökéletesítünk és bővítünk, mert azt szeretnénk, hogy Magyarországon a magyar családok minden segítséget megkapnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **településtervezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15397. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Soltész Miklós úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

(13.40)

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat azzal az igénnyel készült el, hogy az építésügyi hatósági feladatellátás és minden építési tevékenység számára keretet szabó jogszabályi háttér felülvizsgálatával egyszerűsítse az építésügyi szabályozást. Mindez - azon túl, hogy az önkormányzatok adminisztrációs terheinek csökkentéséhez is hozzájárul - a tervekészítés és tervmódosítás folyamatának racionalizálásához, ezáltal pedig az építkezések gyorsításához is vezet.

Tisztelt Országgyűlés! Szükséges azzal kezdenem a törvényjavaslat bemutatását, hogy a médiában megjelent hírekkel ellentétben, a törvényjavaslatnak éppúgy nem célja az önkormányzati hatáskörök csökkenteni, mint ahogyan az önkormányzatok eddigi rendeletalkotási szabadságát sem korlátozza. A településfejlesztést és a településrendezést továbbra is helyi közügynek tekintjük, amelyben a helyi önkormányzati képviselő-testületek döntési szabadságának ezután is érvényesülnie kell.

Eppen az önkormányzatok érdekeit tartottuk szem előtt a törvényi keretszabályokat rugalmasabban tevő javaslatok kidolgozása során. A tervezet így

többek között a kisebb települések részére lehetővé tenné az egyszerűbb helyi építési szabályzat elkészítését, az önkormányzat által elfogadott dokumentumokban megszűnnének a szükségtelen ismétlődések azáltal, hogy a továbbiakban nem kellene ugyanabban a kérdéskörben külön önkormányzati határozatot és helyi rendeletet is hozni, emellett a helyi szabályozás módosítása az elektronikus egyeztetési folyamatnak köszönhetően gyorsabban és egyszerűbben megvalósulhat. A törvényi szabályozás módosulása tehát összességében a mai kor elvárásainak való megfelelést szolgálja, hathatósabban figyelembe véve az egyes települések szabályozási igényeit is.

Tisztelt Országgyűlés! A jelenlegi előírások szerint az önkormányzatok normatív határozatok formájában három fejlesztési és rendezési dokumentumot készítenek. Nevesítve, elsőként a településfejlesztési koncepciót, majd a településfejlesztési stratégiát és a településszerkezeti tervet, ezek mellett pedig helyi építési szabályzatként még egy helyi rendeletet is elfogadnak. A törvényjavaslat értelmében a továbbiakban csak egy településfejlesztési tervet és egy településrendezési tervet kell az önkormányzatoknak elkészíteniük, mivel a településfejlesztési koncepció és az integrált településfejlesztési stratégia alapvető tartalmi elemei bekerülnek a településfejlesztési tervbe, a településszerkezeti terv szabályozási elemei pedig a helyi építési szabályzatba.

A lényeges tartalmi elemek megmaradnak, viszont az indokolatlan párhuzamosságok megszűnnek, így a jogalkalmazók részére átláthatóbbá válik a szabályozás, és a tervek későbbi felülvizsgálata is könnyebbé válik. Az önkormányzat a fejlesztési tervben tűzi ki a rövid, közép- és hosszú távon elérendő céljait, itt határozza meg az elvárt eredményeket, és mindezekre figyelemmel önkormányzati rendeletében, a rendezési tervben rögzíti az építési telkekre vonatkozó általános építési követelményeket és a beépítési szabályokat. Mindez tehát leegyszerűsítve csak annyit jelent, hogy a korábbi négy dokumentum helyett a továbbiakban csak kettő készül el.

A főváros esetében, amely kétszintű önkormányzati rendszerrel működik, a fővárosi kerületek fejlesztési tervet és kerületi építési szabályzatot, a Fővárosi Közgyűlés pedig fejlesztési tervet és fővárosi rendezési szabályzatot fog elfogadni. A fővárosi településszerkezeti terv - ahogy egyébként másik 3200 település esetében is az ilyen típusú dokumentum - kivételre kerül a szabályozásból. Ugyanakkor az eddig az eszerinti tervben szabályozott kérdéskörök átkerülnek a fővárosi rendezési szabályzatba, vagyis míg korábban önkormányzati határozatban szerepeltek a rendelkezések, ezután önkormányzati rendeletbe kerülnek. Mindebből nem hatáskörelvonás állapítható meg, sőt a szabályozás ereje a törvényjavaslat által csak növekszik a rendelkezések jogszabályi szintre történő emelésével.

Tisztelt Országgyűlés! A tervezet másik meghatározó újdonsága - amelyet korábban már kiemeltem -, hogy lakosságszám alapján érdemi különbséget tesz az egyes települések között, és lehetővé teszi, hogy a

községek és a kisvárosok a jelenleginél lényegesen egyszerűbb fejlesztési tervet, illetve helyi építési szabályzatot készíthessenek. A dokumentumoknak így a helyi viszonyokhoz igazítottan csak a legszükségesebb kérdésköröket kell rendezniük, szükségtelen megismételniük az országos szintű szabályozást, vagy nem kell hivatkozniuk rá, ha az adott településen annak nincsen jelentősége.

A kisebb települések természetesen dönthetnek a tervek készítés azon módja mellett is, amelyet a törvényjavaslat a nagyobb települések részére kötelezően ír elő, de ez opcionális. A tervek időszakonként történő felülvizsgálati kötelezettségén a javaslat annyiban módosít, hogy amennyiben egy kisebb település úgy látja, hogy szükségtelen azok változtatása - mert például új beépítésre szánt területet nem kell kijelölni, nem kell változtatni a beépítési szabályokon, indokolatlan az építési övezetek határain változtatni -, akkor egyszerű döntésével a korábbi szabályozást fenntarthatja.

A törvényjavaslat nyomán nemcsak a tervek száma csökken és egyszerűsödik a tartalmuk, de az elkészítésük, módosításuk időtartama is csökkenni fog. A papíralapú folyamatok alapjaiban megszűnnek, és megszűnik az a jelenlegi gyakorlat is, miszerint a polgármesternek postai úton kell megkeresnie több tucat államigazgatási szervet, továbbá a partnerként megjelenő gazdasági szereplőket.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek helyett a tervek készítéshez szükséges ágazati - például természetvédelmi, vízgazdálkodási, erdészeti, közlekedési - adatok szolgáltatása, valamint az elkészült tervek egyeztetése a Miniszterelnökséget vezető miniszter irányítása mellett, az Elektronikus Térségi Tervezést Támogató Rendszeren, az E-TÉR-en keresztül fog megvalósulni. Ezt a digitális felületet a Lechner Tudásközpont üzemelteti, és az elkészült terveket is a központ fogja digitálisan nyilvántartani, így például a szomszédos települések a saját tervük készítésénél figyelembe tudják venni azokat. Mindazonáltal a tervezésnél bevezetésre kerülő új fogalmak, tervtípusok miatt szükségessé vált más ágazati jogszabályok módosítása a szabályozás összehangolása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében a fentiekben ismertetett törvényjavaslat gyorsítja a helyi szabályok elfogadásának folyamatát, megszünteti a szabályozásban jelenleg fellelhető párhuzamosságokat, és segíti különösen a kisebb települések életét azzal, hogy egyszerű fejlesztési és rendezési tervet készíthetnek, melyet ritkábban kell módosítaniuk. Mindezek alapján kérem az Országgyűlés valamennyi frakcióját, hogy támogassa a benyújtott törvényjavaslatot, ezzel is segítve a magyar települések életét, településfejlesztési feladataik hatékonyabb és életszerűbb ellátását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/15397. irományszámú, a településfejlesztéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat legfőbb célja - mint ahogy az expozéban is hallhattuk - nem más, mint az önkormányzatok jelenlegi jogköreinek megőrzése mellett átlátható és korszerű, digitalizációra alapuló területfejlesztési és településrendezési szabályozás létrehozása. A módosulással továbbá javul a jogbiztonság, hiszen a beruházók, az építetők családok, a tervezők és a hatósági szakemberek naprakész, azonnal hozzáférhető, átlátható digitális építési paraméterekhez juthatnak az érintett ingatlanok vonatkozásában.

(13-50)

Ezt segíti az egyablakos ügyintézését lehetővé tevő Elektronikus Térségi Tervezést Támogató Rendszer, azaz az E-TÉR-rendszer, ezáltal egy családi ház vagy akár egy ipari épület tervezési és engedélyezési ideje is jelentősen rövidülhet és egyszerűsíthető.

Vezérszónoki felszólalásomban szeretném röviden kiemelni a javaslat néhány legfontosabb elemét, amelyekkel szemléltethető az indítvány célja és elfogadásának szükségessége.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat értelmében az önkormányzatok által elkészítendő fejlesztési és rendezési dokumentumok száma észszerűsödik, településenként egy fejlesztési és egy rendezési típusú terv fog elkészülni. Ennek megfelelően a településfejlesztési koncepciót és az integrált településfejlesztési stratégiát a településfejlesztési terv, a településrendezési eszközöket pedig a településrendezési terv váltja fel.

Kivitelezésre kerül a településszerkezeti terv, viszont megmarad és megerősödik a helyi építési szabályzat. A vidéki települések esetében a helyi építési szabályzat minősül településrendezési tervnek, a fővárosban pedig a fővárosi rendezési szabályzat, a kerületi építési szabályzatok és a Fővárosi Közgyűlés által elfogadott speciális helyi építési szabályzatok, például a Duna-partra és a Városligetre vonatkozóan, együtt jelentik a településrendezési tervet.

Fontos kiemelni, hogy a településszerkezeti tervben szereplő szabályozó elemek nem szűnnek meg, hanem átkerülnek a helyi építési szabályzatba. Ezzel szerepük még erősödik is, hiszen a szerkezeti terv önmagában határozattal került elfogadásra, és így nem tekinthető jogszabálynak, a helyi építési szabályzat viszont önkormányzati rendelet, amely az érintetteknek nézve jogot és kötelezettséget tud megállapítani.

A településfejlesztési tervet és a településrendezési tervet együttesen településterveknek nevezhetjük, mivel egymásra tekintettel és egymással összhangban készülnek, módosulnak.

A településtervek minimális tartalmi követelményeinek a meghatározásával lehetőség nyílik arra, hogy a szakmailag indokolt esetben, különösen a községeknek és a kisvárosoknak egyszerűsített tartalmú tervek készüljenek. A törvénymódosításnak éppen ez

az egyik meghatározó újdonsága, miszerint a kisebb települések a mainál sokkal egyszerűbb tervet is készíthetnek, amely jelentős adminisztratívteher-csökkentést jelent számukra.

A megfelelő átmeneti időszak biztosításával egysegéssé és digitálissá válik a fejlesztési és rendezési tervek egyeztetése, a jogszabályban meghatározott adatok szolgáltatása, valamint az elfogadott tervek közzététele.

Tisztelt Országgyűlés! A korábban megjelent hírekkel szemben a települések továbbra is meghatározhatják többek között az egyes területek hasznosításának jellegét, a telek beépítési százalékát, az adott terület beépítési magasságát, telekméreteit, minimum zöldfelületi mértékét.

Emellett a főváros továbbra is készíthet fővárosi rendezési szabályzatot, amelynek tartalma nem csökken, megmarad a Budapestre jellemző kétszintű szabályozás, hiszen a kerületek mellett a főváros is elkészítheti a saját, specifikus szabályozási tervét. Az önkormányzatok még jól is járnak, hiszen kevesebb tervet, kevesebb hivatalos dokumentációt kell készíteniük, amelyek elektronikus környezetben, folyamatosan nyomon követhetők.

Az új szabályozásban a tervezés során jobban figyelembe vehetők a települések közti különbségek, és lehetővé válik a kistelepülések számára, hogy a jelenlegi követelményekhez képest a helyi adottságaikat jobban figyelembe véve jelentősen egyszerűbb tervet készíthessenek. Az építető pedig az önkormányzattal egyeztetve, szükség esetén gyorsabban módosíthatja a településrendezési tervet, ezáltal a tervezett beruházás az eddigiekhez képest rövidebb idő alatt valósulhat meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében megállapítható, hogy a törvényjavaslat előremutató célokat szolgál, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A korábbi négy dokumentum helyett csak két dokumentum lesz, ez volt az ön fő üzenete. Hát, én nem ezt olvasom ki ebből a jogszabályból, és települési polgármesterek sem ezt olvassák ki ebből a jogszabályból. Mit olvasnak ki? Hogy önöknek megint egy önkormányzati jogkörnek a csorbítása a fő célja.

Ezt bebugyolálták egy ilyen köntösbe, előadják, hogy eddig TFK meg ITS volt, most majd nem úgy hívják. Ha nem az a cél, hogy az önkormányzatoktól elvegyék ezt a jogkört, hogy meghatározhassák, hogy mi legyen az adott településükön, milyen fejlesztések valósuljanak meg, akkor mi a fenéért kell ezt átnevezni?

Azért, hogy majd a négy dokumentum helyett csak két dokumentumot kelljen a képviselő-testület elé terjeszteni? Én még emlékszem, mikor alpolgármester voltam, Siófokon akkor csináltuk az ITS-t. Egy csomó pénzt beleölt az önkormányzat, most az megy megint a kukába.

Arról is beszéljenek már, hogy az elmúlt években kötelezték az önkormányzatokat a településkép-védelmi eljárásokra, és hogy a településképi rendeleteket meg a településképi könyveket elkészítsék sok-sok millió forintért! Ezeket lehetett volna, mondjuk, utak és járdák felújítására is költeni, de az önök kormányzására jellemző, hogy összevissza kapkodnak, átgondolatlan lépések sorozata, amit önök tesznek az önkormányzatokkal.

Elhiszem, lehet, hogy most alakult megint egy jó pár cég, haveri kör, akinek kell az, hogy most a 3200 önkormányzatnál majd megjelenjen, aztán elkészítse ezeket a dokumentumokat. Mert ez az egész történet nem arról szól, hogy csak átnevezzük meg összevonjuk. Nagyon jól láthatóan az elkövetkező időszakban óriási terhet fog róni ez az önkormányzatokra. És nem véletlen, hogy ez ellen a polgármesterek már felemeltek a hangjukat. A Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének elnöke, Schmidt Jenő, Tab egyébként kormánypartai polgármestere elmondta: az önkormányzatok nem dönthetnek majd saját maguk arról, hogy mi épül az adott településen, milyen fejlesztések lesznek.

Hát, önök megadták megint a kiskapukat! Amikor kiemelt fejlesztési területté nyilvánítanak valamit, ott aztán meg a helyi építési szabályok abszolút nem vonatkoznak. Hát, erről egy szó nincs ebben a jogszabálytervezetben, hogy ez ne lenne így a jövőben is.

Napirend előtti felszólalásomban már felmutattam ezt a képet *(Felmutat egy lapot.)*, most is megteszem; ehhez adják önök a nevüket, hogy a Balatonra épüljön egy 92 lakásos, hétemeletes társasház, csak azért, mert kiemelt fejlesztési terület. És akkor most arról tárgyalunk itt a településrendezési eszközöknél, hogy meg sem említjük... Hát az, hogy csak négy dokumentum helyett kettő, ez a fő üzenete, meg egyszerűsítünk, meg megyünk a digitális térbe? Hát, már réges-régen be kellett volna menni, na, ezt csak így zárójelben!

Ez arról szól, hogy önöknek az önkormányzati területek kellene, azok az értékes területek, amire önök még nem tették rá a mancsukat. De hát, mi ezt átláttuk, itt képviselőtársaimmal nagyon jól tudjuk, hogy ez bújik meg itt a sorok között. És nem tesznek semmit, nem szólalnak fel, csak bólogatnak.

Hadházy képviselőtársam is felolvasta, egyszerűen szerintem saját maga sem hiszi el. Hát, nem látják a sorok mögött, hogy átnevezzük dokumentumokat, és közben pedig az önkormányzatoknak csorbítjuk a jogköreit?!

Én nagyon örülök neki, hogy bennmaradt egy mondattal, hogy majd a tájképvédelmi elemeknél közbeszólhatnak. Hát persze, csak akkor, ha nem kiemelt fejlesztési terület. Hát, bármire mondhatják, hogy az! Bármire! És attól vannak ilyen szörnyedvények! És a

lakossági tiltakozások ellenére sem engedik meg azt, hogy az építési hatósági eljárásokban ezekre nemet mondjon a kormányhivatal, kiadják az építési engedélyeket.

Én nem látom a garanciát ebben a jogszabályban, hogy önöknek fontos lenne a településkép védelme. Nem látom a garanciát ebben a jogszabályban, hogy a helyi építési szabályzatokat nem fogják felülírni. Mert megteszik, mert azt mondják, hogy kiemelt! Ez az önök kormányzása, mindent fű alatt elintézni.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. - Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben dr. Steinmetz Ádám váltja fel.)

És hát, az meg elég szomorú itt az egész történetben, hogy azért ebben a jogszabályban van még egy olyan kicsike, igaz, csak egy bekezdés, mondjuk, a gazdasági kamarákról szóló törvény. Nem hallottam, hogy államtitkár úr egyáltalán említette volna, hogy mi történik a gazdasági kamaráknál.

(14.00)

Álljunk már meg egy szóra! Kötelező éves kamarai hozzájárulást fizet meg minden egyes vállalkozó. Eddig ez 90 százalékban ment a területi kamarákhoz, 10 százalékban a Kereskedelmi és Iparkamara országos szervezetéhez, Parragh Lászlóhoz. Aztán látjuk, hogy mire költi el a pénzt. Most már nem elég neki 10 százalék, a 100 százalék kell? És arra hivatkoznak itt az indokolásban kettő mondat, hogy majd akkor így a területeknek nagyobb lesz a fejlesztése, meg több forrás lesz? Ne vicceljenek már! Marketingre, meg utazásra, meg ilyenekre költötték a pénzt az országos Kereskedelmi és Iparkamaránál! Elhiszem, hogy ki kell fizetni Parragh László urat azokért a fantasztikus ötletekért, amiket tesz Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, például azt, hogy a katásokat adóztassák meg, vagy vegyék el az iparüzési adót. Ezért meg kell fizetni. Most már nem elég az a 10 százalék? Kell a 100 százalék? Erre kellene válaszokat adni, de önök mélyen hallgatnak. Hadházy képviselőtársam egy szóval nem említette a kamarai hozzájárulás átcsatornázását. Ez elég szomorú.

Éppen ezért egyébként módosító javaslatot is nyújtottam be. Az egész kötelező kamarai hozzájárulást, amiért a vállalkozók semmi, de semmi szolgáltatást nem kapnak, azonnal töröljék el. Itt vagyunk március 31-én, be kell fizetni az idei évit, lenne ennek jobb helye is a vállalkozóknál.

Összességében ennyi, aztán majd nyilvánvalóan lesz több kör. Nagyon remélem, hogy államtitkár úr is beszáll a vitába, és nem úgy, mint az előző vitában, hogy Zsigó államtitkár úr feláll, és én már nem tudok reagálni azokra a képtelenségekre, amiket beszél. Szálljon be a vitába, és itt vitassuk meg, hogy mi ennek az egész jogszabálynak a lényege! És ne azt olvassa fel, amit leírtak önnek, hogy négy dokumentumból kettő lesz, hanem a valóságot, hogy mi lesz az

önkormányzatokkal! Meghatározhatja-e a képviselő-testület, hogy azon a településen mi épül és hol épül; és milyen színű lesz, és mindent: például hogy milyen stílusban épül. Eddig erről szolt! De önöknek ez nem fontos, a fontos az, hogy kiemelt fejlesztési területté nyilvánítsák, és felülírjanak minden szabályozást. Az épületmagasságot, a beépítési százalékot, a zöldfelületet, és akkor ilyen szörnyedvények nemcsak a Balaton partján, az ország bármely területén felbukkanhatnak!

Nagyon bízom benne, hogy ez a vita valóban vita lesz, és választ kapunk a kérdéseinkre. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt meghallgathattuk nagy hangerevével, hogy jobbikos képviselőtársamnak az a problémája, hogy arról tárgyalunk, ami ebben a törvényben van, és nem arról tárgyalunk, ami ebben a törvényben nincs.

Idehoz számtalan olyan témát, ami ebben a törvényben nincs benne. Fontos témák. Lehet róluk beszélni, csak nem ebben a törvényi vitában. Most arról kellene beszélni, ami ebben a törvényben le van írva, és ami ennek a lehetséges hatása. Azért van az Országgyűlés, és azért tárgyalja meg például a kormány előterjesztéseit, hogy megnézzük, hogy annak mi lesz a hatása, az hogyan teszi jobba az emberek életét, hogyan segít, hogyan egyszerűsít, számtalan ilyen kérdés. Nem olyan kérdésekről, melyeket ön a kényekedve szerint idecitol az Országgyűlés elé; erre való a napirend előtti felszólalás és sok más fórum is egyébként. Tehát ön a felszólalása első 5 percében fölhozott olyan témákat, hogy miért nincs ebben a törvényben ez meg ez, meg ez, meg ez a téma, ez meg ez a szabályozás miért nincs ebben a törvényben.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mint ahogy a kormányknak is, így minden képviselőnek joga van benyújtani törvényjavaslatokat. Most azokról tárgyalunk, amiket ez a törvényjavaslat szabályoz, nem amiket ön itt kíván.

Képviselő asszony, majd válaszoljon ön is arra a kérdésre, ha vitát kezdeményez - én sosem futok el a viták elől, és nem vagyok az a típus, aki ettől megijed -, hogy önök számtalan álhírt terjesztettek ezzel a törvénnyel kapcsolatban is, az önök médiái, az önök politikusai, számtalan álhírt jelentettek meg már az előtt, hogy elkezdtek volna tárgyalni ezt a törvényjavaslatot, és itt mindenki álláspontja világossá váltott volna.

Hogy az önkormányzatok a jövőben meghatározhatják-e az egyes területek hasznosításának a jellegét, ha ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, erre a válasza az, hogy igen; önök azt mondták, hogy nem. Az önkormányzat ezentúl, ha ez a törvény elfogadásra kerül,

meghatározhatja-e a telkek beépítési százalékát? A válasz az, hogy igen, ezentúl is meghatározhatják a telkek beépítési százalékát; önök mégis azt terjesztették, hogy nem. Meghatározhatják-e az önkormányzatok a jövőben, ha ez a törvény elfogadásra kerül, az adott terület beépítési magasságát? Igen, az önkormányzatok továbbra is, a jövőben is meghatározhatják a beépítési magasságot. Meghatározhatják-e a telkek méreteit, vagy meghatározhatják-e a minimális zöldfelületeket? Igen. Ezekre a válasz mind az, hogy igen. Önök megint teljesen tudatosan, kormány elleni támadásból és politikai érdekből hangulatot keltettek és álhíreket terjesztettek ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, miközben teljesen világos, hogy például ezek a jogok továbbra is az önkormányzatoknál maradnak, és a beépítési százalék, a kötelező minimum zöldfelület, az épületmagasság, ezek továbbra is önkormányzati hatáskörben maradnak, és nagyon helyes, hogy úgy maradnak.

Ezért azt gondolom, az egyszerűsítés, az átláthatóság, a digitalizáció és a korszerű, új konstrukció nem ördögtől való alapvetően. Én mindig el szoktam mondani, hogy azokat a törvényjavaslatokat, amelyek bürokráciacsökkentésre, az ügyek egyszerűsítésére és a papírok csökkentésére vonatkoznak, azokat teljesen mindegy, hogy milyen színezetből, ki milyen szándékából nyújtja be, azok alapvetően támogatható dolgok. A bürokráciacsökkentésben, abban, hogy például az önkormányzati túlbürokratizált rendszereket egyszerűsítsük, és egyébként megérkezünk a digitalizáció korába, azt gondolom, nem lenne szabad, hogy ebben vita legyen köztünk, hogy ennek van 2021-ben nemcsak hogy létjogosultsága, hanem szüksége, és ezen a területen lépünk kell.

Az, hogy egyszerűsítés történik, egyszerűsítés történik, és nem az állampolgárok, az építetők, a maguknak családi házat építők szívják azt meg - így pestiesen mondva -, hogy milyen túlbürokratizált rendszer van egyébként sokszor önkormányzatoknál - számos, egyébként környezeti ismeretségi körből, vidékről is tudok példát mondani, hogy egyes önkormányzatok hogyan bürokratizálták ezt túl -, az, azt gondolom, hogy támogatható.

Azt a célt, hogy az építésügyi szabályozás egyszerűsítésére irányuló törekvés részeként a helyi építési szabályzat eljárási, elkészítési rendje és tartalmi elemei egyszerűsödjenek, szintén támogatható dolognak tartom. A digitalizáció minden korábbinál nagyobb mértékű bevonásával fel is gyorsulnak a tervezési, valamint a kivitelezési folyamatok. Nem lesznek majd olyan projektek, olyan családi házak, olyan társasházak, amelyek aztán évekig állnak 30 vagy 60 napos határidővel ide-oda levelezgetés miatt. A digitalizáció ebben is segít, hogy az egész gyorsabb legyen.

Mindez a települési önkormányzatok számára is egyébként előnyös, mert csökkennek az önkormányzatok településfejlesztési és településrendezési tervezéséhez kapcsolódó adminisztrációs terhek és költségek is. Több jut járda- és útfelújításra, tisztelt képviselő asszony, hogy lefordítsam az ön által hozott példára: mivel az adminisztrációs költségeik is csökkennek, ezért több jut olyan programokra, olyan

fejlesztésekre, amit az önkormányzatok egyébként fontosnak tartanak.

Szintén előnyös változás az önkormányzatok számára, hogy az általuk elkészítendő fejlesztési és rendezési dokumentumok száma is racionalizálódik. Ez az ön által csak becsmérően négy helyett kettőnek aposztrofált, ami nem a törvényjavaslat alapvető lényege, de szerintem fontos és jelentős változás, egyszerűsödés, szintén: nem kell mindenkinek akárhányszorféle könyvet meg akárhányszorféle szabályozást bújni, hanem teljesen világos szabályozás lesz azzal a kettővel, amit a törvényjavaslat létrehozni kíván.

A javaslat tartalmazza még a településterv tartalmi elemeinek digitális országos nyilvántartásba vételét és digitális alkalmazását, továbbá az egyeztetési folyamatok teljes és a tervezési folyamatok részleges digitalizációja is megvalósul. Azok az egyeztetési folyamatok, amelyeket egy-egy építésnél fontos lefolytatni, hogy ez átkerül a digitális térbe - egyébként a mostani koronavírus-járvány is megmutatta ennek a szükségességét -, ez is jelentősen gyorsítja a folyamatokat, és ki ne szeretné egyszerűsíteni, ki ne szeretné gyorsítani ezeket a bürokratikus folyamatokat? Ennek a digitális egyeztetési felülete a Lechner Tudásközpontnál lesz. A módosítások eredményét az önkormányzatok mellett - nagyon fontos - a magánszemélyek és a gazdasági szereplők, azaz a magyar családok és a magyar vállalkozások is élvezni fogják, ugyanis egy családi ház vagy akár egy ipari terület tervezési és engedélyezési ideje is jelentősen rövidülhet és egyszerűsödhet.

Az önkormányzatiság sokszor szóba kerül itt közöttünk. És én mindig el szoktam mondani, hogy szerintem nem az emberek vannak az önkormányzatokért, csak önök mindig ezt gondolják. Szerintem az önkormányzatok vannak az emberekért. És ha egy törvényjavaslatban az ipari területet használó vállalkozások vagy a magánszemélyek, akik családi házat szeretnének maguknak építeni, nekik ezzel egyszerűsödik, felgyorsul és jobb lesz a folyamat, akkor azt gondolom, hogy ez egy helyes irány, és még egyszer mondom, az önkormányzatok legyenek az emberekért. És erre számos pozitív példa található az országban, nagyon helyesen, de az lenne a kívánatos, hogy ez száz százalékban, az önkormányzatok egészénél megvalósuljon, hogy ők úgy érzik, úgy gondolják saját szerepfelfogásukat, hogy ők nem például egy kormány elleni küzdelem fellegetőre, vagy nem egy politikai facebookos panaszkodó áradatnak a manufaktúrája, hanem az emberekért létező szervezet, hogy az ott élő embereknek és az ott működő vállalkozásoknak jobb legyen és könnyebb legyen.

(14.10)

Tehát egyértelműen kijelenthető, hogy ezzel a törvényjavaslattal az önkormányzatok hatáskörei nem csorbulnak, hanem egyszerűbb, gyorsabb, hatékonyabb és digitalizált ügyintézészt kapnak, valamint jelentősen csökkennek az önkormányzatok költségei és adminisztrációs terhei, és majd a válság után az ez

által az adminisztrációs és költségcsökkentő megoldások által felszabadult összegeket közösségépítésre, közösségteremtésre és kívánatos fejlesztésekre tudják költeni. Ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Először megadom a szót Molnár Gyulának, parancsoljon, képviselő úr!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az a helyzet, hogy már csak egy, mert a második kiesett. Készen állt, csak közben az idő annyira előreszaladt, de én megpróbálok egymagam helytállni a teljes frakció nevében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Az ember tényleg mindig eltátja a száját, hogy egy ilyen harcoss forradalmi kedd után, mint amit önök itt tegnap produkáltak, miniszterelnök úr is, utána pedig szemmel láthatóan képesek arra, hogy egy olyan problémából csinálnak tulajdonképpen ilyen komoly politikai terméket, ami azért, lássuk be őszintén, hogy nem az első számú fókuszában van, azt gondolom, a járvány elleni védekezésnek. Egyébként, ha már miniszterelnök úr tegnap csak annyira volt felkészült, hogy mindenkinek ugyanazt válaszolta, akkor legyen már nekünk is egy ilyen küldetésünk itt, hogy Karthagót persze, le kell pusztítani! Ezért azt gondolom, elmondanám e napirend kapcsán, hogy az ellenzék nem oltásellenes, mert ezt nagyon fontos dolognak tartom. Talán ezzel is egy picit hozzá tudok járulni az önök épüléséhez. *(Derűtség az ellenzéki sorokban.)*

Mégiscsak az ember töri a fejét, mert itt ülünk a politikában egymással szemben idestova jó pár éve, és ugye, nem haragszanak meg, ha azt mondom, hogy egy szavukat sem hisszük el? Ezen nem csodálkoznak, ugye? Önök néha valószínűleg olyan hasonló módon viselkednek velünk is, hogy olyan, mintha teljesen másról beszélnének, mint amit önök aztán hallanak, és amire önök reagálnak. Miért van az, hogy önök benyújtanak egy törvényjavaslatot, amiben most ilyen nagyon ártatlan tekintettel és hitelesen elmondják, hogy szó nincs arról, amit itt bárki mond, mégis az egész világ, már a világnak az a része, aki ezzel a területtel foglalkozik, a szakma, a politikának az a része pedig azt mondja, hogy baj van? Tudom, és bocsánat, nem akarom elviccelni a dolgot, mert a dolog nagyon súlyos, de mégiscsak van az a klasszikus vicc, ami eszembe jut, hogy a medve iszonyatosan rohan az erdőben, a nyúl odamegy, hogy medve, medve, miért rohansz? Jönnek a kommunisták az erdőben, és minden medvét le fognak löni. A nyúl elkezd vele futni. Azt mondja: te hova futsz, nyúl? Te kicsi vagy, nagy a füled, nem vagy medve. Tévedtek ezek már nagyobbat is. És most nem kommunistázní akarom a Fideszt egyértelműen, csak azt akarom mondani, hogy azért önöknek már bizonyos szempontból az elmúlt

években jó pár javaslatukról kiderült, hogy amikor benyújtják ezt a történetet, akkor kiderül, hogy amikor eljutunk a kormányrendeletig meg eljutunk a végrehajtási utasításokig, tulajdonképpen már teljesen más ennek a dolognak a vége.

Még egy nagyon fontos dolgot szeretnék elmondani ennek kapcsán, amire tudom, hogy azt fogják mondani, hogy nincs benne, de mégis az önök tekintetéből mindig látom, meg a javaslataik mindig ezt sugallják, hogy miért gondolják önök azt... *(Jelzésre:)* Jó, tudom, bízom önben. *(Derűtség.)* Miért gondolják önök azt, hogy minden egyes dolgot följebb kell mindig húzni? Miért gondolják azt, hogy az önök kiválósága azt jelenti, hogy önök mindenre jobban tudják a választ, mint akik helyben élnek, akik ezzel foglalkoznak? Miért nem fogadják azt el néha, hogy helyben is képeses embereket választanak meg a településen az emberek? Miért nem fogadják el azt néha, hogy lehet, hogy politikai értelemben nem az önök kultúrkörét képviselik, de mégiscsak ott éltek, ott nőttek fel, és tudják, hogy mi kell az embereknek, és tudnak helyes döntéseket hozni? Tényleg értsék már meg azt, hogy mondjuk, például a szemétszállítás, a szociális alapellátás, az egészségügyi alapellátás, a környezetvédelem egyes ügyei, és ez is, ez az építéstervezési rész mégiscsak az ott élőknek valamilyen módon való nagyon-nagyon fontos joga kell hogy maradjon és legyen. Semmilyen olyan áthallás, hogy valamilyen esetben mégiscsak lehet azért a kormányynak valamit ebben tenni, semmilyen formában nem szabad és nem kell hogy beleférjen.

Nézzük a részleteket! Hajdu Laci barátommal egy időben voltunk polgármesterek. Egy nagyon fényes korszaka volt az mind a XV. kerületnek, mind pedig Újbudának. *(Derűtség a kormánypárti sorokban.)* Most azt szeretném mondani, hogy tényleg akkor most itt megemlékeztünk, hogy ász, ksz, rszt, mindenfajta izék voltak, általános szabályozási terv, tényleg azt mondom, hogy süvegljük meg, dicsérjük meg, hogy ezt valamilyen módon rendezik. És itt hadd dicsérjek meg még egy dolgot, mert valóban azt gondolom, hogy az a fajta szabályozás, amely egyébként a néhány száz fős vagy nagyon kis települések számára is ugyanazt írja elő, mint mondjuk, a 140 ezer fős Újbuda számára vagy a közel kétmillió Budapest számára, ezek nyilván nem helyes szabályok. Tehát egyértelműen azt mondom, az, hogy ezt rendezik, hogy valamilyen módon az egyszerűsítés esélyét és lehetőségét megteremtik a kicsik számára, azt gondolom, hogy mindenképpen dicsérendő.

Ezt most Nacsa képviselő lelőtte, úgyhogy most csak rá tudok hivatkozni, mert azt akartam mondani, azért ne tekintsük már akkora nagy lépésnek azt, hogy most nem azt mondjuk, hogy koncepció és stratégia, hanem azt, hogy fejlesztési terv, de elmondta, hogy nem ez a célja ennek a törvényjavaslatnak, ennél lényegesen fontosabb elemek is vannak. Magam is szeretném azt a részét megdicsérni, mert ez egy nagyon nagy lépés tudna lenni, azt gondolom, ha ezt át lehetne tenni a digitális térbe, tehát lenne olyan megoldás arra, még egyszer mondom, különösen a

kisebbségek számára, hogy hogyan, miképpen lehet ezt helyesen és jól megtenni és megoldani.

Na, de nézzük a problémákat, mert azért mégis találtunk itt mi néhányat! Ugye, azt önök sem titkolják, hogy azért jóval előbb megvolt már ez törvényjavaslat, jóval előbb hallottunk arról, hogy ez készül, láttunk is verziókat. Akkor még érdekes módon csak 31 törvényt szabályoztak, ez azért nagyon szép szám, ugye, az emberek szeretik az ilyen salátatörvényt, most már 33-at. Szeretnék észrevételezni valamit, egy nagyon fontos dolog kikerült, pedig az eredeti célok között szerepelt, ez pedig az a formula és mondat, hogy a klímaváltozás negatív hatásainak csökkentését és a következményhez való alkalmazkodást is kell ennek a törvénynek szolgálni. Egy előzetes verzióban ezt láttuk, ebben a törvényben nem látjuk. Ezt azért tartjuk fontosnak, mert ez a kérdés, bármennyire is önök néha úgy gondolják, hogy itt mindent megtesznek, mégiscsak ott kell lenni minden egyes gondolatunkban, minden egyes pillanatban, amikor valamilyen szabályozást hozunk.

Nagyon-nagyon aggasztónak tartjuk azt, hogy kikerült ebből a törvényjavaslatból egy előző verzióban egy Balaton-parti sétányt és a partvonalait, határait kijelölő meghatározás - erre jobbikos képviselőtársam is utalt a saját maga hozzászólásában -, és aggályosnak tartjuk azt, hogy az utak kijelölésének a joga elkerül az önkormányzatoktól. Ez elég sok dilemmát és problémát vethet fel.

De mondok két ennél még talán erősebbnek tűnő gondolatot, mert ez meg viszont benne van. Továbbra is azt mondom, hogy nem tudjuk azt, hogy milyenek lesznek a végrehajtási utasítások. Meg kell érteniük önöknek, hogy valamiért az az érzésünk van, hogy önök túl sok helyen vesztek, túl sok fontos beruházásuk került veszélybe azzal, hogy esetlegesen ellenzéki önkormányzatok nem úgy táncolnak, ahogy fütyülnek azok a befektetők, akiket önök odaküldtek, és ez nyilvánvalóan nagyon sok problémát vet fel.

A másik pedig, amit ebből a szempontból nehézkesnek látunk, az az, hogy úgy érzékeljük ezen szabályozás alapján, hogy a kerületek és a főváros közötti, ebből a szempontból alá-fölé rendeltségi viszony szétcsúszni látszik. Tudom, hogy ez viccesnek hangzik egy budafoki-újbudai képviselő szájából, de elég hiteles, mert az elmúlt huszonevben mindig ezt mondtam még kerületi polgármesterként is, hogy bizonyos kérdésekben ez egy város, aztán vannak dolgok, amikor a kerületeknek kell adni jogosítványokat, de fejlesztési ügyekben és működési ügyekben, mindig is úgy gondoltam, hogy egy város. Tehát az a kilencvenes években létrejött, az akkori politikai erőviszonyokhoz igazodó politikai kompromisszum, ez a 23 királyság, egy főkirályság és az egymás mellé rendelt önkormányzatiság, ez a fejlesztési ügyekben nem szerencsés. Mondok egy konkrét példát, az idősebbek fognak rá emlékezni, vagy Nacsa úr, most is, mindenki emlékszik, mert látják, amikor a Nemzeti Múzeum mellett a Kálvin téren az üvegpalota megépülhetett a főváros minden tiltakozása ellenére, mert a kerületi

önkormányzat szabályozási és építéshatósági rendszere ezt lehetővé tette.

(14.20)

Na most, azt szeretném mondani, hogy mint kerületi, fővárosi politikus nagyon fontosnak tartom, hogy ebből a szempontból a helyi önkormányzatnak, kerületnek legyen akaratképzési lehetősége, és valamilyen formában a Fővárosi Önkormányzatnak legyen arra lehetősége és jogosítványa, hogy egy szélesebb koncepcióba illeszthesse bele mindezt. Tehát én azt vallom és ezt hiszem, egy városban, ami nagyon-nagyon kényes, és az ember mindig óvatos, különösen választások előtt egy ilyen mondattal, de mégis azt mondom, van, hogy néha bizony a város élhetősége érdekében bizonyos lokális kis közösségeknek kellemtlenségeket okozunk, vagy kell okozni, cserébe azért, hogy egyébként a város egészében valamilyenfajta többlet lehetőséghez jussunk.

Nem akarok most hosszasan visszaélni az önök türelmével, de fényes időszak volt az 1870-es évek budapesti életében a Fővárosi Közmunkák Tanácsának a létrejötte, ami egyébként nagyon kívánatos lenne most is, szeretném elmondani, amikor a kormány, a főváros és a működő tőke egy irányba húzott, és nem egymás ellen harcoltak. És akkor például nagyon sokan tiltakoztak a Margit híd terve ellen, azt mondták, hogy egy másik hidat kellene építeni, minek a Margit híd, mert akkor még nem volt ott semmi. És az akkori bölcsességet mutatta, hogy meg merték tenni, hogy a Margit hidat - és ez egy fővárosi bölcsesség, ez nem egy lokális bölcsesség - megépítették. És azt gondolom, ha ma azt a kérdést feltennénk, hogy a Margit híd nélkül ez a város értelmezhető-e, akkor mindenki azt mondaná, hogy dehogyan, az lehetetlenség lenne.

De nem ezt akartam mondani, azt akartam csak mondani - elkalandoztam -, hogy ha ezt önök úgy érik, vagy úgy érthető ez a törvény, vagy arrafelé megy a szabályozás, hogy a kerületeknek nagyobb lesz a mozgásteret, és a főváros nem vétőzhatja meg, nem írhatja felül ezeket, akkor ezt én személy szerint és mi nem tartjuk helyesnek.

Aztán bekerült egy apró mondat ebbe a törvényjavaslatba, amely arról szól, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet. Nem tudom, hogy ez most nekünk dobott gumicsont-e, hogy puff, így ráugrunk, és attól kezdve ezzel foglalkozunk, de itt van ez a törvényjavaslat. Nem nagyon tudjuk kiszámítani, hogy önök egyébként melyik pillanatban, mikor milyen válsághelyzetet tudnak meghirdetni, de tényleg nem értem és nem világos, hogy akkor valamilyen parván, amelyet az egész törvényjavaslat elé húztak, ez a migrációs ügy, és egyébként egy tömeges bevándorlási válsághelyzet esetén miért kellene a települési építési tervekhez és stratégiákhoz hozzányúlni. Ez speciel nem teljesen világos. Hacsak meg nem irigyelték Albániát, Enver Hodzsát, amikor bunkereket építettek a megfelelő helyekre, mert az egyébként lehetséges, hogy azt esetleg a települési önkormányzatok

ellenére kell majd megcsinálniuk, mert szerintem ehhez nem fognak hozzájárulni.

Szóval, összefoglalva a dolgot, azt szeretném mondani, hogy minden tisztelet ellenére, most itt végighallgattuk a három kormánypárti expozét, már államtitkár úrét és a két képviselőtársamét, ennek ellenére a bizalmatlanságunk nem oszlott el teljesen, nagyon várjuk, hogy mit fognak még mondani. Tehát a jelenlegi tudásunk szerint mi ezt a végszavazásnál nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pad sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Miközben egyik oldalról volt polgármesterként csatlakozom itt a volt polgármesterek klubjához, és megpróbálunk némileg szakmailag - és egyébként én ebben az értelemben bizalmatlanabb vagyok a kormánnyal szemben - és talán sommásabban fogalmazni, ha államtitkár úr azt a kérdést felvetette, és azt a kijelentést megtette, hogy ennek a törvénynek nem célja az önkormányzati hatáskörök csökkentése, akkor van egy egyszerű válaszom: vonják vissza! Ilyen egyszerű! Ha ezt megteszik, akkor elhiszem, amit mond. Mindaddig, amíg nem, addig, engedje meg, hogy nagyon sok kételyt lehessen megfogalmazni, amiben követem képviselőtársaimat.

Már csak azért is, mert újra elkövetik azt a hibát, amit én rendszeresen a fejükre olvasok, hogy van önöknek saját jogszabálya, amely előírja azt, hogy különösen nagy hatású törvényekhez - nem különösen, minden előterjesztéshez - kellene, hogy önök előzetes hatásvizsgálatot csatoljanak. Önök ezt rendre nem teszik, annak ellenére, hogy ezt részben törvény, másik oldalról pedig rendelet írja elő kellő részletességgel, mégpedig, hogy a hatásvizsgálat során vizsgálni kell a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatását. Ha ilyen nincs ebben, akkor minek az előterjesztés, kérdezem én. Úgyhogy, államtitkár úr, győzzön meg arról, legyen szíves, hogy társadalmi, gazdasági, költségvetési kihatásai nincsenek ennek a törvénynek, ezért nincs szükség ilyen hatásvizsgálatra. Győzzön meg erről, legyen szíves! Vagy ha mégis úgy gondolja, hogy az, amit én gondolok, hogy márpedig itt nagyon sok önkormányzatot érintő érdemi döntésre készülnek, ráadásul, tegyük hozzá, 31 különböző törvényt módosítanak ezzel a 83 paragrafusból álló salátatörvénnyel, ha ezt mégis olyannak ítéli, akkor pedig legyenek szívesek, és vegyék elő azokat a dokumentumokat, amelyek alapján önök döntöttek, és annak a kötelezettségnek tegyenek eleget, hogy ezt megosztják azokkal, akik a döntésben részt vesznek. Tetszik vagy nem tetszik, ebbe az ellenzék is beletartozik, és önöknek az a kötelezettsége, hogy megfelelő informáltságot biztosítsanak számukra. Éppen ezért, azt gondolom, nyugodtan meg lehet kérdezni. És ön itt a Miniszterelnökség nevében ül és fejt ki a véleményét,

azt gondolom, rendkívüli tiszteletlenség a parlamenttel szemben mindezt eltitkolni, nem ideadni. És ilyen értelemben, azt gondolom, vonatkozik az önkormányzatokra és nem csak a parlamentre az, ahogy önök ezt a helyzetet kezelik.

Beletartozik ebbe az is például, csak hogy emlékeztessenem a saját 2016. évi törvényükre, amelyben benne van, hogy a miniszterek munkájának összehangolását végző miniszternek, tehát akinek nevében itt ül, annak kellene a végső összegzést ebben kimondani, és elmondani itt a képviselők számára.

Tehát, tisztelt államtitkár úr, ha úgy érzi, hogy az adminisztratív terhek és azok hatásai olyan érdemiek, mint amit itt elmondott, akkor legyen szíves ezt alátámasztani azzal is, hogy ezt írásban is megindokolják, és az ennek megfelelő tanulmányokat, illetve hatásvizsgálatot konkrétan biztosítják számunkra. Még meg is van nevezve, hogy ez milyen adatlap, és az is le van írva, hogy ennek hogyan kell kinézni, tisztelt államtitkár úr.

Mondhatnám úgy, hogy az, amit önök így előterjesztettek - és a második okom arra, hogy ahhoz a tapasztalathoz kapcsolódjak, amikor elhangzott, hogy tévedtek önök már nagyobbra is. Mondok erre önöknek egy példát. Jelentős mértékben átalakították a döntéshozatalt az építési engedélyek kiadására; a kormány ezt kézbe vette, és úgy gondolja, hogy mindent ő el tud dönteni, és az általa megjelölt hivatalnokok ezt megcsinálják, az önkormányzatoknak nem kell ezzel foglalkozni. Na most, ennek a nem foglalkozásnak, illetve az önök döntésének az a következménye, hogy például Újpesten - le is írom önnek - van egy ház, belvárosi, tipikus újpesti otthonok, egymás mellett lévő kis lakások, 11 darab lakás. A 11 darab lakásban van egy körülbelül 30 négyzetméteres, lényegében egyetlen helyiségből álló rész. Ehhez a lakók támogatásával, tehát a szomszédok támogatásával hozzáépítésre került egy 9 négyzetméteres, talán annyi nincs is, 6 négyzetméteres kis konyha, hogy egyébként az a kis család, az unoka, a szülő és a nagymama ne ugyanabban a helyiségben aludjanak, ahol egyébként főznek. Építési engedélyt kértek, ügyvédet fogadtak, és az önök eljárási rendjének megfelelően megkaptak hozzá minden engedélyt. Majd eltelt néhány hét, és egyébként egy bejelentést követően a kormányhivaltól megérkezett az a döntés, hogy miszerint - távolról megítélve - ez az építkezés 3 százalékkal meghaladja az általuk gondoltat, ezért azt kezdeményezik, hogy bontsák le. Úgy, hogy közben több százezer forintot költött el egy igazából támogatandó család arra, hogy az élethelyzetén egy kicsit javítani tudjon.

(14.30)

Most nincs olyan ember ott a környéken, mert az önkormányzatnak ebben nincs hatásköre, míg önök innét, a parlamentből ülve, majd egy kicsit arrébb ülve egy hivatalnokot bíznak meg azzal, hogy majd ő döntse el, hogy mi lesz vele. Államtitkár úr, lehet ennél nagyobbra tévedni? Én azt gondolom, hogy nem. Éppen ezért amit most itt beterveztetek egy halom

javaslattal, nyugodtan mondhatom azt, hogy én nem tudom támogatni ezt a törekvést. Értem azt, amikor a bürokráciát önök egyszerűsíteni akarják. De ha tényleg azt akarják, akkor azt mutassák be, és nem csak arról szól a történet, hogy önök az egész folyamatot siettetni akarják, merthogy pillanatnyilag már most is időzavarban vannak, és a pánikhelyzetük miatt azonnali döntéseket kell hozni, és ezért júniustól hatályba lép, és még a választás előtt minden olyan döntést meg kell hozni, ami önöknek fontos ügy, hogy ebből az önkormányzatokat egyébként fogják és kizárják.

Az már végképp értelmezhetetlen, de inkább úgy mondom, elfogadhatatlan - mert az értelmezés, mondjuk úgy, talán nem olyan feltételezés a részemről, ami rosszindulatú lenne -, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén önöknek milyen különleges jogosítványokat biztosít maga ez a döntés. Vélhetően a kormánypárti képviselőkkel, 133 bátor emberrel ezt meg fogják szavaztatni, majd a bármikor veszélyhelyzetben bármilyen döntést önök meghozhatnak azoknak az embereknek a kárára, akiket például az előbb említettem önnek. Bármilyen döntést meghozhatnak, és én azt gondolom, hogy ez ellen a kiszolgáltatottság ellen küzdeni kell. Nem akarom egészen odáig elvinni, hogy az ellen a centralizációs törekvés ellen pedig, amely lényegében egyre inkább az én benyomásom szerint a kizárólagos hatalomtörekvés irányába hat, egyébként az újpesti kis otthonban és országgyűlési képviselőként alkotmányos jogom küzdeni, és ezért is mondom, hogy elfogadhatatlan az, amit önök itt megcsinálnak.

Tehát összefoglalva, én azt tudom önnek mondani, hogy azok a javaslatok, és talán még egyet hadd említsek meg, merthogy emlékezzünk meg arról, hogy a gazdasági kamarákról szóló törvényt is ide behúzták ebbe a történetbe. Az indoklásában ezt elfelejtette említeni államtitkár úr, nem beszélt róla, hogy mennyire fontos önöknek egy olyat támogatni, hogy addig, amíg a magyar gazdasági kamarákban - eddig, legalábbis jogszabályi alapon - meg kellett osztani a területi egységekkel a bevételt, most jött egy éhes, minek hívjuk, tigrisnek azért ne hívjuk, mert ennyire ne becsljük túl, de mindenestre jött egy olyan kiscigány, aki magának mindent be akar gyűjteni, és minden fölött rendelkezni akar. Feltételezem, ezzel egyidejűleg azt is szeretné, hogy majd utána ő a kedvesen viselkedő területi vezetőknek ad jutalmat, és majd ő eldönti, hogy mivel fogja őket támogatni. Szóval, a Parragh-féle botrány után, amikor elfogadhatatlan kijelentéseket tett, a vállalkozásokat lenézve, őket ilyen módon megsértve, én azt hiszem, ezt a törvénytervezetet, mondhatnám, ha csak ez az egy lenne benne olyan, ami miatt nem lehetne támogatni, akkor már ez megérdemelné azt, hogy ne támogassuk, de ennél sokkal több van. Éppen ezért azt gondolom, az önök törekvése kevés ahhoz, hogy az embereknek ettől jobb legyen, úgyhogy a mézesmázos szavak helyett, az önök mézesmázos szavai helyett, azt gondolom, ezt nekünk el kell utasítani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Különböző hangvétellel, különböző módon közelítették meg ellenzéki képviselőtársaim ennek a törvényjavaslatnak a vitáját. Én visszakanyarodok ahhoz a hangvételhez, ahogy jobbikos képviselőtársam elkezdte az ellenzéki bírálatokat. Én a legkevesebb jóindulatot sem tudom a felszólalásomba becsempészni az önök javaslatával szemben. Én azt gondolom, itt teljesen világosak a szándékok. Valójában kiolvasható, a törvény betűje szerint is kiolvasható, hogy mi az önök szándéka. Én azt úgy tudom sommázni, hogy ez a folytatása az önök településellenes, önkormányzatok jogkörének megvonására épülő politikájának. Ez egy hatalomtechnikai játék, amit súlyosbít az, hogy egy rendkívül súlyos járványügyi helyzetnek valóban a legsötétebb időszakában végzik ezt a munkát és terjesztették az Országgyűlés elé.

Mielőtt részletesebben bírálnám a javaslatot, szeretnék visszautalni Zsigó államtitkár úr iménti napi-rendi pont végén megfogalmazott zárszavára, aki kifejezetten utalt erre, hogy most - ugye, kormánypárti politikusok, miniszterelnök úr is hangsúlyozták - a legnehezebb időszakot éljük, rendkívül tragikus időszakot él át az ország, és ezért is különösen felelőtlenség, hogy most indítanak el egy ilyen folyamatot, ami újabb zavart fog okozni, újabb jogos felháborodást az önkormányzatoknál, amikor amúgy is az önkormányzatok, mint a védekezés első számú bástyái, le vannak terhelve rengeteg adminisztratív és konkrét más jellegű feladattal. Ezt a javaslatot, ilyen módon alá kell húzni, hogy a lehető legrosszabbkor terjesztették elő ezt az abszolút hatalomtechnikai szándékokkal meg támogatott javaslatot.

Nacsa képviselő úr elég keményen bírálta ismét az ellenzéket - tőle, mondjuk, el is várjuk, hogy ezt megegye rendszeresen -, felhívta a figyelmet, hogy nem az ember van az önkormányzatért, hanem az önkormányzat van az emberekért. Azt hiszem, ebben tökéletesen egyetért mindenki, és nem is emlékszem rá, hogy itt az Országgyűlésben ezt bárki megfordította volna. De nagyon fontos, hogy az önkormányzatok valóban az emberek, egy adott közösség szolgálataért vannak, nagyon fontos közfeladatokat látnak el, nagyon fontos közszolgáltatásokat biztosítanak. Ezért azt önök tudatosítsák magukban, amikor az önkormányzatokat sanyargatják megszorításokkal, az önkormányzatok hatásköreit vonják meg folyamatosan, mint például ebben a jogszabályban is, és elvonják a forrásokat, akkor nem a városokat, adott esetben nem ellenzéki polgármestereket büntetnek, hanem az ott élő embereket, hiszen az ott élő embereket nem tudja majd hatékonyan védeni egy adott önkormányzat a járványügyi helyzetben, vagy nem tudja biztosítani az olyan alapvető közszolgáltatásokat, mint az ivóvízellátás vagy a tömegközlekedés, és

hosszan sorolhatnánk. Tehát ezt kéne önökben végre tudatosítani, hogy fejezzék be az önkormányzatokat sajnargató, durva megszorításokra épülő politikát, amely mögött teljesen világosak az önök hatalomtechnikai szándékai.

Nos, ez a törvényjavaslat: ez elhangzott az expozékban is, az indoklásban, egyszerűsítés, racionalizálás, bürokráciacsökkentés, és hasonló, a fülnek nagyon-nagyon kedves fogalmakat és szavakat hallunk. A másik oldalról itt centralizációról van szó, az önkormányzatok jogköreinek az újabb csorbítása, mögötte a politikai, és mondhatjuk, a gazdasági szándékok is teljesen világosan láthatók. Egyrészt a törvény betűjéből, másrészt pedig önöket ismerve egész bizonyosan megállapítható, hogy ez történik. De hozzáteszem, hogy még rengeteg szakmai hiba is van ebben a javaslatban, tehát olyan bizonytalanságokat is okoz, amelyekre egyelőre nem látjuk a magyarázatot, és súlyos felelőtlenség. Ha konkrétan azt nézzük, hogy ez milyen hatással lesz az önkormányzatokra a bizonytalanság mellett, hát, nem a terheket fogja csökkenteni, hanem a terheket fogja növelni. Elhangzott már, hogy gyakorlatilag újra kell írni ezeket a fejlesztési terveket.

A részletesebb bírálattal elején: vannak benne ilyen nagyon cinikus elgondolások - utalt rá az imént képviselőtársam -, a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetre utalnak. Tudjuk, hogy ez jelenleg is benne van, a jelenleg hatályos törvénynek is része egy ilyen utalás, hogy egy ilyen rendkívüli jogrendben, rendkívüli helyzetben gyakorlatilag kézi vezérléssel felülírhatja a településtervezést a kormány. Ugyanakkor ez is módosul, tehát ebben egy kicsit mélyebbre megy most a kormány a törvényjavaslat alapján, némi módosítással egy picit mélyebbre, egy picit messzebb viszi ezt a lehetőséget, és azért azt jól tudom, hogy most is fennáll ez a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet, ezt időről időre meghosszabbítja a kormány. Miközben tudjuk azt, hogy a migrációs krízis egy hosszú-hosszú folyamat lesz, a következő évtizedben biztos, hogy itt lesz velünk, tehát látható, hogy ez egy ilyen állandósulni látszó rendkívüli helyzet ideiglenesen, és hogy ez gyakorlatilag alapvetően meghatározza, hogy milyen módon és milyen konkrét gyakorlati megvalósulással tudják ezeket a jogköröket az önkormányzatok használni.

Valóban, itt felmerült az is, hogy a kerületek és a főváros kapcsolatába beleszólhat. Mi ebből a javaslatból azt olvastuk ki, hogy simán elképzelhető, hogy lesz egy kormányzati diktátum, amelynek az érvényesítésére rákényszeríti a fővárost, hogy a kerületekkel szemben érvényesítse. Tehát egy ilyen feszültségkelés is megjelenik mint hatalomtechnikai szándék.

A Balatonra vonatkozóan az már elhangzott képviselőtársamtól, hogy szintén a törvénynek egy meghatározó része kiterjeszti a kormány lehetőségeit abba az irányba, hogy az ilyen vízparti területekkel kapcsolatos szabályozásokat magához vonja.

(14.40)

Nekem nagy szívfájdalom, hogy a műemlékvédelem tekintetében újabb olyan lépéseket tesz, újabb

olyan törvénymódosítást tesz, amely csökkenti a műemlékvédelem hatékonyságát, itt is újabb hibák előtt tárja ki a kapukat. Egészen megdöbbentő folyamat, hogy gyakorlatilag szétverték a műemlékvédelem intézményrendszerét, és láthatjuk, hogy egészen elképesztő módon sorra hogy pusztulnak le nagyon értékes műemlékek. E mögött is nagyon sokszor megtaláljuk a konkrét gazdasági szándékokat, hogy hogyan és mi módon veszíti el a műemlékvédelmi besorolást egy adott épület. Ez egészen gyalázatos. Azt gondolom, mindannyiunk feladata lenne az építészeti, kulturális örökségünk nagyon-nagyon határozott védelme.

Ez a törvény tehát összességében durván és megfelelő egyeztetések nélkül felülírja a hazai területi tervezés évtizedes gyakorlatát. Már most ebben konkrétan benne vannak azok a kézivezérlési lehetőségek, hogy a kormány hogyan tudja igenis megvonni az önkormányzatok jogait. Szintén utaltak már rá képviselőtársaim, hogy a tervezett kormányrendeleteket nem ismerjük - de túl sok jót ezektől ne várjunk -, amelyek majd aztán meghatározzák, hogy valójában mi fog történni.

Soltész államtitkár úr utalt az átláthatóságra, kiszámíthatóságra. Csak egy adat: 2016 óta az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvényt 32 alkalommal módosították. Hát, ennyit az átláthatóságról és a kiszámíthatóságról. Ez az önök kormányára semmiképpen nem jellemző. Már most elmondhatjuk, hogy ezt a folyamatot változást nagyon nehezen tudják lekövetni az önkormányzatok, de ezzel kapcsolatban azt gondolom, hogy azok a tiltakozások, amelyeket most már hallani, azok adják meg a legpontosabb választ arra, hogy mit is gondolnak az önkormányzatok erről.

Az sem teljesen világos - erről nem esett szó -, amilyen többletterhet jelent majd ez az újraindított tervezés, hogy annak a költségeit kompenzálni akarja-e majd kormány az önkormányzatok felé. Ennek ugyanis konkrét gazdasági vonatkozásai lesznek.

Nem akarom megismételni azokat a kritikákat, bírálatokat, amelyeket már képviselőtársaim elmondtak, de néhány olyan dolgot szeretnék felvetni, ami talán még nem hangzott el. A különböző tervműfajokat kivezeti, ezeket egyszerűsíti, kevesebb lesz belőlük, ugyanakkor vannak ellentmondások, mert távlati, koncepcionális szintű tervezésnél és a konkrét településtervezésnél, településrendezésnél nagyon sok ellentmondást látunk most. Tehát vannak konkrétan települések, testületek által elfogadott távlati koncepciók, de azokkal mi lesz? Azokat hogyan lehet egy szintű vagy éppen kétszintű tervben megjeleníteni? Konkrétan a tervezési síkok és időtávok esetében komoly veszteségek lesznek majd, és ellentmondások is vannak, hogy milyen módon lehet ezeket rendezni és érvényesíteni.

Az sem világos, hogy a különböző tervszinteknél és kategóriáknál a tervezési jogosultság mi lesz. Koncepciót nagyjából írhat mindenki, településrendezési tervnél pedig meghatározott tervezési jogosultságra van szükség. Ez sem derül ki, hogy akkor most

ez milyen módon lesz érvényesíthető. Egyáltalán milyen jogosultsággal, milyen szakmai elvárásokkal tudja valaki ezeket az új szintű terveket elkészíteni?

Hasonlóképpen bizonytalanság lesz a mi olvasatunkban a zártkertek esetében. Nagyon sok agglomerációs településen az egykori zártkertek gyakorlatilag már lakóövezetként funkcionálnak, üdülőterületek is átváltoznak lakóövezetkévé, ugyanakkor a másik oldalról nincsenek meg azok az infrastrukturális feltételek, amelyek viszont kellenek. Ez is bizonytalanságot fog szülni.

Hasonlóképpen problémát látunk a településrendezési szerződések kezelésének ügyében. Itt is előzetes tanulmánytervekre van szükség, amikor egy koncepció mellett próbálnak az érintettekkel, mondjuk, önkormányzatok településrendezési szerződéseket kötni. Azt sem szabályozza ez a javaslat, hogy milyen módon lehet akkor ilyen előzetes tanulmányterveket készíteni. Aki volt önkormányzatban polgármester, képviselő, az pontosan tudja, hogy ez milyen hosszú folyamat, és folyamatos igénybevételt, folyamatos tervezést jelent.

Még egy nagyon-nagyon komoly problémát szeretnék említeni. Itt a különböző infrastruktúra-nyomvonalak megjelenítésére vonatkozó ellentmondást szűrtük ki, a különböző közműnyilvántartások és a vonalas infrastruktúra tervlapokon történő megjelenítése is bizonytalan helyzetbe fog kerülni. Megvan-e a tervek közötti hierarchikus kapcsolatok, magasabb szintről kell tudni, annak kell megfelelniük a különböző alacsonyabb szintű terveknek. Ugyanakkor az ellentmondások azt szűrik, hogy majd nem lesz hova megfelelni. Tehát az sem kiolvasható, hogy milyen módon lehet átvezetni a vonalas infrastruktúrák feltüntetését. Azt, gondolom, nem kell egyik képviselőtársamnak sem elmagyarázni, hogy milyen veszélyeket hordoz magában, ha nincsenek megfelelő vonalasinfrastuktúra-nyilvántartások, nincsenek megfelelő közműnyilvántartások. Az konkrét emberéleteket veszélyeztethet, ez egy nagyon-nagyon veszélyes folyamat. Azt sem igazán látjuk, hogy a javaslat ezzel kezdene valamit.

Összességében azt tudom mondani, hogy minden irányból megközelítve ez egy elfogadhatatlan javaslat. Legjobb lenne egyébként visszavonni és ezzel a kérdéssel úgy foglalkozni, hogy a szakmát megkérdezni és bevonni, az önkormányzati szövetségeket, önkormányzati érdekképviseleteket bevonni, de semmiképpen nem egy ilyen rendkívül súlyos járványügyi helyzetben, amikor nap mint nap küzdelmet folytatnak értünk az egészségügyi dolgozók és mindenki, aki teszi a dolgát a frontvonalban. Ezért soha nem lehetünk elég hálásak nekik. Azt kérem tisztelt kormánypárti képviselőtársaimtól is, hogy gondoljanak saját választókerületükre, gondoljanak arra, hogy milyen módon érintheti a választókerületükben lévő településeket ez a módosítás, esetleg konzultáljanak az érintett települések vezetőivel, és eszerint hozzák majd meg a döntésüket, ne a frakciófegyelem legyen az irányadó. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, frakcióvezető úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Bencsik Jánosnak.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. *(A képviselő mikrofonja nem működik.) Működik? (Közbeszólások: Nem!) Technikai segítséget szeretnék kérni! (Közbeszólás: Már megy! - A Terembiztos Szolgálat munkatársa kézi mikrofont visz a képviselőnek. - Bencsik János újra ellenőrzi a mikrofonját.) Megy? (Közbeszólások: Nem!)* Akkor majd hangosan beszélek. A jegyzőkönyvvezetőket szeretném kérdezni, hogy lehet-e hallani.

ELNÖK: Nemigen! Egy pillanat türelmét kérem a képviselő úrnak, mindjárt intézkedünk.

BENCSIK JÁNOS (független): Kapok egy mikrofonállványt? *(A képviselő mikrofonja egy pillanatig működik.) Nem! Megjött a hang. (A kézi mikrofonra mutat.)* Akkor viszont lehet, hogy ez zavaró lesz. Köszönöm szépen a segítséget. *(A képviselő mikrofonja ismét nem működik. - Dr. Steinmetz Ádám közbeszól.)* Oké. *(A továbbiakban kézi mikrofont használva mondja el hozzászólását.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslathoz három észrevételt szeretnék tenni. Az első úgy hangzik, hogy bármiféle településfejlesztési, -rendezési tervre vonatkozó javaslatcsomag, függetlenül annak tartalmától és szakmai mivoltától, csak akkor lehet eredményes, ha teljesít három feltételt. Az egyik az, hogy a központi államhatalom az önkormányzatokban partnert lát. A másik, hogy a fejlesztéspolitika nincs alárendelve a politikának, a harmadik pedig az, hogy ebből kifolyólag kizárható a politikai zsarolás. Az a helyzet, hogy jelenleg ennek a rendszernek az elmúlt évtizedes működését szemlélve egyik feltétel sem áll fenn a három közül.

Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, olyan hidegháborús állapotokat okoztak a 2019-es önkormányzati választások óta, aminek az lett az eredménye, hogy különösen most a koronavírus-járvány alatt, önök egymásnak ugrasztották a járványhelyzet miatt nehéz helyzetbe került vállalkozói szektort az önkormányzati szektorral. Azt mondták, hogy ők meccseljék le egymás között, hogy ki kinek a torkának ugrik. Ez nagyon nincs jól így. Eközben azt látjuk, hogy azoknak, akik önök számára fontosak és kedvesek, segítő kezet nyújtanak, gondolkodok itt a 25 ezer fő alatti önkormányzatok automatikus kártérítésére. Efelett csak eladósodni, piaci hitelt felvenni tudnak az önkormányzatok. De számos más kormányzati intézkedést lehet még itt említeni.

A másik megjegyzésem, hogy mindenki próbál most a betűk mögé látni. Az elmúlt napokban az ellenzéki képviselők és a sajtó oldaláról is azt láthattuk, hogy mindenki próbálja megfejtetni, hogy ennek a törvényjavaslathoz mi a mögöttes célja, mi a valódi szándéka. Nem tudjuk. Az is lehet, hogy nincs. Az is lehet,

hogy ez pusztán egy szakmai javaslat, amivel a kormánynak valóban az a célja, amit az indoklásban is olvashatunk, hogy minél gyorsabb, egyszerűbb, hatékonyabb legyen az ügyintézés, és minél gyorsabban, hatékonyabban, modern eszközökkel lehessen az önkormányzatnak a területek rendezésével, fejlesztésével kapcsolatos jogszabályokat meghozni. De pusztán az a tény, hogy mindenki ezt találgatja, már jelzi azt a pusztító bizalomhiányt, amely a hatalomgyakorlók és azok között van, akik a hatalomgyakorlás következményeit viselik. Azt gondolom egyébként, hogy ez egy önmagán túlmutató probléma, hogy ilyen szinten nincs már semmilyen bizalom a törvényhozók részéről és azoknak az oldaláról, akik viselik a törvényeknek, a meghozott jogszabályoknak a következményeit.

(14.50)

Azt kell hogy mondjam, hogy ez egyébként nem az ellenzéki képviselők hibája elsősorban vagy csak kizárólag. Tehát nem kell rosszindulatúnak lenni, nem kell kormányellenesnek lennie valakinek, hogy alapvető szkepszissel vagy bizalmatlanággal tekintsen egy olyan törvényjavaslatra, amely az általános indoklásban magasztos elveket fogalmaz meg, de egyébként kinyitja a törvényi kiskaput olyan kormányzati beavatkozásoknak, amelyek eddig zárva voltak, és ismerve az elmúlt 11 év politikai, döntéshozási folyamatait, az Orbán-rendszer zsákmányszerző logikáját, azt kell hogy mondjuk, hogy ez a félelem nem megalapozatlan.

Hogy mik lesznek majd az apróbetűs részek, amelyek alapján meg tudjuk majd ítélni, hogy ez a törvény jó lesz-e vagy nem lesz jó, azt nem tudjuk, hiszen ezek a kormányrendeletek majd vélhetően azután fognak megszületni, hogy a törvényt elfogadjuk.

Azt már lehet tudni, hiszen a múlt heti Magyar Közlönyből kiderül, hogy egy ötfős bizottság fogja elbírálni azokat a rozsdáövezeti akcióterületekhez érkező beépítési kérelmeket, egy öttagú kormánybizottság fog mindezekről dönteni. Ez olyan túl sok jót nem sejtet, az embernek olyan nagyon nagy pozitív, nem tudom, illúziói nem lehetnek.

Önök azt mondják, hogy felgyorsulhatnak az építkezések, és csökkenhetnek az önkormányzati adminisztrációs terhek. Ezzel szemben azok a szakmai és civil szervezetek, amelyekkel önök egyébként most sem konzultáltak, és most sem vonták be őket a döntés-előkészítésbe, azt mondják, hogy ez a gyakorlatra leegyszerűsítve azt fogja jelenteni, hogy a kormányrendeletben átírhatja bármely településnek a fejlesztési és a rendezési tervét, és meghatározhatja a településrendezési és építési követelményeket.

Ezen a véleményen van egyébként többek között Gémesi György is, a Magyar Önkormányzatok Szövetségének a vezetője, aki egyébként 30 éve Gödöllő polgármestere, tehát tapasztalatból beszél, vele, a szervezetével tudomásom szerint szintén nem egyeztettek, aki szerint a törvényjavaslat lényege az, hogy elveszik a településektől azt a lehetőséget, hogy bizonyos övezeti

besorolásokban helyben döntsenek. Ráadásul eddig ki is kellett kérniük a lakosság véleményét. Ezek után ez sem lesz kötelező. Tehát pontosan az ellentétes irányba haladunk, mint ahogy egyébként a sokat emlegetett XXI. századi modern szemlélet szerint kellene tartanunk.

Gémesi György úgy nyilatkozott a HVG-nek, hogy most a kormány a rendelet alapján eldöntheti a település lakói helyett, hogy milyen fejlesztéseket akar megcsinálni. És hogyha nekem országgyűlési képviselőként vagy pedig önkormányzati ügyek iránt érdeklődő egyszerű állampolgárként el kell döntenem, hogy egy olyan törvényjavaslat kapcsán, amelynek a részletei még tisztázatlanok, én a magyar kormány jóindulatára bízom magam, és önöknek hiszek, vagy pedig Gémesi Györgynek és a Magyar Önkormányzatok Szövetségének, akkor az utóbbi felé hajlok.

Van egy harmadik megjegyzésem így zárásként, az pedig az, hogy a XXI. század kihívásai, azok a modernizációs kihívások, amelyekről sokszor beszélünk, nem merülnek ki a digitalizációban. Én nem kétlem azt, hogy a mostani törvényjavaslatnak lehetnek pozitív hatásai is, elsősorban például a digitális ügyintézésben, de én általánosságban véve hiányolom ebből a javaslatból olyan kulcsfogalmak használatát és hivatkozását, mint például városökológia, a zöld és kék infrastrukturális beruházások, településinformatika, fenntartható gazdaságfejlesztés. Ennek a szemléletnek kellene áthatnia ezt az egész javaslatot, tisztelt képviselőtársaim, ez az a szemlélet, amit hiányolunk ebből a javaslatból is és általában minden kapcsolódó javaslatból, és ez a szemlélet az, amelyet a Polgári Válasz mozgalom képvisel. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elhangzott előttem, hogy milyen pozitívumokat emelnek ki a kormánypárti képviselők ebből a javaslatból. Nyilván ők csak erről beszéltek. Azt gondolom, hogy azok az elemei a javaslatnak, amelyek kifejezetten arról szólnak, hogy egyszerűsödjön a települések élete, főleg a kisebb településeké településfejlesztés tekintetében vagy a településrendezési tervek tekintetében, az mindenképpen örvendetes. És hát, azt gondolom, hogy a XXI. században a digitalizáció irányába mozdulni is egy nagyon fontos dolog.

De hát mégiscsak, hogy ha az elmúlt egy év döntéseit, kormányzati javaslatait nézzük itt, amelyek a Ház előtt voltak, akkor azért nem lehet olyan jó érzésünk, nem lehetünk olyan nyugodtak, mert alapvetően, ha bő egy évet nézünk, mondjuk, a 2019. októberi önkormányzati választás után, akkor az önök döntéseinek alapvetően két köre nagyon világosan

tetten érhető, és ez a két kör erősödött a koronavírus-járvány kitörése után, annak leple alatt.

Először is néhány hét után, ami ilyen várakozással teli volt, hogy talán azért lehet egy pártpolitikán felüli béke a magyar önkormányzati rendszert érintőleg, ezután önök nagyon világosan támadást indítottak az önkormányzati rendszer ellen, egyébként kifejezetten az ellenzéki vezetésű önkormányzatokkal szemben több ízben is. Ez a járvány kitörése előtt is érzékelhető volt már, erről majd mondok is egy történetet, ami ide fog kapcsolódni ehhez az előterjesztéshez, még ha indirekten is, de a járvány kitörését követően pedig nagyon egyértelmű, több felszólalás is szólt erről az elmúlt két napban is itt az Országgyűlésben, jelentősen, drasztikusan csökkentek az önkormányzatok bevételei ebben az időszakban, pedig a védekezés frontvonalában épp hogy többlettámogatás kellett volna az önkormányzatoknak. Így is van ez egyébként tőlünk nyugatabbra, boldogabb sorsú országokban, ott a kormányok épp hogy támogatják az önkormányzatoknak ezt a fajta munkáját. És hát, ugye, az is tetten érhető volt, hogy nagyon sok jogosítványt, jogkört vontak el az önkormányzatoktól.

Nyilván a közélet, a politika, az ellenzéki politikusok is elsősorban sokszor az alapvető városüzemeltetési kérdéseket is meghatározó bevételkieséssel voltak elfoglalva, meglehetősen okkal, hiszen tényleg a működés a határon van sok önkormányzatnál Magyarországon. Ugyanakkor ebben az időszakban kerültek el az építészet jogkörök is vagy azoknak a jelentős része az önkormányzatoktól. Kevés szó esett erről; meglehet, hogy összefügg ezzel az előterjesztéssel ez is. Olyan jogkörök kerültek a kormányhivatalokhoz, amelyek, azt gondolom, hogy jobb önöknek, hogyha az önök emberei intézik, döntenek bizonyos, amúgy a települések fejlesztését is meghatározó kérdésekben, hatósági ügyekben, mint hogy egyébként adott esetben ellenzéki vezetésű önkormányzatok dönthetnek a településen élők javára. Tehát volt ennek már ilyen értelemben előzménye.

Van egy másik csoportja a döntéseiknek, ezt pedig én úgy érzékelem, hogy az önkormányzati választás óta egyre erősödik önökben egy reális félelem attól, hogy kormányváltás fog következni. Megjegyzem, hogy én úgy gondolom, hogy jó úton halad egy hatpárti ellenzéki szövetség efelé, közös program, közös jelöltek irányában, tényleg az ország érdekében azokon a dolgokon szeretnénk változtatni, ami igenis sok millió magyar embert zavar az önök lassan 11 éves kormányzásában.

Ennek kapcsán látszik, hogy készülnek erre az időszakokra. Én ilyennek gondolom egyébként, mondjuk, az alapítványi fenntartású egyetemi kérdéseket, de adott esetben az MCC-nek a nagy forrásokkal való feltőkésítését ilyen értelemben, és nagyon sok apróbb-nagyobb döntést ennek a szellemében hoztak meg az elmúlt időszakban szerintem.

Most ez az előterjesztés, ha le vesszük róla azokat a dolgokat, amiket elmondtak kormánypárti képviselőtársaim, és azok, akik önöket hallgatják, nyilván azt gondolják, hogy hát, akkor ez itt rendben van, nincs

itt semmi látnivaló, elhangzanak a vezérszónoki felszólalások, haladjunk tovább. Én meg azt gondolom, hogy mind a kettő kérdésnek megfelel, amit én felsóroltam, döntési csoportnak ez az előterjesztés.

Emlékezzenek vissza egy döntésre ebből az időszakból! A helyi iparűzési adó szabályait módosították még a válság előtt. Azt mondták, hogy elsőként a helyi iparűzési adó-bevételeket a helyi közösségi közlekedés finanszírozására kell fordítania az önkormányzatoknak.

(15.00)

Én akkor sok képviselőtársammal elmondtam itt a Házban, hogy álljunk meg, mert akkor ez azt jelenti indirekten, hogy ha magasabb a helyi iparűzési adó-bevétele egy önkormányzatnak, mint amennyit a helyi közösségi közlekedés finanszírozására fordíthat, akkor önöknek szépen ki lehet vezetni az állami támogatást, és nem fognak állami forrásokat adni erre a célra az önkormányzatoknak, hiszen tudjuk jól, hogy pro forma egyébként ez csak a fővárosban kötelező önkormányzati feladat, ugyanakkor egyébként az emberek által joggal elvárt feladat, hogy egy bizonyos településméret fölött ez a kérdés legyen rendben, így van ez egyébként szülővárosomban, Miskolcon is, joggal várják el az emberek, hogy megfelelő legyen a közösségi közlekedés színvonala. Azt mondták, hogy butaságokat beszélünk, azt mondták, hogy riogatunk, azt mondták, hogy ez egy nyelvtani, technikai kérdés - közben pedig a valóság ez lett. Még Schanda Tamás államtitkár úr megígérte itt, hogy nem fog ilyen történni, marad az állami támogatás - aztán elvették. A gyakorlat az lett, hogy egy önök által nyelvtani, technikai fordulatnak mondott módosítás után végül az következett be, amit mi negatív forgatókönyvként elvártunk vagy vártunk ebben a szituációban.

Most ugyanez a félelem van. A sok pozitívum mellett, amit szintén elmondtak, van egy gumiszabály ebben a tervezetben, amely arról szól, hogy tömeges bevándorlás esetén, az ezzel kapcsolatos veszélyhelyzetben, amit nyilván a kormány rendeleti úton rendelhet el - nagyon hosszú ennek a pontos fogalma, most nem untatom itt képviselőtársaimat ezzel kapcsolatban, elég sokféle helyzetben lehet ilyen tömeges bevándorlási szituációtól tartani, és a jogszabály is elég sokféle módon ad lehetőséget ennek az elrendelésére -, szóval, ilyen helyzetben tulajdonképpen bármilyen módon felülírhatják az összes magyar település fejlesztési tervét, elképzeléseit és a rendezési terveket. Ez az elméleti lehetőség most adott e szerint a szabály szerint, én az elmúlt felszólalásokban nem hallottam megnyugtató mondatokat annak kapcsán, hogy miért van ez benne akkor, tehát hogy mi az a konkrét élethelyzet, ami ezt a jogszabályalkotást vagy ezt a szakaszt indokolja.

Egyébként megjegyzem, hogy legyen ez vita akkor, tehát én nagyon szívesen várnám, hogy akkor elmondják, és megnyugtassanak engem és képviselőtársaimat, hogy nem fogunk úgy járni, mint a helyi közösségi közlekedés finanszírozása kapcsán a helyi

iparüzési adóról szóló szabályok módosításakor. Ott is azt mondták, hogy ez egy ilyen nagyon elméleti dolog, amiről itt beszélünk, a gyakorlat meg az lesz, hogy lesz állami támogatás.

Szeretnénk tehát ebben világosan látni, mert azt gondolom, hogy nem lehet elfogadható az, hogy itt még a választás előtt, készülve az esetleges vereségükre, amiben mi egyébként hiszünk, hogy kormányváltás lesz, és egy demokratikusabb, szabadabb Magyarország jön majd a következő országgyűlési választás után, szóval, nem lehet az, hogy addig ebben a hátralévő időszakban önök ezt a gumiszabályt kihasználva, adott esetben bizonyos befektetői vagy egyéb érdekeket kielégítve is akár rendezési terveket módosítsanak kormányrendelettel. Ez példa nélküli, megindokolhatatlan, megokolhatatlan. Ha úgy gondolják, hogy én túlgondolom ezt a kérdést, akkor nyugtassanak meg! Akkor nyugtassanak meg! Azt látom, hogy sok önkormányzati vezető, önkormányzati szövetségek vezetői nemhiába mondják azt, amit mondanak. Elhangzott itt, előttem szóló ellenzéki képviselőtársam hivatkozott például Gémesi Györgyre, aki szintén aggódik ebben a tekintetben.

Összefoglalva tehát ezt a jogszabályt, a korábbi tapasztalataink okán ebben a formában, még a néhány előremutató elemével együtt sem lehet támogatni akkor, amikor elméleti lehetőséget ad a kormányknak a települések szabadságába tartozó, az önkormányzatok hatáskörébe tartozó ügyek felülvizsgálatára, és erről szól. Mert természetesen - Nacsa képviselő úr elmondta - meg lehet határozni az építménymagasságot, a beépítési százalékot, a zöldfelületi mutatót, mindent, persze, erről alkothat rendeletet egy önkormányzat, de bizonyos elméleti helyzetekben a kormány rendeletben máshogy szabályozhatja az adott településen ezeket a kérdéseket, és ha ellentétes a kettő, ha ellentmond az önkormányzati rendelet, akkor a kormányrendelet az érvényes. Na, ez az, amiről önök nem beszéltek, és ez az, amiben nekünk bizony ahhoz, hogy megfelelő módon tudjuk megítélni ennek a jogszabálynak a sorsát, többletinformációra van szükségünk.

Lehet egyébként, hogy annyi a megfejtés, hogy egész egyszerűen most mindenbe, minden előterjesztésbe bele kell írni valahova a „tömeges bevándorlás” szavakat, és akkor valamelyik kodifikátor épp itt találta meg erre a lehetőséget, de nem akarom elviccelni a kérdést. Lehet, hogy tényleg van konkrét oka annak, amit kérdezzünk. Kérem, válaszoljanak, és vegyenek részt a vitában. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. A mai salátatörvény, amely itt előttünk van, amely, mint már elhangzott, 33 érdemi törvényt módosít és 88 *(sic!)* paragrafusával módosítja azokat, tehát az eredetileg beharangozott egyszerűsítésnél - hát, elég

komoly egyszerűsítés, 88 *(sic!)* paragrafussal kell egyszerűsíteni valamit, és az 33 törvény -, azt érzem valamikori gyakorló polgármesterként ebből az egész módosításból, amely módosítás a 3186 vagy 3176 önkormányzat mindegyikét érinti valamilyen módon, tehát most, amikor ez a hosszan elnyúló vita zajlik, akkor azért tudjuk azt, hogy Magyarország minden településének a sorsáról folyik egy vita, amelynek pontosan nem tudjuk a végkimenetelét, hiszen itt van előttünk az említett 83 paragrafus, de nem ismerjük azt a kormányrendeletet, amely a végrehajtást fogja majd elrendelni, amely ennek egészen átiratát is jelentheti. Tehát mi most kénytelenek vagyunk ebből vitázni, ami előttünk van.

Az előttünk lévő előterjesztés, azt gondolom, a központosításnak a folytatása, tehát a közigazgatás központosítása, nem egyszerűsítése, ez egyértelmű központosítást sugall a számunkra; annál is inkább, mert az úgynevezett térszerkezeti tervet, amely hatályban van bármelyik településen, amely itt most le lesz egyszerűsítve, eddig is, jelenleg is a magyar kormány hagyta jóvá, tehát a térszerkezeti tervet már eddig sem hagyhattuk jóvá, mindig a kormány hagyta jóvá, különösen Budapest vagy nagyobb városok, a kerületek esetében, de elsősorban Budapest térszerkezetét önálló kormány-előterjesztés hagyta jóvá. Most ennek egy ilyen egyszerűsítése... Van egy határidő, látom, különböző határidők vannak, nem is tudom, hogy választás előtt ilyen 2007 határidő meg a meghosszabbítható határidők vannak itt felrakva, hogy ezek mit fognak jelenteni, de egy biztos: az, hogy most négy ilyen helyi szabályozásból kettőt csinálunk, azt a négy törvényt vagy helyi rendeletet, vagy helyi önkormányzati határozatot ez a kormány rendelte el számunkra, tehát azt nekünk kellett megcsinálni, ez a kormány hozta létre. Annak is volt egy filozófiája, hogy miért kell négyfelé bontani a korábban egyébként kettőben szabályozott dolgot. Most kitalálták, hogy hát, akkor újra egyszerűsítünk, és akkor kettő szabályozása lesz a településeknek.

Ez nekünk, egy olyan méretű kerületnek, mint amelynek én voltam a polgármestere, a négy terv 160 millió forintba került. Vélek olyasmit felfedezni - ez milliárdos tétel volt, végighajtották az összes önkormányzaton, az egész országon, és ennek a kormányknak az időszakában -, hogy piacot kezdünk csinálni, a tervezőknek elfogyott a munkája. Ez még a jobbik változat, hogy piacot csinálnak, tehát nem valami más hátsó gondolat van, mint hogy piacot csinálunk a tervezőknek, mert kell valami, most dolgozunk, és akkor ez húzódna meg mögötte. Gondolkodtam rajta.

Aztán vannak ebben kétharmados törvények, feles törvények, amelyeket módosítunk, még a társasházi törvényt is módosítjuk ennek keretében, az egyszerűsítés keretében. Hozzá kell tegyem, ha valamivel egyetérték, az a társasházi törvénynek a módosítása. Persze ennek is van egy végrehajtási rendelete, és majd akkor derül ki, hogy ennek örülni kell, vagy nem, de a társasházakról szóló törvény hatalmas bukta pillanatnyilag, hogy 100 százalék szavazat

szükséges ahhoz, hogy bármit módosítani lehessen házon belül.

(15.10)

Ebben a törvényben, én úgy veszem észre, hogy a tulajdonosok többsége elegendő ahhoz, hogy egy ilyen vitatott, nem lakáscélú helyiség vagy bármi a házon belül megszavazásra kerüljön.

A másik, amit meg szeretnék említeni, hogy mi ezt a 160 millió forintot, amit ezekre a tervekre elköltöttünk, vagyonleltárba vettük, szabályosan elköltöttük. Tulajdonképpen nem esett róla szó, az előterjesztő sem szólt arról, mi van ezzel a négy tervvel. Tehát itt olyan feladatokat kellett megoldani, mint a digitalizáció, hiszen a digitalizáció egyébként meg van oldva minden településen, legalábbis a városi településeket ismerem jobban, ott beülünk a főépítészhöz, és bármelyik utca, bármelyik ház, minden digitálisan filmre van véve, tehát még a fák is vagy a bokrok is szerepelnek rajta. De ez nem ingyen került oda, ezt hatalmas pénzért kellett nekünk elkészíttetni.

Hangsúlyozom, az én esetemben ez 160 millió forint volt és szigorú határidő, olyan kemény határidőhöz volt kötve, nem lehetett mást csinálni, mint fizetni kellett, és persze mindenhol külső megrendelő. *(Nacsa Lőrinc: Czeglédy Csaba!)* Ajánlották ezeket a külső megrendelőket, ezt a külső megrendelőt pályázat útján kiválasztották valahol, és nem volt sok választási lehetősége egy önkormányzatnak, mint azokat megbízni. Ráadásul helyismeretre és adatbázisra van szükség, tehát nem lehet bármelyik tervezőt ráengedni egy ilyenre, mert rajtuk fog megtanulni tervezni, az pedig még többbe kerül. Tehát ezt megértettük, hogy így kell hogy történjen.

A másik, amit ebben az előterjesztésben fölfeledezni vélek, az az, a többiek ugyanezt észrevették, de hogy én csak a fővárosnál, Budapest és kerületei eseténél maradjak, hogy itt nevesítve vannak bizonyos dolgok, amelyek érdekes módon itt konkrétan megjelennek az egyszerűsítés és digitalizáció jegyében és a jogharmonizáció meg a jogbiztonság jegyében.

Más esetben a Balaton van megnevezve vagy a Fertő tó, vagy a bányák. A bányákról szóló törvényt, úgy gondolom, hogy az utóbbi két évben körülbelül tizenegyszer módosítottuk. A bányákról szóló törvény nagyon népszerű. Nem tudom, miért, de a bányákról szóló törvény körülbelül tizenegyszer volt módosítva az utóbbi két évben, tehát amióta most ez a ciklusunk van, még többször is talán. Ez nagyon népszerű. Egyébként az ezt megelőző napirendi pontnál, a személyi jövedelemadóról szóló törvényről vitatkoztunk két és fél órát, és ez is módosítja a személyi jövedelemadóról szóló törvényt. Ha egyszerűsíteni akarunk, akár itt is lehetett volna módosítani, ebben a salátatörvényben azt a bizonyos két és fél órát - de itt magunkra nem érvényes ez, hogy egyszerűsítünk.

A következő gondolat, amit még mindenképpen szeretnék megemlíteni, ez Budapest és a kistelepülések viszonya. Tehát Budapest esetében nevesítve vannak dolgok, ilyen a Duna-parti rakpartnak a szabályozása,

egyébként több dolog is megjelenik, amik név szerint vannak, ilyen az olimpia.

Az olimpia két törvényben is megjelenik itt a sok módosított törvény között. Arra is gondoltam, hogy a piacteremtés és az olimpia háttérének a megteremtése is benne húzódik ebben a törvényben. Annál is inkább, mert a rozsdáövezetekről szóló törvény vagy a korábbi jogszabályunk szintén módosításra került, és nem túl régen ugyanitt vitattuk több órán keresztül, hogy mit tekintünk rozsdáövezetnek. Ebből a vitából szerezték tudomást tulajdonképpen az önkormányzatok és a települések, hogy náluk van rozsdáövezet.

Tehát mi elhatároztuk anélkül, hogy beszélő viszonyban lettünk volna a településekkel, hogy mit minősítünk rozsdáövezetnek. Ezek a rozsdáövezeti területek egyrészt valóban városképileg nagyon fontosak, hogy valami történjen ott, másrészt sok évtizede ott állnak és csúfoskodnak, harmadrészt pedig olcsón hozzá kell jutni, csak úgy kell szabályozni, hogy hozzá lehessen jutni ehhez az ingatlanhoz. Tehát úgy érzem, hogy ez a rozsdáövezet nagyon jelentősen budapesti forgatókönyvet is tartalmaz, valószínűleg ez Budapestet is érinti igen jelentősen.

Végezetül szeretném megemlíteni azt, hogy kettő ilyen szabályozásunk, kettő tervünk lesz. Lesz egy fejlesztési és rendezési tervünk, illetve lesz a másik, helyi építési szabályzat formájában. Tehát ez sokat nem fog jelenteni abban a tekintetben, hogy az önkormányzatiságot, azt, hogy az önkormányzat maga dönt a különböző dolgaiban az ott élő lakossággal együtt, az önkormányzatiságot miben erősíti ez a törvény-előterjesztés vagy -módosítás, és miben lesz jobb kiszolgálása az ott élő embereknek, erre nem ad választ. Igazán nem is pontosan érthető, ezért is nem lehet erre igennel szavazni.

Az, hogy egyszerűsítés, annál itt többről van szó. Őszintén kellene, államtitkár úr, beszélni arról, hogy igazán mi húzódik meg emögött, hiszen az önök kormánya hozta létre azt, hogy ráköltöttük ezt a sok pénzt, most kezdjük újra, és újra forrást fogunk erre költeni, hiszen forrást nem jelöltek meg, hogy milyen forrásból fogjuk ezeket végrehajtani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Most már azért órák óta folyik a vita, nagyon helyesen, mert ez egy nagyon fontos jogszabály, és ugyan képviselőtársaim a kormányoldalról még nem csatlakoztak be a vitába, de nagyon bízom benne, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársam fog majd még reagálni azokra az elmondottakra, amelyek itt az ellenzéki oldalról teljesen jogosan felmerültek.

És hogy miért hozom ide a Balatonnak a témáját, azért, mert idekapcsolódik. Minden olyannak, ami építészet és a Balaton kisajátításával, kizsákmányolásával

és beépítésével kapcsolatos, annak igenis helye van ezen a vitán erről beszélni. Láthatóan, amit én egyébként folyamatosan el szoktam mondani, ezek a beépítések, amelyeket önök némán tűrnek, és asszisztálnak ahhoz a folyamathoz, ami a Balatonnál zajlik, az például abból is adódhat, hogy a balatoni főépítész intézményéről ugyan már nagyon régóta beszélnek, de én még nem hallottam, hogy a kinevezése megtörtént volna. Pedig nagyon hasznos lenne, mert akkor legalább tudjuk, hogy a Balaton körül milyen tájképnek kell lenni és melyik az az ingatlan, amely ebbe a tájképbe beleillik.

Nem véletlen, hogy ez a balatoni főépítész még talán nincs kinevezve - bár lehet, hogy van, ezt majd, remélem, az államtitkár úr megerősíti, hogy már kinevezték, én most végigkutatam az internetet meg a Balaton Fejlesztési Tanács ülésein részt szoktam venni, önök ez szokott napirenden lenni, és nem hallottam, hogy megtörtént volna. Talán nem véletlenül, mert nincs, ember legyen a talpán, aki ehhez a nevére adja, hogy a Balatonnál lévő beruházásokra, luxusberuházásokra, szállodafejlesztésekre és apartmanházak folyamatos építésére azt mondaná, hogy ez oké. Nem mondaná ezt.

Hát, mindenki látja, hogy ezek az épületek, ezek az ingatlanok egész egyszerűen nem illenek bele abba a tájvédelmi körzetbe, azokon egyébként a természetvédelmi területeken is folyamatosan a beruházások. Akkor visszaautalok arra, amire képviselőtársaim is utaltak, hogy ami önöknek tetszik, arra azt mondják, hogy az kiemelt fejlesztési terület, nemzetstratégiai szempontból iszonyatosan fontos, és akkor a helyi építési szabályok meg egyébként a mindenféle előírás arra a területre nem vonatkozik.

Tehát azt mondjuk képviselőtársaimmal, hogy védjük a településeket, mert az ott élők tudják a legjobban, hogy mi az az infrastruktúra, amely ott a település érdekeit és az ott lakók érdekeit szolgálja. Csatlakozom szintén képviselőtársaimhoz, valóban az önkormányzat van az emberekért, és úgy kell kialakítani az önkormányzat működését és olyan jogköröket kell nekik adni, hogy ők ezt a feladatukat el tudják látni. De ez a jogszabály éppen az önkormányzatoktól von el egy olyan jogot, hogy ő mondhatta meg, hogy az adott településen mi fog épülni.

Lehet azt mondani, hogy ez álhír, de egyértelmű, látjuk a törvénykezésnél, amit önök itt művelnek a magyar Országgyűlésben, az abszolút arra mutat, hogy önök kényük-kedvük szerint módosítgatják a jogszabályokat, aztán félretesszük azt, hogy az embereknek mi a valós érdeke, és joggal aggódunk az önkormányzatisági jogkörök megvonása miatt. Erről szól ez a jogszabály.

Úgyhogy amikor a Balatonról beszélünk, akkor én arra kérem önöket tisztelettel, hogy nézzenek már magukba, menjenek le a területekre, és nézzenek körül.

(15.20)

Nem kell elmenni a horvát tengerpartra, Adriára meg nem tudom, hova, hanem jöjjenek le a magyar

tengerre, és ott menjenek végig a Balaton partján, és nézzék meg azokat a természetkárosításokat, amiket önök engedélyeznek, hát, a kormányhivatal adja ki az engedélyeket! Eljutottunk idáig, hogy a Balatonnál már nincsen olyan ingatlan lassan, ahol ne az önök érdekeltsége legyen, olyan ingatlanok, olyan beruházások vannak, amelyek a Balaton érdekeivel ellentétesek. És önök nádasokat irtanak, holott tudjuk nagyon jól, a nádirtás egy olyan ökológiai problémát okoz a Balaton környékén, amellyel lehet viccelődni, meg hogy nem kapcsolódik a jogszabályhoz, de igenis hozzá tartozik, mert természeti kincseinket kell védeni. És önöknek és Mager miniszter asszonynak, a nemzeti vagyoneért felelős tárca nélküli miniszternek itt kellene állnia, és ki kellene állni, hogy védjük a nemzeti vagyont, és nem elherdáljuk meg nem magánkezekbe átjuttatjuk, aztán ilyen szörnyedeményeket építünk rá, mint most Balatonvilágoson ez a lakóparkszörnyeteg. És önök nem tesznek semmit.

Erről kellene szólni, amikor építészeti jogszabályokat hoznak, hogy végre magukba szállnak, és visszavonják azokat a kormányrendeleteket, amelyek a magyar emberek ellen valók. És ez nemcsak a Balatonnál van így, hanem a Velencei-tónál és a Fertő tónál is, mert önöknek már minden kell. De tudják, a Balaton mindenkié. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Csak hogy pár elhangzott információt helyre tegyek és segítsen a vita alakulását, illetve abban, hogy mégiscsak meggondolják magukat a törvényjavaslat támogatását illetően, jelezném, többen is szóba hozták ezt, a településképi rendeletet semmilyen módon nem érinti ez a törvény, és a kiemelt beruházásoknak is meg kell felelni egyébként a településképi rendeleteknek, ezt csak úgy leszögezném a képviselő asszonynak.

Az, hogy tavaly 67 balatoni strand több mint kétmilliárd forintot nyert el, az önkormányzatok, 67 balatoni strand felújítására, azt nyilván ön rombolásnak hívja, mi fejlődésnek és fejlesztésnek. 67 balatoni strand újulhat meg a Kisfaludy-program keretében, ez több mint kétmilliárd forint, még egyszer mondom. Rengeteg fejlesztés történik, a szigligeti vártól kezdve számos, ez már ma is többször elhangzott itt, tisztelt képviselő asszony. Nagyon nehéz úgy kezdeni a vitát meg úgy folytatni egy vitát, hogy az alapvető tényeket is eltagadja, és nem ismeri el azokat az eredményeket, amik egyébként történtek, kiemelten például a Balaton mellett is. Az, hogy számos helyen az ingyenes strandok is és a fizetős strandok is európai, modern, korszerű, vizesblokkoktól kezdve, öltözőkkel, kiszolgáló helyiségekkel, zuhannyal s a többi vannak felszerelve most már, és ez abszolút - nem ez az itt maradt, gyurcsányista, kicsit NDK-s hangulatú, ami 2002-2010 között volt, amikor lepusztulva hagyták a balatoni strandokat, a gaz nőtte be meg s a többi, ahogy

ők akkor kezelték a Balatont - ahhoz képest egy óriási fejlődés.

Szerintem ön a saját választói szemében sem hi-teles balatoni képviselőként, ha nem ismeri el, hogy nagyon sok fejlesztés történt. A balatoni biciklikör fel-újítása is érinti az ön választókerületét, ahol ön most az előválasztásért... - azért emlegetik itt ennyien. Elő-választási hangulata lett a baloldali képviselőktől az embernek, hogy ezerszer elhangzott már Budafok neve, meg a XV. kerület, meg Siófok, meg Pécs, min-denki, ahol indulni akar majd a nagy gyurcsányista roncsderbiben, azt idehossa a parlamenti vitába, és ha itt nagyon sokszor elmondja, akkor benne lesz a jegyzőkönyvben, hogy 17-szer hangzott el Budafok meg a XI. kerület neve, és akkor ezért majd buksisimi jár a főnök úrtól.

Visszatérve a törvényjavaslatra - egyébként a kormány döntött arról, tisztelt képviselőtársak, hogy 3,5 milliárd forint összeget ad, segítséget az önkormá-nyzatoknak, pontosan ezeknek a szabályzatoknak az elkészítésére a következő három évben, ami, ha el-fogadja az Országgyűlés ezt a törvényt, akkor életbe fog lépni ez a kormányrendelet, amely 3,5 milliárd fo-rintot biztosít arra, hogy segítsék az önkormányzato-kat. Ilyen egyébként eddig egyszer volt, amikor 2017-ben egymillió forintokat kaptak az önkormányzatok a szabályzatok elkészítésére. Soha korábban nem volt ilyen, tisztelt képviselő asszony. Megint arról beszé-lünk, hogy a tényeket ismerni kell, és a tényeket nem szabad eltagadni, és nem szabad az eredményeket el-tagadni. Tehát vannak eredmények, van segítség, és van egy olyan fejlődési irány.

Miközben önök azt mondogatják, hogy mennyi adóbevétel szeretnének az önkormányzatoknak, de közben ne jöjjenek a befektetők, meg ne legyen ipari-park-fejlesztés, meg ne legyen beruházás, de azért mégiscsak nőjön az adóbevétele az önkormányzatok-nak, meg nőjön a mozgástere, ez a kettő együtt nem megy. Akkor nő az önkormányzatok adóbevétele, ak-kor nő az önkormányzatok költségvetése, ha van be-ruházás, van befektetés és van fejlesztés. Ezek össze-tartoznak, tisztelt képviselőtársak.

És utoljára tesszük azt helyre, szerintem nagyon sokszor kellett volna az elmúlt hónapokban is, el-hangzott szintén az iparűzési adó. Senki nem vette el az iparűzési adót és nem vonta el, az ott maradt a te-lepülésen, a válsághelyzet következtében ott maradt a településen lévő vállalkozóknál, akiknek, ha van 500 forint bevételük, de egyébként a havi kiadásuk másfél millió forint, akkor is beszedi az önkormányzat, mert bevételalapú az iparűzési adó, és nem nézi azt, hogy például egy teljesen bezárt étterem vagy szálloda mínuszos ebben az időszakban, vagy egy panzió mínuszos, ha már egy forint bevétele is van, akkor az ipar-űzési adót azonnal vonja is el az önkormányzat. Itt most annyi történt, hogy ez ott maradt a helyi embe-reknél.

Még egyszer mondom, ezért fontos ez az elv, hogy az önkormányzat van az emberekért. Senki nem vonta el az iparűzési adót, nem került a központi államkasz-

szába, nem mi fogunk itt róla szavazni a nagy költség-vetési módosítók során majd az idei év folyamán, ha-nem ott maradt azoknál az embereknél, a bajba került vállalkozásoknál, a helyi közösség építőköveinél, akik ott értéket teremtenek és közösséget szerveznek. Sze-rintem ez nem egy rossz dolog, hanem egy jó dolog.

Kérem, hogy ezeket a szempontokat is értsék meg, ezeket a szempontokat is vegyék bele a gondol-kodásmódjukba, és arra kérjük önöket, hogy a végén támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces felszólalásra meg-adom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Kö-szönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Soha nem vitattam el a strandfejlesztési projektet, amellyel maximálisan egyetértek, hogy XXI. századi körülményeket kell biz-tosítani a magyar családoknak, ha ellátogatnak a Ba-laton partjára, és a magyar tengernél keresik a pihe-nést, nem az Adrián, mint ahogy önök szokták. De nem ezekről a beruházásokról van szó, azokról a lu-xusberuházásokról, amelyek Keszthelyen folynak. 40 fát kivágtak, a polgármester magyarázkodik, holott láthatóan azért kellett, hogy Orbán Viktor miniszter-elnök úr vejének fantasztikusan jó legyen az a beru-házás, amelyet ott el kíván végezni a Balaton partján. Tihanynál elhordták a fél hegyet, erre kapott 500 ezer forintos környezetkárosítási büntetést! Miről beszé-lünk?! Elvitték a Tihanyi-félszigeten lévő hegynek egy nagyon jelentős részét, teljesen ledőzerolták az egé-szet, ezért kaptak 500 ezer forintos büntetést.

Tehát nem azokról a beruházásokról van szó, amit Nacsá képviselőtársam felvázolt. Maximálisan egyetértek, Siófok is rengeteg pénzt kapott, köszönjük szépen. De azok a területek például, és akkor menjünk oda, hogy a Balatoni Hajózási Zrt.-nek a reorganizá-cióis terve - ez a másik olyan kedvenc témám, amely-ről órákat lehet beszélni -, hogy önök mit műveltek a Baharttal, csak éppen megfutamodtak a vitorlásokikötők bérbeadásában, mert túl nagy volt az ellenzéki nyomás, és nem merték megcsinálni, hogy áron alul, hosszú, 15 éves üzemeltetési jogot biztosítanak a 11 vi-torlásokikötőre.

Mi azért emeljük fel a hangunkat, mert azt mond-juk, hogy elég volt. A magyar emberek is azt mondják, hogy elég volt, és nekünk az a feladatunk, hogy ami-kor el akar készülni egy olyan beruházás, amely pél-dául tájidegen, és minden építész azt mondja, hogy tájidegen, akkor nekünk ott a helyünk, és azt kell mondani, hogy elég, ne tovább, és vonják vissza az építési engedélyt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Szintén kétperces felszólá-lásra megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP kép-viselőjének. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! Vártam Nacsa képviselőtársam felszólalásától, hogy valamifajta választ kapunk arra, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet milyen módon kapcsolódik ehhez az előterjesztéshez. Nem kapunk, ezt csak megállapítom, tehát valószínűleg az a kérdés, amit az előző felszólalásomban felvettem, az változatlanul nem kerül megválaszolásra. Ez a bizalmunkat nem erősíti, tehát elég egyértelmű, hogy ezt az előterjesztést az ellenzék, talán mondhatom így, egyöntetűen nem fogja támogatni.

Amiért még két percben szót kértem, az nyilván a helyi iparüzési adó kapcsán az eszmefuttatása képviselő úrnak. Önmaga mondta el, hogy mi a probléma ezzel a döntéssel, mi a két alapvető probléma. Az egyik az, hogy a helyi iparüzési adó egy bevételalapú, árbevétel-alapú adó, magyarul, az ön által mondott esetben, akinek 500 forint bevétele volt, annak nagyon kicsi segítséget jelent - ön mondta ezt az 500 forintot -, míg azoknak a szektoroknak, akiket nem sújtott igazán a válság, vagy adott esetben kicsit még nőni is tudtak ebben az időszakban - tudjuk jól, hogy vannak ilyen szektorok is -, azoknak pedig jelentősebb segítséget jelenthet.

(15:30)

Úgyhogy ez egy nem jól célzott döntés, és a döntést kifejezetten azért hozták meg ebben a formában, mert az önkormányzatok bevételeit lehetett ezzel csökkenteni. Ugyanakkora forrásból szerintem sokkal jobban lehetett volna célozni a válságágazatokra, ez az én állításom.

A másik pedig, önök mondták azt, az eredetileg novemberi döntés után, hogy kompenzálás lesz, 25 ezer alatt automatikusan, utána pedig tárgyalnak. Ezt követően, felhőborító módon, csak a fideszes önkormányzatok kaptak karácsony előtt, szinte azonnal egyébként, majd 1,5 milliárdnyi támogatást (*Nacsa Lőrinc: Szeged, Salgótarján...*), karácsonyi ajándékként, kötelező önkormányzati feladatokra. Az ellenzéki vezetésű, megyei jogú városok pedig azóta is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) várnak a konkrét információra. Egy miskolci állampolgár semmivel se másodrendűbb (*Az elnök újból csengtet.*), mint akár azok, ahol kaptak ilyen forrásokat. Köszönöm, elnök úr. (*Nacsa Lőrinc: Szeged, Salgótarján...*)

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Keresztes László Lórántnak, a LMP frakcióvezetőjének, 2 percre. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ahova visszatért Nacsa képviselő úr, én is erre szeretnék reagálni, amit mondott, hogy az önkormányzat van az emberekért, valóban. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*)

Már az imént is említettem, hogy valóban, az önkormányzatok nagyon sok fontos szolgáltatást, közszolgáltatást nyújtanak az embereknek, tehát

amikor önök az önkormányzatoktól elvesznek forrásokat, olyan döntéseket hoznak, hogy az önkormányzat által betervezett források nem állnak rendelkezésre, de éppen elvonták a gépjárműadó-bevételeket. Egy másik döntésükkel kivonultak a közösségi közlekedés állami finanszírozásából és a helyi közösségi közlekedés állami támogatásából. Ezzel nem az önkormányzatokat, az ellenzéki polgármestereket büntetik, hanem az embereket, mert rosszabb minőségben fognak rendelkezésre állni ezek a szolgáltatások.

De nagyon-nagyon fontos, tisztelt Nacsa képviselő úr, ahogy képviselőtársam is említette, az önkormányzatoknak most kell költségvetést készíteni, most kell megtervezni a költségvetést, és nem tudják - pontosan a tárgyalások, a látszattárgyalások miatt -, hogy milyen kompenzációra számíthatnak.

Pécs esetében például 5,7 milliárd forintra lenne szükség, hogy az idejű költségvetést egyenesbe lehessen hozni, de még nem is tudják megmondani, hogy mikor lesz egyáltalán egy érdemi válasz a kormány részéről. Én azt szeretném kérni államtitkár úrtól is és Nacsa képviselő úrtól is, hogy vessék latba a tekintélyüket, és próbálják a kormányt abba az irányba terelgetni, hogy vegye komolyan ezeket a tárgyalásokat, tekintse partnernek az önkormányzatokat, és mielőbb szülessenek meg a döntések ezekről a nagyon fontos kompenzációkról. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs ilyen jelzés.*) További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az első baloldali képviselő, Potocskáné Kőrösi Anna felszólalására (*Potocskáné Kőrösi Anita: Nem baj!*) csak annyit tudok mondani, kedves képviselő asszony, hogy, nem tudom, rossz lehet ott ülni, valami hat önre, mert az az ordítás, amit ön itt művelt, és ahogy előadta az egyébként sokszor jogos észrevételeit, arra még azt mondom, hogy rendben lenne, de ahogy előadta, az katasztrófa. (*Potocskáné Kőrösi Anita közbeszól.*) Ne haragudjon, egy olyan témáról van szó, amely az egész országnak olyan értelemben befolyásolja és meghatározza a jövőjét, hogy valóban, mégiscsak itt élünk, valóban fontos mindannyiunknak a Balaton, valóban fontos nekünk a teremtett világ és a természeti kép, de ugyanilyen fontos az épített környezet is.

És önnek a hozzászólásából tényleg azt a zagyvaságot lehet leszűrni, hogy miközben mi az Adrián nyaralunk - mi az Adrián nyaralunk -, közben meg nádat irtunk a Balatonnál. Tehát hagyjon már fel ezekkel a

lózúgokkal és ezekkel a csapongásokkal, mert egyszerűen érthetetlen, amit mond! Érthetetlen, amit el akar érni. *(Potocskáné Kőrösi Anita: A választók értik! Az a lényeg.)* Volt ideje elmondani bőven, amit akart, legyen szíves meghallgatni.

Olyan dolgok, hogy ki mit akar elvinni, melyik tavat, meg milyen környezetet: én csak arra kérném meg, hogy mikor legközelebb bejön majd Gyurcsány Ferenc, üljön mellé, kérdezze meg, hogy az őszödi üdülő egy területével mi lett. Kérdezze meg, hogy mit tervezett egyébként Gyurcsány Ferenc, mondjuk, a Velencei-tónál, Sukorónál és így tovább, és így tovább. Majd akkor beszéljünk erről, amikor ezeket a dolgokat ön feltárta, és majd újra – újra – megvilágosodnak, és rájönnek arra, hogy milyen újdonsült partnereik vannak. És ettől kezdve én önnek csak annyit tudok mondani, hogy a településképi szabályozás külön rendelet, nem nyúlunk hozzá; egy kiemelt beruházásnál a településképi előírásokat be kell tartani. Nem tudom, hogy el tetszett-e olvasni a törvényt, én gyanítom, hogy nem, csak egy-két dolgot kiragadott, vagy a Népszavából, vagy nem tudom, honnan értesült, vagy valamelyik balos szokásos blogról, és innen olvasta el a dolgokat a törvénnyel kapcsolatban.

Molnár Gyula szocialista képviselőtársammal nehéz vitatkozni, mert egyrészt azt a humort, amit mondott, én bírom, és régóta ismerjük egymást, régóta egymás ellenében politizálunk, de összességében sok mindenben egyet tudunk érteni. Hogy ki volt az a másik politikus, MSZP-s politikus, aki kiesett, azt gondolom, most homály fedi, amivel kezdte a beszédét, mint ahogy az is egy érdekes, hadd mondjam: a témához illő dolog volt, hogy az ellenzék nem oltásellenes. Hát, köszönöm szépen, gratulálok, akkor még egyszer, legyenek szívesek biztatni mindenkit, hogy menjenek oltani, ne csaljanak ezzel, ne szórakozzanak ezzel, mert életeket kell megmenteni, és ez való igaz, ebben szerintem egyetértünk. Abban már nem, hogy ez összességében az egész ellenzékre igaz lenne.

A fényes korszakához is gratulálok, mind a XI. kerülethez, mind a XV. kerülethez. Azért maradt ott mit felújítani, illetve változtatni az önkormányzatok területe után, de azt gondolom, hogy nem erről vitatkozunk most, mert mindenkinek egy időszak jutott a városvezetésben, és hogy ott mit tett, mit nyújtott, azt megítélték idővel mindig a kerület választói; hol rosszul, hol jól, hol így, hol úgy, de megítélték. Biztos, hogy önöknek is nagyon sok érdeme volt az ott élő emberek érdekében, de viszont abban téved, és ezt szeretném most kijavítani, hogy ahogy az utak kijelölésének a jogát értelmezte, rosszul értelmezte, tehát nem más jelöli ki. Ugyan az önkormányzatoknak joga van kijelölni, de az egy más kérdés, és nyilván önök mint volt gyakorló polgármesterek, inkább így mondom, adott esetben területi képviselők, települési képviselők, akik a mindennapokban találkoztak olyan problémákkal, hogy az önkormányzat kijelölt a településrendezési tervben egy útvonalat, majd azt követően azon a területen szerettek volna építkezni, vagy valamit változtatni az ott lakók, mekkora tortúra volt, hogy mindazon túltegyék magukat, hogy

elkezdhessenek építkezni, mert olyan volt a szabályozás, ami szinte lehetetlenné tette ezt számukra. Ezeket önök is tudják. Most ez a szabályozás segíti az ott lakókat is, de egyben, persze, meghagyja azt a lehetőséget is, és nem csak lehetőséget, hogy a kiszabályozott útvonal helyes legyen, és azokat a célokat, amiket a településfejlesztés érdekében korábban megjelöltek a város, illetve a település vezetői, azokat továbbra is végrehajtsák. Tehát nem megy szembe az ott lakók érdeke, és nem megy szembe az ösztöndíjakkal szembe az ott lakók érdeke ezzel a változtatással, tehát nagyon szépen kérem, hogy az értelmezést nézze meg még egyszer, mert ez nem úgy van, ahogy ön értelmezte.

Hogy a tömeges bevándorlás gumicsont - ám, legyen! Nem mi vagyunk tömegesbevándorlás-pártiak, de az egy más kérdés, hogy miután valóban többtucatnyi jogszabályt kellett azért megváltoztatni, és ezt Hajdu képviselőtársamnak is szeretném jelezni, valóban sokat kell megváltoztatni, de nem azért, mert egy olyan jellegű törvényről lenne szó, amibe sok minden mást bele kell tenni, hanem egyszerűen nagyon sok, a szóhasználattal kapcsolatos feladatot át kell helyezni más törvényekbe is. Egyébként, hogy a tömeges bevándorlással kapcsolatban miért van benne a törvényben ez a kérdés: egyszerűen azért, mert akkor, amikor 2015 nyarán az az örület megszállta Magyarországot, akkor részben kellett segíteni a határon, részben kellett segíteni útközben. Én mint a karitatív szervezeteket összefogó szervezet vezetője, a Karitatív Tanácsban ezt megéltem, és le kellett helyezni konténereket, le kellett helyezni ideiglenes épületeket. Ezek nem befolyásolják a városképet hosszú távon, ezt mindannyian tudjuk, és ez a kérdés semmi másról nem szól.

Fontos az is, hogy a főváros vétője nem változik a törvényben. Ezt szeretném kiemelni, hogy a kerületeknek ugyanúgy figyelembe kell venni a fővárosi rendeletet, ahogy eddig. Szóval, ez teljesen természetes, hogy a kerületeknek is van teljesen jogos törekvése. Már csak azért is mondom önöknek, hiszen a budapesti kerületeket nagyrészt ellenzéki polgármesterek vezetik, tehát adott esetben valóban öközöttük lesz összeütközés, de ez most is van. Tehát tudjuk, hogy a forráselosztásnál, sok mindennél, tudjuk, hogy vannak összeütközések a kerületi polgármesterek és a főváros között.

(15.40)

Ez így volt egyébként a Demszky-korszakban, így volt egyébként Tarlós István alatt is, és most is így van, hogy igenis más-más érdekek feszítik néha a kerületet, mint magát a fővárosi vezetést.

Varju László DK-s képviselőhöz, az ellenzék vezérszónokához szeretnék szólni, de nincs itt. Csak annyit szeretnék neki mondani - tiszteletlenség a parlamenttel szemben, mondta ön -, hogy öntől soha nem fogok egyébként elfogadni semmiféle tanácsot azzal kapcsolatban, hogy mi az a tiszteletlenség, mi az, ami illik, akár politikusként, akár emberként. Ön is

részt vett abban a 2018. december 12-ei tombolásban, ami itt a parlamentben történt, és aki a parlamentben így viselkedik, az minket ne akarjon viselkedésből, tiszteletlenségéből vagy bármi másból kioktatni. Hogy pánikhelyzetben ki van, szerintem ezen el kéne neki gondolkodnia. Aki a centralizációs törekvést így érti ebből a törvényből, az bizony, azt kell mondanom ennek a képviselő úrnak, Varju Lászlónak, hogy semmit nem értett a törvényből.

A gazdasági kamarákról ejtett szót. Megint csak azt tudnám neki mondani, ha itt lenne, hogy Gyurcsány Ferenc, az ön pártelnöke, az összellenzék vezére mondta a gazdasági szereplőknek, amikor úgy gondolta, hogy jól beszélhet nekik, hogy el lehet menni ebből az országból. Ehhez képest, hogy önök mit tettek még gazdasági szempontból, egyébként az összellenzék is mit tesz most akkor, amikor egy-egy várost vagy egy települést vezetnek, köszönjük szépen, de gazdasági szempontból nem kérünk tanácsot.

Önkormányzati szövetségek megszólítottak, és nemcsak az önkormányzati szövetségek, hanem maga a szakma is megszólított. Magyar Építész Kamara, Magyar Építész Kamara Terület- és Településrendezési Tagozata, Tájépítészek Szövetsége, Megyei Önkormányzatok Országos Szövetsége, Megyei Jogú Városok Szövetsége, Kisvárosok Szövetsége, Balaton Fejlesztési Tanács, Magyar Urbanisztikai Társaság, véleményeik jelentős részét beépítettük, illetve adott esetben változtattunk azon, amit eddig beterjesztettünk, tehát senki nem mondhatja azt, hogy nem kérdztük meg őket.

Dr. Keresztes László Lóránt LMP-s frakcióvezető úrnak szeretnék jelezni az önkormányzatok sanyargatásával kapcsolatban. Azt kérem, hogy beszéljen erről ön is újdonsült barátaival, illetve koalíciós társaival. Kérdezze meg tőlük, hogy miért kellett nekünk 2011-2013-2014-2015-ben folyamatosan az önkormányzatokat konszolidálni, miért volt az, hogy amikor az önök kormányzása volt, vagyis az újdonsült barátainak a kormányzása volt - MSZP, akkor még DK nem volt, de SZDSZ, de ugyanarról a társaságról beszélhetünk -, miért volt az, hogy olyan katasztrófális helyzetben hagyták itt az országot, hogy közel 1400 milliárd forinttal kellett konszolidálni az önkormányzatokat. Miért volt az, hogy közel 2100 önkormányzatot kellett konszolidálni? Egyszerűen azért, mert magáról tettek az önkormányzatokra. Azért, mert nem érdekelték a barátait, akik most már barátai, hogy az önkormányzatokat hogy kell vezetni.

Ugyanezt el tudom mondani Budapestről is. Ezen a számon belül Budapest maga 270 milliárd forint támogatást kapott. A kerületek ezenfelül - amelyek egyik vezetője a szocialista képviselőtársunk volt, másik vezetője a DK-s képviselőtársunk volt - pedig 106 milliárd forint támogatást kaptak azért, mert korábban felhalmoztak egy hatalmas nagy adósságot. Egyébként miért történt mindez? Azért, mert az a kormány, akikkel egyébként készülnék most együttműködni, kivérezte az önkormányzatokat. Tehát kérem, ne rajtunk kérje számon ezeket a kérdéseket, hanem sokkal inkább újdonsült barátain.

Azt hadd utasítsam vissza, hogy a műemlékvédelem területén nem történik semmi. Az egyik, hogy ez a törvény nem szól róla. A másik, hogy én magam tapasztalom és tudom, bárhova elmegy az országba, de öntől, pécsi illetékességű volt képviselőtől, illetve most is ott élő embertől azért hadd utasítsam már vissza, hogy mi minden történt Pécsen, pontosan a műemlékek megvédése érdekében. Hány száz, illetve hány ezer kistelepülésen újultak meg főleg a belső városrészek, ahol műemlékeket mentettünk meg a pusztulástól. Közel száz kastélyt mentettünk meg. Csak az én szakterületemen közel háromezer, többségében műemléki templomnak a felújítása történt meg tíz év alatt. Tehát ne mondják azt, hogy minket nem érdekelnek a műemlékek, ne mondják azt, hogy mi nem védjük meg őket. Pont azokat a műemlékeket mentettük meg, amiket egyébként egy korábbi baloldali, szocialista-szabad demokrata kormányzás és az azt megelőző, egyébként sok évtizedes szocialista regnálás miatt egyébként teljes pusztulásra ítélt már az idő, és ezeket mentettük meg. És öröm elmenni Pécsre - múltkor beszélgettünk róla -, öröm lesz elmenni Veszprémbe, egyébként Siófok belvárosa is megszépült, és sorolhatnám tovább. Tehát, ha valaki ezt elvitatja tőlünk, akkor ne haragudjon, minden más állítására azt kell mondanom, hogy az sem igaz, mert ez sem volt igaz, tisztelt képviselő úr.

És amit mindenképpen szeretnék folytatásként mondani a koncepcióról, mert mindenki azt mondja, hogy nincsen koncepció, illetve az időpontok olyan kegyetlenek az önkormányzatokkal szemben, amit nem lehet elfogadni. Itt hadd olvassam fel - és elnézést kérek a gyorsíró hölgytől, kicsit hosszabb lesz -, figyeljenek, legyenek szívesek. „Nem kell új helyi építési szabályzatot készítenie azon településeknek, amelyek a 314/2012. (XI. 8.) kormányrendelet - továbbiakban csak rendelet - tartalmi követelményei alapján már készítettek településfejlesztési koncepciót, integrált településfejlesztési stratégiát és településrendezési eszközöket. Az új településfejlesztési tervüket és településrendezési tervüket legkésőbb 2027. június 30-ig kell elkészíteniük. Ekkor különben is felül kellene vizsgálni a szabályozást. Ennek keretében tudnak illeszkedni az új előírásokhoz. Ha korábbi rendelet szerint módosítani kell 2027-ig a terven, a módosításra szintén lehetőség van. 2021. június 30-ig elkészített fővárosi településfejlesztési koncepció, stratégia és településrendezési eszköz, a kerületi településrendezési tervek 2027. június 30-ig történő elkészítése érdekében 2025. június 30-ig maradhatnak hatályban. A kedvezmény a folyamatban lévő tervekészítésre is vonatkozik. Ha a település a településrendezési koncepció, integrált településfejlesztési stratégia és településrendezési eszköz készítését a korábbi rendelet tartalmi követelményei alapján 2021. január 30-ig megkezdte, és legalább az előzetes tájékoztatási szakasz megindult, az új koncepció, stratégia, településrendezési eszközök készítésére irányuló eljárást 2022. június 30-ig önkormányzati döntéssel le kell zárni. 2022. június 30-ig

elkészített koncepció, stratégia és településrendezési eszköz 2027. június 30-ig maradhat hatályban.”

Nem tudom, hogy miről beszélnek, tisztelt képviselőtársaim, mert egyértelmű. Tehát elég egyértelmű az, hogy igenis van erre idő, és önök is nagyon jól tudják - településvezetők voltak -, hiszen készítettek ilyen terveket és koncepciókat, hogy ezeket, főleg a nagyobb települések rendszeresen módosították, rendszeresen újították, hiszen az volt az érdekük, hogy az egyes beruházások, hozzáteszem, adott esetben rozsdáövezeti beruházások is megvalósuljanak pontosan, hogy a várossebek, településebek eltűnjenek, avagy pedig az ott lakók fejlesztési lehetőségei meglegyenek, nem pedig csak céltalanul változtattak - gondolom, önök sem - ezeken a terveken, és itt sem kényszeríti senki erre az önkormányzatokat.

Annyit szeretnék még kiemelni, hogy a tervek hierarchikus kapcsolata megmarad. Ezt senki nem vonja kétségbe. Arra szükség van. Nyilván, aki mérnök, vagy aki ezzel foglalkozik, az tudja, hogy egymásra épülnek a tervek, nem lehet az alacsonyabb rendűnek - ha szabad így mondani - felülírni a többi. Tehát a tervek hierarchikus kapcsolata megmarad.

Varga László képviselőtársamnak, akivel szintén régóta vitatkozunk, és sok mindenben nem értünk egyet, a stílusát továbbra is köszönöm, és köszönöm szépen, amiket fölvetett, de azért egy-két dolgot hadd mondjak önnek. „Modern városok” programból, de akár az év végi támogatásokból Szeged, Salgótarján mint nagy megyei jogú városok, ellenzéki jogú városok nemhogy nem maradtak ki, hanem ugyanúgy megkapják a támogatást.

(15.50)

És még, megint csak a főváros, illetve úgy általában az iparüzési adó, illetve adóbevételekről hadd mondjak önnek két számot! És azért jó lenne, ha akkor, amikor a kormányt megint csak önkormányzatok kivéreztetésével vádolják, egyébként jogtalanul és hamisan, akkor összevetnék azt, hogy önök mennyit adtak a településeknek, és most pedig mennyit hagyunk mi a településeknél. A helyi és települési adók 2010-ben összességében 543 milliárdot tettek ki, most pedig ez a szám 2019-re 1024 milliárdra emelkedett fel. Ez majdnem megduplázódott, mondhatom. Ez kivéreztetés? Hát, én azt gondolom, hogy ezen el kéne gondolkodni.

És ugyanúgy igaz ez, a fővárosban az iparüzési adó - most az egész fővárost mondom - 2010-ben 236 milliárd volt, most pedig, 2019-ben eléri a 380 milliárd forintot. Ez a főváros kivéreztetése? Ez a fővárosi kerületek kivéreztetése? Egyébként százalékban is jóval több iparüzési adó jut, egyébként azt kell mondanom, bizonyos szempontból érthetően a fővárosnak, mégiscsak a nemzet fővárosa. De, arányaiban jóval több jut, mint adott esetben Miskolcnak vagy más vidéki városoknak, nagyvárosoknak. Tehát én azt gondolom, jogos egyébként a bizonyos szempontból való egyenlő irányba való elosztás.

És hát itt az is kérdéses, képviselő úr, hogy egyik oldalról azzal vádol minket ebben a törvényjavaslatban, hogy mi csak a befektetőknek akarunk kedvezni - amiben biztos, hogy sok igazság van -, de a másik oldalról meg hiányolják az iparüzésiadó-bevételt. Tehát egyik oldalról ne legyen fejlesztés, egyik oldalról megmaradjon egy város rozsdáövezete, lásd Budapest egyes kerületei hogy tudtak változni, és hogy maradtak olyanok, mint 30-40-50-60 évvel ezelőtt voltak, másik oldalról pedig hiányolják az iparüzésiadó-bevételt.

Tisztelt baloldali képviselőtársaim, akik itt vannak most, a Jobbiktól egészen a DK-ig bezárólag, legyenek szívesek felfogni azt, hogy az a gazdaságpolitika, amit 2010-ig önök folytattak, az azért ment csődbe, azért okozott csődöt az országnak, mert egyszerűen nem tudták felfogni azt, hogy hogy kell segíteni a vállalkozásokat, hogy kell segíteni az embereket, mennyire nem segélyre kell berendezkedni, hanem sokkal inkább munkaalapú társadalmat kell építeni, és önök ezt akarják akadályozni. Akadályozni akarják ezen a törvényen keresztül, és akadályozni akarják minden más területen keresztül.

Tisztelt volt Polgármester Úr! Hajdu László DK-s polgármester úrnak: a településszerkezeti terv eddig nem jogszabály volt, nem a kormány hagyta jóvá, tartalma most bekerült a helyi építési szabályzatba. Tehát ebben nincsen változás. Amit ön mondott, az vagy tévedés, rosszul értelmezte; nem akarok más szavakat használni.

Papíralapú egyeztetés helyett digitális egyeztetés lesz. Ez mindenkinek jobb, ez változás valóban, sok nehézséget okoz adott esetben ezeknek az elkészítése, én ezt elhiszem. De hála istennek, ahogy ön is mondta, a nagyobb települések már eddig is digitálisan feldolgozták a terveiket, koncepciójukat, mindent, és ha ezek megjelennek digitálisan, akkor adott esetben egy család, aki építkezni akar, adott esetben egy község, aki fejleszteni akar, adott esetben egy nagyváros, aki beruházásokról gondolkodik és beruházásokat vár, sokkal gyorsabban tud rendelkezni az egyes tervekről, mint ahogy eddig történt. Tehát még egyszer mondom: változás ebben lesz, hogy nem papíralapú egyeztetés lesz.

Öntől is szeretném még egyszer megkérdezni, hogy miért baj, hogy Budapesten rozsdáövezeteket érint ez a jogszabály. Ez miért baj? Ha belegondolunk, a XIII. kerület által vezetett, egyébként közöttünk most itt nem lévő, alpolgármesterként itt lévő, országgyűlési képviselőként lévő képviselőtársunk (*sic!*) el tudja mondani, hogy a XIII. kerületben mekkora változások történtek, rozsdáövezetek hogy újultak meg, hogy lettek adott esetben lakókörnyezetben nagyon fontos kiemelt szerepet vállaló területek, és hogy lettek adott esetben gyárak vagy üzemek vagy irodaházaknak a környezetét magában foglaló területek. Miért baj ez? És miért baj az, ha a város, főváros többi területén is azok a tájsebek, azok a szörnyűségek, amelyek ott vannak most már évtizedek óta, azok megváltoznak?

Én nem értem ezt a gondolkodást, nem tudom felfogni ezt a gondolkodást, hogy fejlődést olyan értelemben nem akarnak, ami egyébként jó az ott lakóknak, mert szebb, jó a vállalkozásoknak, mert bevételük van, jó a településnek, így a fővárosnak, kerületnek, mert iparüzési adó lesz belőlük. Önök pedig ez ellen gondolkoznak és tesznek, és azt gondolom, hogy minden szempontból tulajdonképpen a DK kimondta azt, hogy vissza akarja állítani a 2010 előtti gondolkodást és mentalitást. Nem hiszem, hogy erre Magyarországon bárki is vágyna.

Én köszönöm szépen azokat a felszólalásokat, kormánypártiakat is, és hozzáteszem, ellenzékieket is, amelyek segítik ennek a törvénynek a jobb megértését, de azt nem tudom megköszönni és elfogadni, amelyek teljesen más színben tüntetik fel ezt a törvényt; azt a törvényt, amely egyszerűsít, amely könnyebbé tesz, és az önkormányzatoknak is és ezen belül, ami a legfontosabb, az ott élő embereknek, az ott élő vállalkozásoknak is sokkal jobb helyzetet teremt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt, az LMP frakcióvezetője: „A mi városunk, Pécs 44.” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Csak egy nagyon gyors reakció államtitkár úrnak: Pécs 2014-ben 44 milliárdos adósságot konszolidáltak, ugye, egy fideszes városvezetés mellett, ennek ellenére 2019-ben a fideszes városvezetés újabb 20 milliárd forintos kintlevőséget termelt a fideszes kormányzat alatt. Tehát csak ennyit a valóság felidézéseként.

És akkor rátérve napirend utáni felszólalásomra, ugye, általában napirend után szűkebb hazámról, Pécs, Baranya helyzetéről és a térséget érintő problémákról beszélek. Azzal szeretném ezt a témát kezdeni, hogy tisztelettel megköszönöm a munkáját mindenkinek, aki Pécsen és Baranyában az emberek egészségének és biztonságának megőrzéséért dolgozik.

Az látható, hogy nagy a baj, és látható, hogy nem egészen olyan a helyzet, ahogyan ezt a kormányzati kommunikáció beállítja az egészségügyi rendszerről. Ugye, tegnap kiszivárgott egy levél, vagy elküldtek egy levelet a sajtónak, amiből kiolvasható volt, hogy a pécsi Koronavírus Ellátó Központban levélben próbálják toborozni az orvostanhallgatókat önkéntes munkára, mert óriási a leterheltség, óriási a baj. A városi szakrendelőkben nem tudnak már nagyon több munkatársat átvezényelni. Eddig, ugye kilenc szakdolgozót és két orvost vezényeltek át a Covid-osztályra, de a szakrendelők főigazgatója szerint több szakorvost

már nem tudnak átvezényelni, mert a szakrendelések kerülnének veszélybe.

Az Egyesített Egészségügyi Intézmények főigazgatója azt nyilatkozta, hogy nagyon rossz a helyzet, sok szakemberre van szükség, viszont már most is nagyon-nagyon nehezen tudnának pluszfőt az intézmények rendelkezésére bocsátani. A járóbeteg-szakrendeléseknek folyamatosan üzemelni kell, és az oltópontok működését is meg kell oldani. Ezért én azt gondolom, hogy minden köszönetet megérdemelnek az orvosok és az egészségügyi dolgozók, akik kiállnak az emberekért, és dolgoznak, hogy életet tudjanak menteni.

Én arra kérek mindenkit, hogy vegye komolyan, nagyon komolyan ezt a helyzetet, ami most kialakult, és mindenki oltasson, mindenki éljen a lehetőséggel, és tartsuk be természetesen a korlátozásokat, a kormánytól pedig elvárjuk, hogy minden lehetőséget megadjon az egészségügyben dolgozóknak, hogy el tudják végezni a munkájukat ebben a rendkívül, nagyon-nagyon nehéz helyzetben.

És akkor áttérve egy másik kérdésre, amiről egyébként itt a plenáris ülésen is sokat vitatkoztunk: az önkormányzatok helyzete, az önkormányzatok kivézetése, és az a brutális és káros megszorító politika, amit mindenhol az országban folytatnak az önkormányzatok ellen, de jellemzően egyébként az ellenzéki önkormányzatokat sújtják egyébként ezek a kormányzati megszorító intézkedések.

Körülbelül egy hónappal ezelőtt az Alkotmánybíróság is kimondta, hogy az Országgyűlésnek feladata, hogy az önkormányzatoknak a hatásköreiknek és feladataiknak megfelelően arányosan biztosítani kell a megfelelő forrásokat, így mondhatjuk, hogy az Alkotmánybíróság is megerősítette azokat az aggodalmakat, amiket mi megfogalmazunk.

Pécsen és Baranyán is rendkívül komoly mértékben sújtották ezek a brutális megszorítások. Ha csak a múlt évi adatokat nézzük, csak a gépjárműadó-elvonás a múlt évben Pécs számára 450 millió veszteséget jelentett, Komló esetében 51 milliót, Kozármisleny 27 millió forintot bukott el, és a további települések is nagyon komoly veszteségeket szenvedtek. Ezeket a kormányznak kompenzálni kell.

(16.00)

Pécs városának most kell tudni megtervezni a költségvetését, egy olyan helyzetben, amikor láthatóan pótcselekvést hajt végre a kormány, és egyeztetésnek, tárgyalásnak beállított folyamatban gyakorlatilag nem veszi komolyan, nem tekinti partnernek az önkormányzatokat. Tehát Pécsnek 5,7 milliárd forintra lenne szüksége állami kompenzációként ahhoz, hogy az idei évben egyensúlyban tudja tartani a költségvetését a megnövekedett feladatok mellett, úgy, hogy óriási szerepe van a városnak a koronavírus-járvány elleni küzdelemben. Ezért arra szólítjuk fel az országgyűlési képviselőket, kormánypárti képviselőket és a kormányt, hogy érdemben valóban tárgyaljanak az önkormányzatokkal, és haladéktalanul hozzák

meg azokat a döntéseket, melyekkel teljes mértékben kompenzálják ezeket a brutális megszorításokat, amiket érvényesítettek, hiszen így tudnak csak működni az önkormányzatok, így tudják azokat a fontos közszolgáltatásokat fenntartani, mint az ivóvízellátás vagy a tömegközlekedés, amelyek alapvető fontosságúak az ott élők, Pécs, Baranya valamennyi települése számára.

Egészen gyalázatosnak tartjuk, hogy Pécs és Baranya kormányparti országgyűlési képviselői, Hoppál Péter, Nagy Csaba, Bánki Erik és Hargitai János gyávan asszisztáltak ezekhez a brutális megszorításokhoz, most pedig nem emelik fel a szavukat annak érdekében, hogy az önkormányzatok megkapjanak minden olyan forrást, ami ahhoz szükséges, hogy ellássák a fontos feladataikat, és a védekezés munkáját sikeresen tudják végrehajtani.

Azt tudom mondani, hogy Pécs és Baranya többet érdemel. Azok a képviselők, akik úgy gondolják, hogy ők egy frakcióhoz, egy miniszterelnökhöz vagy egy párthoz tartoznak hűséggel egy ilyen súlyos járvány idején is, nem méltóak arra, hogy országgyűlési képviselőként Pécsét és Baranyát képviseljék. Az ott élő embereknek lesz lehetőségük a jövő évben ezen a helyzeten változtatni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kálló Gergely, a Jobbik képviselője: „Közös ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit úgy érzem magam, illetve kicsit úgy érezzük magunkat Dunaújvárosban, mint az ókori görög mondavilágból, illetve történelemből ismert Laokoón. Ki is volt Laokoón?

Laokoón trójai pap volt, aki idejekorán figyelmeztette a trójaiakat a görög veszélyre. Felhívta a figyelmet arra, hogy nem lehet a görögökben megbízni, és hogyha így tesznek a trójaiak, akkor viszont csúnya bukás lesz a vége. Addig is elment, hogy magába a trójai falóba figyelmeztetésképpen a lándzsáját is beledöfte, haszontalanul, hiszen a trójaiak nem hallgattak Laokoónra. Trója el is bukott.

Miért érezzük magunkat Dunaújvárosban mi is úgy, mint Laokoón? Ugyanis mi állandóan figyelmeztetjük önöket. Szeptember óta az önkormányzat, a szakszervezet, a cégvezetés, magam is mint parlamenti képviselő, figyelmeztetjük a kormányzatot a Vasműben felmerülő problémákra. Szóltunk akkor, amikor példátlan módon felmondták a kollektív szerződést, ezáltal juttatásoktól megfosztva a dolgozókat. Szóltunk akkor, amikor először kapták meg két részletben a vasműs dolgozók a fizetésüket, és ez a helyzet azóta is tart.

Szólt az önkormányzat felterjesztés formájában, én is rengetegszer szólaltam fel itt, az Országház falain belül, szólt a szakszervezet, jelezték a problémákat a szakszervezetek, a cégvezetés is jelezte a problémát, de

önök ez idáig - bocsánat, egy halvány Facebook-bejegyzést azért tett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter - nem tettek semmit.

Pedig azért keringenek arról a hírek, hogy önök azért tettek, önök azért tesznek, önök azért a színfalak mögött dolgoznak, de míg ezeket a híreket halljuk, a bizonytalanság a vasműs dolgozóknál egyre nő. De nemcsak a dolgozóknál, a városlakóknál. Mi tudjuk, hogy mit jelent számunkra a Vasmű.

Ha él a gyár, él a város. Ha nem él a gyár, akkor óriási baj lesz nemcsak Dunaújvárosban, hanem az egész térségben. Önök ennyi figyelmeztetés, ennyi felszólítás, ennyi kérés ellenére a Vasművel kapcsolatban mind a mai napig hallgatnak. Egyszer-kétszer, amikor már válaszolniuk kell, akkor kényszeredetten azt mondják, hogy azért nem segít a kormányzat a Vasműn, mert az magáncég, és magáncégen nem kell segíteni. A Vasmű magáncég, segítse magát.

Nem akarom mondani, hogy az elmúlt hónapokban Mészáros Lőrincék, Tiborcz Istvánék a turisztikai szektorból, ami az ő tulajdonuk, hány milliárd forintot kaptak. Elmondom önöknek, hogy körülbelül a feléből mi jócskán meg tudtuk volna oldani a Vasmű helyzetét. És ezek mind magáncégek voltak, drága uraim! Nem állami cégek, magáncégek! Sőt, elmondom, hogy annyi embert sem foglalkoztatnak, annyi család megélhetését sem biztosítják, mint amennyit a Vasmű biztosít. Több ezer, tízezer családnak biztosítja a Vasmű a megélhetését. Kis- és középvállalkozások százai épülnek a Vasműre.

És még az sem magyarázat, hogy régi, ócska gyár, nincs kereslet a termékeire. A vasipari termékek Európában szárnyalnak. Rengeteget adnak el belőle, nagyon jó árfolyamon, tehát még az sem mentség, hogy egy régi pénznnyelőt temetnének be, ha oda pénzt adnának. Ez nem igaz. A Vasműn lehet segíteni.

És mit látunk most? Mi kevesek, szakszervezetek, cégvezetés, önkormányzat, parlamenti képviselők vagyunk a lehangosabbak. És önök, a többség, a kétharmados többség a leghalkabbak ez ügyben. Miért van ez, uraim?

Önöknek nem volt fontos a térség ipara? Önöknek nem fontos Fejér megye gazdasága? Önöknek nem fontos Magyarország legnagyobb vasipari cége? Önöknek nem fontos az ott dolgozó? Az ott dolgozó szakember és az ott dolgozók szaktudása? Segítségnket ajánlottuk fel, mert ebben a kérdésben nem ismerünk pártpolitikát. Még a helyi fideszes képviselők is megszavazták azt a felterjesztést, amiben mi segítséget kértünk. De önök mind a mai napig hallgatnak.

Kérem, uraim, tegyünk közösen a Vasműért! Ne legyen a Vasmű a következő Trója! Köszönöm, hogy meghallgattak. Maradok a körzetem szolgája. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos, az MSZP képviselője: „Mit tesz a kormány a rák elleni küzdelem érdekében? Ki a felelőse a hazai rákellenes terv elkészítésének?” címmel. Parancsoljon, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A rákbetegek érdekében kívánok felszólalni így, napirend után.

Ismeretes, azt hiszem, mindenki előtt, hogy Magyarországon a rákbetegség ott van - idézőjelben mondom - természetesen az élvonalban a szív- és érrendszeri betegségek mellett, és sajnálatos módon borzasztóan nagy a halálozási ráta is ezen a területen.

Az Európai Unióban évente mintegy 1,2-1,3 milliárd ember hal meg; sajnálatos módon Magyarország - ahogy említettem - az élvonalban van ezen a területen. Miközben persze tudjuk, hogy a betegség körülbelül 40 százaléka megelőzhető lenne, éppen ebből kiindulva az Európai Bizottság a múlt évben részletesen foglalkozott ezzel a kérdéssel.

Amikor benyújtottam először interpelláció formájában, most pedig jelentkeztem napirend utáni felszólalásban, utána néztem, hogy a költségvetésben mekkora hányadot fordítanak az egészségügyben fejlesztésre, illetve betegségmegelőzésre. Nos, az egészségügyi büdzsében, az egészségügyi költségvetésen belül mindösszesen 3 százalékot. Azt gondolom, hogy ez gyalázatosan kevés!

Visszatérve az Európai Bizottság állásfoglalására, a múlt évben egy rákellenes tervet fogadott el az Európai Bizottság, ami egy politikai elköteleződés, és arra kérték a tagállamokat, hogy ki-ki készítse el a maga rákellenes tervét azért, hogy az Európai Bizottság tudja segíteni a tagállamoknak az ebbéli munkáját akár anyagi juttatásokon keresztül is; természetesen azon túl, hogy a szakmának szinkronizálni kell nagyon sok mindent.

Ahogy tanulmányoztam ezt az európai dokumentumot, számomra, leegyszerűsítve öt pont körül kristályosodott ki a legfontosabb erőfeszítése az Európai Bizottság részéről. Az egyik volt a megelőzés, a másik a korai felismerés, a harmadik a diagnózis felállítása, a negyedik a gyógykezelés, és végezetül, ahogy én érzékeltem és értékeltem, a rákbetegek, illetve túlélők életminőségének javítása. Nagyjából ez az az öt olyan terület, amelyben az Európai Bizottság biztatja a tagállamokat, hogy ki-ki dolgozza ki a saját rákellenes tervét, és hozza szinkronba ezzel az európai rákellenes tervvel.

Bármennyire is kutakodtam és kerestem, idehaza nem találtam ilyen rákellenes tervet.

(16.10)

Nem találtam sem egy leküzdési stratégiát, sem egy programot, sem egy tervet, amit az Európai Bizottság támogathatna. Nagy valószínűséggel így az Európai Bizottság nem is tud támogatni, mert csak meglévő és elfogadott programot lehet.

Szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy ki a felelős a magyar rákellenes terv elkészítéséért. Szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy mikor mutatják be a nagyközönség számára, bevonják-e a civil szervezeteket, hogy meg tudják ezt vitatni, jobbító szándékkal véleményeiket továbbbítsák a minisztériumba, és ezt

véglegesítve harmonizálják az európai rákellenes tervvel.

Hogy miért időztem e mellett a téma mellett, a közelmúltban a rádiót hallgatva hallottam, hogy egy magyar cég egy nagyon különleges díjat kapott, „A jövő unikornisa” díjat kapta egy magyar vállalkozás, amely kifejlesztett egy olyan szoftvert, ahol másodpercek alatt ez az intelligens tudás megmondja azt, hogy melyik az a terápia a rákbeteg számára, amely a leghatékonyabban tudja őt kezelni, illetve gyógyítani. Azt gondolom, hogy az ilyen tudásokra nagyon nagy szüksége van mind az Európai Uniónak, mind Magyarországnak.

Mostanában divatos szlogennel szeretnék élni a felszólalásom végén: ugye, minden élet számít? Várom megtisztelő válaszát, miniszter úr. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencsik János független képviselő: „13. havi nyugdíj helyett igazságos és kiszámítható nyugdíjrendszert!” címmel. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én voltam az egyetlen országgyűlési képviselő ebben a házban, aki nemmel szavazott a 13. havi nyugdíj újbóli bevezetésére. Nem azért tettem így, mert érzéketlen lennék idős honfitársaink sorsa iránt, hanem éppen azért, mert tisztelem őket. Tisztelem őket annyira, hogy tudjam, hogy ez a választások előtt politikai kegyként osztogatott és ezért bármikor visszavonható alamizsna megalázó számukra, és bármikor, mint jeleztem, vissza is vonható. Az idős honfitársaink tiszteletes nyugellátást érdemelnek, olyan nyugellátást, amelyet a politikai elit harminc éve újra és újra megtagad tőlük.

Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a nyugdíjas honfitársaink megmentője szerepében tetszelgő kormány tavaly év végén befagyasztotta egy rendeletben a 28 500 forintos minimálnyugdíjat, miközben az idős honfitársaink egyharmada él tartósan a mélyszegénységi küszöb alatt. Ezzel nemcsak a nyugellátásban részesülő idős embereket alázták meg, hanem több százezer honfitársunkat is, akik a járandóságukat a minimálnyugdíj alapján kapják meg. Ezek a gyermekevelési támogatásban részesülők, a foglalkoztatást helyettesítő ellátások, települési támogatások, közgyógyellátás, a rendszeres szociális ellátás. Ezek a járandóságok mind-mind azért nem nőnek ebben az évben sem, mert a kormány ezeket befagyasztotta.

De nemcsak ezért szavaztam nemmel. Azért is szavaztam nemmel, mert végre valakinek ebben az országban ki kell mondania, hogy elég volt a nyugdíjdemagógiából. A járvány okozta súlyos gazdasági válság mindannyiunk életét megnehezíti, de a legnehezebb helyzetben nem a nyugdíjasok vannak most. Ők minden hónapban megkapják a számlájukra vagy a postástól azt az összeget, amely sokszor megalázóan

alacsony összeg, de mégis kiszámítható módon érkezik. Vannak ebben az országban több százezren olyanok, akik egy éve semmilyen tervezhető, biztosan megérkező bevétellel nem tudnak számolni. Számukra megszűnt a biztos bevétel fogalma. Ezeknek az embereknek végre érdemi segítségre lenne szükségük a jó szavakon meg a késve, akadozva megérkező részleges támogatásokon kívül.

De ha egyszer túl leszünk ezen a járványügyi helyzeten, a kérdés, az a kínzó kérdés akkor is itt marad majd velünk, hogy a mindenkori magyar állam a választások előtt a kétségkívül jól mozgósítható, népes szavazótábor képviselő nyugdíjasokat szédíti tovább, vagy végre elkezd támogatni azokat az aktív munkaképes korúakat, akik egyrészt kitermelik ezeket a nyugdíjakat, és akik egyébként érdemi segítségre várnak, hogy végre fel tudjanak kapaszkodni a középosztályba, vagy pedig ne kelljen onnan lecsúszniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nyugdíjas-demagógia évtizedekkel ezelőtt foglyul ejtette és a mai napig fogva is tartja a magyarországi közbeszédet. Alattomos, sunyi módon fordítja egymással szembe az egymást követő nemzedékeket, és ássa egyre mélyebbre a társadalmi árkokat. A Polgári Válasz mozgalom azért dolgozik, hogy hazánkat végre kiszabadítsuk ebből a béklyóból. Tizenharmadik havi nyugdíj helyett pedig a következőt ajánljuk idős honfitársainknak, szüleink és nagyszüleink nemzedékének: a kettészakadó nyugdíjas-társadalom helyett magyar indexálás bevezetését, amelynek lényege, hogy az általános infláció helyett a nyugdíjasok által fogyasztott termékek és a reálbér-emelkedést követő infláció, tehát a nyugdíjaskosár inflációja és a reálbér emelkedése együttesen határozza meg a nyugdíjmelés mértékét.

Azt is javasoljuk, hogy a magyar állam ne csak a gyermekek után járó családi adókedvezménnyel ösztönözze a gyerekvállalást, hanem a tisztességesen felnevelt, becsülettel kitanított és munkába állt utódok után is fizessen nyugdíj-kiegészítést, amely fontos megbecsülést jelentene azoknak a családoknak, akik vállalják és sikerrel teljesítik az egyébként nem kevés anyagi áldozattal járó gyermeknevelés kihívásait.

Harmadrészt pedig javasoljuk, hogy meghatározott feltételek mellett a fizikailag legmegerőltetőbb munkát végző honfitársaink számára legyen elérhető negyven ledolgozott év után a korkedvezményes nyugdíjba vonulás lehetősége.

A szociális demagógiára és az alig leplezett választási szavazatvásárlásra ez a polgári válasz. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője: „Sok a szegény ember Somogyban” címmel. Parancsoljon, jegyző úr! Öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország

Kormánya az elmúlt években számos alkalommal osztotta meg velünk, hogy Magyarország erősödik, a magyar gazdaság teljesítménye felfelé ívelő pályán van, és azt is hallhattuk, hogy évről évre nő az átlagkereset Magyarországon. Ezt hallva egyébként ennek szívből örülünk, még akkor is, ha ezek átlagos adatok, és nyilvánvalóan a Központi Statisztikai Hivatal számításai alapján történnek. Ezekben a számításokban egyébként benne van az a kör, aki az elmúlt tíz évben, mit mondjak, kisgömböc módjára kebelezte be a közvagyonot. De akik most arra számítanak, hogy a felszólalásomat egy jóízű mézáróslőrincezéssel fogom folytatni, azt ki kell hogy ábrándítsam, nem ezekről az újsütetű oligarchákról kívánok beszélni, hanem a somogyi szegény emberekről. Azokról az emberekről, azokról a nyugdíjas, kisnyugdíjas nagyszülőkről, gyermekeiket egyedül nevelő nőkről, illetőleg munkanélküli vagy 54 ezer forintért közmunkázó férfiakra, akiknek tél végén már a tűzifa megvásárlása is számottevő problémát okoz. Itt, Budapesten el sem hinnék egyébként, hogy milyen mostoha körülmények között élnek emberek a XXI. században.

Éppen ezért, mivel én tudom és nap mint nap köztünk járok, az ő problémáikon segítve, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatásával felajánlottam, hogy a kéthelyi, somogyszentpáli erdőből kitermelt fával kedveskedem a rászorulóknak, és kérem, hogy közösségi oldalamon osszák meg az üzenetüket, és azt, hogy miért is van nagy szükségük erre a segítségre. Ha megengedik, képviselőtársaim, felolvassam most és idézném ezeket.

Mária azt írta, hogy „Harmadik éve nyugdíjas vagyok, sajnos még soha nem sikerült kispórolnom a téli tüzelőm árát a nyugdíjamból.” Tibor pedig úgy fogalmazott: „Szeretnék én is kérni egy kis fát. Dolgozni dolgozom, havi 54 ezret kapok, de az mire elég?”

(16.20)

Elvira: „Öt kiskorú gyermeket nevelek egyedül. Jelenleg gyesen vagyok. Szeretném kérni a képviselő úr segítségét.”

Feri így fogalmazott: „Dolgozom a hivatalnál, havi 36 ezer forintot kapok, a többi elviszi a végrehajtó. Ebből nem tudok megélni, és tüzelőre sem futja belőle.”

Mónika azt írta: „Azért fordultam önhöz, mert bár dolgozom, de sajnos másfél havonta fát kell vennem, és ilyenkor a számláim befizetése marad el.”

Róbert: „Feleségemmel mindketten munkanélküliek vagyunk jelenleg. Három gyermekünk van. Szeretnék fát igényelni.”

Viktória: „Egyedül nevelem egyéves kislányomat, és 37 ezerből” - jól hallották! - „tartom fenn magunkat. Sajnos anyagi hátterem nem biztosítja, hogy én tűzfát vegyek.”

Anasztázia pedig azt írta: „Sajnos nem várt kiadások miatt kértük a segítséget. Van egy 7 hónapos kislányom, együtt élünk anyósomékkal, egy házban, és négy helyen fűtünk.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Amivel tudtam, lehetőségeimhez mérten segítettem, de jó volna azt elérni itt Magyarországon és Somogyországban, Európa közepén, hogy végre érdemi munkahelyeken tudjanak dolgozni az emberek, tisztességes munkáért tisztességes bér járjon, és egy tisztességben ledolgozott élet után pedig tisztességes nyugdíjat kapjanak a nehéz sorsú honfitársaink. Jó lenne az is, hogy itt Budapesten ne csak statisztikai adatok alapján láttatnák a magyar valóságot. Éppen ezért kérem az önök segítségét abban, hogy mindenhol a jövőben

jólétet és szabadságot teremtsünk minden magyarnak, ezért küzdjünk, ezért dolgozzunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Az **üléssnapot bezárom.**

18 órakor rendkívüli üléssel folytatjuk munkánkat.

(Az ülésnap 16 óra 22 perckor ért véget.)

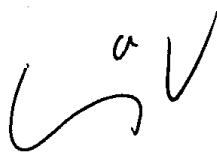
Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)